

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Sneider Tamás
elnökeite alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső*

Az ülésnap megnyitása.....	17671
----------------------------	-------

A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2014. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében című, beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája.....	17671
--	-------

Dr. Darák Péter , a Kúria elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	17671
---	-------

Felszólalók:

Dr. Mátrai Márta , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17675
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17678
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	17683
Dr. Mátrai Márta (Fidesz).....	17689
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	17689
Heringes Anita (MSZP).....	17690
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	17690
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	17694
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	17697
Dr. Vitányi István (Fidesz).....	17698
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	17698
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	17701
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	17703
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	17704
Dr. Darák Péter , a Kúria elnökének előterjesztői válasza.....	17705

Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2014. évi beszámolója , valamint az ennek elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája.....	17707
--	-------

Dr. Handó Tünde , az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	17708
--	-------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17712
Teleki László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17714
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	17716
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	17722
Varju László (független).....	17726
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	17730
Dr. Schiffer András (LMP).....	17731
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	17732
Varju László (független).....	17734
Dr. Schiffer András (LMP).....	17734
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	17735
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	17738
Gyüre Csaba (Jobbik).....	17739
Varju László (független).....	17740
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	17741
Dr. Handó Tünde , az Országos Bírósági Hivatal elnökének előterjesztői válasza.....	17742

Az ügyészség 2014. évi tevékenységéről beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája.....	17744
---	-------

Dr. Polt Péter legfőbb ügyész, a napirendi pont előterjesztője.....	17744
--	-------

Felszólalók:

Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17749
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17752
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	17758
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	17767
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	17768

<i>Herínges Anita</i> (MSZP)	17771
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP)	17774
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	17779
<i>Dr. Turi-Kovács Béla</i> (Fidesz)	17783
<i>Mesterházy Attila</i> (MSZP).....	17785
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	17788
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	17793
<i>Harangozó Gábor István</i> (MSZP).....	17793
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	17797
<i>Teleki László</i> (MSZP)	17799
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	17800
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	17802
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	17807
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész előterjesztői válasza.....	17808

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	17813
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	17813

Felszólalók:

Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17818
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17821
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17826
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	17829
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	17833
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17834
Dr. Szakács László (MSZP)	17835
Gúr Nándor (MSZP)	17837
Szilágyi György (Jobbik).....	17841
Sallai R. Benedek (LMP).....	17843
Gúr Nándor (MSZP)	17847
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	17848

A nemzetközi pénzügyi beszámolási sztenderdek egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	17852
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	17852

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17855
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17857
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	17859

Napirenden kívüli felszólaló:

Sallai R. Benedek (LMP)	17859
-------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	17862
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
11. ülésnapja
2015. október 21-én, szerdán
(8.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Hegedűs Lorántné és Földi László)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 11. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Földi László jegyzők lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2014. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében című, B/5618. számú, a Kúria elnöke által benyújtott beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/6370. számú, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.**

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem dr. Darák Péter urat, a Kúria elnökét, dr. Kónya István elnökhelyettes urat, dr. Erőss Monika főtitkár asszonyt, valamint a Kúria munkatársait, akik a helyszínen kísérik figyelemmel munkánkat.

Elsőként megadom a szót Darák Péter úrnak, a Kúria elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Ön a szó, elnök úr.

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Engedjék meg, hogy a plenáris ülés előtti beszámolómat egy korábbi kúriai elnök, Tóry Gusztáv szavaival kezdjem, aki a XX. század első felében, első időszakában az új polgári törvénykönyv megalkotásának reményében mondta a következő szavakat.

„Sokszorosak a remények és várakozások, amelyekkel társadalmunk a polgári törvénykönyv elé tekint. Mindezek közül három korszakos feladat emelkedik ki legfontosabb gyanánt. Kódexünktől először a jogbiztonságot, másodsor a nemzeti jogegységet, harmadszor a társadalmi és gazdasági haladás feltételeinek biztosítását várjuk. E hármas feladat tükrében kell a törvény jellemző vonásait szemügyre venni. A jogbiztonságra a legjobb bizonyíték az a készség, amellyel a bíró, a bírói gyakorlat a törvény számos szabályát azonnal magába szívja. Ez teljes mértékben szolgálja jogászai szerkezetével a törvényalkotói célt. Talán még a jogbiztonságnál is fontosabb a jogegység megteremtése, amely egyfajta jogi kultúrközösség legszilárdabb alapja lehet.”

A Kúria elnöke kitért arra is, hogy milyen fontos, hogy azokban a helyzetekben, amikor a jogszabályok tartalmát külföldi jogból vesszük át, annak átültetése olyan alakban történjen, amely a múnék mint egésznek a magyar jellegén nem változtat. Ezért a sokszor elkerülhetetlen tartalmi recepció is az asszimilálás alakjában kell hogy megtörténjen. A fenn-

álló jog konzerválása mellett azonban fontos feladatként határozta meg az új kódexnek, hogy az megteremtse a társadalmi és gazdasági haladás biztosítékait is, és ennek számos példáját állította például azokban a szociális követelményekben, amelyek a gyöngének védelmét kívánták meg az erős ellen, az egyéni önzés korlátlanágának kívánt gátat vetni az összesség érdekében, és a forgalomban fokozottabb tisztességet és jóhiszeműséget kívánt garantálni.

Tóry Gusztáv úgy látta, hogy az új polgári törvénykönyv egy olyan törvénykönyv lehet, amely az igazságszolgáltatásnak szilárd alapja, a nemzeti jogtudomány termékeny talaja és az ország társadalmi és közgazdasági haladásának hathatós gyámoltója lesz. Azt hiszem, hogy ennél többet ma egyetlen magyar bíró sem mondhat arról, hogy a jogrendszernek milyen célokat kell elérnie, biztosítania, és hogy ebben a bíróságoknak is tevékeny szerepük kell hogy legyen.

A Kúria elnöke, amikor évente egyszer a Magyar Országgyűlés plenáris ülése előtt áll, két kérdéssel kell hogy szót ejtsen az Alaptörvény által kimondott kötelezettség alapján. Az egyik a Kúria Önkormányzati Tanácsának működése, az önkormányzati rendeletek normakontrolljának gyakorlata, a másik pedig a jogegység biztosítása. Ha megengedik, az önkormányzati normakontroll témakörével kezdem, azért is, mert az elmúlt években ezekről kevesebb szó esett.

Az önkormányzati normakontroll működése kiteljesedett az elmúlt időszakban, és két örömteli fejleménnyel számolhatunk. Az egyik az, hogy elég időnként önmagában a Kúria előtt a normakontroll-eljárás megindítása, és ez már arra indítja a támadott rendelkezést magában foglaló rendeletek megalkotóit, hogy felülvizsgálják saját rendeletüket.

A másik pedig egyfajta segítő kontroll megjelentése. Tehát az Önkormányzati Tanács 2014. évi gyakorlatában számos olyan elv került kimondásra, amely segíteni tudja az önkormányzati képviselőtestületek normaalkotó munkáját.

A tanács 2014-ben 68 döntést hozott, amelyből 46 ügyben érdemi határozat született, és ezek között szerepelt viszonylag magas számban a törvényen alapuló jogalkotói feladat elmulasztásának a megállapítása is.

Az Önkormányzati Tanács működését két sorozatper határozta meg. Az egyik a köztemetőkre vonatkozó előírásokra koncentrálódott, ahol a köztemetők helyi adó alá vetésének egy időszaka vonatkozásában mondta ki a Kúria, hogy figyelemmel kell lenni ebben az esetben az ingatlan hasznosításának e különleges módjára. A másik pedig az a jelenség, hogy az önkormányzatok elmulasztották megalkotni a háztartási szennyvíz elszállításával összefüggő rendeleteket.

Az egyes jelentősebb ügyeket tekintve ki kell emelni a telekadó tárgyával kapcsolatos kúriai döntést, amely egy olyan helyzetben született, amikor az adóztatható ingatlanok körét a törvényalkotó kiterjesztette a külterületekre is, ugyanakkor nem követte

ezt az adó mértékével kapcsolatos differenciálás, és ez azzal a következménnyel járt, hogy aránytalan adómérték terhelte a külterületi ingatlanokat.

A másik jelentős döntés, mint említettem, a köztemető funkciójú ingatlanok használatával volt kapcsolatos. Itt a Kúria kimondta, hogy a helyi sajátosság körében kell értékelni az ingatlan használatának e különleges módját.

A Kúria fontos konklúziót fogalmazott meg a helyben lakás mint adómentességi, adókedvezményi jogcím vonatkozásában is, kimondva, hogy telekadó esetében ez adómentesség alapjául nem szolgálhat, építményadó esetében viszont a tényleges életvitelszerű tartózkodás az adómentesség alapjául szolgálhat. A Kúria egy konkrét döntésében kiállt az önkormányzati feladat- és hatáskörök védelme érdekében is akkor, amikor a Hungaroring körüli rendezvényeket szabályozó rendelet vizsgálata során lehetővé tette a kiegészítő jogalkotás lehetőségét az önkormányzat számára.

(8.10)

Védelemben részesítette az önkormányzat rendeletalkotási autonómiáját akkor, amikor hangsúlyozta, hogy nem semmisít meg önkormányzati rendeletet pusztán jogszépészeti szempontból, mert ez valós jogbizonytalanságot eredményezne. Jelentős döntést hozott a Kúria az önkormányzati önállóság védelme érdekében egy költségvetési rendelet esetében, amely kényszertársulás helyzetében vetett föl értelmezési kérdéseket. Illetve fogyasztóvédelmi szemléletű döntést hozott a parkolás mint közszolgáltatás vonatkozásában akkor, amikor kimondta, hogy nem elegendő, ha havonként csak egy alkalommal és az ellenőrzéstől számított öt napon belül teszi lehetővé a rendelet annak igazolását, hogy a közszolgáltatás ellenértékét a fogyasztó megfizette. A közterületi életvitelszerű tartózkodás témájában a Kúria azt hangsúlyozta, hogy a közterületen való életvitelszerű tartózkodás csak ott lehet tilalmazott, ahol a védendő értékek kifejezetten tényszerűen és igazolhatóan érvényesülést kívánnak.

A Kúria eltért az Alkotmánybíróság korábbi, még a hatáskörátadás előtti gyakorlatától abban, hogy önkormányzati rendeletbe foglalt egyedi döntést is felülvizsgált, illetve továbbfejlesztette a tulajdonvédelmi tesztet egy építési szabállyal kapcsolatos ügyében. Ugyancsak több elmarasztaló döntést hozott a Kúria abban a tárgyban, hogy az önkormányzatok nem alkották meg határidőben az önkormányzati segélyre vonatkozó rendeletüket.

Ennyit tehát az önkormányzati normakontrollt érintően, és ha megengedek, néhány szót szólnék a jogegységi tevékenység kérdéseiről a 2014. évben. 2014-ben a legfontosabb feladatunk az akkor hatályba lépett polgári törvénykönyvhöz kapcsolódó jogi irányutásaink felülvizsgálata. Ezt a Kúria az 1/2014. PJE számú jogegységi határozatával megtette, felülvizsgálta azt a több tucat korábbi irányutást, ami a régi Ptk. alkalmazásához kapcsolódott.

Víszonylag bonyolult feladatot kellett a Kúriának elvégeznie, hiszen a régi Ptk. alapján még akár évtizedekig folyamatban maradhatnak perek, tehát az irányutatásokat úgy kellett kigyomlálni, hogy azok alkalmasak legyenek a régi Ptk. alapján folyamatban lévő perekben a jogegység biztosítására, ugyanakkor ne képezzék akadályát az új polgári törvénykönyv alakuló bírói gyakorlatának sem.

A Kúria 2014-ben növekvő ügyszámokkal küzdött, ennek ellenére eredményei minden üzyszak tekintetében növekedtek, és a folyamatban lévő ügyek száma minden üzyszak vonatkozásában csökkent. Ezt kollégáim komoly erőfeszítésének segítségével sikerült elérni, amit ezúton is szeretnék megköszönni. A Kúria ítélezésének időszerűsége a kelet-közép-európai régióban kiemelkedő, minden ügyet egy éven belül befejezünk, a polgári és büntetőügyeket pedig nagyrészt fél éven belül lezárjuk.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni a 2014-es tevékenységünk értékelésénél azt, hogy 2014-ben a választások évét éltük, ami közel kéthavi ügyérkezésnek megfelelő választási jogorvoslati ügyet jelentett a Kúria Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiumának munkájában. Ennek ellenére a szintet mind az időszerűség, mind az érdemi elintézés vonatkozásában sikerült tartani.

A Kúria jogegységi tevékenységét egyre erőteljesebben jellemzi a joggyakorlat-elemzések végzése. 2014-ben jelentős jogrendszeri kérdéseket vizsgált meg a Kúria, ezeket csak példálózva idézem fel: a védői jogok a bírói eljárásban, a szakértői bizonyítás vizsgálata, az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazhatósága a kölcsönszerződéseknel, a párhuzamosan megindított szerződésérvénytelenségi és végrehajtás-megszüntetési ügyek anyagi és eljárásjogi kérdései, a kormánytisztviselői döntőbizottsági határozatok bírósági felülvizsgálata, illetve a kisajátítási ügyek ítélezési gyakorlata is joggyakorlat-elemzés keretében került vizsgálatra. Az elemzésről készült riportok, beszámolók a Kúria honlapján elérhetőek, és ezek számos kezdeményezést tartalmaznak a jogszabályok pontosítása, illetve a szakértői bizonyítás vizsgálata körében szervezeti és személyi döntések meghozatala érdekében is.

A joggyakorlat-elemzés megállapításain túlmenően a Kúria élt hagyományos jogegységi eszközeivel is, ennek megfelelően jogegységi határozatokat hozott a civiltörvény koncepciójára tekintettel, a Közigazgatási és Munkaügyi Kollégium hatályon kívül helyezte a korábbi, e tárgyú irányutásait. A Polgári Kollégium, ahogy említettem, felülvizsgálta a régi Ptk.-hoz kapcsolódó minden irányutását, ezenkívül jelentős jogegységi határozat született a devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződések tisztességtelensége tárgyában. Ennek konklúzióit, nevezetesen: az árfolyamváltozás kockázata, az egyoldalú szerződés módosítást lehetővé tevő szerződéses rendelkezések, illetve a különösen árfolyamok alkalmazásának tisztességtelensége körében a jogalkotó támaszkodott a Kúria jogegységi határozatában meghozott és kimondott elvekre. Ezen túlmenően jog-

egységi határozat foglalkozott a mérsékelt összegű felügyeleti illeték megfizetésével is.

A kollégiumi vélemények közül kiemelném a közfeladatot ellátó személy fogalmát pontosító, a munkaügyi perekben a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének szabályairól szóló, a közigazgatási ügyszakban a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó, illetve a polgári ügyekben az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló kollégiumi véleményt. Ezen legutóbb említett kollégiumi vélemény vonatkozásában szeretném hangsúlyozni, hogy a Kúria fellépett az indokolatlan és szükségtelen hatályon kívül helyezések ellen, ebben a kollégiumi véleményben kimondja azt az elvet, hogy a másodfokú eljárásban orvosolható hibákat a másodfokú eljárásban ki kell küszöbölni.

A Kúria a jogegységi feladatok ellátását a szervezet általános megújításával is összekapcsolta, így többféle tréninget, intézkedési tervet, minőségirányítási rendszert dolgozott ki, amelyek összességében elősegítik a Kúria alkotmányos érdemi feladatának teljesítését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

(8.20)

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Igazságügyi bizottság, a határozati javaslat előterjesztője előzetesen jelezte, hogy nem kíván felszólalni a vitában. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, az Országgyűlés háznagyának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MÁTRAI MÁRTA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Darák Péter Elnök Úr! A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 117. § (1) bekezdése szerint a Kúria minden évben beszámol az Országgyűlésnek a bírósági jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében kifejtett tevékenységéről, valamint az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének és megsemmisítésének, továbbá a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának vizsgálata során szerzett tapasztalatairól. A Magyarország Alaptörvénye, bíróságokról szóló cím, 25. cikk rögzíti: „A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.” A Kúriának mint újra felállított jogintézménynek tehát ez a második teljes éve, amely alapján mérleget vonhatunk, és ennek alapján az elégedettségre minden okunk megvan.

Ha van a rendszerváltozás lezárásának a jogéletben kiemelkedő pillanata, mindenképpen ezek közé tartozik az igazságszolgáltatás terén a Kúria

intézményének visszaállítása. Itt nemcsak arról van szó, hogy felélesztettünk egy, a magyar hagyományokhoz illeszkedő bírósági fórumot, hanem megteremtettük azt a tudományos és gyakorlati műhelyt, amely nagy szakértelemmel és az igazságszolgáltatás egészét átfogó módon egységbe fogja a magyar jogrendszer fennmaradó egyenetlenségeit is. A Kúria nemcsak egy magas szintű ítélkezési fórum, hanem a társadalom jogerkölcsi zsinórmértéke, amely néha még a mindenkori közpolitika számára is kijelöli a jog használatának gyakorlati fordulatait. A Kúria olyan, a hétköznapi életben is bizonytalan fogalmakat, jogi és erkölcsi kapcsolatokat, viselkedési módokat rögzített, szinte a törvény erejével, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatok és kollégiumi vélemények által, amely nemcsak a bíróságok számára tette könnyebbé az ítélkezést, hanem minden jogkereső embernek iránytűt adott a jogszerű eljáráshoz, a törvénytisztelő magatartáshoz.

Az is különösen nagy segítséget jelent a jogalkotó számára, ha az egyes kollégiumok szerepet vállalnak a jogszabálytervezetek véleményezésében. Megemlíteném a Polgári Kollégium munkáját, amely aktívan járult hozzá a jogalkotáshoz azzal, hogy a részére közvetlenül vagy az Országos Bírósági Hivatalon keresztül eljuttatott jogszabálytervezetekre szakmai észrevételeket fogalmazott meg. A 2014-es évben közel húsz jogszabálytervezet érkezett a Polgári Kollégiumhoz, amelyre a Kúria által tett érdemi észrevételek jelentősen segítették a jogalkotást. Külön említést érdemel az a munka, melynek keretében a Polgári Kollégium több tagja bekapcsolódott az új polgári perrendtartás kodifikációjába.

A Kúria elnökének most tárgyalt beszámolója tartalmazza a Kúria feladatait és szakmai célkitűzéseit. Ezek közül kiemelendő az egységes, magas színvonalú ítélkezés biztosítása. Az ítélkezés egységes szemléletének biztosítása érdekében tett erőfeszítések közül, a teljesség igénye nélkül, megemlítenék néhányat. Az új polgári törvénykönyv hatálybelépését követően kiemelkedő munka volt a Legfelsőbb Bíróság és a Kúria korábban hozott valamennyi gazdasági és jogi tárgyú, közel 300 jogegységi aktusának felülvizsgálata, amelynek a Kúria Polgári Kollégiuma eleget tett. A Kúria jogértelmezése világította meg a magyar gazdaság és társadalom szinte egészét érintő devizaalapú kölcsönszerződéseknél a jogi tisztességtelenség értelmezését.

Lényeges ebben az ügyben, hogy újra felhívta a figyelmet a Kúria általánosságban is az egyoldalú szerződés módosítások tisztességességének követelményeire. A Büntető Kollégium egyértelműsítette a büntetőjogilag fokozott védelmet élvező, közfeladatot ellátó személyek fogalmát a személyszállítás körében. Szeretném megemlíteni a Közigazgatási, Munkaügyi Kollégium véleményei közül azt, amely a munkaviszony munkáltató általi jogellenes megszüntetése egységes jogkövetkezményeiről szól. Ez ugyanis az állampolgárok széles körét érintheti a jogsérelmek elbírálása során. A fenti, tudományos igényességgel megalkotott vélemények a joggyakorlat egé-

szére is kiterjedő hatállyal, más jogágakat érintően, javíthatják az ítélkezési gyakorlat színvonalát és az ítéletek meggyőző erejét, illetve annak elfogadását.

A magas szakmai elismertséggel és gyakorlattal rendelkező bírókból álló joggyakorlat-elemző csoportok feladatuk kapták védői jogok érvényesülésének elemzését. Az összefoglaló jelentés, amelyet a Büntető Kollégium 2015. márciusi ülésén fogadott el, kimondja, hogy a büntetőeljárás törvény a védő jogait és kötelezettségeit alapvetően helyesen, a nemzetközi emberi jogi követelményekkel összhangban szabályozza. Kisajátítási ügyekben a Közigazgatási, Munkaügyi Kollégium útmutatást adott a forgalmi érték és a kisajátítást követő kártérítési igény meghatározásának problémájára.

A bírósági eljárások törvényességének erősítéséhez szükség volt a szakértői bizonyítás egységes értelmezésére, amely minden jogterületet érint. Az erről szóló véleményt a Kúria három kollégiuma együttes ülésén fogadta el. A joggyakorlat-elemző csoport a szakértői működés valamennyi területét megvizsgálta, és útmutatást adott a szakértővé válás követelményeihez, a szakértői működés jogszabályi környezetének javításához, illetve a bizonyítékok perbeli felhasználásához. Itt külön utalni kell a szakértői módszertan egységesítésének igényére. Mindezeket a törekvéseket teszi teljessé az elvi közzétételi tanács működése. A Kúrián belül öt közzétételi tanács látja el a Kúria elvi határozatainak és döntéseinek közzétételét. A közzétett határozatok a szakágak teljes ítélkezési területét érintik. Az elmúlt évben 75 elvi határozat és 19 elvi döntés közzétételét tartotta szükségesnek a jogegység biztosítása érdekében. A közzétételt követően mind az érintettek, mind az alsó-, felsőfokú bíróságok számára nyilvánvaló, hogy az adott kérdésben mi az irányadó kúriai álláspont.

Szükséges megemlíteni a Kúriának az önkormányzati normakontroll keretében végzett tevékenységét, amelyet az Alkotmánybíróságtól vett át. A Kúria Önkormányzati Tanácsának az önkormányzati rendeletek felülvizsgálata során tett elvi megállapításai körében a széles körű érintettség miatt kell megemlíteni a helyi adókiivetési jog felülvizsgálatát, különös tekintettel a helyi adótárgyakra, valamint a közterületen való életvitelszerű tartózkodás értelmezésére, amely számos polgár és hivatal mindennapi életére kiható módon adott útmutatást a közhatalmat megillető szabályozási keretekhez.

Tisztelt Országgyűlés! Jóllehet minden képviselőtársamnak és az érdeklődőknek is lehetőségük volt elolvasni a beszámolót, de szükségesnek éreztem kiemelni ezeket a témaköröket, ezzel is tudatosítva azt a széles körű, a jogrendszer egészét érintő és az egészére kiható munkát, amelyet a Kúria a második teljes évében a jogrendszer és a joggyakorlat megújítása terén vállalt.

(8.30)

Összességében azt mondhatjuk, hogy a Kúria szinte a tudományosság igényével dolgozta fel az elé

kerülő jogvitákat, bizonyítva azt, hogy a magas színvonalú jogtudományi ismeretek nélkül nem lehet az élet bonyolult, vitás kérdéseit igazságosan elintézni.

Az elmúlt években olyan álláspont is elhangzott, amely szükségtelennek tartotta a Kúria országgyűlési beszámolóját. Véleményem szerint egy ilyen átfogó, a legmagasabb szintű ítélkezést érintő beszámoló az Országgyűlés számára is hasznos, hasznos iránymutatás az igazságszolgáltatás pillanatnyi állapotáról és a szükséges tennivalókról. Arról nem is beszélve, hogy a joggyakorlat terén felmerülő egyenetlenségek sokszor nem is a Kúria jogegységi eljárását kívánják meg, hanem a jogalkotónak kell észlelnie és rendeznie az eltérő joggyakorlatot kiváltó helyzeteket.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezt összegezve a Kúria mint legfelsőbb bírósági fórum kiemelkedő szereplője a magyar igazságszolgáltatás rendszerének. A 2014. évi tevékenységéről készült beszámoló azt mutatja, hogy minden lényeges ügycsoportban eredményesen segítette a magyar jogélet és a közigazgatási rendszer fejlesztését, a közélet és a jogi tudatosság növelését.

Az Országgyűlés feladat- és hatásköre szerint illetékes Igazságügyi bizottsága a beszámolót 2015. szeptember 28-ai ülésén megtárgyalta és elfogadását támogatta. A bizottság megállapítja, hogy a Kúria 2014. évre megfogalmazott szakmai célkitűzései - mint az egységes és magas színvonalú ítélkezési gyakorlat biztosítása az új jogegységi lehetőségek kiaknázásával, az egyedi ügyekben folytatott ítélkezési tevékenység időszerűségének javítása, a Kúria határozatainak közérthetővé tétele, a jogalkotás előkészítésének támogatása - megvalósultak.

Fontosnak tartja a bizottság a magas színvonalú ítélkezés érdekében létrehozott joggyakorlat-elemző csoportok munkáját, különösen a szakértői bizonyítás vizsgálatát.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján javaslom az Országgyűlésnek, hogy a Kúria 2014. évi beszámolóját fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most felszólalásra következik Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! - legalábbis az a részországgyűlés, aki most éppen ezt a vitát itt megtiszteli a személyes jelenlétével. Tisztelt Elnök Úr! Csakúgy, mint az elmúlt években, a Kúria 2014. évi tevékenységéről is egy szakmailag átfogó, alapos beszámolót kapott az Országgyűlés. A beszámoló részletes tájékoztatást ad a Kúria tevékenységének minden területéről, bemutatja a Büntető Kollégium, a Polgári Kollégium és a Közigazgatási, Munkaügyi Kollégium szakmai munkáját is.

Az írásos anyagból és elnök úr szóbeli kiegészítéséből is kiderült, hogy a Kúria mögött mozgalmas

év áll. Az új polgári törvénykönyv 2014. március 15-i hatálybalépése az egész bírói szervezet számára nyilvánvalóan nagy kihívást jelentett. Nagy és jelentős feladatot végzett el a Kúria, amikor az új Ptk. hatálybalépésével összefüggésben elvégezte az összes korábban hozott polgári és gazdasági jogi tárgyú jogegységi eszközök felülvizsgálatát az 1/2014. számú jogegységi határozattal.

A 2014. év kétségtelenül legnagyobb horderejű döntése a 2/2014. PJE. határozat volt, amely a devizakölcsön-szerződések tisztességességének megítélésében foglalt állást. Álláspontunk szerint a fennálló jogi környezetben egy kifejezetten bátor, előremutató döntést hozott a Kúria. Az, hogy a devizahiteles családok jelentős része becsapottnak érzi ma magát, nem ennek a bírósági döntésnek a következménye, hanem annak, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Fidesz, miután a jelentősebb pénzeszközök mozgósítására képes tehetősebb rétegek számára 180 forintos végtörlesztést biztosított, tudatosan leértékelte a forintot.

A Fidesz 2010-14 között folyamatosan azt hazudta a végtörlesztéssel élni nem képes devizahiteleseknek, hogy idővel számukra is kedvező megoldást fog biztosítani. Mindig arra hivatkoztak, hogy valamelyik bíróság ítéletére várnak: hol az Alkotmánybíróság, hol az Európai Unió Bírósága, hol a Kúria döntése volt még feltétlenül szükséges a kormányzati cselekvéshez.

Azonban világosan látni kell, hogy a forintosításról, egyéb lépésekről a Kúria határozata nélkül is dönthetett volna a fideszes többség a Magyar Országgyűlésben. Azonban nem véletlen, hogy a 2014-es választásig inkább kívártak. A devizahiteleket ugyanis 309 forintos euró-, illetve 256,5 forintos svájcifrank-árfolyamon forintosították. Csak emlékeztetőül: a 2010-es kormányváltáskor az euró kevéssel haladta meg a 260, a frank a 180 forintos árfolyamot.

Amit fontos hangsúlyozni, hogy mindez nem a Kúria vagy bármely más bíróság, hanem a kormány tudatos, a devizahitelesek feláldozó politikájának eredménye volt. A Kúria az egyoldalú szerződés módosítások tisztességtelenségének megállapításával és a törlesztés során alkalmazott eltérő devizavételi és devizaeladási árfolyamok alkalmazásának tisztességtelenné nyilvánításával ebben a kérdésben elment addig, ameddig elmehtett. Az Országgyűlés pedig lényegében nem tett mást, mint ezeket a következményeket foglalta törvénybe, és gondoskodott a Kúria döntésének végrehajtásáról.

Az MSZP kifejezetten üdvözli azt a beszámolóban megjelenő törekvést, miszerint a Kúria közérthetőbb formában próbálja könnyebben elérhetővé tenni joggyakorlatának megismerését a jogkereső polgárok számára. A kúriai döntések online változatának elindítása elismerésre méltó fejleménye a 2014. évről. Egyetlen szakmai jellegű kifogás vehető fel a beszámolóval összefüggésben: a 2014. év komoly kihívása lehetett és - ahogy itt szóbeli kiegészítésében is csak utalt rá elnök úr - volt a választási ügyek

kezelése. Ez azonban meglepően kevés hangsúlyt és meglepően kevés konkrétumot tartalmaz a beszámolóban.

A múlt év decemberében a Kúria 2013. évi beszámolójának parlamenti vitájában az MSZP nevében hosszan méltattam azt a tiszteletre méltó kiállást, amivel a bíróságok védik függetlenségüket. Kifejtettem, hogy sok mindent elrontott a rendszerváltó nemzedék, de egyetlen területen biztosan nincs ok szegyenkezésre: a függetlenségükre és szakmai felkészültségükre méltán büszke bírák nemcsak a magánjog és közjog évszázados jogelveit és szabályait, de a jogállamiság és az alkotmányosság kultúráját is magukba szívták az elmúlt évtizedekben. Ez a többi közhatalmat gyakorló intézményünkre sajnos kevésbé elmondható. Ezért történhetett meg, hogy 2010 után a kétharmados többséggel visszaélve végrehajtott, a mi megítélésünk szerint lényegében alkotmányos puccs az egész államszervezetet egy szűk hatalmi elit önkényének eszközévé tette. A bíróságok azonban megőrizték értékeiket, és továbbra is betöltik funkciójukat. Továbbra is kiállnak a jogállamiság elve, a jog uralma mellett, mindez az öntudatos, felkészült bíróknak köszönhető.

Az elmúlt év decemberében kifejtett álláspontunkat tartjuk fenn továbbra is, ennek fényében szeretnék köszönetet mondani az MSZP nevében a bírák előző évi munkájáért; azonban, tisztelt elnök úr, nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy e kifejezetten pozitív összképre éppen a Kúria vonatkozásában rendkívül sötét árnyat vetnek a tegnapi nap eseményei, a tegnapi nap döntése.

Mint ismeretes, a Kúria elutasította a vasárnapi zárva tartásról szóló népszavazási kezdeményezést. Önmagában természetesen nem a Kúria elutasító döntésének ténye, hanem annak nagyon-nagyon furcsa körülményei vetnek fel nagyon komoly aggályokat az előbb a tavalyi beszámolóból is felolvasott idézetemmel kapcsolatban. Először is érdemes tisztázni néhány dolgot.

Elnök úr, ugye, a bírókat senki, még ön sem utasíthatja semmire. Ez így helyes. Maguk a bírák a törvény szövegén és szellemén túl semmilyen más politikai vagy más érdeket nem érvényesíthetnek a döntésük során, ha jól tudom - ez így helyes -, és legjobb szakmai tudásuk szerint kell a munkájukat végezniük.

Ha ezeket tisztáztuk, akkor azért mégiscsak érdemes megvizsgálni azt, hogy tegnap mi történt.

(8.40)

Tegnap ugyanis a Kúria nem a beadványokban foglalt kérdésekről döntött, a beadványokban feltett kérdésekre egyszerűen nem válaszolt. Nyilván nem válaszolt, mert ha a feltett kérdésekre válaszolnia kellett volna, akkor nem hozhatta volna azt a döntést, amit tegnap hozott.

Mondok egy példát: ugye, elnök úr, nincs olyan kúriai bíra, aki a Nemzeti Választási Bizottság magasröptű és nagyon igényes döntését megerősítette

volna a tekintetben, hogy egy törvényben előírt érkeztetés fogalmán az ajtón való belépést kell Magyarországon érteni? Ezt a kérdést természetesen a Kúria megkerülte. Helyette egy olyan elvi jelentőségű döntést hozott, amiről viszont azt gondolom, hogy van helye, és fontos, hogy itt önnel is tisztázzunk és kibeszéljünk, hiszen azt az elvi döntést hozta, és az alapján utasította el ezt a konkrét ügyet, hogy Magyarországon az állampolgárnak nincs joga népszavazási kezdeményezést kezdeményezni meghatalmazott útján. Ez a két alapvető probléma van, elnök úr. Az egyik a konkrét ügyet érintő, a másik pedig egy ennél sokkal fontosabb és alapvetően ide, a parlament elé tartozó kérdés, és az egy elvi kérdés.

A konkrét ügyben legalább azt megvizsgálhatta volna a bíróság, ha már ezzel a kérdéssel hónapokat bíbelődött, hogy maga a törvény ad egy olyan lehetőséget, amit ismételt benyújtásnak hívunk, a törvény értelmében az ismételt benyújtást úgy kell tekinteni, mintha az eredeti időpontban történt volna. Ebben a konkrét ügyben a benyújtó, személy szerint Lukács Zoltán az ismételt benyújtást személyesen végezte el. Ezt a bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta, és egyébként megítélésünk szerint, miután jogerős döntésről van szó, elemezni azért már csak lehet; egyszerűen ezzel nem is foglalkozott. Tegyük ezt zárójelbe, nem akarnék úgy viselkedni, mintha itt panaszdelután tartanánk, nyilván mindenki fogja tovább csinálni a dolgát, elnök úr, mi is a lehető összes fórumon ezt a döntést meg fogjuk támadni, nemzetközi és hazai fórumon is.

Sokkal érdekesebb az, elnök úr, hogy a bíróság egy konkrét ügyben elvi érvényű döntést hozott, olyat ráadásul, ami szembemegy a népszavazás intézményének elmúlt 24 éves gyakorlatával. Ha valaki nekem be tudja bizonyítani, nem tudom, de csak feltételezem, hogy például a szociális népszavazás kérdéseit Orbán Viktor és Semjén Zsolt kettesben battyogva be a Nemzeti Választási Bizottságba személyesen adták le, nem tudom, elképzelhető, bár az esélyét kicsit alacsonyra taksálom, akkor elnézést. De az elmúlt időszakban ilyen joggyakorlat, amit önként most kimondtak, nem volt, ennek az ellenkezője volt. Nekünk például az egyetlen hitelesített kérdésünket a Nemzeti Választási Bizottság is úgy hagyta jóvá, hogy azt meghatalmazott útján adtuk le. Az igazi nagy kérdés, elnök úr, tudja, az, hogy egy ilyen elvi döntést úgy meghozni, hogy maga a népszavazási eljárás úgy néz ki, hogy a döntésük utáni következő másodpercben közel nyolcmillió állampolgárnak kellett volna felkészülnie arra, hogy az elvi döntésükkel megváltoztatják az eddigi teljes eljárást, ez nem tudom, hol találkozik a jogállamisággal, a kiszámíthatósággal és az egyéb olyan alapelvekkel, amiket, azt gondolom, hogy mindenféleképpen illene tekintetbe venni.

És azért mondom ezt önnek, elnök úr, mert ön nekem öt hónapja, május 27-én személyesen nekem írt levelében írta azt, hogy ebben a kérdésben jogegységi döntést kezdeményezett. Tehát öt hónapja nem sikerült a Kúriának egy jogegységi döntést hoznia, és

valamilyen szinten véget vetni annak a teljesen méltatlan és átlátszó, kifejezetten pártpolitikai érdekeket kiszolgáló cinikus játszmának, amit itt népszavazás címén az állami szervek eljátszanak a néppel egyébként, nem egy párttal, tévedés ne essék, hanem a magyar emberekkel. Ezt a jogegységi határozatot öt hónap alatt nem sikerült meghozni, most pedig egy konkrét ügyben egy olyan döntést hoztak, ami elvi élel borítja fel az eddigi teljes eljárást, és még egyszer mondom: teljesen kiszámíthatatlanná teszi ezt a jogintézményt, hiszen egy másodperc alatt viszonylag nehéz felkészülni arra, hogy valaki meghatalmazott útján vagy személyesen adhatja be.

Még egy gyors mondas, ami miatt egyébként megtámadásra érdemes akár nemzetközi fórumon is ez a döntés. Elnök úr, ezzel a döntéssel a magyar állampolgárok döntő többségét kizárták a népszavazási kezdeményezés lehetőségéből. Ugye, az már csak egy - szerintem - jogi és tartalmi nonszensz, hogy a Kúria szerint a házasságkötés, a házassági vagyoni jogi szerződés megkötése és az apasági elismerő nyilatkozat mellett - ez a három olyan jogintézmény van, amit mindenképpen személyesen kell megtenni - a negyedik most akkor a népszavazási kezdeményezés lesz polgári jogi tekintetben. De itt a legnagyobb probléma az, hogy ezzel a sorban állós rendszerrel a Kúria jelenlegi döntése, amit kimondott, fizikai képtelenség. Fizikai képtelenség, hogy a vidékről, az ország túlsó részéről vagy akár Budapestről például egy fogyatékos ember életében eljusson a Nemzeti Választási Irodába, és érvényes kérdést tudjon leadni a jelenlegi rendszerben.

Úgyhogy azt gondolom, hogy ennek a döntésnek nagyon sok olyan része van, amire várnánk valamilyen szintű választ. Arról nem beszélve, hogy valakinek hogy lehet olyan szerencséje, hogy kizárólag a Kúria által ismert 10 órai időpont előtt hirtelen megjelenik, öt perccel később pedig eltűnik. Mindeközben az ott tisztességesen, a jogait gyakorló, reggel óta sorban álló embereket hirtelen megelőzve, pont abban az időpontban meg tud jelenni az az ember, aki utána cinikusan azt mondja a magyar sajtónak, hogy hát, hívhatjuk szerencsének is, ami történt. Az egy jó kérdés lenne, elnök úr, hogy a szerencsén kívül még akkor minek lehet hívni ezt, amikor egyébként a Kúria az elmúlt egy évben, amióta különösebben figyeljük a döntéseit, délután 2 előtt egyetlenegyszer sem hozta nyilvánosságra a döntését. Tehát azt állítani, hogy valaki erre számított, és reggel úgy kelt fel például Tordason, az ő kis vállalkozása kertjében, hogy elindul, és 10 órakor leadja a kérdését, ugye, azt mindenki érti, hogy nonszensz.

Azért baj ez, elnök úr, mert alapvetően megrengeti azt a bizalmat, nemcsak bennünk, hanem az egész országban, amit az önök munkatársai hosszú évtizedeken keresztül tisztességes, felkészült, szorgalmas és ha kell, sokszor bármelyik hatalommal szemben is a törvények betűjének és szellemének érvényesítésével végeztek. És ez beláthatatlan kár, elnök úr, ezért azt szeretném végezetül az MSZP nevében mondani, hogy szemben az eddigi évek

automatikus és jó szívvvel való támogatásával, amíg ezekre a kérdésekre öntől vagy valaki mástól nem kapunk választ ebben az évben, korántsem magától értetődő, hogy a beszámolójukat el fogjuk fogadni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Kúria-elnök Úr! Az előttünk fekvő beszámoló valóban egy tartalmas és sok területre kiterjedő anyag. A bizottsági vitában már lehetőségünk volt elnök úrhoz kérdéseket intézni, és azt hiszem, hogy az Igazságügyi bizottság ülésén is egy tartalmas vita bontakozott ki. Azt hiszem, hogy ez így van jól, hiszen a Kúriának a beszámolója, illetve határozatai sokszor olyan pontokat tartalmaznak, amelyek az emberek nagy nyilvánossága és az Országgyűlés számára is fontosak lehetnek, tehát ebben az esetben megvitathatók, és nem véletlenül kerülnek be az Országgyűlés elé.

Én a bizottság ülésén elmondtam, hogy azok a pontok, amelyek nem 2014-es problémák, és itt gondok legfőképpen a devizahitelek ügyére, ezek nemcsak hogy nem idén keletkeztek, hanem nem is gondolom, hogy legfőképp a Kúria hibás döntéseinek lennének a következményei.

Az - és itt ki fogom fejteni -, amilyen problémával a Kúria szembesült ezeknél a devizahitel-szerződéseknél vagy devizának mondott szerződéseknél, az nyilvánvalóan egy rég nem látott jogi probléma, régi magyar jogintézményekkel kapcsolatos átalakítási problémákat is felvetett, de itt én úgy gondolom, hogy az Országgyűlésnek és a kormánynak nagyobb volt a szerepe, és ha valaki hibázott, akkor a kormány és az Országgyűlés is nagyobb hibákat követett el.

Én úgy érzem, hogy bizonyos témákban a Kúria csak követte, vagy követni próbálta azt a téves jogalkotást, amit az Országgyűlés megvalósított. Az egy másik dolog, hogy a magyar jogszabályok szerint téves vagy sok szempontból ártó szándékú törvénynek a meghozásáért az Országgyűlésnek és az országgyűlési képviselőknek nem kell felelősséggel kiállni az emberek elé. Ez maximum egy politikai felelősség körében marad, de kártérítési felelősséggel nemhogy az egyes országgyűlési képviselők, nyilván ez talán túl messzire is vezetne, de a magyar állam sem kell hogy helytálljon.

(8.50)

Ez már egy következő problémakör. Ebbe azért nem mennék bele, mert ezek olyan jogelméleti viták lennének - hogy lehet-e, mondjuk, a Magyar Ország-

gyűlés döntéseiért a magyar államot felelősségre vonni egy kártérítési felelősség körében -, amelyek nyilván nem ehhez a beszámolóhoz tartoznak, de azokat az aggályokat mindenképpen el kell mondanom, mi nem vagyunk benne biztosak, hogy a jelenlegi szabályozás minden elemében az emberek érdekét szolgálja.

Mielőtt rátérnék a devizás és az érvénytelenséggel kapcsolatos döntésekre, szeretnék kiemelni egy másik területet, amit talán gyorsabban és könnyebben le lehet zárni. Elnök úr is említette, és a beszámoló 35. oldalán is szerepel az a polgári kollégiumi vélemény, amely a másodfokú eljárásban is orvosolható hibák esetében azok kiküszöbölésére hív fel, és az orvosolható hibák esetén azt a gyakorlatot vetíti előre, hogy ne hatályon kívül helyezés, ne egy új eljárás kezdődjön, hanem a másodfok végezze el a feladatát, és szülessen meg a jogerős döntés. Ezt már korábban a büntetőeljárások körében is láthattuk, és ha jól emlékszem, a tavalyi beszámolóban olyan, egyébként maximálisan támogatható mondatok szerepeltek, amelyek arra utaltak, hogy sok esetben sajnos az érdemi határozat, az érdemi ítélet helyett születik a hatályon kívül helyezés, ami az ügyeket nemcsak hogy elhúzza, hosszúvá teszi, de egyfajta jogbizonytalanságot is okoz egyrészt a bírósági eljárást - most megint a büntetőeljárásokról beszélek -, a büntetőeljárásokat elszenvető félnek, másrésztől sok esetben a társadalom felé is a jogbizonytalanság látszatát kelti. Ez az idén pont a Biszku-ügyben merült fel, és nagyon jó lett volna, ha a Kúriának azt a törekvését, amit láthattunk, és most a polgári jog terén merül fel, de tavaly láthattuk ezt a büntetőjog területén is, hogy minél kevesebb hatályon kívül helyezésre kerüljön sor, és a másodfok, ha tudja, minél inkább érdemben tárgyalja az ügyeket. Ha a bíróságok ezt kellőképpen komolyan vették volna, akkor úgy érzem, hogy például akár a Biszku-ügyben is azt láthattuk volna, hogy egy másodfokú döntés születik, egy olyan másodfokú döntés, amelyik nem hatályon kívül helyezi, hanem át vagy bét mond, tehát vagy megerősíti, vagy megváltoztatja az elsőfokú ítéletet.

Ezt csak azért szeretném idehozni, mert ezek a nagy ügyek, ahogy elmondtam, alapján határozzák meg a társadalom vélekedését a bírósági rendszer irányában, és ahogy elmondtam, ebben az esetben ráadásul a Kúriának a büntetőjog és a polgári jog területén is egyértelműen látjuk az álláspontját, egyértelműen egyetértünk az álláspontjával, de a bíróságok ezt sok esetben mégsem tudják száz százalékig követni. Illetőleg bízom benne, hogy csak a nagy ügyekben nem követik, de természetesen illúzióim sincsenek, tehát egy kúriai döntés sem fog egyik napról a másikra a bíróságok szintjére lejutni, vagy napi szinten a bírók gondolkodásában legfeljebb gyökeret verni, de nem biztos, hogy minden esetben eljut a végső pontig. De nagyon bízom benne, hogy a következő évek joggyakorlatában azt láthatjuk, hogy a kisebb és a nagyobb ügyekben is a bírók azért eszerint fognak eljárni.

A következő terület - ez a beszámolóban is nagy terjedelmet kap - a devizahitelekkel kapcsolatosan az érvénytelenség kérdései. Ez azért kényes terület, mert a jogkereső állampolgárok elszenveték ezeket a devizának mondott hiteleket. Azt a vitát már korábban lefolytattuk itt az Országgyűlés előtt, hogy miért nem tartjuk devizahiteleknek az annak mondott szerződéseket, és hogy milyen módon verte át a bankszektor az egész országot és a fogyasztókat, hogy milyen módon nem jött be az országba deviza, és ha nem jött be az országba deviza, akkor a bankok kárát sem lehet úgy megállapítani, mintha nekik Svájcban finanszírozási céllal kellett volna felvenniük ezeket a hiteleket; ezt már itt lefolytattuk. Viszont azt láthatjuk, hogy akik mégis bíróságra mentek, bíróságra tudtak menni még azután is, hogy az Országgyűlés és 2013-ban a Kúria meghozta a döntéseit, és a bíróságra menő állampolgárok megpróbálták megkeresni azokat a számukra még nyitva álló jogi lehetőségeket, illetőleg támaszkodtak a Kúria 2013-as döntésére, amely azért fogódzkodókat és lehetőséget is adott, ezt hozzá kell tennem, nos, ők azzal szembesültek, hogy az Országgyűlés részéről kis túlzással tulajdonképpen napi szinten megváltoztatásra kerülnek azok a törvények, amelyek a jogkereső állampolgárok számára bármilyen lehetőséget nyújtanának arra, hogy ebből a szörnyű helyzetből kijöjjenek.

Itt az érvénytelenség jogintézménye merült fel leginkább. Sokan arra hivatkoztak, hogy ha olyan hibában szenved egy szerződés, amely esetében az egész szerződés érvénytelen, megdől, és a felek között egy elszámolási jogviszony jön létre, abban az esetben ez nyilvánvalóan a szerződéseknek csak egy részét érintette, hiszen komoly jogi problémáknak kellett fennállniuk, hogy az érvénytelenségre lehessen hivatkozni. Nos, ezekben az esetekben is a kormány, illetve az Országgyűlés arra terelte a dolgokat, hogy devizában kelljen elszámolni, miközben az eddigi magyar joggyakorlat azt mondta ki, hogy ha egy szerződés teljességében érvénytelen, akkor nem lehet kiválogatni, hogy mely pontok legyenek abból érvényesek és melyek nem, akkor a fennálló tartozás tulajdonképpen a kapott szolgáltatásához igazodik, és a kapott szolgáltatás ezekben az esetekben forintalapon képződött, tehát úgy is kellene elszámolni. Az az érdekes, hogy ez jogilag is így volt, az emberek bíróságra mentek, hogy ezt érvényesítsék, de mindjárt ki fogom fejteni, hogy milyen módon lehetetlenítette el legfőképpen az Országgyűlés ezt a jogérvényesítést.

A beszámoló 42. oldalán szerepel az a nagyon fontos megállapítás, hogy a 6/2013-as jogegységi határozat nem válaszolta meg teljeskörűen azt a kérdést, hogy az érvénytelenség megállapítása esetén az érvénytelenség törvényi jogkövetkezései közül a bíróságnak melyik jogkövetkezésmikor indokolt alkalmaznia. S meg is magyarázza a beszámoló, hogy ez azért történhetett, mert nem lehetett kizárni annak lehetőségét, hogy az Alkotmánybíróság vagy az Európai Unió Bírósága döntése nyomán a devizalapú kölcsönszerződések igen nagy számban minő-

sülnek majd érvénytelennek. Ezek nagyon igaz szavak, és előrevetíti, illetve megmutatja azt, hogy a Kúria már 2013-ban tökéletesen tisztában volt azzal, hogy bármi kisülhet ebből a szituációból, és jogilag, a jogszabályokat vizsgálva - mert a Kúriának ez volt a dolga - tökéletesen látták a Kúria bírái, hogy ebből az akkor hatályos jogszabályok alapján bármi lehet. Bármi lehet, és nemcsak a magyar, hanem az Európai Unió Bírósága, az uniós jog meghatározása szerint is ezek a szerződések nagy számban dőlhetnek meg. Ennek folytán értjük, hogy a 2013-as döntésben ez miért szerepelt, viszont, ahogy említettem, utána egy kicsit eldurvultak az események, mert akik bírósághoz fordultak, azt tapasztalták, hogy az ő érdekvédelemük valahogy meggátolásra került.

És hogy az egészen konkrét, a közelmúltban hatályossá váló jogszabályokat is elővegyem: 2015. október 5-én vált hatályossá a 2014. évi XL. törvény módosítása, amelyet a 2015. évi LXLV. törvénnyel az Országgyűlés módosításként átvezetett.

(9.00)

Ez egyébként szeptemberben, tehát az előző hónap 18-án került benyújtásra, nagyon friss dologról beszélünk, viszont - és ráadásul egy törvényben, ami alapvetően nem is a jelzálogalapú, nem is a lakásdevizakölcsönöket kívánta rendezni, hanem a köznap értelemben inkább itt az autóhitelek számára volt fontos, itt az autóhitelek szempontjából fontos törvényként lehet aposztrofálni - visszanyúlt, és a 2014. évi XL. törvény módosításával gyakorlatilag lehetetlenné tette az Országgyűlés azt, hogy itt bárki az érvénytelenségre oly formában hivatkozhat, hogy az eredeti állapot helyreállítása legyen kérhető. Továbbá a bíróságnak gyakorlatilag ne csak az a lehetősége legyen, hogy toldozva-foldozva, a felek és főleg a fogyasztó akarata, a megkötés pillanatában fennálló és a későbbi akarata ellenére létrehozson egy olyan szerződést a fogyasztó és a bank között, amely esetében a fogyasztó rosszul jár, mégis érvényessé nyilvánítják, és nem az eredeti állapot elszámolása történik meg, vagy hogyha megtörténik, akkor azt sem tekinthetjük a valódi, eredeti állapot helyreállításának; tehát akárhogy is nevezzük jogilag, hiszen hogyha devizában kell egy érvénytelen szerződés alapján elszámolni, akkor tulajdonképpen pestiesen szólva a fogyasztó ott van, ahol a part szakad.

Egyébként ez a tárgyalóteremben az ügyvéd kollégákat is elképesztő módon elkésztette, és azt látták, hogy azokban a perekben, amelyeket ők már megindítottak és a hatályos jogszabályok, az akkor hatályos jogszabályok alapján könnyen meg is nyertek volna, ebben az esetben az Országgyűlés meggátolta azt, hogy ők pernyertesek legyenek, és ahogy mondtam, a legutóbbi módosítás október 5-én lépett hatályba.

Ezeket azért szerettem volna önöknek elmondani, és hangsúlyoznám, amit elmondtam, hogy itt hiába várunk a Kúriától bármiféle iránymutatást a bíróságok felé, a Kúria csak a hatályos jogszabályok

alján tud iránymutatást nyújtani, jogegységi döntéseket hozni. Arra a Kúria sem lehet felkészülve, hogy az Országgyűlés nagyon régi magyar jogintézményeket és egyébként nemzetközi és európai jogintézményeket csak a bankok érdekében, a devizahitelnek hazudott szerződések miatt átír, és ezt nem köszönhetjük másnak egyébként, mint a Fidesz-KDNP-többségnek és a kormánynak, aki a bankokkal a háttérben megegyezett. Tudom, hogy ezek erős szavak, lehet, hogy az olyan képviselőket, akik nem voltak benne ennek a folyamatnak az egészében, még bántja is, de kérem, hogy nézzék át, hogy milyen szabályozások történtek.

Itt még egy dolgra térnék ki tényszerűen, mert nagyon sok mindent el lehetne mondani: európai joggyakorlat, vagy a fogyasztókkal szembeni tisztességtelenség és az érvénytelenség jelenleg hatályos szabályai és az egyre eldurvulóbb szabályai, amit az Országgyűlés meghozott, hogyan mennek szembe az Európai Unió jogával, és az Európai Unió Bíróságának a döntéseit hogyan teszik gyakorlatilag zárójelbe. Ez mind igaz lenne, de én önöket nem szeretném ezzel terhelni, ez már túlmutatna a Kúriának a beszámolóján. Viszont egy dolgot még ki szeretnék emelni, és ez az 1/2010-es PK-vélemény, amelynek vagy amely pontjainak nagy része sajnálatos módon nem került fenntartásra, amikor itt az új polgári törvénykönyv tekintetében ez felülvizsgálásra került. Én úgy gondolom, hogy belejárt az Országgyűlésnek a tevékenysége, hogy ilyen rossz döntéseket hozott és az érvénytelenséget eltávolította attól a valódi funkciójától, ahogy az megszületett a magyar jogrendben, de én ettől függetlenül úgy gondolom, hogy ennek az 1/2010-es PK-véleménynek több pontja is fenntartható lett volna, és több pontja is a régi jogintézményre vonatkozik.

Itt nagyon sokszor került a perek során is hivatkozásra például a 2. pont, ami az érvénytelenség általános jogkövetkezményeit taglalja, és kerekperek kimondta, hogy az ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani. Ebben a formában ez talán nem feltétlenül helyes, hogy ennek a fenntartása nem történt meg. De azt kell mondanom, hogy ebben is inkább a törvényhozó hatalomnak a rossz törvényt érzem, viszont emiatt, ha szabad így fogalmaznom, komoly aggályaink vannak, és azt sem látjuk, látom jelen pillanatban, hogy a jövőben az érvénytelenség következményei vagy maga az érvénytelenség intézménye hogyan fog majd torzulni amiatt, hogy itt az Országgyűlés meghozta ezeket a hibás döntéseket.

Úgyhogy ezeknek a fenntartásoknak az elmondásával - és hangsúlyozottan, hogy itt leginkább magunkat, törvényhozókat okolva, bár mi mindig megfogalmaztuk a kritikáinkat ezeknek a törvényeknek az irányába -, ezekkel kapcsolatosan és elnök úrnak a válaszát megvárva a Jobbik frakciója ki fogja alakítani a véleményét a beszámolóval kapcsolatosan. Én egyébként szakmailag egy alapos munkának tartom, és egyébként az is szerepel benne, amit itt az előbb elfelejtettem még kiemelni a devizás ügyeknél, hogy elnök úr, kúriai elnök úr, Darák Péter elnök úr egy

joggyakorlat-elemző csoportot is felállított erre a területre, és az már egy érdekes kérdés, hogy miért nincs joggyakorlat ezen a területen. Egyrészt azért, mert felfüggesztésre kerültek ezek az ügyek nagy számban, illetőleg a bíróságok - és mondjuk ki, hogy sok esetben szintén a felül tapasztalható káosz miatt, és ezt megint csak tárgyaló ügyvéd kollégák teljesen egyértelműen elmondták - sok esetben nem mertek dönteni, bármennyire is furcsa.

Persze tudom, hogy ezek is nehéz szavak, de kívártak a bíróságok, hogy mi fog történni, hogy milyen döntést kell hozniuk, illetőleg az is tapasztalható - és ez is egy fájó pont -, hogy sok esetben a kollégák elmondása szerint a bírák tapasztalták, hogy adott esetben egy előzetes döntéshozatali eljárás keretében az Európai Unió Bíróságához kellene fordulni azok miatt a jogszabályok miatt, amit meghozott a Magyar Országgyűlés vagy az Európai Unió Bíróságának a teljesen ellentétes döntései miatt. De ezt sok esetben egész egyszerűen nem merték magukra vállalni, úgy érezték, hogy ez az ügy annyira kiélezett és annyira gigászok harca, amiből adott esetben még egy független bíró sem jöhetne ki jól.

Tehát abban az esetben, és az elmúlt évek eseményeit látva - emberileg meg kell értenem természetesen a bírókat, szakmailag és a törvények alapján nem -, ha a kormány és annak idején az egész Országgyűlés sem tudott egy teljesen egyértelmű jogi helyzetben megfelelő választ adni és a bankok elé úgy odaállni, hogy kedves bankok, a hatályos jogszabályokat, legyetek akár mekkorák, legyetek akár külföldiek, de nektek is be kell tartani, és hogyha elrontottatok valamit a magyar jogszabályok alapján, ügyvédek, jogtanácsosok garadával felszerelve, akkor ennek az anyagi jogkövetkezményeit viseljétek, vagy hogyha ezt nem szeretnétek, legalább kérlek titeket, hogy mutassátok ki a valódi károkat, hogy valójában mekkora kár ért titeket, ha ezt a kétharmados magyar kormány vagy a kétharmados országgyűlési támogatással rendelkező magyar kormány sem volt képes megtenni, akkor egy bírónak, aki az ítékezésre hivatott, emberileg meg lehet érteni, hogy megremeg a keze. Természetesen szakmailag és a törvények alapján nem, ezt hangsúlyozom, de azért az emberi oldalát is próbáljuk ennek a problémának látni, és pont emiatt a felelősség teljesen egyértelműen a kormányé és az Országgyűlésé.

Ennek kapcsán vagyunk nehéz helyzetben, illetve nehéz helyzetben leszünk a Kúria beszámolójának az értékelése kapcsán, de ha részletesen kitértem ezekre a témákra, akkor pont azért volt, hogy az önök számára is egyértelművé tegyem azt a dilemmát, amibe így az Országgyűlés belekényszerített minket.

Egyebekben pedig elnök úrnak megköszönöm a munkáját, és további jó munkát kívánok. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselők nem jelezték

felszólalási szándékukat, most kétperces felszólalásra kerül sor. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kétperces felszólalásom lényege Harangozó Tamás képviselő úr vezérszónoklatához fűződik, ugyanis álláspontom szerint méltatlan és helytelen volt az a felszólalása, amit a devizahitelekkel kapcsolatban állított a vezérszónoklatában.

(9.10)

Ugyanis a devizahitelekkel kapcsolatos felvételén keresztül a Kúria 2014. évi tevékenységét minősíteni nem volt egy korrekt dolog. De ha már megtette, képviselő úr, akkor néhány gondolatot fűznék hozzá, a devizahitelben eladósodott állampolgárok sokasága ugyanis a szocialista kormányzás eredménye volt, a családok százait sodorta a kilátástalan eladósodás csapdájába, mind az euróalapú, mind pedig a svájcifrank-alapú hitelek felvételének mármár szinte erőszakos kínálatával.

A bankokkal együtt csupán azt a kiemelkedően fontos ténytet felejtették el közölni, illetve felejtették el felhívni az állampolgárok figyelmét arra, hogy az árfolyamváltozás óriási veszélyt jelent a családok mindennapi életére. A családok ezreit, tízezreit segítette a Kúria döntéseivel, és ez alapján a polgári kormány a tőle elvárható gondossággal megtette azt az intézkedést, amely mindannyiunk számára ismeretes, és ezzel biztosította a családok lét- és jogbiztonságát, ami a mai napig is fennáll. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a kétperces felszólalásokat. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Mátrai képviselőtársamnak azért el kell mondanom, hogy sok igazság van abban, amit mondott, de azért azt ne felejtjük el, hogy az első Orbán-kormány alatt vált lehetővé, hogy fogyasztói devizaalapú kölcsönöket felvegyenek az emberek. Varga Mihály annak idején még nyilatkozott is, hogy ez egy milyen jó dolog, és ez egy előremutató dolog. Az egyoldalú szerződésmódosítást szintén az első Fidesz-kormány alatt tették lehetővé, és az, hogy a bankokkal nem sikerült szembemenni, most az árfolyamváltozásról nem is beszélve, a hatályos jogszabályok alapján ez szintén a kétharmados támogatással bíró Fidesz-KDNP-kormány hibája.

Miért nem kérte meg önök azt, hogy ha egyötöd jött be devizában az országba... - a Magyar Nemzeti Bank statisztikáiról beszélünk, tehát nem valami hókuszpókusz, vagy valami gazdasági szaklapban megjelent dolgokról; a Magyar Nemzeti Bank statisztikája: egyötöd jött be az országba devizában,

mint amekkora összeget a bankok devizahitelként próbáltak beállítani. Akkor itt valaki nagyon nagyot hazudik, és arról meg nem is beszélve, hogy a jogszabályok alapján teljesen egyértelműen érvénytelennek kellett volna lennie egy csomó szerződésnek.

És egyébként nem tisztzem megvédeni a szocialista kormányzatokat, mert bűnöket elkövettek, vagy leginkább bűnöket követtek el ők is ebben a témában, de az, hogy most október 5-étől már azt a lehetőséget is elveszik, hogy valaki érvénytelenné nyilváníthatassa a bírósággal a szerződését, és fennálló pereket módosítanak a fogyasztók hátrányára, kérem, ez megint a kormányzatnak és a Fidesz-KDNP-többségnek a hibája, és itt fogadták el az elmúlt hónapban ezeket a szabályokat az Országgyűlés előtt.

Tehát erre nehéz azt mondani, hogy itt az elmúlt szocialista kormányokra lehetne mutogatni; ők is hibásak voltak, de önök legalább annyira hibásak voltak, amikor a bankok irányába képtelenek voltak a magyar jogszabályokat betartatni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Heringes Anita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Csak a történelmi hűség kedvéért: a devizahitelezést a Fidesz-KDNP-kormány időszakában vezették be, Matolcsy és Járai nevéhez fűződik; csak azért, hogy mindent a helyén tudjunk kezelni.

Mátrai Márta képviselő asszonynak szeretném mondani, hogy méltatlannak azt érzem, hogy a KDNP-frakcióból senki nem vesz részt a beszámolón. Azt érzem, hogy egyedül ült itt a beszámoló meghallgatásának legelejétől kezdve, és csak most szivárognak be a képviselőtársai. Én ezt tartom igazán méltatlannak a Ház méltóságához képest.

És azért azt sem felejtheti el egy devizahiteles család sem, hogy 2010-ben az önök frakcióvezetőjének felszólalása után szakadt be a forint, és köszönhetik azt, amilyen szinten törlesztették ők a törlesztőrészleteiket. S köszönhetik azt, hogy egyáltalán eljutottunk odáig, hogy picit lépéseket tettek önök azért, hogy egy picivel kevesebbet kelljen fizetniük. De önök nem mentették meg a devizahiteleseket.

És még egy dolog: Harangozó Tamás képviselőtársam elmondta, hogy nem a Kúriáé a felelősség, hanem a Fidesz-KDNP-é, hogy ez a dolog egyáltalán megtörténhetett.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Darák Péter Elnök Úr! Tisztelt Elnökhelyettes Úr! Tisztelt Elnök Asszony! Főtitkár Asszony! Azt, amit Harangozó Tamás

képviselőtársam a vezérszónoki felszólalásában elmondott, ismételni nem kívánom, csupán egyetlen vonatkozásban - mint az MSZP-frakciónak, frakcióelnökségnek talán az e területért felelős vezetője -, hogy szeretnék én is személyesen köszönetet mondani a Kúria munkatársainak azért az áldozatos munkáért, amelyet a 2014-es évben végeztek, amit értelemszerűen érint ez a beszámoló.

Én is szeretnék annak hangot adni, hogy úgy látom és úgy érzékelem, hogy a Kúria egy kis szigetet képez tulajdonképpen, ahol valóban egy igen magas szintű szakmai munka folyik, és általánosságban véve azt tudom mondani - és ezt szintén szeretném hangsúlyozni -, hogy köszönöm a Kúria összes bírójának azt, hogy ennek a testületnek az integritását meg tudta őrizni. Azt gondolom, hogy igaza volt annak idején annak a magyar származású ukrán képviselőnek, aki azt mondta, hogy akkor történik egy országban generációkat átívelően visszalépés a fékek és ellensúlyok rendszerében, ha a bíróságok elvesztik az integritásukat. Éppen ezért elnök úrnak, a Kúria bírójának és egyébként minden bírónak az országban kiemelt felelőssége van abban, hogy ez ne történhesen meg, hogy a mindenkori hatalom elvárásainak ellen tudjon állni. Köszönöm mindenkinek, aki ezt megtette.

Köszönöm továbbá a Kúria vezetőinek azt, hogy mindig korrekt és pontos válaszokat adtak azokra a kérdésekre, amelyeket akár képviselőként, akár az Igazságügyi bizottság ellenőrző albizottságának elnökeként megfogalmaztam, és egyúttal kérném is arra elnök urat, hogy azokat az ígéreteket, amelyeket nekem főleg a legutolsó levélben a tanúkihallgatási gyakorlattal kapcsolatban tett, ezeket valóban a jogegységet biztosító tanácsok vizsgálják felül, vizsgálják meg, vagy a joggyakorlat-elemző csoportok, tetszés szerint. A lényeg az, hogy örülnék, ha ebben kialakulna egy egyetértés, már csak azért is, mert ha ez így van, és ebben nyugvópontra tudunk jutni, akkor meghaladottá tenné az albizottság összehívását is. Én erről majd egy információt mindenképpen kérnék elnök úrtól, hogy mire sikerült jutni.

Egy-két megjegyzést, illetve kérdést azonban azonkívül, amit Harangozó képviselőtársam feltett már, illetve megfogalmazott, tennék fel én is. Örülök annak, hogy elnök asszony is itt tartózkodik a teremben, mert igazából ez, ami a következő megjegyzésemet, kérdéseimet illeti, éppúgy érinti elnök urat, mint ahogy elnök asszonyt, és akkor én meg tudom spórolni azt, hogy ugyanezt a kérdést vagy megjegyzést elmondjam az elnök asszony beszámolójánál.

Természetesen a Kúria egyik legfőbb feladata - ahogy elnök úr is elmondta, és hosszan beszélt róla -, hogy a jogegységet biztosítsa. Viszont azt is szeretném hangsúlyozni, hogy az egyetlen olyan bírói szervezet a Kúria, amelyik a jogegységi döntést kötelező jelleggel meghozhatja. Semmilyen más bírói fórum ezt nem teheti meg. És amikor azt látjuk, vagy legalábbis arról értesülök, hogy bizonyos tendenciák arra mutatnak, hogy alsóbb fokú bíróságok - akár legyen itt törvényszéki szint, de azt kell mondjam, és

nevesítem itt a PKKB-t, ahonnan elég sok visszajelzést hallottam e vonatkozásban és negatív értelemben - gyakorlatilag ilyen mini jogegységi döntéseket hoznak egymás között. Én ezt nem tartom szerencsés dolognak. Akkor, amikor az európai fórumokon már önmagában a Kúria által hozott jogegységi határozatoknak a létjogosultságát is megkérdőjelezzük abból az okból kifolyólag, hogy ez sérti a bírói függetlenséget, hiszen ez alapján kötelezően kell a bírónak eljárni bizonyos kérdésekben, akkor én azt gondolom, hogy ez fokozottan igaz alsóbb fokú bírósági szervekre.

Én egyébként híve vagyok a jogegységi döntéseknek gyakorlati okból. Elméleti megközelítésben egyébként meg sok igazságot adok azoknak, akik kritizálják ennek a létjogosultságát. De még egyszer mondom, ez Magyarországon egy régóta bevett gyakorlat, és én a magam részéről ezt pártolom és helyeslem.

(9.20)

Azt azonban nem, hogy ha mondjuk, egy alsó fokú bíróságon olyan döntések születnek, amelyek iránymutatásul szolgálnak bírójának, hogy bizonyos ügyekben, bizonyos esetekben merrefelé kell dönteni. Ezt természetesen nem teszi kötelezővé senki, de hogy úgy mondjam, vezetői elvárás az, hogy eszerint ítélkezzenek az eljáró bírók. Őszintén remélem, hogy az a rengeteg, egyébként azonos információ, ami e tekintetben hozzám befutott, az mind hamis, de én attól félek, hogy ez nem így van, ezért én arra kérem szakmai szempontból elnök urat és igazgatási szempontból elnök asszonyt, hogy járjanak ennek a végére, és nézzék meg, hogy ez igaz-e.

Nem azzal van a probléma, hogy ha mondjuk, egy helyi bíróságban, mondjuk, egy büntetőjogi csoport vagy csoportvezető tart egy konzultációt vagy a polgári jog területén ugyanezt teszi. A baj azzal van, hogyha olyan határozatok születnek akár formálisan, akár informálisan, hangsúlyozom, akár informálisan, amihez szeretnék a bírók támogatását megszerezni az adott vezetőktől. Ezt én nem tartom egészséges dolognak. Magyarán szólva, én arra kérem elnök urat és elnök asszonyt is, hogy ennek járjon a végére, hogy igaz-e.

A másik, amit szeretnék kiemelni a konferenciák vonatkozásában, most kicsit tallózok a témák között, tehát nincs összefüggés azon felvetések között, amiket most sorolok. A konferenciák vonatkozásában épp Trócsányi miniszter úrral beszéltek nem túl régen azt, hogy a tudomány világa mindig pártatlan kell hogy maradjon, noch dazu akkor, hogyha azon, mondjuk, a Kúria is mint szervező fél részt vesz.

Én pedig azt látom, és tudom, hogy van Magyarországon egy ilyen kialakult gyakorlat, hogy akár tudományos konferenciák vonatkozásában is a kormányt meghívják véleménynyilvánítás céljából akár egy megnyitó előadás, akár egy tartalmi tudományos előadás megtartása végett, én azonban ezt egészségtelennek tartom.

Én azt mondom, hogy két lehetőség van, és szeretném azt előrevetni, hogy nem a protokolláris eseményekről beszélünk, mert az, hogy a minisztert, miniszterelnököt meghívják, mondjuk, a bírák napjára, ez természetes dolog. De hogyha tudományos konferencia szervezésében, mondjuk, egy egyetemmel közösen vesz részt a Kúria, akkor igenis arra figyelni kéne, hogy vagy nem hívok olyan előadót, aki politikus, vagy ha hívok ilyen előadót kormánypárti oldalról, akkor hívok ilyen ellenzéki oldalról is, nem azért, mert politikáivá kívánom tenni a rendezvényt, hanem azért, hogy bizonyos kiegyensúlyozottsága ennek a rendezvénynek meglegyen, és a pártatlanságnak (*sic!*) még csak az árnyéka se vetődhesen és vetülhessen rá. Nem kell természetesen, ha úgy tetszik, pártpolitikust hívni, bár baromi nehéz elválasztani a pártpolitikust, mondjuk, egy országgyűlési képviselőtől, de azt tudom mondani, hogy mondjuk, a Törvényalkotási bizottságnak, az Igazságügyi bizottságnak vannak ellenzéki tisztségviselői, illetve tagjai, ilyen alapon szerintem ugyanúgy meg lehet hívni, mint mondjuk, egy államtitkárt, vagy mondjuk, hogy konkrét legyenek, az Országgyűlés törvényalkotásért felelős alelnökét. Azt gondolom, hogy erre jó volna, hogyha figyelmet fordítanánk, még egyszer mondom, tudomásul véve azt, hogy protokolláris rendezvényekre alapvetően a kormányzat tagjai kapnak meghívást.

Két kényesebb téma: egy, amit nagyon röviden ismertetnék, mert Harangozó képviselőtársam már megtette, ez a mostani döntése a Kúriának a népszavazással kapcsolatban. Elnök úr, én még csak odáig se megyek el, hogy a döntés érdemét kritizáljam, bár szakmai alapon komoly affinitást éreznék hozzá, azonban azt meg kritizálom és azt kérdezem, hogyan történhetett az meg, hogy ez az információ onnan kikerült. Máshonnan nem tudott kikerülni, elnök úr, nem tudott máshonnan. Én nem hiszem azt el, hogy valakinek akkora szerencséje legyen - és ezt nem elemzem újra, amit Harangozó Tamás mondott -, hogy éppen pont abban az öt percben sikerült odaérnie valahonnan vidékről és beadni egy népszavazási kezdeményezést, éppen azon a napon, éppen abban az órában, éppen abban az öt percben. Ilyen nincs, és én azt gondolom, hogy ez egy dolgot mindenképpen indokoltta tenne, az az, hogy elnök úr egy belső vizsgálatot indítson a Kúrián belül a vonatkozásban, hogy hogy kerülhetett ki ez az információ, illetve egyáltalán a Kúrián belül bárkit terhel-e felelősség azért, hogy ez az információ eljutott ehhez a beadványozóhoz vagy akár a beadványozó köréhez tartozó valakihez.

Azt gondolom, hogy egy ilyen vizsgálat lefolytatása kifejezetten vezetői feladat, és egy olyan ügyben, ahol különös politikai érdeklődésre tart számot ez a döntés, hiszen az egyik politikai pártnak - nevezetesen ez tekintetben a miénknek - a politikájának az egyik központi elemét képezi az, hogy ez az a népszavazás megvalósulhasson - úgy tűnik, a Fideszének meg az egyik központi elemét, hogy ne -, különös figyelmet kell arra fordítani, hogy a pártatlanságnak

még csak az árnyéka se, vagy a pártosságnak még csak az árnyéka se vetülhessen a Kúriára, hiszen ahogy mindketten megfogalmaztuk Harangozó képviselőtársammal, ezt még egy olyan testületnek és szigetnek tekintjük, ami az integritását eddig százszázalékosan meg tudta őrizni. E tekintetben én csak egyet sürgetnék elnök úrnál, hogy szülessen meg az a jogegységi határozat, ami a népszavazással kapcsolatban most már igencsak indokolt lenne, mert nem szeretnénk azt, hogy ha akár mi, akár más népszavazási kezdeményezést kíván benyújtani, utána minden egyes részlemét ennek a folyamatnak meg lehessen a bíróságon támadni. Öntsünk a pohárba tiszta vizet egy jogegységi határozattal!

A másik, ami egy picit kényesebb téma, a kinevezési gyakorlatról, elnök úr, én általánosságban szeretném elmondani, hogy nem tartom szerencsésnek, ha olyan bíró kap kinevezést, akit nem támogat az a testület, amelyiknek a vezetésével megbízzák, főleg, ha ad absurdum egy, esetleg csak a saját szavazatát kapja meg ő maga, és még ehhez képest van olyan jelölt, aki az adott testület többségének a támogatását bírja. Lehet és indokolt lehet a sorrendtől eltérni, de a sorrendtől eltérésnek, én azt gondolom, az a jó, hogyha indokát adja az adott vezető, ha indokát tudja adni az adott vezető, ugyanis komoly közérdek fűződik ahhoz, hogy ezt megismerje, ahogy én azt gondolom, komoly közérdek fűződik ahhoz is, hogy az egyes vezetői pozíciókra beadott pályázatok tartalmát és adott esetben a szavazások eredményét is megismerhesse a közvélemény.

Éppen ezért én azt kérdezem elnök úrtól, és szintén elnök asszonynak is címezem ezt a kérdést, partnerek lennének-e abban, hogy olyan szabályozást alkossunk meg akár törvényi lábbal és ehhez kapcsolódóan igazgatási döntésekkel, hogy ezek a pályázatok, ezek a szavazások, szavazási eredmények és a sorrendtől való eltéréskor a vezetői indokolás nyilvános legyen és mindenki számára ismerhető. Mert ha igen, akkor a mi frakciónk örömmel vállalja azt, hogy ezt benyújtja, örömmel vállalja azt, hogy részt vesz egy konzultáción elnök úrral, elnök asszonnyal és akár az Igazságügyi Minisztériummal közösen, hogy ki tudjunk alakítani egy ennek megfelelő jó gyakorlatot.

Összefoglalva, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt elnök úr, én még egyszer szeretném megköszönni a 2014-es tevékenységét minden kúriai bírónak és minden kúriai vezetőnek, és azokra a kérdésekre, felvetésekre, amiket én is, illetve képviselőtársam megfogalmazott, nagy tisztelettel várnánk majd elnök úr választát. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Répássy Róbert képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársai-

im! Tisztelt Igazságszolgáltatási Vezetők! A mai napon az igazságszolgáltatás szereplőinek, közreműködőinek a beszámolóit hallgatjuk meg, én mégis úgy gondoltam, hogy itt, a Kúria elnökének beszámolója során szeretném elmondani, amit általában az igazságszolgáltatással kapcsolatban fontosnak tartok.

Szeretnék idézni Magyarországi Alaptörvényéből két mondatot, ami köré a felszólalásomat építem. Az első mondat, mely szerint - az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése szerint - a legfőbb bírósági szerv a Kúria. Tehát a Kúria mint a bíróságok vezető szerve, vezető fő bíróság szerepel az Alaptörvényben.

A 26. cikk (1) bekezdés szerint „A bírák függetlenek és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártoknak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.” - eddig az Alaptörvény idézetei.

(9.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Most pedig néhány, a nyugalom megzavarására alkalmas mondatot fogok idézni.

Október 2-án a Magyar Szocialista Párt korábbi elnöke, Gyurcsány Ferenc a következő szavakkal kommentálta az úgynevezett Sukoró-ügyben született (*Gögös Zoltán: Jó régen volt már.*) elsőfokú bírósági ítéletet. Az MTI-ből idézek: „Gyurcsány Ferenc a történetek miatt azt mondta, szót kíván emelni a Magyar Köztársaságért, amelyet szerinte Orbán Viktor, Polt Péter, Kovacsics Gábor eljáró ügyész, Handó Tünde és az ítélkező bíró, Somogyváriné Csendes Mária megbecstelenített.” Az ellenzéki politikus az említetteknek azt üzentte, ne számítsanak nyugodt nyugdíjas évekre, mert tettük nem fog következmények nélkül maradni. „A hatalom bukását követően kinyitjuk az aktákat, és akkor a mai vádlókból vádlottak lesznek, és tisztességes eljárásban bizonyítják majd bűnösségüket.” - fogalmazott Gyurcsány Ferenc. (*Dr. Staudt Gábor: Gyurcsánynak lesz nyugdíjas éve?*)

De szeretném azért ideidézni egy közöttünk ülő képviselőtársunk mondatait is 2012 januárjából. Szintén egy MTI-hír: „A Magyar Bírói Egyesület a leghatározottabban visszautasítja az MSZP-s Bárándy Gergely pénteki közleményében foglaltakat, amelyben a politikus későbbi retorziókkal, pozícióból történő elmozdítással és számonkéréssel fenyegeti Magyarországi független bírúit. A szocialista politikus úgy fogalmazott, az Orbán-kormány bukása után az MSZP minden erejét, befolyását és tudását latba veti majd azért, hogy a független intézmények élére és vezetőségébe delegált pártkomisszárokat eltávolítsa posztjukról, bármennyig is tartson hivatalosan mandátumuk (*Dr. Harangozó Tamás és Gögös Zoltán tapsol.*), aki pedig közülük bizonyíthatóan politikai megrendelések alapján végzi munkáját, nem kerül-

heti el a felelősségre vonást.” (*Gögös Zoltán: Ez így helyes! - Dr. Harangozó Tamás: Így is van!*)

A Magyar Bírói Egyesület szombati közleményében erre reagálva azt írta: „A magyar demokrácia több mint 20 éve alatt példátlan eset, hogy egy országgyűlési képviselő, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács volt tagja az igazságszolgáltatás védelmének ürügyén a törvény erejénél fogva független bírúkat politikai komisszároknak nevezzen és számonkéréssel fenyegetse meg.” A Magyar Bírói Egyesület egyúttal felhívta az országgyűlési képviselőket, utasítsák vissza Bárándy Gergely nyilatkozatát, és szólítsák fel, hogy tartózkodjon a bírúi függetlenséget sértő és a bírói karral szemben hangulatkeltő megnyilvánulásoktól.

Tisztelt Ház! Ezek az idézetek bizonyítják, hogy 2010-ben a választók döntése alapján hivatalából távozott kormány politikusai folyamatosan fenyegetik a magyar igazságszolgáltatást, mivel hozzátartozik a legitimációjukhoz, tehát az MSZP és a volt kormánypártok legitimációjához hozzátartozik az ügyészség és a bíróság függetlenségének kétségbe vonása. Ennek az álláspontnak az a lényege, hogy nem ők voltak korrupáltak, csak az igazságszolgáltatás pártos velük szemben. Ezért fenyegetik a bírúságot, és ezért vonják kétségbe a függetlenségüket.

Tisztelt Ház! A Magyar Szocialista Párt szerint csak az a bíróság független, amely neki kedvező ítéletet hoz. Harangozó Tamás erre jó példát mutatott az imént. A Kúria dicséretébe szépen azért beletette azt a kritikáját, amellyel már egy picit kétségbe vonta a Kúria függetlenségét, és ha legközelebb megint olyan döntést hoz a Kúria, amely nekik nem tetszik (*Gögös Zoltán közbeszól. - Az elnök csenget.*), akkor még jobban kétségbe fogja vonni a Kúria függetlenségét.

Tisztelt Ház! Legyen itt világos mindenki számára, a Magyar Szocialista Párt csak azért dicséri a Kúriát, hogy hitelesebbnek tűnjön az a kritikája, amit majd az Országos Bírósági Hivatalról és a Legfőbb Ügyészségről fog mondani. Tehát szó sincs itt arról, hogy a Legfőbb Ügyészség vagy az OBH munkáját és a Kúria munkáját eltérően ítélné meg. Az igazságszolgáltatás egészét az a szemlélet hatja át, mármint az MSZP véleményében az a szemlélet hatja át, hogy amelyik ítélet nekik nem tetszik, akkor az a bíró biztos pártos volt, nem volt független.

Tisztelt Ház! Az a gondolat, mely szerint egy volt politikus, egy volt hatalomgyakorló kétségbe vonja az igazságszolgáltatás függetlenségét csak azért, mert elszámoltatják, ez a politikus, aki ilyen nézeteket vall, nem demokrata. Mondjuk ki nyugodtan, hogy a demokráciához, a demokratikus politizáláshoz hozzátartozik az elszámoltathatóság, a politikusok elszámoltathatósága az egyik legfontosabb kulcsa a demokratikus politizálásnak.

Ezért mindegy, hogy most szocialistának vagy demokratának állítja magát egy politikus, mindegy, hogy milyen logót tűz a párt zászlajára, azzal kezdődik a demokrácia tisztelete, hogy nem fenyegetünk meg bírúkat, nem fenyegetünk meg hivatalban lévő, különösen velünk szemben eljárást folytató ügyésze-

ket és bírakat, ugyanis egy politikusnak az a dolga, hogy ezekben az eljárásokban természetesen a saját védelmét alkotmányos keretek között maximálisan képviselje, de ezt meghaladóan semmiféle fenyegetés nem fogalmazható meg.

Megint csak szeretném leszögezni azt, hogy a bírói ítéletek nem kritizálhatatlanok. Nem lehet azt mondani, hogy a bíró igazsága egy abszolút igazság. Bármikor meg lehet tenni azt, hogy valaki véleményt fejt ki a bírói döntésről. De a bíró fenyegetése tilos, tilos a bírakat fenyegetni. Ezt mondom Bárándy Gergelynek is, és mondom természetesen Gyurcsány Ferencnek is, ha itt lenne és szemébe nézne a bírósági vezetőknél, és úgy mondaná el azt a fenyegetését, amit egy sajtótájékoztatón el mert mondani. *(Dr. Staudt Gábor: Elmondaná itt is.)*

Tisztelt Ház! Ezek után jó munkát kívánok önöknek és bölcsességet kívánok. Nemcsak a Kúria, hanem természetesen az Országos Bírósági Hivatal és a legfőbb ügyész beszámolójának az elfogadását javaslom önöknek. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Örömmel és érdeklődéssel hallgattam Répássy képviselőtársunk szavait, aki most talán először nem államtitkárként, hanem képviselőként beszállt a vitába. Egyetérték, de egy dolgot hiányolok azért, képviselőtársam, hogy itt az elmondottak alapján akkor felmerülhet, hogy Gyurcsány Ferencnek akkor békés nyugdíjas évek járnak-e majd ki, vagy esetleg ő mindent megtehet-e. Mert igaz, amit ön mondott. De akkor ebből mi következik?

Elmondta, hogy nem lehet a bírakat fenyegetni. Gyurcsány Ferenc fenyegeti a bírakat. És történik valami? Vagy történik valami annak az időszaknak a valódi elszámoltatása terén, amikor ő miniszterelnök volt? Azonkívül, hogy néhány eljárás megindult, valódi nagy hal azért a hálóba nem akadt. Gyurcsány Ferenc él és virul, pártot szervez, lenn a határon a bevándorlókat biztatja, illetve utána meg sopánkodik azon, hogy többen nem szeretnének itt maradni. Nem szeretném az egész politikai tevékenységét most idézni, nyilván mindannyian tudjuk, hogy ez milyen káros Magyarországra nézve, kivéve talán a DK-szavazókat, de ez az ő dolguk legyen.

Tehát a lényeg az, hogy ebből valaminek következnie kellene. Tehát ha nem lehet bírakat fenyegetni - nem lehet, egyetértünk -, és valaki ezt megteszi, akkor annak jogkövetkezményének kellene lennie; és ahogy mondtam, nemcsak ennek, hanem Gyurcsány Ferenc egész kormánya eljárásának.

Tehát nagyon szép, hogy ezeket elmondjuk, de várjuk a következményeket és a Fidesz-KDNP-kormány valós lépéseit, a valós elszámoltatást. Egyébként meg, amit mondott, azzal egyet lehet

érteni, de hát következmények nélkül ezek csak szép szavak. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén kétperces felszólalásra jelentkező Vitányi István képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bárándy Gergely hozzászólásából egy dologra szeretnék reagálni, amit egyébként már Répássy Róbert képviselőtársam is említett, ez a pártosság és pártatlanság kérdése. Én nem vitatom azt, hogy ez az MSZP-nél a jogelőd MSZMP-ből gyökeredzik, hiszen egypártrendszer lévén nyilvánvalóan létezett a pártosság. Azt meg aztán kifejezetten nevelésesnek tartom, hogy még a rendezvényeken való részvétel is a pártosság vagy a pártatlanság tükrében legyen megítélve.

(9.40)

Csak emlékeztetném a férfiakat - a hölgyek fiatalok, és nem emlékezhetnek rá -, hogy '98-ban a választás előtt Solt Pált felkereste Horn Gyula, és a bírósági ítélezések gyorsításával kapcsolatban „pártatlanul” kérte, hogy tegyen valamit.

A másik dolog, ez egy személyes példám: ellenzékiént egy magas beosztású vezetővel beszélgettem egy rendezvényen, és amikor beszélgettünk, láttam, hogy állandóan körbenéz. Mondom: mi a probléma? Azt mondja: ha egy MSZP-st látok, és észrevesz, hogy velem beszélgetsz, akkor legalább annyi időt vele is beszélgetnem kell, mert behívnak raportra, hogy hogy mertem szóba állni egy ellenzéki képviselővel. *(Moraj az MSZP soraiban. - Gógös Zoltán: Ezt pont te mondd? És mi van a hortobágyi ügyekkel?)* Ez nem így működik.

Úgyhogy én javasolnám a Kúria elnökének, hogy a dolgozóinak adjon ki egy iránymutatást, hogy ha öt percet egy fideszessel beszél, akkor legalább öt percet egy MSZP-szel beszéljen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a képviselői felszólalásokat. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Sok éve figyelem ezeket a beszámolókat, sokáig az illetékes bizottságon belül is, és nem mondhatnám, hogy örömmel kell azt megállapítanom, hanem inkább sajnálkozással: nagyjából egészében a viták mindig ugyanabban a mederben folynak. Már nagyon-nagyon gyorsan, rögtön az első felszólalások után nem a jogról, nem az igazságszolgáltatásról, hanem elsősorban politikáról kezdenek beszélni a képviselő urak, hölgyek. Elsősorban arról, hogy ki milyen szempont szerint ítéli meg a bíróságot. A bíróság pedig rettenetesen küzd, jól érezhető-

en, de minden időszakban küzd az ellen, hogy valamely politikai irányzathoz hozzákapcsolják, hozzácsatolják.

Nincs annál veszedelmesebb, mint amikor elkezdjük a bírákat akként osztályozni, hogy ki melyik szimpátiájának felel meg. (Dr. Gyüre Csaba: *Így van.*) Nincs annál veszélyesebb dolog a bíróság igazságszolgáltatására, ha elkezdjük oly módon osztályozni még tovább is a bírákat, hogy vajon egy-egy ítéletüket miféle állítólagos instrukcióknak, meggyőzéseknek, behatásoknak megfelelően hozzák meg.

Én azt gondolom, tisztelt Ház, és ezt őszintén mondom, valahol ezen egyszer túl kell lépni. Amikor egy ilyenfajta beszámolóról van szó, akkor azt kell értékelni az én nézetem szerint, hogy a jognak, az igazságszolgáltatás céljainak, mindannak, amit joggal és alappal elvár a társadalom, mennyiben felelt meg az a fajta szervezet, amely itt a Ház előtt a beszámolóját adja. Ha összesíteni akarjuk, akkor azt kell mondanom, hogy a magyar igazságszolgáltatás kifejezetten jól teljesít. Abban a nagyon nehéz légkörben, ahol az egész társadalom át van politizálva, de még inkább a politikai pártok rendkívül nagy hatással igyekeznek lenni minden szervezetre, így a bíróságokra is, ott az a fajta mértéktartás, amelyet a bíróságok eddig tanúsítottak, és remélem, a jövőben is tanúsítanak, példamutató. Ezen nagyon nehéz lenne átlépni, még akkor is, ha egy-egy ítélet fáj az egyik vagy másik oldalnak, ha az egyik vagy másik ítélet olyan, amelyet valaki sérelmez. Nem szabad, nem lehet az igazságszolgáltatást ebbe a mederbe terelni!

Van két szakmai jellegű megjegyzésem is. Én vitatkoznék azzal az állásponttal, hogy helyes-e vagy helytelen, hogyha egy-egy bíróság akár a saját bírái számára is iránymutató, nem döntéseket, hanem egyeztetéseket tart. Olyanokat, amelyek ott, azon a bíróságon belül azokat az irányokat és azokat az elképzeléseket, amelyek egyébként a jognak, a jogi irányvonalaknak megfelelnek, azokat ott igyekeznek egységesen érvényesíteni. Nincs annál kellemetlenebb, amikor az ügyvéd úgy megy el egy bíróságra, ahol már bátran mondhatja, hogy itt a kapanyél is elsül, mert lehet, hogy eddig ilyen ítéletek voltak, most meg ilyen ítélet lesz. Azt gondolom, hogy ebben a tekintetben bizonyos egységes ítélkezési gyakorlatra szükség van.

Még inkább úgy gondolom, hogy szükség van a Kúria iránymutatásaira. Ha nincsenek ezek a világos iránymutatások, akkor most tegyük a kezünket a szívünk helyére, képviselőtársak: vajon hibátlan az a törvényhozás, amelyet bármelyik irányzat alatt folytatunk? Azok a törvények, amelyeket meghozunk, vajon tényleg annyira hibátlanok, hogy egész egyszerűen csak föl kell ütni a törvénykönyvet, és teljes bizonyossággal tudjuk azt mondani, hogy az ítélet ennek alapján bizonyosan jó és megfelelő lesz? Én attól tartok, hogy nem így van. Igen gyakran magunk is, akár néhány hónap után rá kell jöjjünk, hogy valami abban a jogszabályban, abban a törvényben, amelyet elfogadtunk, hát, az nem egészen stimmel,

nem teljesen felel meg az egész jogrendbeli elvárásoknak, ezért változtatni kell. Vajon nincs arra lehetőség, hogy akkor a bírák is és a bíróságok valami olyan iránymutatás szerint is megpróbálják áthidalni azokat a nehézségeket, amelyeket esetleg éppen mi, törvényhozók követünk el, hogy ott egy egységes és mindenki számára a lehető leginkább igazságosnak ítélt törvénykezés kerüljön lefolytatásra?

Különösen így van ez - itt szóba jött - a devizaügyeknél. A devizaügyekben nincs egyfajta igazság. Teljesen egyértelmű, hogy a devizaügyekben az volt a helyes alapállás, amelyet kezdettől fogva egyébként - nem azért, mert én ehhez a szövetséghez tartozom, de azt hiszem, helyesen - követtünk, nevezetesen, hogy más és más mértékben, de a bekövetkezett kellemetlen, sőt helyenként tragikus következmények több tényezőn múltak. Nem egy tényezőn, több tényezőn múltak. Nem lehet egyetlen tényező irányába elvinni ezt az ügyet; még kevésbé teheti ezt a bíróság. Az ő számára különösen fontos az, hogy mérlegeljen és megfelelően mérlegeljen. Ezért azt gondolom, hogy e tekintetben a bíróságok szintén helyes és jó gyakorlatot folytattak. Nehéz azt mondani és nehéz azt elvárni, hogy a bíróságok fogják pótolni az esetleges joghézagokat. De azt igen, hogy a mutatózó joghézagokon belül a lehető legjobb irányt találják meg. És azt gondolom, a bíróságok ennek eleget is tettek.

Végül - mégiscsak magam is politikus vagyok - arra, amit most már nem tudok másnak, mint Gyurcsány-jelenségnek mondani, egy mondatban én is szeretnék kitérni. És most nem az ő személye miatt, nem azért, amit mondott vagy tett, hanem ennél sokkal tágabb értelemben. Minden olyan megnyilvánulás, történjen bármely irányból, amely egyértelműen valamilyen bírósági befolyásolást kíván elérni, az én álláspontom szerint elutasítandó. De nem politikai meggyőzések szerint elutasítandó, hanem egységesen és valamennyiünk részéről el kell utasítani. Ha ez nem így lesz, ha itt valóban valamiféle olyasféle történik, hogy ki számol el kivel, kivel milyen mértékben, ha valami olyasmi hangzik el, hogy a mérlegelések akként történnek, hogy vajon ezek a megnyilvánulások most éppen kedvezőek az én oldalnak vagy kedvezőtlenek, akkor meggyőződésem szerint a bíróságok feloldhatatlan nehézségek elé kerülhetnek. Én azt gondolom, hogy ezt nem szabad megtenni. Ugyanakkor minden olyan beavatkozást, amely túlmegy a kritikán, messzemenően, és azt kell mondanom, egységesen kell elutasítani.

Tisztelt Ház! Összességében én azt gondolom, hogy ezeknek a beszámolóknak az egyik legnagyobb érdeme az, hogy valahol hallom mindig újra meg újra - és ezt el merem mondani, sok, most már több évtized tapasztalata alapján, el merem mondani -, mindig megvan a maga értelme. Megvan az a maga értelme, hogy ilyenkor arról bizonyosan meggyőződhetünk, hogy történnek ugyan bizonyosfajta irányváltások, történnek talán ráhatások is, de a bíróságok intaktsága Magyarországon mind ez ideig megőrzésre került. És én azt gondolom, ez kell legyen a

következő időben is a legfőbb célunk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett - most már ismételt felszólalóként - Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ószintén sajnálom, hogy az addig egyébként kulturált mederben folyt vita ismételten, Répássy képviselő úr és Vitányi képviselő úr felszólalásával belecsúszott a szokásos parlamenti posványba. *(Dr. Vitányi István: Ti toltátok el a posvány irányába!)* Úgy gondolom, Turi-Kovács képviselő úr igyekezett ebből kihúzni, és én is azért térek ki majd legutoljára Turi-Kovács képviselő úr megnyilvánulására, mert azt gondolom, amely gondolatokat megfogalmazott, érdemesek arra, hogy vitát folytassunk róla.

Előtte azonban néhány megjegyzésem volna. Az egyik, hogy amit én akkor mondtam, szerencsére volt, aki megértette a Bírói Egyesület részéről is, miszerint ha azt állítja valaki, hogy abban az esetben, ha egy bíró pártosan jár el, ha egy bíró politikai megrendelések alapján jár el, tehát ha és amennyiben - még egyszer mondom: ha és amennyiben -, akkor az hivatali visszaélést követ el; azt gondolom, ebben nincs semmi különös. Nincs semmi különös!

(9.50)

A Bírói Egyesület valóban tiltakozott ezzel kapcsolatban, nekem is volt rá egy válaszom, aztán nekik meg egy viszonzválaszuk. Ez az egy olyan vitás eset volt talán, amit ön ki tudott emelni.

Szeretnék én kiemelni néhányat, ha már megtette azt a szívésséget, hogy e vonatkozásában, bár a bírói függetlenség vonatkozásában, a politikai pártok hozzáállásáról próbált valamiféle képet festeni, na, ezt szeretném árnyalni, államtitkár úr, és egyben megjegyezni azt is, hogy őszintén sajnálom, hogy az államtitkári menesztése önmagát a reakciót váltotta ki, hogy úgy tűnik, hogy jobban kell parírozni és vissza kell radikalizálnia, nem pedig azt a stílust követni, amit államtitkárként egyébként követett, és számomra tiszteletre méltó volt. Ószintén sajnálom, ha ezt a hozzáállást most megváltoztatja.

Szóval, bírói függetlenség - és most nézzük azt, hogy mi az, ami valójában sérti! Amikor még nem lépett hatályba az új bírósági törvény, három nap volt még addig hátra, akkor Szabó Erika, az akkori Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium területi közigazgatásért és választásokért felelős államtitkára - még csak nem is az igazságügyi-államtitkári jogaira hivatkozva kinyitotta a távol lévő hivatalvezető irodáját és oda a munkatársaival behatolt. Hát, ha ez nem a bírói függetlenség megsértése, államtitkár úr, na, akkor semmi. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól.)* Folytatom, legyen türelemmel, Répássy úr! Legyen türelemmel! Elég sok példát tudok mon-

dani, ez a 15 perc nem biztos, hogy elég lesz rá, úgy-hogy majd rövidíték, és csak válogatok a legszebbek közül.

Aztán egészen más, én azt gondolom, amikor egy képviselő mond és állít valamit az igazságszolgáltatással kapcsolatban, és annál fokozottan nagyobb probléma, ha mindezt az ország miniszterelnöke teszi, és próbál befolyást és nyomást gyakorolni a bíróságokra. Ezt Orbán Viktor megtette, amikor elmondta, hogy „a kormány nevében azt kell mondanom - idézem -, hogy a bíróság döntése botrányos, maga a botrány”. Másnap a Kúria elnöke és a Magyar Bírói Egyesület is kiadott egy-egy közleményt, amiben tiltakoztak a miniszterelnök megszólalásával kapcsolatban.

Aztán folytatom, csak hogy tényleg egy-két érzéletes példát tudjak még mondani. Szintén a miniszterelnök nevéhez fűződik a következő - ha jól látom, igen, pontosan így volt -, szintén idézem: „a magyar bíróság úgy döntött, hogy a magasabb árat érvényesíteni akaró cégeknek ad igazat a magyar kormánnyal szemben, azzal a magyar kormánnyal szemben, amely csökkentette a gáz és a villany árát”. Gyakorlatilag bűnbakot próbált kreálni a bíróságokból.

Sorolhatnék még pár ilyen mondatot, például sorolhatnám Rogán Antalnak a Rezesova-ügyben tett kijelentését, amivel kapcsolatban, ha jól emlékszem, a Kúria, az OBH, a Bírói Egyesület, a Magyar Ügyvédi Kamara szintén tiltakozását fejezte ki, még hozzá írásban, vagy Navracsics Tibor nyilatkozatára is utalhatnék, ahol pont Darák elnök úr fogalmazta meg azt, hogy igazságügyi minisztertől elfogadhatatlan az, hogy ilyen módon avatkozik a Kúria munkájába és integritásába.

Azt gondolom, hogy számos példát lehetne még hozni, tisztelt Répássy, volt államtitkár úr, én azt gondolom, hogy kár ebbe az utcába belemenni, és kár ennek a mai vitának a színvonalát ilyen ostoba politikai mocskolódással lejárítani, és még egyszer mondom, beletolni abba a posványba, amibe általában önök szokták a parlamenti vitákat, természetesen az ellenéke asszisztálásával, hogy igazságos legyenek.

Ami Turi képviselő úr fölszólalását illeti, szeretnék erre érdemben reagálni, hiszen abszolút jogos és méltányos érveket mondott. Képviselő úr, én nem vitatom egy percre sem azt, hogy a bírónak, a jogalkalmazónak - legyen az egy kúriai bíró vagy egy helyi beosztott bíró - feladata az, hogy folyamatosan nyomon kövesse a joggyakorlat alakulását, és a megfelelő fórumon, ha problémája van ezzel, akkor jelezze akár az igazgatási felettesének, ha olyan a helyzet, hogy mondjuk, jogszabály-módosítást tart szükségesnek, akár, mondjuk, közvetlenül egy helyi bíró is fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha mondjuk, alkotmányosság aggálya van ezzel kapcsolatban. Sőt, továbbmegyek, azt is helyesnek tartom - éppen úgy, ahogy ön -, ha csoportvezetők ambicionálják azt, hogy a csoportjukba tartozó vagy a kollégiumvezetők, hogy a kollégiumukba tartozó bírák időről időre leüljenek és szakmai álláspontokat egyeztessenek egymással. Nincs is ezzel semmi baj, sőt, azzal

lenne baj, képviselő úr, ha ez nem lenne. Valószínűleg vagy én mondtam félreérthetően, vagy ön nem értette egész pontosan, amit én elmondtam.

Én azt a mondatot utálok rettenetesen és utáltam ügyvédként is, de képviselőként is, amikor azt mondják, hogy nálunk ez a megyében így szokás, ami azt jelenti, hogy lehet, hogy jogszerű, lehet, hogy nem, itt a megyében kialakult egy ilyen gyakorlat, amihez aztán mindenki tartja magát. Én nem szeretem, ha nálunk a megyében ez így szokás. Én azt szeretem, ha egy bíró minden egyes ügyet érdeme szerint elbírál, és ahogy ő a lelkiismerete és szaktudása szerint helyesnek tartja, aszerint dönt, nem pedig egy egyébként nem törvényben szabályozott eljárási rendnek megfelelően teszi ugyanezt.

Én az ellen a gyakorlat ellen emeltem kifogást, tisztelt képviselő úr, hogy ez az egyeztetés, ahol egymást nyilván szakmai érvek alapján megpróbálják meggyőzni valamiről a bírák, helyesen, utána egy vezetői elvárás legyen ennek a teljesítése, és ez a kulcsmondat. Nem lehet vezetői elvárás ezeknek a megbeszélése, az ezen megbeszéléseken kialakult, akár többségi álláspontnak a képviselete sem, mert ez sérti a bírói függetlenséget.

Egyetlenegy ilyen lehetőség van, ha a Kúria jogegységi döntést hoz. De még ha kollégiumi véleményt mond a Kúria egyes vagy valamelyik kollégiuma, még az sem kötelező, csak irányadó, ugyanúgy, ahogy a bh-k, a bírósági határozatok, az eseti döntések szintén irányadóak a bíró részére. Az, ha vezetői elvárásként fogalmazódik meg bizonyos dolgok teljesítése, az probléma. Én ennyit mondtam. Az nem probléma, ha egymást meggyőzik, és azt mondják, hogy tényleg, amit Gipsz Jakab bíró mondott, baromi jó erre az ügytípusra, és ezt így kell alkalmazni, és azért alkalmazza a bíró, mert őt meggyőzték, és az ő lelkiismerete szerint és szakmai tudása alapján így kell alkalmazni; csak ne legyen elvárás, még egyszer mondom.

Ez az egy, ami vita van köztünk Turi-Kovács képviselőtársammal, és ez az, amire kértem elnök urat, elnök asszonyt, hogy nézze meg, hogy valóban csak ezek az egyeztetések folynak, vagy van olyan vezetői elvárás, amiről én képviselőként sajnos hallottam. Ha nincs, akkor örülök neki. De ha van, akkor ennek elejét kell venni a jövőben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Répássy Róbert képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon, képviselő úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bárándy Képviselő Úr! Én nem hiszem, hogy ön nem tud különbséget tenni a bírói döntések kritikája és a bírók fenyegetése között, mert amiről én beszéltem, az a bírók fenyegetése, és ez sem önnek, sem Gyurcsány Ferencnek nem megengedhető. Demokrata nem fenyegeti a bírókat, akármilyen a meggyőződése, akármilyen okból is

gondolja azt, hogy egy bíró, ahogy ön fogalmazott, pártutasításra cselekedett, persze ehhez némi bizonyítékot kellene azért szolgáltatni *(Gógös Zoltán: Majd meglesz az is!)*, hogy ki volt az, aki utasította azt a bírót *(Gógös Zoltán: Előbb-utóbb kiderül.)*, aki ön szerint pártutasításra cselekedett, mert ez valóban bűncselekmény. Csak az a baj, hogy önök elfelejtették bizonyítani ezeket az állításaikat.

Tisztelt Ház! Egyként Gyurcsány Ferenc október 2-ai és az ön 2012-es fenyegetéseit már államtitkárként is visszautasítottam, és megnyugtatom, hogy magánemberként is megtenném.

Tisztelt Képviselő Úr! Végül arról, hogy ön itt a termet belengő békét megbontónak tekintette az én felszólalásomat, és azt mondta, hogy ostoba politikai mocskolódás az, ami történt. Tisztelt képviselő úr, az ostoba politikai mocskolódás majd ezután fog következni, amikor önök az OBH beszámolójáról és a legfőbb ügyész beszámolójáról fognak beszélni, akkor majd elkezdődik az ostoba politikai mocskolódás mindenki füle hallatára és szeme láttára. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Két dolog, sőt, három. Az egyik, hogy valószínűleg ön is tudja a magyar nyelvet értelmezni. Ha abban a mondatban nem szerepelt volna részemről a „ha” szócska, akkor önnek még igaza is lehetne, de szerepelt.

(10.00)

Még egyszer mondom: ezt túlnyomó többségében az emberek képesek voltak megérteni - a bírák is.

A másik, hogy sajnálom, hogy ön egyetlen szót sem szólt arról a néhány idézetről, amit elmondtam. Legfeljebb annyit, hogy a kritika a bírósági ítéletek vonatkozásában megengedett. Tisztelt államtitkár úr, azt kell mondanom, hogy Magyarországon ez a szokás alakult ki, hogy politikusok kritizálnak bírósági ítéleteket, de nem biztos, hogy ez egy jó szokás. Volt olyan francia igazságügyi miniszter, aki ennél lényegesen enyhébb kritika miatt követte meg a bírósági vezetőt és került majdnem a miniszteri székébe az, hogy egyáltalán felvetett kritikát egy bírósági ítélettel kapcsolatban.

Azt nem tartom problémának, ha az ítéletekről van véleménye a közéletnek. Miért ne lehetne? Egy dologban azonban különbséget kell tenni: ha valaki egy egyszerű véleményt mond róla, vagy ha ezt a véleményt úgy fogalmazza meg, és akkor fogalmazza meg - még egyszer mondom, akkor fogalmazza meg -, amikor még lehetősége van arra, hogy ezzel presszionálja, mondjuk, a másodfokú bírósági döntést. Rogán Antalnál pontosan ez volt a legfőbb probléma. Nem az volt a gond, hogy megfogalmazta, hogy

nem tetszik neki Rezesova szabadlábra kerülése, hanem az, hogy mindezt közvetlenül a másodfokú döntés előtt fogalmazta meg (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), méghozzá nagyon keményen.

Azt gondolom, hogy ön is tud különbséget tenni. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdem Darák Péter urat, a Kúria elnökét, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Dr. Darák Péter: Igen, köszönöm.*) Elnök úr, öné a szó.

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mindannyiuknak megköszönöm, hogy a Kúria elnökének éves beszámolója alkalmával megfogalmazták észrevételeiket, gondolataikat az igazságszolgáltatással, a Kúria által biztosított jogegységgel összefüggésben. Nagyon örülök annak, hogy a mai ülés alkalmat ad arra, hogy kölcsönösen kifejthessék gondolataikat és számomra, hogy meghallgathassam ezek. De hozzá kell tennem, az önök megtisztelő érdeklődése sem hatalmaz fel engem arra, hogy átlépjek az alkotmányos kereteken. Az alkotmányos keretek pedig úgy szólnak, hogy a Kúria elnöke beszámol az Országgyűlésnek évente egyszer a jogegység biztosításáról és az Önkormányzati Tanács működéséről.

Ennek az alkotmányos keretnek a tiszteletben tartása mellett szeretném megjegyezni, hogy természetesen fennáll az a fajta kommunikációs aszimmetria a törvényalkotó és az igazságszolgáltatás között, amely alapján a törvényalkotó bátran kifejtheti véleményét és észrevételeit bármely konkrét egyedi bírósági döntéssel kapcsolatban, de a bíró és a bírósági elnök a konkrét egyedi döntést nem hozhatja szóba, arról véleményt nem fogalmazhat meg. Ez a kommunikációs aszimmetria ebben a Házban is fennáll. Ez tehát megakadályoz engem abban, hogy az önök konkrét észrevételeire egy döntés elemzésével, értékelésével válaszoljanak.

Vannak azonban olyan felvetések, amelyeket mindenképpen szeretnék megköszönni. Ilyen az a frakció képviselőjében elmondott véleményben elhangzott megállapítás, hogy a Kúria munkájában a jogtudomány közreműködése nélkül nem lehet igazságos döntést hozni. Magam is teljes szívvel vallom ezt az elvet, és arra törekszem, hogy a Kúria döntései minél komolyabb jogtudományi megalapozással születhessenek meg.

Szeretném jelezni, hogy a beszámoló azért nem foglalkozik részletesen a választási ügyek elbírálásával, mert a választási ügyek nem vetettek fel 2014-ben jogegységi problémát. Ugyan tartottunk attól, hogy az önkormányzati választásokkal összefüggésben az ítéletábrákra kerülő jogorvoslati hatáskör okozhat ilyen problémákat, a jogorvoslati kérelmek elbírálása során azonban azt tapasztaltuk, hogy az

ítélőtáblák színvonalasan helyálltak a jogorvoslati kérelmek intézése során.

Köszönöm és egyetértek azokkal az észrevételekkel, amelyek arra mutattak rá, hogy a Kúria és a bírói szervezet sok mindent tesz a jogállamiság, a demokratikus jogállam fenntartása érdekében. Ennek jegyében a bírói függetlenség bástyáit őrzi, és megtartotta azokat az értékeket, amelyek a magyar igazságszolgáltatást mindig is jellemezték. Talán egy olyan véleményt megfogalmazhatok, hogy ezek a sajátosságai az igazságszolgáltatásnak nem alakulnak ki egyik napról a másikra, és nem is vesznek el egyik napról a másikra. Tehát ha egy, a közvélemény megaláztatására ítélezési tevékenységet folytató meghatározott bírói tanács munkája elismerést arat, akkor egyik napról a másikra ugyanaz a tanács valószínűleg nem veszíti el ezen értékek melletti elkötelezettségét; még akkor sem, ha egyik pillanatban azt a reakciót olvassuk a sajtóban, hogy Magyarország mégis jogállam, egy másik pillanatban pedig azt a reakciót, hogy politikai döntés született.

Nagyon köszönöm azokat az észrevételeket és gondolatokat, amelyek a devizahiteles problémakörrel foglalkoznak. Szeretném jelezni, hogy a devizahiteles ügyekkel kapcsolatos kúriai figyelem nem lankad. Folyamatosan tanácskozunk azokról a részletkérdésekről, amelyeket a jogkövetkezmények meghatározása, illetve egyes gyakorlati kérdések felvetnek. A Kúria törekszik arra, hogy ne adjon teret mini jogegységi döntések megszületésének, hiszen az alkotmányos kötelezettség, a jogállamiság és a jogegység biztosítása a Kúriát terheli, az alsó fokú bíróságok ilyen elvi iránymutatásokat az egész országra kiterjedő hatállyal csak akkor adhatnak, ha azt a Kúria felruhazza valamilyen súllyal, például az elvi döntések kiválasztásánál.

Azt gondolom, hogy minden bírósági szinten szükség van arra, hogy a szakmai vezetők adjanak szakmai segítséget a bírónak. Ha ez a szakmai segítségnyújtás a képviselő úr által megfogalmazott módon vezetői elvárásként jelenik meg, azt nem tartom helyesnek. Ha ilyen jelenségek előfordulnak az igazságszolgáltatásban, ez ellen fel fogok lépni.

A tudományos konferenciák előadóinak kiválasztásánál, miután konkrétan a kúriai rendezvényekre vonatkozott az észrevétel, meg tudom nyugtatni a képviselő urat, hogy soha nem volt és nem lesz szempont az, hogy az előadó politikailag milyen irányban elkötelezett, kizárólag a szakmai színvonal az, ami meghatározza a meghívásokat.

A népszavazási döntés nyilvánosságra kerülésével kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmet arra, és talán inkább a közvélemény figyelmét, hogy ezek a döntések a meghozatalukat követően azonnal, haladéktalanul felkerülnek a Kúria elnökének rendelkezése folytán a Kúria honlapjára. Tehát bárki, aki a moratórium megszűnésére kíváncsi, elsősorban a honlapon tud tájékozódni arról, hogy megszűnt-e a párhuzamos kezdeményezési moratórium vagy sem.

Szeretném jelezni, hogy az MSZP-frakció két képviselőjének küldött leveleim közül az első nem

ígért jogegységi döntést népszavazási ügyben. (Dr. *Bárándy Gergely: A második!*) Azt jeleztem, hogy a kérdést a közigazgatási kollégiumvezető tanulmányozására bízom, és a levél eredményeként aztán azért nem került sor további intézkedésre, merthogy megszülettek azok a döntések, amelyek a felvetett elvi kérdést eldöntötték. Ahogy azt már a korábbi éves beszámolóimban is jeleztem, jogegységi döntést csak akkor hoz a Kúria, ha eltérő bírósági döntések, vagy a bírák orientációja ezt szükségessé teszik. De ha egy konkrét döntésben a Kúria egy elvet megfogalmaz, az azt jelenti, hogy egyelőre nincs jogegységi kérdés, amelyet el kellene dönteni.

A kinevezési gyakorlattal kapcsolatban azt szeretném jelezni, hogy a Kúria minden esetben követi az Alaptörvény és a bírósági szervezeti törvény által meghatározott rendet.

(10.10)

Egyfajta belső nyilvánosság a kinevezési gyakorlat vonatkozásában teljeskörűen érvényesül. Amennyiben nem kapja meg a pályázó a szükséges testületi támogatást, így a vonatkozó szabályok szerint a pályázatot előzetes egyetértés céljából az Országos Bírói Tanács bírálja el. Az Országos Bírói Tanács előtt, szeretném biztosítani a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, mindig szakmai indokok hangoznak el valamilyen, a sorrendtől való eltérést kezdeményező vezetői döntés indoklásaként. Azt gondolom, hogy azokat az alkotmányos kereteket, amelyeket az Országgyűlés az ilyen vezetői megbízások vonatkozásában kialakított, megkívánják azt a bizalmat és azt a vélelmet, hogy azok a testületek, amelyek jogosultak megtárgyalni ezeket a kérdéseket, teljes felelősséggel teszik, és amikor az előzetes hozzájárulásukat a kinevezéshez megadják, akkor ez kellő alappal történik.

Természetesen nincs akadálya annak, hogy a bírói pályázatokat nagyobb nyilvánosság elé tárjuk. Ennek azonban lehetnek negatív következményei. A magyar bírák nincsenek hozzászokva a nyilvánosság előtti megméréshez. A jelenlegi pályázatok is azt mutatják, hogy ritka a nagy létszámú pályázó egy-egy kiírt tisztségre. És nem szeretném, ha egy ilyen megoldás a továbbiakban is olyan hatású lenne, amely elbátortalanítja a bíró kollégákat vezetői tisztségre való pályázattól.

Azt gondolom tehát, hogy bár nagy tisztelettel hallgattam az önök kérdését és ezekről részletes feljegyzéseket is készítettem, nincs akadálya annak, hogy ezekről a kérdésekről a későbbiekben a Kúria elnökével további konzultáció folyjék, a lehetséges, az igazságszolgáltatás munkáját javító jogszabályváltoztatásokat közösen készítsük elő, de a jelenlegi beszámolóim keretei között további részletesebb választ adni nincs módom. Köszönöm. (Taps.)

ELNÖK: Megköszönöm elnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2014. évi B/6163. számú - az Országos Bírósági Hivatal elnöke által benyújtott - beszámolója, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/6385. számú - az Igazságügyi bizottság által benyújtott - határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.**

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy külön tisztelettel köszöntsem dr. Handó Tünde asszonyt, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, a napirendi pont előterjesztőjét, valamint a hivatal munkatársait, akik személyesen kísérik figyelemmel munkánkat.

Elsőként megadom a szót Handó Tünde asszonynak, az Országos Bírósági Hivatal elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Parancsoljon, elnök asszony.

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy Pascal egy gondolatával kezdjem: „Az igazság azt követeli, hogy az igazságot kövessük, a szükség meg azt, hogy a legerősebbet. A jog erő nélkül tehetetlen; az erő igazságosság nélkül zsarnoki. Az erőtlen jogrenddel szembe szállnak, mert mindig akadnak gonoszak; a jogtalan erőszakot váddal illetik. Össze kell tehát kapcsolni az igazságosságot az erővel, ezért vagy az igazságot kell erőssé, vagy az erőt igazságossá tennünk.”

A bírósági szervezet harmadik lezárt évről számolok be, s ez az idézet azt célozta, hogy mindannyian értsük, értsék önök is, hogy mi jelentősége van annak, hogy egy bírósági szervezet mennyire hatékonyan tud működni, mennyire tudja szolgálni azt az alkotmányos kötelezettséget, amelyet az Alaptörvény számára rendelt, hiszen ezt a rendszert emberek működtetik, ezt a rendszert szabályok szerint kell működtetnünk.

Amikor a bírósági szervezet tavalyi évi működéséről beszélek, akkor azt gondolom, önmagában a hely is, ahol most vagyunk, szimbolikusnak tekinthető. Magyarországon a XIX. század végén épült ki a jogállamiság és a hatalommegosztás azon rendszere, ami tulajdonképpen a mai napig fennáll. Ez a szimbólumrendszer jelent meg a XIX. század végi építkezésekben is. Itt áll a Parlament, és a Parlamenttel szemben, a tér másik oldalán ott áll a Kúria épülete, amely kifejezi azt a montesquieu-i hatalommegosztási elvet, mely szerint az állam három lábbon áll, három talpköve van az államnak: a végrehajtó hatalom, a törvényhozó hatalom és a bírósági hatalom.

Az első bírósági törvények ezt már kifejezésre juttatták. Jelenleg is számos kollégánk dolgozik ilyen patinás épületekben, mint amilyen az Országgyűlés is, de egy XIX. századi bíró igencsak elcsodálkozna akkor, ha egy mai bíróság épületébe betérne és látná, hogy mivel foglalkoznak a mai bírók. Ma egy bíró egy hónap alatt dönt és kezel annyi ügyet, mint a XIX. században egy egész évben kezelhetett, akár egy kúriai bíró, egy törvényszéki vagy ítélőtáblai bíró.

Ennek kapcsán is kiemelendő, hogy a Fővárosi Törvényszéken évszázados problémát sikerült megoldani az elmúlt három évben, hiszen a fővárosi bírák ügyszámát ma már az országos átlag körül vagy az országos átlag alatt van. Ez hihetetlen dolog, hiszen még 1900-as évek elején is hosszasan cikkeztek, panaszkodtak bírósági vezetők arra, hogy milyen iszonytató leterheltséggel dolgoznak a fővárosi bírák.

2011-ben ez az arányszám a főváros és vidék tekintetében még 3-7-szeres különbségeket mutatott. Ez az a feladat, amelynek végrehajtása és rendezése érdekében elsősorban történt ez az igazságszolgálati modellváltás, hogy ezeket az egyenlőtlenségeket kiegyenlítsük azért is, hogy az ügyfelek, az állampolgárok megfelelő módon juthassanak hozzá a bírósághoz.

A beszámoló részletes adatokat tartalmaz a bírósági szervezet teljesítményére vonatkozóan. Néhányat emelnék ki csak ebből. Nevezetesen azt, hogy 2014-ben 24 százalékkal több ügy érkezett a bíróságokra, mint 2011-ben. Ezt még egyszer el kell mondanom: negyedével több ügy, mint a megelőző három évben. Ez óriási kitettséget jelent a bírósági szervezet számára. Összességében 1,46 millió ügy érkezett a bíróságokra.

A bírák létszáma mindeközben az elmúlt három évben mindössze 0,8 százalékkal növekedett. Mégis a 24 százalékos ügynövekedés ellenére 25 százalékkal több ügyet tudtunk befejezni, mint 2011-ben. El tudnak képzelni egy olyan termelő vállalatot vagy bármely más állami szervet, amely képes feldolgozni ekkora ügymennyiséget, ügyérkezést úgy, hogy az ítélezés színvonala, éppen a Kúria munkásságának is köszönhetően mindeközben egyre inkább csak emelkedik? Köszönhető volt ez a teljesítmény a jogalkotó által figyelembe vett jogszabály-módosítási indítványoknak, annak tehát, hogy mindig hallatni igyekeztünk a szavunkat az olyan jogszabály-módosítások tekintetében, amelyek a bíróság hatékony működését illetik az eljárási határidők, a tárgyalási kötelezettségek, a felek kontradiktórium jogainak érvényesíthetősége, az időszűrés tekintetében. Nagyon fontos előrelépés volt az is, hogy a belső erőforrásokat átcsoportosítottuk, és egy XXI. századi idea mentén, a kompetenciaalapú munkaszervezés mentén próbáltuk megszervezni a bíróságok igazgatását. A 11 ezer bírósági dolgozó iszonyú erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy azokat az ügyszámokat, amelyek minket értek az elmúlt három évben, képesek legyenek úgy feldolgozni, hogy a nagyközönség ebből lehetőleg a legkevesebbet érezze. Utalok itt a cégbírósági ügyekre, amelyekből egyévnyi mennyiség érkezett a 2013. évben, de utalhatok a devizahiteles perekre is, amelyek a polgári jogi ügyeket a törvényszékek előtt megduplázták a bíróságokon, és ezekkel komolyan foglalkoztak a bíróságok törvényszéki és járásbírósági szinten is.

(10.20)

Miért is fontosak a bírósági szervezet eredményei? A jog fokozatosan vonul be az élet számos

olyan területére, amelyet korábban a vallás vagy csak az erkölcs szabályozott. A modern államokban a mindennapi életet a jog uralma határozza meg, ennek következménye, hogy a magánéleti, munkahelyi konfliktusok elrendezése jogi úton a bíróságon történik. Egyre bővül a bíróság elé hozható és hozandó ügyek köre. Nem mindegy tehát, hogy mit gondolnak a polgárok a bíróság működéséről, mit gondolnak az államról, hogy milyen a jogrendszer és a bíróságok megítélése. És bizony mindannyiunknak, mindhárom hatalmi águnk tudomásul kell azt venni, hogy az állampolgárok gondolataiban nem különül el ez a három hatalmi ág. Ők együtt gondolnak ránk úgy, mint az államra. Ezért nagyon fontos, hogy bármilyen vitája legyen is a három hatalmi águnk egymással kapcsolatban, tartsuk meg azt a tárgyszerű és tisztességes hozzáállást egymás irányában, amely biztosítja azt, hogy hitelesek tudjunk maradni azok előtt a polgárok előtt, akikért egyáltalán létezőnk, akikért működünk.

Az elmúlt években azon dolgoztunk, hogy a bíróságok az évente hozzájuk forduló több millió ügyfél ügyében olyan szolgáltatást nyújtsanak, amely alapján fennmarad, sőt, nő az emberek igazságszolgáltatásba vetett bizalma. A társadalom ráadásul nemcsak az ügyek úgy-ahogy való elintézését várja, és ennek egyre inkább hangot is adnak az emberek, ma már nem elég pusztán a bíróság tekintélye, hanem folyamatosan érkeznek hozzánk a polgárok részéről is a kritikai észrevételek, az óhajok, az igények a működtetést illetően. Ezért nagyon fontos az, hogy a bíróságok a többi állami szervhez, sőt a privát szférához hasonlóan tudják a szolgáltatás színvonalát emelni. Szolgáltatásként itt nem a bírósági ítéletek tartalmára gondolok természetesen, hanem arra gondolok, hogy az ügyfeleket méltó módon fogadjuk, hogy tisztességesen beszéljünk velük, hogy tiszteletben tartsuk az érzékenységüket, hogy odafigyeljünk rájuk, hogy ne ellehetetlenítsük azt, hogy a bíróság előtt érvényesítsék az igényeiket, hanem könnyítsük meg azt, hogy értsék, mi zajlik a bírósági szervezetben, a bírósági eljárásban.

Nagyon sok előrelépés történt az elmúlt évben. Erről is szól a beszámoló. Néhány dolgot emelek ki, amelyek már a XXI. századot mutatják. A tavalyi év végén indult egy elektronikus ügyintézési portálunk, amelyen keresztül biztosítunk egy SMS- és e-mail-küldő szolgáltatást, amelyben a regisztrált ügyfelek közvetlen értesítést kaphatnak a bíróság előtt folyó ügyük lényeges eseményeiről. Elérhető egy pertartam-kalkulátor, amely alapján az ügyfelek választhatják azt, hogy melyik bíróság előtt indítsák az ügyüket, ha van ilyen illetékes bíróságválasztási lehetőségük. Van arra lehetőség, hogy elektronikusan adják be a panaszbeadványokat. Olyan szolgáltatást jelenítenek meg az országos programjaink, amelyek közvetlenül az ítélezés színvonalát és hatékonyságát növelik. Kiemelem itt a „Nyitott bíróság” programot, amelyet természetesen a bírók, a bírósági titkárok a saját vállalkásuk alapján végeznek. Ennek keretében a tavalyi évben 37 ezer diákot szólítottunk meg, de

szülői munkaközösségeket is megtaláltunk. Ez az a program, amellyel a jogismeretet, a joghoz való hozzáférést a társadalmi helyzetre tekintet nélkül próbáljuk segíteni az ország számára.

Fontos, és itt is szóba került már a tanúgondozás programja, amelyben szintén az áldozattá vált vagy a bíróságról keveset tudó és hozzánk esetleg aggodalommal érkező embereket próbáljuk segíteni abban, hogy vállalják a tanúskodást, hogy merjenek tanúként a bíróságra jönni. Hasonló program a bírósági közvetítés, amelyben azt célozzuk, hogy egy újfajta jogi kultúrát és a hosszadalmas pereskedéstől való mentességet garantáljuk az ügyfelek számára. De ilyen kiemelt programunk a gyermekközponitú igazságszolgáltatás programja, amelyben a büntető- és családjog területén eljáró bírókat, bírósági titkárokat céloztuk meg, jogszabály-módosításokat kezdeményezünk, képzéseket tartunk azért, hogy éppen ezt a kiszolgáltatott társadalmi csoportot úgy tudjuk fogadni, úgy tudjuk kiszolgálni, és természetesen olyan minőségű ítéleteket tudjunk hozni, amelyek nem hagynak kétséget maguk felől.

Sokszor hallani olyan érveket, hogy a bíróságnak nem kell szolgáltató szemléletre törekednie, az ügyfelek elégedettségét óhajtania, mert a pervesztes fél mindig elégedetlen lesz, akit elítélnék, mindig elégedetlen lesz. Az angolszász jogban létezik egy kifejezés, due process of law, amit eljárási igazságosságnak lehet fordítani. Ha a bíró az eljárási szabályokat betartva az ügyfelek érdekeit figyelembe veszi, a vádlottak és sértettek emberi méltóságát tiszteletben tartja a tárgyalás során, az ítélethozatalkor, akár még a súlyosabb büntetés vagy elvesztett per után is érezhetik azt az emberek, hogy igazságos döntés született. És az ügyfelek ennek sokszor hangot is adnak, még ha az elégedett hangok nem is hatolnak olyan magaslatokba, mint az elégedetlen hangok. Ehhez hozzátartozik, hogy például a járásbírósági, civilisztikai ügyek 80 százaléka ellen nem élnek fellebbezéssel a felek, így az ítéletek első fokon jogerőre emelkednek.

Amikor tehát a bírósági életpálya rendezéséről vagy a bírósági eszközök fejlesztéséről, az épületek felújításáról beszélnek, akkor nem csupán 11 ezer ember érdekét képviselem, hanem az igazságszolgáltatás megbecsültségét, és így közvetve a magyar állam méltóságát is védem. Amikor a bírósági rendszert fejlesztjük, azzal az egész társadalmat, a nemzetet szolgáljuk. Ahogy Deák Ferenc mondta, boldog az a haza, ahol a bíró ítélete nemcsak igazságot szolgáltat, hanem a hivatalába és a személyébe helyezett bizalomnál fogva megnyugvást is szerez a feleknek.

Hadd osszak meg önökkel egy példát! A Debreceni Járásbíróság új épületét nemrégén adtuk át. A régi épületet az ország talán legrosszabb állapotú bíróságának lehetett tekinteni, utoljára 1985-ben festették ki. Ez volt az az év, amikor Mihail Gorbacsov a kommunista párt főtitkára lett a Szovjetunióban. Az új épületben tartott tárgyalásokon már volt olyan, korábban a bűneit tagadó vádlott, aki a tárgyaláson azt mondta a bírónak, hogy ebben az épületben, tisz-

telt bíróság, én nem tudok mást mondani, mint csak a tiszta igazat, és be kell vallanom, hogy ezt a büncselekményt elkövettem. Ezért van jelentősége annak, hogy milyen épületben működünk, milyen felszereltséggel működünk, és milyen tisztelet az, amit kapunk a másik két hatalmi ágtól, mennyire bízhatnak és mennyire bíznak bennünk az emberek.

Tavaly azzal fejeztem be a felszólalásomat, hogy köszönöm a kollégáimnak, hogy lelkiismeretes munkájukkal ilyen eredményeket tudhatunk magunkénak, hogy évről évre jobban teljesítünk. A kollégáimnak az idén sem mondhatok mást, hiszen a folyamatosan javuló ügyforgalmi mutatóink teszik azt lehetővé, hogy ezeket az eredményeket ma már az Európai Unió színterén is jegyzik, hiszen az Európai Unió előtt, az európai eredménytáblán, az igazságügyi eredménytáblán Magyarország a bírósági szervezetek között az élvonalba sorolható.

Amint említettem, a javuló eredményeinkben komoly szerepe van annak, hogy a jogalkotó figyelembe vette a jogszabály előkészítése során a bíróságokról érkező véleményeket. Köszönöm az eddigi együttműködést a jogalkotó részéről, és kérem, hogy a jövőben is vegyék figyelembe a bíróságok szakmai tapasztalatainak alapuló javaslatát. Köszönöm továbbá az ügyfeleknek, a jogász hivatásrendeknek és az állampolgároknak is az eddigi együttműködést. Köszönöm a munkánkkal kapcsolatban megfogalmazott jobbító szándékú javaslatokat, hiszen mindig igyekszünk ezeket a véleményeket, még akkor is, ha indulatok vannak mögöttük, komolyan venni és hasznosítani a munkánk során.

(10.30)

Tisztelt Országgyűlés! Bár egyedül állok itt önök előtt, de a beszámoló nem az én munkámról szól, hanem a bírósági szervezet munkájáról szól. Az a 270 oldal, amelyet önök elé hoztam, és amely a bíróságok központi honlapján az egész ország számára elérhető, arról ad számot, hogy milyen munkát végzett, milyen erőfeszítéseket tett a tavalyi évben a bírósági szervezet.

Kérem, hogy a beszámoló elfogadásával támogassák a további munkánkat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi bizottság a határozati javaslat előterjesztőjeként előzetesen jelezte, hogy nem kíván felszólalni a vitában. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A bí-

róságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 76. § (8) bekezdés c) pontja alapján az Országos Bírósági Hivatal, az OBH elnöke benyújtotta az Országgyűlésnek a 2014. évi beszámolóját. Az Igazságügyi bizottság - mint feladat- és hatáskör szerint illetékes bizottság - a beszámolót a 2015. évi szeptember 28-ai ülésén megtárgyalta, és támogatta a beszámoló elfogadását.

Az Országos Bírósági Hivatal 2014-ben immáron harmadik éve látta el a bíróságok igazgatási feladatait. Úgy vélem, az eltelt időszak kellő bizonyosságot adott a szervezet létjogosultságának, és az előző évekhez hasonlóan számos területen jelentős előrelépés valósult meg.

Úgy vélem, a bíróságok szervezeti működése szempontjából az állampolgárok felé az elsődleges fokmérő a bírósági ügyintézés időszerűsége. Számos kritika érte a bíróságokat az elmúlt években a perek elhúzódása miatt, mely jelenség a kiszámíthatóságot, összességében a jogbiztonságot is veszélyezteti. Egyértelműen megállapíthatjuk, hogy 2014-ben az országos időszerűségi adatok tovább javultak.

Mint a beszámolóból kiderül, a bíróságok az érkezésnél 3 százalékkal, míg a peres ügyek tekintetében 5 százalékkal több ügyet fejeztek be. A peres befejezések száma minden ítélezési szinten meghaladta az érkezést. Ami nagyon fontos adat, hogy 2014 év végén a 2013-ashoz képest 13 százalékkal kevesebb ügy maradt folyamatban a bíróságokon. Külön kiemelném, hogy 27 százalékkal csökkent a bírói szakban elévült büntetőügyek száma.

Ahhoz, hogy a bíróságok mutatói ilyen mértékben javulni tudtak, komoly szemléletváltásra volt szükség. Ahogyan a beszámolóból is kiderül, a szervezetfejlesztési projektnek köszönhetően olyan együttműködési formák terjedtek el, melyek keretében a kollégák egyenrangú szereplőként dolgozhattak a szervezet megújításán. Úgy gondolom, ez a fajta kollegialitás minden hivatalnak példának szolgálhat.

A XXI. századi modern hivatalhoz hozzátartoznak a technikai újítások is, melynek nem volt híján 2014-ben az OBH. Kidolgozásra került például az online elérhető pertartam-kalkulátor, az ügyek előrehaladását jelző SMS- és e-mail-szolgáltatás is. Fontosnak és rendkívül előremutatónak látom, hogy a bírósági közvetítői hálózat országos kiépítésének megvalósulásával minden nagyobb járásbírószágon elérhetővé vált a bírósági közvetítői eljárás, valamint azt, hogy a tanúgondozásnak, illetve a gyermekközpontú igazságszolgáltatási programnak köszönhetően az eljárásban részt vevők, az említett csoportok méltóbb körülmények között vehetnek részt az eljárásban.

Ha már a körülményeknél tartunk, szeretném kiemelni, hogy 2014-ben befejeződött a XVIII. és XIX. kerületi bíróságok korszerűsítése, bővítése. Ezenkívül 2014 decemberében elkezdődött az ítélezési munka a II. kerületi Tölgyfa utcában, a Margit Házban, amely projekt megvalósítása a 2014-es év talán legjelentősebb eredménye. Számos, folyamat-

ban lévő beruházás van a járásbírószágonál, Debrecenről Ceglédig, Szegedről Dunakesziig számíthatnak az ott lakók a bíróság és a környezete megújulására.

Végezetül engedjék meg, hogy az Országgyűlés nevében hadd mondjak köszönetet az Országos Bírósági Hivatalnak, amely szervezet élve véleményezési és jogalkotási, javaslattevési jogkörének gyakorlásával, számos alkalommal segítette munkánkat, így tette a törvényhozást még színvonalasabbá.

Az elmondottak fényében nem meglepő, hogy az Igazságügyi bizottság határozati javaslatával egyetértve arra kérem önöket, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Asszony! Az Országos Bírósági Hivatal beszámolója impozáns statisztikák gyűjteménye. Ezeket az adatokat elnök asszony részletesen ismertette mind az Igazságügyi bizottság ülésén, mind most itt, a plenáris ülésen is. Természetesen mindenki örül az eljárások felgyorsulásáról és a kisebb ügyhátralékról szóló adatoknak, úgyszintén öröndetes, hogy a beszámoló szerint már nincsenek olyan megyék, amelyekben az átlagnál kirívóan nagyobb ügyhátralékkal rendelkeznek.

Ezek mind szép mutatószámok, ugyanakkor arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy a kevesebb néha több. A beszámoló az egyes tárcakörözésekre adott válaszoktól a külföldre utazó küldöttségek létszámáig ezernyi részletes, de kevésbé jelentős információt tartalmaz. Azonban az érdemi értékelés, a folyamatok, az igazságszolgáltatás strukturális helyzete kevésbé világlik ki a beszámolóból.

Ez mondható el például az eljárások időszerűségének témájában is. Nem vitatjuk, hogy az elmúlt években az Országos Bírósági Hivatal - csakúgy, mint korábban az Országos Igazságszolgáltatási Tanács - jelentős erőfeszítéseket tett az ügyhátralékok csökkentésére és az eljárások gyorsítására. Azonban arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy a beszámolóban szereplő szép eredményeket jelentős részben törvénymódosításokkal sikerült elérni.

Így a beszámoló pozitívan értékeli, hogy már nem kötelező tárgyalást tartani például a pénzbírság szabálysértési elzárásra változtatásakor, és az ezáltal felszabadult bírósági kapacitást más ügyek megoldására lehet fordítani. A devizahiteles ügyekben az illetékességi szabályok törvényi megváltoztatása nem tette működésképtelenné a Fővárosi Törvényszéket. Míg a beszámoló eredménynek tekinti, hogy a bírósági titkárok szerepvállalása milyen mértékben szélesedett ki, és mennyi ügyben járhatnak el már a bírák helyett, addig az MSZP ezt egyáltalán nem tartja megnyugtató fejlődési iránynak.

Az időszerűség kérdésénél maradva, csakúgy, mint korábban a beszámoló bizottsági vitájában, most is szeretném felhívni elnök asszony figyelmét a civil szervezetek nyilvántartásával kapcsolatos lassú ügyintézésre. Ráadásul e körben meglátásom szerint nemcsak a civil szervezetek bejegyzésével vannak gondok, az is probléma, hogy nagyon sok esetben a megszüntető határozat is késik, ami azt jelenti, hogy ha valamelyik civil szervezet, alapítvány különböző okok miatt fel akarja számolni az egyesületét, ez közel egy évig is elhúzódhat a tapasztalatom szerint. Ennek a helyzetnek az orvoslása szerintem nagyon fontos lenne.

Sajnos, a sikereket ismertető adatok és táblázatok tömkelege sem tudja elrejteti azt a tényt, hogy a bírósági szervezetrendszer a mai napig alulfinanszírozott. Ezt egyébként maga a beszámoló is szűkszavúan elismeri, a teljes bírósági költségvetés 76 százaléka bérekre és járulékokra megy el úgy, hogy közben sem a bírák, sem az igazságügyi dolgozók nem részesültek érdemi bérfeljesztésben az elmúlt hét évben. A bírói életpálya rendezése e tekintetben véleményünk szerint nagyon fontos lenne, ugyanis biztosan kijelenthetjük, hogy a bírák európai szinten alul vannak fizetve.

(10.40)

Az Országgyűlés és az Országos Bírósági Hivatal közös felelőssége egy olyan életpálya-modell biztosítása, amelyben garantálhatók a megfelelő bérek és az ítélező munka becsületos, tisztességes folytatásának feltételei. Meggyőződésem szerint ezt nemcsak maguk a bírák, hanem a társadalom döntő többsége is fontosnak tartaná.

A beszámoló a bírósági szervezetrendszer személyügyi helyzetével összefüggésben számos meglehetősen fontos adatot tartalmaz. A 93. oldalon közölt táblázatból kiderül, hogy 84 fogalmazó hiányzik a bíróságokról, a beszámoló azonban ennek a jelentős hiánynak nem adja meg az okát. Az azonban világossá válik, hogy a versenyvizsgán sikerrel szereplőket sem tudják felvenni, mert 84 sikeresen felvételizőből csak 65 főt vettek fel. Vagyis a lassú felvételi eljárást már a legelhivatottabbak sem tudják megvárni, és ez tetézi a fogalmazóhiányt. Jó lenne, ha a beszámoló bemutatná a fluktuáció mértékét, vagyis azt, hogy menet közben hány fogalmazó - idézőjelben mondván - szerel le, és hányan jutnak el a bírósági titkári kinevezésig.

A bírói kinevezések szabályozása a 2010 után felállított új struktúra egyik leginkább vitatott eleme. Különösen elleneztek és elleneznek most is, hogy az Országos Bírói Hivatal elnök asszonyának lehetősége van befolyásolni a bírói pályázatok végeredményét. Bár elnök asszony a bizottsági ülésen bagatellizálta ennek jelentőségét, azonban a beszámolóban olvasható adatok e tekintetben korántsem megnyugtatók. A beszámoló ugyanis a következőket rögzíti. A 2014-ben elbírált 114 bírói pályázatra összesen 508 fő jelentkezett, az Országos Bírói Hivatal elnöke az általa

elbíralt 115 állaspályázatotból 91 pályázat - 79 százalék - esetében a bírói tanácsok rangsorával egyetértve hozta meg a döntését. Ugyanakkor ez azt is jelenti, hogy a pályázatok 21 százalékában elnök asszony a bírói tanácsok rangsorától eltérő döntést hozott. Ez korántsem elhanyagolható szám, és ez azt jelenti, hogy a bonyolult döntési mechanizmus ellenére az Országos Bírói Hivatal elnökének végül jelentős hatása lehet annak az eldöntésében, hogy kiből lehet bíró és kiből nem. Persze vannak véleményező fórumok, azonban féltő, hogy ezek szerepe egyre formálisabb lesz.

A bírói testületek súlyának csökkenéséről már most is több helyről hallani negatív visszhangokat. Mint ismeretes, a Szombathelyi Törvényszék bírói tanácsának tagjai sajtóértesülés szerint így tiltakoztak az ellen, hogy véleményező szerepük kiüresedett, testületüket megkerüli az Országos Bírói Hivatal elnöke egy bírói kinevezési ügy kapcsán. A vezetői kinevezések tekintetében is voltak érdekes ügyek, amik borzolták a kedélyeket a bírói szervezeten belül. A legkirívóbb, az országos médiában is elhíresült eset a Gyulai Törvényszék új elnökének kinevezése. Elnök asszony a másodfokú bíróság élére, Békés megye első bírójává egy mindössze hároméves bírói tapasztalattal rendelkező jelöltet nevezett ki. A szakmai berkekben úgy tartják, hogy egy bírónak az összes szakmai lépcsőt teljesítve, nagyjából 40-es évei közepén van érdemi lehetősége egy törvényszéki elnöki poszt elnyerésére. Már az is rendkívül szokatlan, hogy egy frissen kinevezett bíró három éven belül akár csak beosztott bíró lehessen egy törvényszéken, bármilyen tehetséges legyen is. Elnök asszony szerencsés választottjának azonban ennyi idő nemcsak arra volt elég, hogy bekerüljön megyei bíróságra, hanem példátlan módon annak vezetőjévé válhatott.

Összességében elmondható, hogy a 2014. évi beszámoló alapján kétségtelenül vannak pozitív változások és elismerésre méltó eredmények. A Magyar Szocialista Párt köszöni mind az ítélező bírák, mind pedig az őket segítő ügyészségi dolgozók 2014. évi munkáját, ugyanakkor a 2014. évi múlt hónapok tapasztalatai sem csökkentették, hanem inkább növelték az új bírósági igazgatási struktúra kialakításával, összefüggéseivel korábban megfogalmazott aggodalmakat. Ezért a Magyar Szocialista Párt a beszámoló elfogadását, csakúgy, mint az előző években, idén sem tudja támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Jelenlévők! Elnök asszony azzal kezdte a beszámolóját, hogy Montesquieu-t idézte, illetve a három ha-

talmi ágat; mi is nagyon fontosnak tartjuk ennek a szétválasztását, és nagyon fontosnak tartjuk a bírói hatalom függetlenségét. A hétfői napon a Jobbik Magyarországért Mozgalom itt a parlamentben egy tematikus napot tartott, amelynek az volt a lényege, hogy igyekeztünk felhívni arra a figyelmet, hogy a korrupció terén milyen visszafejlődés figyelhető meg az elmúlt időszakban, és Volner János képviselőtársam éppen arról beszélt, hogy a Fidesz az elmúlt öt évben milyen kísérleteket tett arra, hogy a hatósági ügyek intézése terén eljáró szervekben döntő befolyást szerezzen, és ezeket próbálja a maga politikai befolyása alá gyűrni. És Volner János itt többek között beszélt azokról a kísérletekről is, amelyek a bíróságokat is érintették.

Volt az előző napirendi pont kapcsán néminemű vita a bírói függetlenséggel kapcsolatban, én inkább itt tartottam fontosnak ezeket a problémákat elmondani, és ki is alakult itt egy komoly vita arról, hogy ki és hogyan próbálja kritizálni, illetve befolyásolni a bíróságok működését. Mi a magunk részéről azt tartjuk rendkívül fontosnak, hogy ezt senki ne tudja megtenni, semmilyen formában befolyásolni. Mi úgy éreztük, hogy igenis az előző öt évben folyamatosan történtek kísérletek arra a Fidesz részéről, hogy igenis a bírói hatalmat is a saját befolyásuk alá próbálják gyűrni és igyekezzenek megfélemlíteni, Répássy képviselő úr beszélt arról, hogy milyen rossz, ha megfélemlítik a bírakat.

Én éppen azt gondolom, hogy igenis történt ilyen az elmúlt időszakban, hiszen amikor egyik pillanatról a másikra, minden indok nélkül a bírák nyugdíjazásának a rendszerét változtatták meg, akkor igenis kétséget akartak ébreszteni a bírákban. Igenis, én úgy érzem, hogy félelmet is akartak gerjeszteni a bírákban, hogy igenis, mi bármit megtehetünk, igenis nyomást akarunk rátok gyakorolni, ha nem úgy fogtok eljárni a jövőben, akkor bizony bármi itt megtörténhet.

De ugyanígy megpróbált a hatalom befolyást gyakorolni abban, amikor a bírák kinevezéséről volt szó, amikor előnyt akart biztosítani azoknak a bírósági titkároknak a kinevezése során a pontszámok megadásánál, akik bizony az Igazságügyi Minisztériumba voltak beosztva, és ott töltötték a gyakorlatukat. Ahol nyilván, ha valaki az Igazságügyi Minisztériumban van, akkor nem beszélhetünk arról, hogy teljesen független lesz mindenfajta politikai behatástól, hiszen az Igazságügyi Minisztérium önmagában egy politikai intézmény is, illetve politikailag erőteljesen befolyásolt intézmény. Tehát amikor itt tölti valaki a gyakorlatát, és előnyt fog élvezni a többi bíróval szemben, én úgy érzem, hogy igenis ez is egyfajta, igaz, hogy hosszú távon levezetendő és befolyásoló tényező, de igenis abba az irányba fogja elmozdítani, hogy valamilyen szinten itt is érvényesülhessen a politikai befolyás.

És nagyon fontosnak tartom, hogy valóban azok, amiket elnök asszony itt elmondott ezzel kapcsolatban, illetve Darák Péter is elmondott ezzel kapcsolatban a bírói függetlenségről, ezek valóban megma-

radjanak, és a hatalmi ágaknak az önállósága a bírói hatalmi ág vonatkozásában teljes mértékben tudjon működni, és semmifajta politikai befolyás a bírói ítélkezési gyakorlatot és magát a bírói rendszert ne tudja érni, és érvényesüljön a bírának a saját magukat igazgató, önszerveződő igazgatása.

Itt nagyon fontos, az előző felszólaló is említette, hogy ezzel bizony vannak problémák, és itt igen, a gyulai, illetve a Vas megyei eset mindenképpen megemlékezést érdemel, amikor kevésbé érvényesül a bírói öngazgatás, és inkább a felülről történő beleszólás az, ami időnként megvalósul.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom már korábban kifejtette, és az elmúlt évek során mindig is elmondta azt a véleményét, hogy minél nagyobb függetlenségre van szüksége a bírói szervezeteknek. Éppen azért mi már azt javasoltuk korábban is, hogy az lenne a jó, ha a költségvetési törvényben sem tudnánk befolyásolni a bíróságok működését, és magában az Alaptörvényben fogalmaznánk meg azt, hogy a mindenkori költségvetésnek hány százaléka és milyen nagyságrendben illeti meg a bíróságokat, hiszen akkor nem lehetne azzal befolyásolni a bíróságokat, hogy vajon a költségvetésben hogyan is fogjuk tudni szerepeltetni, mennyit is fogunk tudni meghatározni. Tehát azt gondolom, hogy ha a költségvetés az Alaptörvényből fakadóan lenne meghatározva, abban az esetben még nagyobb és még teljesebb lehetne a bírói függetlenség.

Ha már itt tartunk a bírói függetlenségénél, nagyon fontos tétel, és már többször elhangzott a mai nap folyamán az, hogy a bírák semmiféle politikai tevékenységet nem végezhetnek, másodállásuk, egyéb elfoglaltságuk néhány kivétellel nem lehet.

(10.50)

Mire van szükség a bíráknál? Nyilván arra van szükség, mivel ez az egyik legmagasabb szintű rendszer, ahol a jognak érvényesülnie kell, ide a legértelmesebb, legokosabb, legképzettebb embereknek, jogászoknak kell, kellene kerülni, tehát ezért is nagyon fontos a bírák életpályamodellje. Én azt sajnálтам az elnök asszony mai beszámolójából, hogy erre nem fektetett kellő hangsúlyt, illetve nem jelent meg elég hangsúlyosan magában a 270 oldalas beszámolóban sem.

A 2013. évi beszámolóban, úgy érezttem, ez hangsúlyt kapott, viszont amit akkor elnök asszony hiányolt, ami a költségvetés mellétele a bíróságok munkájával kapcsolatban, az, amit hiányolt, úgy érzem, hogy messze nem valósult meg. Néhány picike kis előrelépés történt, mint például a titkárok bérfeljesztése 10 százalékkal, ami igencsak, azt gondolom, hogy alacsony, de emellett a bírák javadalmazásáról nem esett szó, aminek az elmúlt időszakban az elnök asszony hangsúlyt adott, ez most nem szerepelt.

Nyilván korábban is elhangzott már itt ezzel kapcsolatban, és korábbi felszólalók is felvetették ezt a problémakört, hogy az Európai Unió területén a

magyar bírák azok, akik leginkább alulfinanszírozottak, a magyarországi bírák vannak legkevésbé megfizetve. De ugyanígy beszélhetünk az ügyészségekről is, csak most éppen nem ez a napirendi pont van, ezért nem ezt említem; illetve korábban is jeleztem, a költségvetési törvény elfogadása előtt, amikor a Jobbik Magyarországért Mozgalom 30 százalékos bérfeljesztésre tett javaslatot a bírák és az ügyészek vonatkozásában, akkor is elmondtuk, hogy ez azért is probléma, mert ha 30 százalékkal történik meg a bírák, ügyészek bérfeljesztése, az Európai Unió szintjén még mindig csak az utolsó előtti helyre küzdjük fel magunkat, holtversenyben Litvániával, és egyedül Bulgáriát fogjuk megelőzni ezzel.

Akkor Répássy államtitkár úrtól megkaptuk a választ, hogy ez milyen bérfelesztéseket fog okozni Magyarországon, hiszen össze kell hasonlítani, hogy mások bére is, mondjuk azt, a béka feneké alatt van, csúnyán kifejezve, és hogy hogy emelhetjük a bírák fizetését, akkor mennyi az ápolónők fizetése. Igen ám, csak akkor nem tudtam erre válaszolni, mivel Répássy úr akkor zárszóként mondta el a véleményét, így most egy évvel később tudok erre reagálni, mégpedig abban a vonatkozásban, hogy ne másokkal hasonlítsuk össze a bírákat, azzal hasonlítsuk össze, hogy ez egy önálló hatalmi ág, és ennek megfelelően kell megjelennie a bérezésnek is.

Ugyanis az államtitkároknál, minisztereknél, s a többi, ott nem mondja el majd államtitkár úr - majd biztosan válaszol rá -, hogy nem lehet ilyen magas egy államtitkárnak vagy egy miniszternek a fizetése, mert az ápolónők fizetése is milyen alacsony Magyarországon. Tehát itt ebből kell kiindulni, hogy önálló hatalmi ágakról beszélünk, és itt e vonatkozásban kell ezt vizsgálni.

Elnök asszony beszélt a jogszabályok véleményezéséről. Nagyon fontosnak tartjuk, és álláspontom szerint rendkívül hasznos is az Országgyűlés mint jogalkotó vonatkozásában az, hogy a bíróságok, a megfelelő szakmai szervezetek véleményezzék azokat a törvénytervezeteket, amelyek ide élénk bekerülnek. Ez nagyon fontos, hiszen én azt gondolom, hogy az a szakmai terület, ez a terület az, ahol a legprecízebb, legkorrektebb és legkevésbé politika vagy gazdaság által befolyásolt szakvéleményeket kapunk meg, és azt gondolom, ez az a terület, ahol a legjobban kellene hallgatnunk a bíróságokra és az ő véleményükre. Itt azért fontosnak tartanám azt, hogy ahogy visszajönnek ezek az információk, eléggé rövid idő áll a bírói szervezeteknek rendelkezésre arra, hogy véleményyt fejtsenek ki.

Nagyon ritka az, amikor megfelelő szakmai véleményt tudnak kifejteni, hiszen amikor megkapják ezeket, egy-két-három nap vagy nagyon rövid idő az, ami alatt ők erre véleményt adhatnának, hiszen amíg ez leér az alsó szintekre, nyilván eltelik egy bizonyos idő. Jó lenne, ha itt több időt kapnának a bírák, illetve a bírói öngazgatási szervezetek arra, hogy a véleményüket kifejtésük. Azt gondolom, hogy ha itt egy kicsit hosszabb idő állna rendelkezésre, akkor lehet, hogy még több esetben szakmailag még jobb véle-

ményeket kaphatna a jogalkotó is, amiket jobban tudna figyelembe venni.

Ha már a juttatásokról beszéltem az előbb, akkor mindenképpen előrelépésnek látom azt, ami az elmúlt év költségvetési vitájában elhangzott, és megjegyeztem kritikailag szemmel a bíróságokkal kapcsolatban, nem a bíróságok munkájával, hanem a javadalmazással kapcsolatosan, hogy vannak olyan egyéb juttatások, amelyek a törvényben szerepelnek, de azok vonatkozásában nem történik ezeknek a végrehajtása, illetve nincs lehetőség arra a költségvetés szempontjából, hogy ezeket igénybe vegyék. Azt gondolom, hogy ebben van előremozdulás mindenféleképpen, hiszen az elnök asszony is kitért arra a beszámolójában, hogy egyrészt figyelembe kívánják venni, és egyeztetés alatt vannak olyan folyamatok, hogy a nyelvvizsgákat pótlékként megkaphassák a bírák, az, hogy legyen lehetőség rendkívüli előresorolásra, hogy legyen lehetőség arra, hogy eggyel magasabb szinten címzetes bírók legyenek és legyen ezzel kapcsolatosan előrelépés. Ebben látszik az irányvonal, hogy ebben a tekintetben van előrelépés, illetve a beszámolóban úgy láttam, hogy a javadalmazási rendszerben inkább ez van kiemelve. Álláspontom szerint azonban az alapkérdés, amiről az előbb beszéltem, a 30 százalékos bérfeljesztés, az semmiféleképpen nem hanyagolható el. Tehát itt második, harmadik, többedik diploma elfogadása; azt gondolom, hogy ezek tekintetében mindenképpen van előrelépés.

Nyilván hatalmas feladat hárul a bíróságokra, hiszen rengeteg jogszabály módosult az elmúlt időszakban, és leginkább azt gondolom, hogy a polgári törvénykönyv egyes fejezeteinek a hatálybalépése, ez is nyilván hozzájárult ahhoz az elképesztő ügyiratnövekedéshez, amiről elnök asszony is beszélt. Tényleg döbbenetes a szám, hogy 2013-ról 2014-re 24 százalékkal nőtt meg az elintézendő ügyiratok köre. Azt gondolom, hogy ebben jól helytálltak a bíróságok, és úgy gondolom, köszönetet is kell mondanunk minden eljáró bírónak, minden ítélkező bírónak, minden bírónak, aki ebben részt vett és tett, hiszen tényleg, ahogy hallottuk, hogy 0,8 százalékkal növekedett a bíróságok létszáma, és ehhez képest egy 24 százalékos ügyiratterher-növekedés, én azt gondolom, hogy mindenféleképpen ehhez csak gratulálni lehet, hogy ezt a bíróságok meg tudták oldani. Nagyon fontosnak tartom, amit elnök asszony kiemelt, hogy a budapesti ítélkezésben egy rendkívül jelentős gyorsulási folyamat megfigyelhető, illetve az ügyirathátralékukat nagyon nagy mértékben feldolgozták, illetve az országos átlag szintjére csökkentették.

Amiről még szeretnék beszélni, az az elektronikus eljárások, ez is szerepel a beszámolóban, hogy ezek is nagymértékben gyorsítják a bíróságok munkáját, illetve az igazságszolgáltatási gyakorlatot. Azt gondolom, hogy ez még bizonyos szempontból gyermekcipőben jár, és a volt ügyvédkollégák beszámolója alapján az ő munkájukat, illetve az ügyfelek munkáját ez éppen hogy sok esetben csak nehezíti, és azok az ügyek, amelyeket korábban, mondjuk,

egy-két óra alatt lehetett elvégezni, azokból 5-6 óras munkája lesz egy ügyvédnek. Nyilván ennek nem örülnek. Én azt gondolom, hogy azért néhány év alatt ebbe bele fog rázódni minden oldal. Nyilván szükség van a bíróságok részéről is valamifajta segítő tevékenységre.

Gondolok itt olyanra például, hogy a különböző elektronikus ügyintézési területeken, legyen az a cégeljárás, legyen az az egyesületek bejegyzése, más-más programokat kell alkalmazni, és ez bizony óriási nehézséget jelent az ügyvédek részéről, hogy mikor milyenfajta programot kell nekik beszerezni, mindig más programot. Az a program, amellyel működik a cégbíróság, azzal nem tud az egyesületi oldalon megjeleníteni, és ez bizony a végrehajtás terén, ott, ahol az ügyvédek dolgoznak, nehézséget jelent nagyon sok esetben, többletmunkát jelent és többletkifizetést. Nyilván azt gondolom, hogy ez csak idő kérdése, és néhány év alatt ebbe mind a két oldal nagyon jól bele fog rázódni, és ez jól fog működni, és nagyon bízom benne, hogy a jövőben az elektronikus ügyintézés mindenféleképpen előnyére fog válni mind a bíróságoknak, mind pedig az ügyfeleknek, és fogja csökkenteni az ítélezési időt.

(11.00)

Elnök asszony említette a „Nyitott bíróság” programot. Nyilván ez is egy fontos kérdés. Nekünk is az az álláspontunk, hogy legyen rálátása az embereknek, legyen rálátása a fiataloknak a bíróságok munkájára. Nyilván sokan ezt úgy képzelik el, mint amit a filmekben látnak, a bíróságokkal kapcsolatos filmekben, amerikai filmekben. Nyilván a magyar eljárások teljesen mások, ezért sok esetben ők meglepődnek, és ezért is nagyon jó, hogy kicsit belelátanak a bíróságok munkájába. Mindez azt is teszi, hogy másként is fogják megítélni a bíróságok munkáját, és nagyobb lesz mindenképpen a rálátásuk.

Tehát én azt látom, hogy bizonyos szempontból mindenképpen előremozdulás van, elsősorban az ügyirathátralék, a Fővárosi Bíróság, a megnövekedett ügyforgalom megfelelő kezelése terén. Én azt gondolom, hogy ez mindenféleképpen előrelépést jelent az elmúltakhoz képest, de azért teljes megelégedettséggel nem lehetünk ezzel kapcsolatosan. Úgyhogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom még ki fogja alakítani azzal kapcsolatosan az álláspontját, hogy milyen döntést is fog hozni az elnök asszony beszámolójával kapcsolatban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Schiffer András képviselő úr, az LMP képviselőcsoportja vezérszónoka. Mielőtt megadnám a szót, tisztelt képviselő úr, engedje meg, hogy az ülés vezetését átadjam Hiller István alelnök úrnak.

Megköszönöm együttműködésüket. További eredményes munkát!

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Frakcióvezető úré a szó, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Asszony! Előljáróban, mielőtt a beszámolóval kapcsolatban itt négy lényegi elemet említenék, a politikai környezetről szerintem nem haszontalan szólni néhány szót.

Először is szeretném kifejezni reményemet, hogy az igazságügyi tárcánál a hetekben vagy az elmúlt napokban történt cserebere nem azt vetíti előre, hogy adott esetben a kormányzat további nyomást kíván gyakorolni a bírói szervezetre. Nagyon remélem, hogy az államtitkári csere nem azt jelenti, hogy a magyar miniszterelnök gondolja, hogy neki egyébként köze lenne a bírói szervezet működéséhez. Nagyon remélem azt is, hogy elnök asszony a továbbiakban is ellen fog állni minden olyan kísérletnek, amikor kormányzati vagy egyáltalán politikai oldalról próbálnak beavatkozni az igazságszolgáltatás működésébe.

Itt említeném azt is, hogy én azt várnám, az LMP azt várja mind az OBH elnökétől, mind a Kúria elnökétől, hogy amikor bármely párt akár kormányoldaltól, akár ellenzékéből bírák ítélezési tevékenységével kapcsolatban véleményt fogalmaz meg, azt a lehető leghatározottabban utasítsa vissza, és vegye védelmébe egyébként a független bírói tevékenységet.

Elképesztőnek tartom azt a gyakorlatot, hogy az elmúlt 6-8 évben a legkülönfélébb pártok, gyakorlatilag az LMP-t leszámítva valamennyi parlamenti erő rendre veszi a bátorságot arra, hogy konkrét bírói döntéseket kommentáljanak, bírói döntésekről egészen sértő, a bíróság tekintélyét csorbító véleményeket fogalmazzanak meg. Úgy gondolom, úgy gondoljuk, hogy a bírói hatalmi ág függetlenségéhez hozzátartozik az is, hogy kormánytagok, parlamenti képviselők, pártvezetők tartózkodjanak attól, hogy az ítélezési munkát bírálják, az ítélezési munkát kritikával illessék. Itt jegyzem meg, hogy az LMP egyébként az igazságszolgáltatás más szereplőinek döntésével kapcsolatban is az elmúlt években igyekezett visszafogott magatartást tanúsítani.

A másik körülmény, amiről szeretnék szólni, ez a bírósági szervezet költségvetési helyzete. Az elmúlt évben és nemcsak a beszámolóknál, hanem a költségvetési vitában is, a 2015-ös év költségvetési vitájánál is elmondtuk azt, hogy nem pusztán illetményfejlesztésre lenne szükség, hanem létszámkapacitásbővítésre a bíróságoknál, különös tekintettel egyrészt a devizahiteles perekre, illetve újabban az elmúlt hónapok, az elmúlt fél év fejleményei miatt a feltehetően megszaporodó különböző kisbefektetői keresetek, kisbefektetői jogorvoslati kérelmek kezelésére. Olyan ügyek, olyan területek - elsősorban a pénzügyi szabályozás elégtelensége miatt - szakadtak a bíróságokra, amelyeket a jelenlegi, illetve az elmúlt évek

költségvetési feltételei között észszerű időn belül nem tud kezelni a bíróság.

Természetesen örülnénk annak, ha az OBH elnök asszonya véleményt nyilvánítana azzal kapcsolatban is, hogy a parlament aktuális ügyek - itt a migrációs válságra gondolok -, a migrációs válság különböző fejleményei és fordulatai alapján próbál belenyúlni a bíróságok hatásköri, illetékességi szabályaiba. Azt gondolom, hogy elfogadhatatlan az igazságszolgáltatás kiszámítható teherelosztása, kiszámítható működése szempontjából, hogyha a parlament rapid eljárásokban, aktuális fejleményekre reagálva rángatja a különböző bíróságok illetékességi területét. Azt szeretném, hogyha ebben az OBH világosan véleményt nyilvánítana a kormány, illetve az Országgyűlés felé.

Tisztelt Országgyűlés! Ami a bírósági szervezetrendszer működését illeti, egyrészt szeretném megerősíteni azt, amit Gyüre képviselőtársam az imént elmondott. Valóban, a számok beszédesek, és előre lépés az ügyhátralék tekintetében van, amiért nyilvánvalóan elismerés illeti az Országos Bírósági Hivatalt is.

Ugyanakkor szeretnék szólni arról, hogy rendre, futószalagon jönnek a különböző, Magyarországot elmarasztaló döntések a strasbourgi bíróságnál, és amit szeretnék külön kiemelni, hogy ezek az elmarasztaló döntések - 24 eset volt a tavalyi évben - az észszerűtlenül elhúzódó ügyek, hosszú idő után megszülető ítéletek miatt születtek, és ezek közül jó néhány bírósági eljárás munkaügyi per, ami ráadásul elnök asszonynak a szűkebb szakterülete. Azt gondolom, hogy különös tekintettel arra, amikor az elmúlt évek jogalkotása egészen szélsőségesen leépítette a magyar munkavállalók munkajogi védelmét, egészen szűk esetben remélhetnek jogorvoslatot a magyar munkavállalók bíróságokon, különösen fontos, hogy legalább ezekben a szűk esetekben észszerű időn belül az emberek a jogos jussukat megkapják, adott esetben a jogszerűtlen munkáltatói intézkedés hamar orvoslást nyerjen.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az elmúlt években ráadásul ezek az észszerűtlenül elhúzódó munkaügyi perek nemcsak cégeket, nemcsak a versenyszférát érintették, hanem az elmúlt egy-két évben egészen elképesztő esetek történtek a közszférában. Gondolok itt például a KLIK-re vagy más, nagy számban közfoglalkoztatottakat és egyébként sajnálatos módon közalkalmazottakat és közfoglalkoztatottakat egyszerre foglalkoztató állami intézményekre. Gondolok például arra, hogy az utóbbi hónapokban egyre több panasz érkezik azzal kapcsolatban, hogy pedagógusoknak a jubileumi jutalmat késve vagy éppen egyáltalán nem fizetik ki. Jogos érdeke és elvárása a magyar állampolgároknak, a magyar munkavállalóknak, közalkalmazottaknak, hogy a bírósági eljárások szolgálják az érdekeiket.

Szeretnék arról is szólni, hogy az LMP indított is az elmúlt hónapokban egy jogsegélyszolgálatot azoknak a közalkalmazottaknak a számára, akiket úgy bocsátanak el, hogy utána a korábbi közalkalma-

zotti státusuk helyén közfoglalkoztatottként foglalkoztatja őket vissza az állami szervezet, ami egy égbekiáltó disznóság. Ez nem szól másról, mint az állami szféra béreinek a letöréséről, a közalkalmazotti jövedelmek letöréséről. Ezekben az ügyekben ugyancsak szükség lenne arra, hogy az érintett közalkalmazottak, akiket maga az állam zsákmányol ki és törli le törvénytelen módon a jogszabályok megkerülésével a bérüket, ezek az emberek rövid időn, észszerű időn belül megtalálják az igazságot, találjanak jogorvoslatot.

Tisztelt Elnök Asszony! A másik kérdés, amiről szerettem volna érdemes szólni, és erről már az elmúlt években is szó volt, ez az igazságszolgáltatás nyilvánossága. Nem is feltétlenül arról beszélnék, bár ez is megérne néhány kört, hogy egyébként a BHGY-s honlap fejlesztésében mi történt, illetve mi nem történt az elmúlt egy évben.

(11.10)

Természetesen fontos az is, hogy a bírósági épületekkel kapcsolatos szerződések kint legyenek a honlapon, összehasonlíthatóak legyenek a különböző tenderek, lehessen például ellenőrizni azt, hogy az igazságszolgáltatás területén az állam még véletlenül sem köt szerződést offshore háttérű cégekkel. Ez természetesen mind fontos lenne, hogy például a gazdálkodásra vonatkozó adatok, szerződések könnyen áttekinthetően kint legyenek a honlapon.

Én viszont egy másik kérdésre szeretném felhívni elnök asszony figyelmét, nevezetesen arra, hogy hosszú évek óta húzódik, hogy az igazságszolgáltatás nyilvánosságának nincs törvényi rendezése. Ez természetesen nemcsak a bíróságokat érinti, ez vonatkozik a nyomozati szervek, a rendőrség, ügyészség munkájára is. Folyamatosak azok az anomáliák, hogy különböző folyamatban lévő ügyekkel kapcsolatban véletlenszerűen, nem minden politikai szándéktól mentesen kerülnek ki hírek egyes sajtótermékekhez, más ügyekben, gondolok itt például Simon Gábor titokzatos meggazdagodására, az állampolgárok okkal néznek hülyén, már elnézést a kifejezésért, hogy még mindig nem tudni semmit, hogy mondjuk, egy parlamenti képviselő, volt államtitkár bécsi bankszámláján honnan a túróból landolt 200 millió forint.

Ezek az anomáliák nemcsak az elmúlt évekre igazak, ez gyakorlatilag az elmúlt 15-20 évről szól. És a történet mélyén ott van az, hogy teljesen kusza, hogy a különböző nyomozati szervek, bíróságok mikor miről jogosultak és mikor miről kötelesek tájékoztatást adni. Korábban különböző OIT-utasítások, illetve miniszteri rendeletek voltak. Azt gondolom, hogy az igazságszolgáltatás nyilvánosságát - hiszen ez egyszerre érint alapvető jogot, az információszabadságot, a sajtószabadságot, másik oldalról pedig az egyik alkotmányos intézmény törvényes működését - törvényben kéne szabályozni. Arra kérem nagy tisztelettel elnök asszonyt, kezdeményezze azt, hogy a következő években ide, a Ház elé érkezzen be egy

törvényjavaslat az igazságszolgáltatás működésének nyilvánosságáról.

Ezt a kérdést szeretném leválasztani a működési nyilvánosság kérdéséről, hogy egyébként a vonatkozó törvényeknek megfelelően a különböző igazságszolgáltatásra vonatkozó állami beruházások mennyiben férhetők hozzá áttekinthetően a bíróság honlapján. Viszont egy nagy kérdés és egy nagy hiányosság, hogy maga az érdemi munka, az ítélezés, mögötte pedig a nyomozati munka vagy a szakértői tevékenység nyilvánossága mennyiben biztosított, illetve ezzel konkurálva az eljárásban részt vevők érdekei mennyire biztosítottak. Tehát véget kéne vetni annak a virsfaftnak, hogy teljesen áttekinthetetlen érdekek hálójában bizonyos eljárásokról bizonyos információk kikerülnek a sajtóba, más eljárásokkal kapcsolatban pedig, amelyek okkal keltik fel az állampolgárok érdeklődését, nem lehet tudni semmit vagy éppen nagyon keveset.

Tisztelt Elnök Asszony! Ami a harmadik kérdést, a pályáztatást illeti, utalva az Alkotmánybíróság 13/2013. határozatára, továbbra is aggaszt bennünket az, hogy az OBH elnökének jogosítványa a pályázatok eredménytelenné nyilvánítása tekintetében továbbra sem kellően körülírt. Arra kérném elnök asszonyt, ha ezzel a jogkörével él, függetlenül attól, hogy a hatályos törvény mit ír elő, mit nem, tegye meg azt, pontosan az igazságszolgáltatásba vetett bizalom megerősítése érdekében, hogy érdemi, kimerítő indokolást ad arról, ha egy-egy pályázatot eredménytelennek nyilvánít. Hiszen ez egy olyan eszköz, amivel egy személyben az OBH mindenkori elnöke belenyúlhat a bírói kinevezésekbe. Amennyiben ez egy diszkrecionális jogkör, teljesen logikusan rongálja a bíróságok függetlenségébe vetett bizalmat.

Kétségtelen ugyanakkor, hogy itt a különböző viták, részben európai, részben belföldi viták hatására szűkült ez a jogkör, de azt gondolom, megengedhetetlen az, és itt nem elnök asszony személyéről van szó, hogy az OBH mindenkori elnökének parttalan jogköre legyen bármilyen területen azzal kapcsolatban, hogy bírói kinevezéseket, hogy mondjam, hogyan orientál. Tehát bírói pályázatok eredménytelenné nyilvánítása esetében, azt gondolom, a parttalan diszkrecionális jogkör nem megengedhető, és ezt most a törvényi rendezés hiányában elnök asszony személyében orvosolhatja, amennyiben minden esetben transzparensen, tehát a nyilvánosság előtt részletes indokolást ad az ilyen döntéseiről.

Itt szeretném újfent megjegyezni, amit tavaly is elmondtam, azt gondolom, hogy a bírói pályázatok teljes nyilvánosságát szintén szavatolni kell. Ez az állampolgárokat érinti. Nem tartom elfogadhatónak azt, hogy ilyen esetekben pusztán személyhez fűződő jogokra hivatkozva ezek a pályázatok vagy a pályázatok bármely része eltitkolható legyen a nyilvánosság elől.

A negyedik kérdés pedig az ügyelosztás kérdése. Továbbra is szeretném megerősíteni az LMP-nek azt az álláspontját, követelését, hogy az automatikus szignálás intézményét a szervezeti törvényben haldéktalanul rendezni kell. A '12-es vitákat, amelyek

kicsaptak országhatáron túl, úgy lehet nyugvópontra helyezni, hogy az automatikus ügyelosztás, az automatikus szignalizáció intézményét bevezeti a szervezeti törvény. Természetesen a törvény ennek kereteit tudja megadni, ennek részletszabályairól az OBH elnöke tud intézkedni. Tudniillik az automatikus szignálás intézményének bevezetése egyszer s mindenkorra elháríthatja a gyanúját annak, hogy konkrét ügyek esetén bárki bármilyen szándékkal terelgetni akar ügyeket, vagy éppen terelgetni akar bírakat ügyekhez. Ezt a vitát úgy lehet lezárni, ha az automatikus szignálás intézményét bevezeti az Országgyűlés. Itt természetesen kezdeményezhet az igazságügyi tárca is, de a kezdeményezést megteheti az Országos Bírósági Hivatal is.

Összességében, ami a pályázatok eredménytelenné nyilvánításával kapcsolatos diszkrecionális jogkör, illetve az automatikus szignalizáció intézményének hiányát illeti, a fenntartásaink, aggályaink továbbra is fennállnak, ezzel együtt, ami az ügyek észszerű időn belüli befejezését illeti, az előrelépést látjuk és elismerjük. Ugyanakkor szeretném továbbra is nyomatékkal felhívni a figyelmet arra, hogy a munkaügyi perek elhúzódása, gondolok itt a strasbourgi elmarasztalásokra is, de a jelenlegi helyzetben, amikor maga az állam is visszaél a foglalkoztatottakkal, messzemenően aggályos. És ahhoz, hogy bizalom öveze a bíróságok működését, talán a legfontosabb terület a munkaügyi perek, a munkaügyi eljárások észszerű befejezésének kérdése.

Arra szeretném kérni elnök asszonyt, aki maga is munkaügyi bírósági vezető volt korábban, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy ezek az anomáliák megszűnjenek a következő évben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, maximum negyedóra áll rendelkezésére. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elnök Asszony! Azt gondolom, hogy azt a gondolatkört érdemes folytatni, hogy igen, azt a politikai környezetet, amiben önök a munkájukat végzik, nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ebbe beletartozik az is, és ebben nem érték egyet képviselőtársammal, hogy nyilvánvaló jogsértés, nyilvánvaló alkotmányellenesség esetében igenis kell szólni konkrét ügyekről, mert azt önök szakemberként, jogászként, vezetőként követik el, teljesen tudatosan. Én nem vagyok abban a helyzetben, hogy ügyvédi érdekeket kelljen magamnak figyelembe venni, én ezek nélkül tudom önöknek elmondani azt, hogy amit tesznek, az bűn.

Éz a beszámoló, amit idehoztak, elfogadhatatlan. *(Dr. Répássy Róbert: Nem is olvastad. Soha nem olvastad el!)* Többek között azért, mert az Országos Bírósági Hivatalon keresztül gyakorol nyo-

mást a Fidesz a bíróságokra. És ez abban az esetben is így van, ha egyébként a bíróságok, a bírók legnagyobb része, 90 százaléka szinte egészen biztosan a maga tisztességes, köszönetet érdemlő munkáját végzi, de eközben többen vannak azok, akiket igenis váddal kell illetni azért a döntésért, ami éppen az ön részvételével és közreműködő nyomásgyakorlás eredményeként született meg.

(11.20)

A parlament ma értékeli ezt a munkát, és bár Répássy képviselő úr igyekszik a renomóját javítani és ezért szívesen bekiabál ide, hogy jobb helyzetet teremtsen magának, amit korábban esetleg elhibázott a saját pártjában, de ez már nem fog sikerülni önnek, a parlament ma értékeli részben az ügyészség munkáját és az ügyészség munkája után pedig egyébként azt, hogy önök e politikai megrendelésre elvégzett munka után önök bíróság keretében mit végeznek el, hogyan és milyen módon születnek döntések. A magyar igazságszolgáltatás értékelésekor ugyanakkor értelemszerűen nem mehetünk el akkor, hogy önök milyen munkát végeznek. *(Sic!)* Ki kell mondjuk, hogy Orbán Viktor hatalomra kerülése óta Polt Péter egyértelműen az ügyészi kinevezéssel biztosítja ő és a fideszes politikustársainak *(Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.)* azt a védelmet, amivel egyébként az igazságszolgáltatás elé ők nem kerülhetnek. Ez még azonban nem volt elég ahhoz, hogy a magyar igazságszolgáltatást rá lehessen kényszeríteni a Fidesz akarátának végrehajtására, hanem ezen túlmenően létrehoztak egy hivatalt az ön vezetésével, és ezen a hivatalon keresztül is működik ez a hatásgyakorlás. Egyébként pedig ön, mint egy fideszes európai parlamenti képviselő családjába tartozó személyként... - még ez is hozzátartozik itt a baráti kiépüléshez. *(Zaj.)*

Elnök asszony megteheti, hogy a fideszes ügyészség által indított, kreált ügyeket olyan módon terelgesse, hogy azok abba az irányba menjenek, amerre önök szeretnék. Teszik is ezt, de előtte még az általános megítélésnél nyugodtan mondjuk el, hogy az az irányítás és bírói kijelölésfolyamat, amelynek az alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság is megállapította... - ennek ellenére ön ezt azóta is folyamatosan műveli. Az Alkotmánybíróság egyértelműen kimondta ezt, és ezzel alapvető jogokat sértett meg és sértenek meg, hiszen pontosan lehet tudni, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az adott területhez tartozó bíróságokon szerezhessen érvényt és vehesse igénybe az igazságszolgáltatást és nem pedig jogszolgáltatást, amit egyébként esetenként önök csinálnak.

De ebbe a kategóriába tartozik az is, amire itt képviselőtársaim... - Teleki László képviselő úr volt, aki először említette azt az egyértelműen hibás és beavatkozó lépést, amelyet ön elkövetett a szombat-helyi bíróságnál, ahol bírói kinevezést akadályozott meg, amelynek nyomán egyébként a bírói testület tagjai lemondtak, értékelve ezzel az ön munkáját.

Hogyha ön ezt vállalja, és ilyen módon avatkozik be, akkor az ő tevékenységükre nincs szükség. Ebből is látszik, hogy az ön munkájának a megítélése ezen a testületen belül is egyértelműen nem az elfogadottság kategóriába tartozik, hanem számosan vannak, akik kritizálják, és egyébként nemcsak a jogszabályalkotás, hanem az -alkalmazás nyomán is az, amit önök elkövetnek, hibás lépés.

De el kell mondani azt is, és ugyanígy példaként szeretném említeni, hogy miközben az Alkotmánybíróság egyértelműen kimondta, hogy az ön által végzett tevékenység, azaz itt a megfelelő bíró irányába való terelgetés, ügyek terelgetése mennyire alkotmányellenes, emellett például ott van az önök által pontosan jól ismert Sukoró-ügy. Ne kerüljük meg ezt, mert egyértelmű, hogy a fideszes ügyészség koncepciók eljárást kezdett két korábbi állami vezető ellen, majd ott tudatta velük, hogy nincs más dolguk, csak hamis tanúvallomást tenni Gyurcsány Ferenc ellen. *(Derűtség. - Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Dr. Répássy Róbert: Már vártuk ezt! - Az elnök csenget.)* Tátrai Miklós és Császy Zsolt erre nem voltak hajlandóak *(Az elnök csenget.)*, és az igazságot is az ártatlanul letöltendő koncepciók eljárás ügyben - a bíróság által egyébként első fokon meghozott ítélet után - önök mindezt figyelemmel követik *(sic!)*, és mindez az ön tevékenységének egyik eredménye. *(Dr. Répássy Róbert: Hogyan? Hogyan is?)* A Fidesz tisztában volt vele, hogy a koncepciók eljárás hamar elbukna a jogszabályokon, de ehhez képest ezt nyomon követik, és látják, hogy mi történik.

Ön alkotmányellenesen helyezte át oda az ügyet, ahova ezt megtette, éppen ezért én vádolom önt, Orbán Viktort, Polt Pétert azzal, hogy ártatlan embereket hurcolnak meg, és ehhez az igazságszolgáltatás intézményrendszerét használják fel. Éppen ezért - és ugyanebbe a kategóriába tartozik Somogyváriné Csendes Mária, akit közösen megbecstelenítettek, becsületes, tisztességes embereket - önöknek ebben megvan a felelőssége, és ezért önöknek ezzel számolni kell. Éppen ezért a Demokratikus Koalíció szerint Handó Tünde bírói hivatala jelenti azt a politikai, fideszes politikai nyomást, ami egyébként helyenként tetten érhető magában az igazságszolgáltatásban, a magyar bíróságokon. Ez, mindez az '50-es évek hangulatát idézi, és önnek jogában áll politikai lejárato ügyeket megfelelő bírákhoz irányítani, és ez demokráciában, a másik Magyarországon elfogadhatatlan. *(Dr. Vitézy István: Melyik másik Magyarországon? - Derűtség a Fidesz soraiban.)*

Éppen ezért önnek felelnie kell azért, hogy miért hozott alkotmányellenes döntéseket, miért segédkezett koncepciók eljárások lefolytatásában, és miért juttatott ártatlan embereket - igyekszik odajuttatni - rács mögé az ön működésének eredményeként. Ebben a politikai környezetben kell az önök beszámolóját megítélni, és tegyük hozzá higgadtan, még azt is megtehetjük, hogy néhány olyan kérdést, ami a konkrét beszámolóhoz kapcsolódik, ezt is nézzük meg, hogy ebben önöknek mit kellene igazából másként csinálni.

Általában véve azt nyugodtan mondhatjuk, hogy az Országos Igazságszolgáltatási Tanács egy egyszemélyes döntéssel történő felülbírálata, illetve leváltása, azt gondolom, hogy az alapvetően is mindenképpen kérdéseket vet fel, de hiányzik a jelentésből az a jogszabályi felhatalmazás, hogy miért igyekeznek egymással bírósági és ügyészségi szervezetek eljárások közben egyeztetni, miközben bizonyíthatóan, dokumentumokkal alátámaszthatóan önök túriák, hagyják, hogy mindez történjen.

Nézzünk néhány konkrét figyelemfelhívó megjegyzést, amely a jelentéshez kapcsolódik! A XXI. században olyan ügyérkeztetést csinálni, hogy lemászlják, azaz egy sima bolti mérlegen lemérik, hogy hány kiló anyag érkezett be, és ennek alapján veszik nyilvántartásba, majd utána egyébként, amikor továbbmennek ebben, ugyanez folytatódik, ahelyett, hogy egyébként érdemi ügyiratkezelésre kerülne sor, azt gondolom, hogy elfogadhatatlan, még akkor is, ha egyébként sok vonatkozásban igen nagy mennyiség érkezik, éppen ezért az átvett pár kiló dokumentum... - és azt kilóra visszaadják, csak közben mi változik meg, ez az, ami az önök felelőssége ilyen helyzetben.

Azt gondolom, kifejezetten aggályos, ha büszkék arra, hogy a bírói etikai kódex elfogadását követően, hogy adósak maradtak az elmúlt időszak egyik legsúlyosabb etikai kérdésének kezelésével, amikor a bírósági vezetők, bíróságok és az Alkotmánybíróság, valamint az Európai Emberi Jogok Bírósága által is megállapítottan jogszerűtlenül felmentett bírák visszahelyezésének a lehetetlenségét hogyan oldják meg. *(Sic!)* Mit tesznek ebben és mit tesznek azért, hogy a jogszerűséget helyreállítsák? *(Dr. Répássy Róbert: Törvényt fogadtunk el.)*

A következő megjegyzésem kapcsolódik itt egy kicsit az egyik képviselőtársaméhoz, miszerint hogy az a munka, ami a nyilvánosság előtt zajlik vagy érzékelhető, azt hogyan és milyen módon láthatják ma az emberek. A *birosag.hu* központi honlapon, amelyet üzemeltetnek önök, tendenciózusan, elferdítve elfelejtik minden szempontból tájékoztatni a nyilvánosságot. Kiteszik azok a vádiratokat, amelyek az önök szempontjából akár politikai érdek mentén különösen fontosak önöknek, ezzel befolyásolják a nyilvánosságot és egyébként pedig a többit elhallgatják, és éppen ezért ez rendkívül helytelen. Egyébként a bíróság hivatala, maga a hivatal sem jár ebben egyébként, aktualitását tekintve nincs jobb helyzetben, hiszen ott amit most meg lehet találni, az is már régis-rég idejémmúlt. *(Sic!)*

(11.30)

Nem kell beszélünk külön arról, hogy a Kúria visszaköltöztetése mint projekt teljesen elhibázott, megbukott és elfogadhatatlan.

Tisztelt Ház! Azt kell hogy mondjam, a beszámoló, annak részletei és azok a folyamatok, azok a cselekmények, amelyek az elmúlt időszakban önöket

ilyen módon jellemezték, egyértelműen elfogadhatatlanok, így a Demokratikus Koalíció és képviselői mindezt elutasítják, és mint ahogyan azt mondtam is, számos olyan ügy van, amiért önöknek felelni kell, hogy mit műveltek ebben az időszakban. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Bizonyos tapasztalatok birtokában figyelmeztetem önöket, hogy a napirendi pont témája az Országos Bírósági Hivatal elnökének beszámolója. Kérem szépen, hogy mindenki, aki felszólalt és aki most felszólalni kíván, ezt vegye figyelembe. Ennek fényében adom meg a szót két percre Répássy Róbert képviselő úrnak, Fidesz. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem szót, mert amit Bárándy Gergely megjósolt, az be is következett: azt mondta, ostoba politikai mocskolódás hangzik el itt a Ház falai között. Én akkor azt mondtam neki, hogy majd most fog következni ezután, és valóban Varju László szavait nem tudom másként minősíteni, csak úgy, ahogyan Bárándy Gergely minősítette: ostoba politikai mocskolódásnak. És abban a helyzetben van az Országos Bírósági Hivatal elnöke, hogy az alkotmány szerint nem tud válaszolni önnek ezekre a vádjaira.

Viszont azt a tévedését, ami már, azt gondolom, égbekiáltó, hogy a bírósági igazgatást összekeveri az igazságszolgáltatással, az ítélezéssel, talán jó lenne, ha helyretennék. Tehát a bírósági igazgatás nem felelős azért, hogy az ön párttársát elítélték. Érti, Varju képviselő úr? Tehát hogy elítélték az ön párttársát, azért nem a bírósági igazgatás a felelős. Elsősorban az a felelős, aki elkövette a bűncselekményt, és másodszorban persze az igazságszolgáltatás, aki elítélte őt.

Handó Tünde elnök asszonynak semmi köze nincs ahhoz, hogy Tátrai úr és a többi - itt inkább nem nevezem meg őket, hogy mit gondolok róluk, ön azt mondta, hogy volt állami vezetők - állami vezető milyen büntetéseket kaptak. A bírósági igazgatásnak ebbe semmi beleszólása nincsen, akármit is mondanak, akárhogy fenyegetik a bírókat. Ettől még egyébként az önök korrupciója, amit maguk mögött hagytak 2010-ben, égbekiáltó, és nem fognak tudni azzal a korrupció vádjával menekülni, hogy a bírókat fenyegetik, meg kétségbe vonják az összes bírói ítéletet, amely itt önökkel kapcsolatban születik.

Megjegyzem, nem elég ítélet születik ezekben az ügyekben *(Taps a kormánypártok soraiban, dr. Schiffer András is tapsol.)*, ezt itt már jó néhányan számon kérték, hogy ezekben az ügyekben az elszámoltatás meglehetősen lassan halad, de a kormánypártok ezt is tiszteletben tartják, tiszteletben tartják azt, hogy az igazságszolgáltatás malmi lassan őrölnék. A többit majd egy rendes felszólalásban kívánám elmondani.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban, dr. Schiffer András is tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kért lehetőséget Schiffer András frakcióvezető úr. Tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Varju Képviselő Úr! Ez a hangnem, amit itt ön megütött, az '50-es évek hangneme. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van!)*, ebben önök kitűnően működnek. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Nézze, pontosan azért bíraltuk - és azt gondolom, önnél egy kicsit többször bíraltam - ezt a kormányt meg ezt a kétharmadot, mert olyan jogköröket adnak az OBH elnökének, illetve a kétharmados többségnek, amelyekkel az ügyelosztási rendszerbe be lehet nyúlni, illetve lehet manipulálni azt, hogy milyen ügy hova megy.

Ön ezeken a vitákon nem vett részt, viszont azt, hogy fenyegetse bárki az ítélkező bírakat, minden demokratának kutya kötelessége visszautasítani. Ugyan önök soha a büdös életben nem fognak visszatérni a hatalomba, de aki itt van ellenzéki képviselőként, azért van itt, mert adott esetben egyszer kormányozni akar. Milyen lesz az a világ, amikor önök kormányon vannak, és ott vannak azok az ügyészek meg azok a bírák, akiket önök fenyegettek? Ez mennyivel különb annál, mint amit a Fidesz csinált az elmúlt ciklusban? Visszautasítom azt, hogy itt a Ház falai között konkrét bírakat konkrét ítéletekért pártvezetők, az önök főnöke vagy ön fenyegeessen durván, mocskos módon. Ez az egyik.

Kettő: ön milyen politikai befolyásolásról beszél? Én elmondtam azt, hogy az ügyelosztási rendszerrel kapcsolatban, illetve a pályáztatási rendszerrel kapcsolatban milyen anomáliák maradtak fenn, szerintem a tárgyszerűségnél kéne maradni. Elszámoltatás Magyarországon sajnálatos módon 2010 után nem történt. Ellentétben Répássy képviselőtársammal, ezért nem az igazságszolgáltatás felel, hanem a kétharmados többség, amelyik nem szolgáltatva egyébként azokat a tényeket, amelyekre mindenki várt a 2010-es választás után, hogy fel lehessen fejteni a különböző bulikat Sukoró kapcsán, a Margit híd, a 4-es metró, a kormányzati negyed kapcsán. Még mindig nem látnak tisztábban a magyar emberek, és ez elsősorban kormányzati felelősség, jegyzem meg.

De szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy amikor ön még a szocialista frakcióban ült, volt egy Simon Gábor nevű frakcióvezető-helyettes. Az ő nevével ment egy alkotmánybíró-ajánlás *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Mészár Rózának. Na, ő hozta például a felmentő ítéletet Molnár Gyula ügyében. Ennyit erről.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Visszatérünk a képviselői felszólalásokhoz. Normál szót kérő felszólalóként Turi-Kovács Béla képviselő úr a következő, Fidesz. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt kell mondanom, hogy a független képviselő megszólalásáig már-már abban a tévhitben ringattam magam, hogy ma egy olyan vitát folytatunk, nem is vitát, egy beszámoló értékelését, ami méltó a parlament szelleméhez, méltó ahhoz a jogfelfogáshoz, amit meggyőződésem szerint mindenkinek, aki egy kicsit is demokratának vallja magát, vallania kell.

Itt olyan felszólalások hangzottak el, amelyek kritikai elemeket tartalmaztak az ellenzék részéről, ez így van rendjén. És természetesen olyan felszólalások is elhangoznak, amelyek egyértelművé teszik, hogy miközben kezdetben vala nagyon erős támadások érték ezt a hivatalt - olyan támadások, amelyekről utóbb kiderült, hogy nagyrészt alaptalanok voltak -, ma eljutottunk odáig, hogy a hivatal munkáját így vagy úgy, de valójában a szocialistáktól egészen Schiffer képviselő úr teljesen reális felszólalásáig mindenki valahol értékeli. Értékeli azt a munkát, amit a szervezeti megerősödés, értékeli azt a munkát, amit a bírói munka segítése, a bírói munka jobb teljesítménye érdekében ez a hivatal, személy szerint az elnök kifejtett. Én magam azt gondolom, és úgy gondolom, ezt nem árt szóvá tenni. Vannak természetesen olyan fogyatékoságok, mint minden ágazat esetén, így az igazságszolgáltatás esetében is, amelyeknek kell és lehet javítani. Azt gondolom, ezek az elkövetkezendő idők feladatait jelentik.

Én nagy hangsúllyal szeretném elmondani, hogy abban teljes egyetértés kell hogy legyen, hogy a bíróságok és ezen belül a bírák anyagi és erkölcsi megbecsülése kétségtelenül olyan, amelyen van javítani való. Azt szoktam mondani, amikor ilyen hangok hallatszanak - mint ami azért itt is hallatszott, hogy hogyan is van ez, hogy persze a közmunkás nem keres annyit, mint a bíró meg annyit, mint az államtitkár vagy amennyit egy képviselő, kérem tisztelettel -, hogy a bíráknál számos olyan szempont van, amit jó lesz figyelembe venni. A bíró itt lesz Magyarországon bíró, és ha semmi nem történik, akkor élete fogytáig, azaz a hivatala fogytáig itt is marad bíró, ő nem vándorol el, nem tud kivándorolni, nem tud olyan új helyet keresni, ahol majd valami más lesz, és az ő megbecsülését sokkal erősebben fogják díjazni; őt nekünk kell megbecsülni, és nekünk kell méltóképpen díjazni. Azt gondolom, ez a következő időszaknak egy fontos része.

Amiben az elnök asszony például nagyon nagyot lépett előre a hivatalával, az a szervezeti egységek és a bíróságok méltóbb elhelyezése az elmúlt időszakban. Nem mindegy az, hogy az igazságot hol osztják és milyen körülmények között. Ezért teljesen értetlenül állok olyasmi előtt, hogy vajon helyes-e az, ha a Kúria ott lesz, ahol a Kúria helye van. Azt gondolom, azt egyértelművé kell tenni, hogy a magyar bíróságok megbecsülése nem egy konkrét ügyön keresztül értékelendő, hanem magának az egész bíróságnak a működésén keresztül, és ez a bírósági működés, ami az elmúlt időszakban Magyarországon történt, sok szempontból hatalmas előrelépést mutat.

Tisztelt Ház! Azért én is szeretnék néhány olyan, talán inkább konkrét helyzetre utalni, amelyekben van mit tenni. Furcsának tartom persze mindig, amikor éppen a törvényhozó az, aki elkezdti noszogatni azokat az intézményeket, hogy tessenek már indítványt tenni, hogy ilyen meg olyan törvény legyen, de úgy tűnik, időnként ez hatékonyabb, mint ha a képviselő próbálkozik.

Ezért aztán felhívnom a figyelmet néhány olyan anomáliára, talán egy konkrétira, ami, azt gondolom, példaértékű lehet. Ma az a szabály, kérem tisztelettel, hogy ha egy párt két választáson nem indul, lehet akármennyi tagja, lehet akármilyen szervezet, azt a törvény erejénél fogva a bíróság megszünteti, mert így szól a törvény.

(11.40)

De van itt egy olyan rész, amelyről egyszerűen azt kell mondanom, hogy tragikomikus: ezt követően azonban a bíróságnak a törvény erejénél fogva hoznia kell egy olyan határozatot, amely azt mondja, hogy eszed, nem eszed, te meg egyesület vagy, és ezt az egyesületet nem lehet csak valami úton-módon majd megszüntetni. Hát micsoda tréfa ez, könyörögök, hogy egyesületet létrehozni ma Magyarországon nem egyszerű, sok szempontból bizony számos buktatóval lehet, de bezzeg, ha a törvényt azt mondja, hogy egyesület vagy, akkor, ha eszed, ha nem eszed, te egyesület vagy?!

Én azt gondolom, jó lenne, ha a bíróságok ettől a felesleges munkától megszabadulnának, és minél előbb mindannyian jeleznék, hogy abba kellene hagyni azt a fajta módszert, hiszen azt gondolom, számos más olyan helyzet is van, ahol érdemes jelzéseket adni.

De amivel még foglalkozni szeretnék, és amit fontosnak tartok: itt fölmerült az, hogy helyes-e az, hogy a kinevezésekben az elnök asszonynak szerepe van. Számos oldalról lehet ezt értékelni. Lehet ezt egyféleképpen úgy, hogy ez valahol a bírói függetlenséget érinti, valahol a bíróságok függetlenségét érinti. De én azt gondolom, van itt valami más szempont is. A helyi szempontok felülbírálása időnként szükségesszerű országos szempontok alapján, és azt gondolom, hogy ez éppen ezen az intézményen, ezen a lehetőségen keresztül tud érvényesülni. Ha ez nincs, akkor nagyon erőteljes helyi szempontok érvényesülhetnek, és ezek sokkal nagyobb torzulásokat hozhatnak. Tehát azt gondolom, ez a szabályozása a lehetőségeknek szükséges és fenntartható.

Végül, de nem utolsósorban az én meggyőződésem szerint ennek a hivatalnak az elmúlt időszaka azt bizonyította, hogy helyes döntés volt a hivatal működtetése, és az elmúlt időszakban minden olyan helyzet és eredmény, amelyet itt ma nagyon sokan értékelték, azt igazolja, hogy nemcsak helyes volt létrehozni a hivalt, szükséges ennek a fenntartása, erősítése, és azt kell mondanom, hogy a támogatása. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalóként Varju László képviselő úr következik, független. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Nézzük itt, hogy kiket sikerült rendesen felbosszantani azzal az igazsággal, őszinteséggel és következetes bírálattal, amit önök itt elmondtak. Tisztelt képviselőtársaim, jelzem, ez nem az ötvenes évek beszéde, hanem ez a világos, tiszta beszéd, nem pedig az az érdekalapú, amiről önök beszélnek.

Legyen egyértelmű, hogy az igazgatásügy keretében lezajlott, bíróhoz való irányítás, ügyterelgetés igenis befolyásolja politikai szándékot érvényesítve, igenis akarja és befolyással illeti mindazt, ami a kimenetet illeti.

Éppen ezért elfogadhatatlan az, ami történik, és ez abból is következik, hogy az Alkotmánybíróság a többség által meghozott szabályzást eltörölte, megszüntette, hat hónapig volt összesen érvényben, bár ezt az időszakot önök pont arra akarják felhasználni, hogy egyébként politikai leszámolást végezzenek azokkal, akik önöknek nem tetszenek. Ez abban az esetben is így van, ha Schiffer képviselőtársam nagyon ideges attól, hogy az egész pártja létrejöttének egyik fontos eleme megdőlt, hazugság úgy, ahogy van, és éppen ezért az is, amit mondott.

Ebből kifolyólag természetesen én csak az Alkotmánybíróságot tudom idézni, és azokat a szakembereket, akik ebben megnyilvánultak: éppen ezért a pártatlanság objektív követelménye ugyanis csak akkor teljesül, ha a szabályozás kellő garanciát biztosít minden kétely kizárásához. Önök itt ennek a kitételnek semmilyen módon nem felelnek meg, se garanciák, se pedig pártatlanság nem létezik abban, ahogy a bírói hivatal és ahogy az elnök asszony működik. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Schiffer András képviselő úr következik, két percben.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kizárólag a korelnök úr által elmondottakra szeretnék reagálni. Lehet, hogy itt akkor egy félreértés történt, elnök úr. Nem önmagában azzal van a probléma, hogy az OBH elnökének vannak jogosítványai. Hogy önmagában az OBH mint konstrukció mennyiben szerencsés vagy sem, ezt a vitát lefolytattuk annak idején 2012-ben; továbbra is fenntartom, hogy a korábbi Országos Igazságszolgáltatási Tanácsnak egy átalakítása szerencsésebb lett volna, mint egy ilyen központi igazgatási szerv létrehozatala, de ezt most hagyjuk.

A probléma ott van - még egyszer hangsúlyozom -, hogy az OBH elnöke a pályázati rangsorba úgy nyúlhat bele, hogy gyakorlatilag nincsen semmiféle törvényi kerete annak, hogy hogyan nyúl bele. Tehát nem önmagában az OBH elnökének a jogkörével van a probléma, hanem hogy ez gyakorlatilag egy diszkrecionális jogkör. És itt nem Handó elnök asszony

személye az érdekes, hanem az OBH mindenkor elnöke, tehát hogy akkor, amikor a bírói pályázati rangsorról van szó, illetve az eredménytelenné nyilvánításról van szó, akkor igenis legyen az OBH mindenkor elnökének megkötve a keze, hogy ezeket a döntéseket hogyan hozza meg. Én ebben a körben kértem elnök asszonyt - aki a pozíciót jelenleg betölti -, hogy tegye már azt meg, hogy ha ezekkel a jogkörökkel él, akkor függetlenül attól, hogy ezt jelenleg a törvény kötelezővé teszi a számára vagy sem, adjon világos, érdemi indokolást, ha eredménytelenné nyilvánít, ha belenyúl a pályázati rangsorba, és nem utolsósorban a pályázatok, illetve az OBH-elnöki döntések, azok indokolásai legyenek nyilvánosak, hozzáférhetőek.

Közhatalmi funkció ellátásáról, betöltéséről van szó. Mondjuk, még egy képviselői tisztség elnyerése esetén sem - hogy mondjam - akceptálható az, hogy ha mondjuk ön, én vagy bármelyikünk az önéletrajzát nem kívánja kitenni a parlament honlapjára. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Nem játszhatnak szerepet személyhez fűződő jogok ebben az esetben, ezeknek mind transzparensnek kell lenniük, a pályázati anyagoknak is és a döntés indokolásának is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk a képviselői felszólaláshoz; nem véletlen az egyes szám. Répássy Róbert képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nem fogom kitölteni a teljes rendelkezésre álló időt, mert alapvetően már a vitában felszólaltam, viszont csak egy mondatot visszatérve Varju László mondataira, azt le kell hogy szögezzük, itt az Országgyűlésben nem árt azonnal tisztázni, hogy a bíróságok az ítélezési gyakorlatukról nem kötelesek beszámolni az Országgyűlésnek. Ez a függetlenség lényege.

Ami itt történik: a Kúria elnöke meghatározott körben hozott, tehát a jogegység biztosítása érdekében és az önkormányzati rendeletek felülvizsgálata érdekében folytatott tevékenységéről köteles beszámolni, az Országos Bírósági Hivatal az igazgatási tevékenységéről, a Legfőbb Ügyészség esetén meg, mondanom sem kell, hogy nem a bírói ítéletekről fog beszámolni a legfőbb ügyészség. Tehát az ítélezésről nem kötelesek a bírók beszámolni, éppen ezért alkotmányellenes, kedves Varju képviselő úr, hogy a bírók ítéleteit itt az Országgyűlésben kéri számon akármelyik bírósági vezetőn.

Ettől függetlenül lehet véleményük a bírói ítéletekről, szerintem ez megengedett, különösen, mondjuk, magának a vádlottnak lehet róla véleménye, ez természetes, és ha a vádlott egy politikus, akkor akár hangoztathatja is ezt a véleményét, de én elmondtam, hogy ennek is van bizonyos korlátja. Ön egy úgynevezett demokratikus pártnak a tagja: az a korlátja, hogy nem lehet fenyegetni a bírókat, például, ez egy nagyon fontos, demokratikus korlát.

De visszatérve az Országos Bírósági Hivatal elnökének beszámolójához, én arra a körülményre szeretném felhívni a figyelmet, amit itt egyébként Schiffer képviselő úr és mások is érintettek, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnökének igazgatási tevékenysége felett milyen kontrollmechanizmus működik. Elnézést kérek, elnök asszony, nem az ön tevékenységéről fogok beszélni, hanem a kontrollról fogok beszélni, arról, hogy az Országos Bírói Tanács az Alaptörvény szerint is és a bírósági szervezeti törvény szerint is nagyon markáns felügyeleti jogot gyakorol. Az Alaptörvény kifejezetten így fogalmaz, hogy az OBH felügyeleti szerve az Országos Bírói Tanács. Az Országos Bírói Tanács egyébként az előbb itt Schiffer képviselő úr, frakcióvezető úr által vitatott, minden személyi kérdésben, minden olyan személyi kérdésben, ahol az OBH elnöke vagy a Kúria elnöke el akar térni a pályázati sorrendtől, az Országos Bírói Tanácsnak az egyetértési joga kell hozzá, tehát gyakorlatilag vétőjoga van ezekben az ügyekben.

Amíg én az Országos Bírói Tanács ülésén hivatali kötelességként részt vettem, addig emlékezetem szerint az volt a gyakorlat - de valószínűleg ezt az OBH elnöke is megerősíti -, hogy minden ilyen esetben, amikor a pályázati rangsortól el akarnak térni, természetesen azt meg kell indokolniuk. Ja, hogy ezt nem nyilvánosan teszik, és nem az Országgyűlés előtt teszik, ez azért van, mert ezek személyi pályázatok, és ezeknél a személyi pályázatoknál az igazgatási jogkör felügyelője, az Országos Bírói Tanács meghallgatja a teljes indokolást, hogy miért akarnak eltérni ettől a rangsortól.

(11.50)

Tehát egy indokolt javaslatot visz oda az Országos Bírósági Hivatal elnöke, és ezt az Országos Bírói Tanács jóváhagyja vagy nem hagyja jóvá. Ebben az esetben lehet csak a pályázati rangsortól eltérni. Ez tehát egy törvényesen szabályozott, sarkalatos törvényben szabályozott rend.

Még egy mondat az Országos Bírósági Hivatal felügyeleti szervéről, az OBT-ről. Nem kapott túl nagy nyilvánosságot a magyar sajtóban, meg sehol sem, semmilyen sajtóban, hogy az Országos Bírói Tanácsot ez év júniusában teljes jogú tagjává választotta az Igazságszolgáltatási Tanácsok Európai Hálózata. Amikor 2011-ben az OIT megszűnt, Magyarország attól kezdve, tehát 2012. január 1-jétől csak megfigyelő státusú tagja volt az európai igazságszolgáltatási tanácsok szervezetének, de ez év, 2015 júniusában teljes jogú tagságot nyert. Nagyon tanulságos, hogy milyen országok rendelkeznek csak megfigyelői tagsággal ebben a szervezetben - még egyszer mondom, az Igazságszolgáltatási Tanácsok Európai Hálózatáról van szó -: Ausztria, Ciprus, Csehország, Észtország, Finnország, Németország, Luxemburg, és még EU-n kívüli országok is, többek között Norvégia, de ide sorolom még Svédországot is. Ezeknek az országoknak csak megfigyelői tagsága van ebben a

testületben. Ez egy közvetett bizonyíték, amit elmondtam önöknek, de egy nagyon fontos szempont, hogy a magyar Országos Bírói Tanácsot teljes jogú tagnak tekintik azok között az igazságszolgáltatási tanácsok között, amelyek rendelkeznek mindazokkal a törvényes, alkotmányos jogosítványokkal, amelyek a bírói igazgatásban való részvételüket biztosítják, és a függetlenségük sem vonható kétségbe. Azt gondolom, érdemes volt erről itt néhány szót az Országgyűlésben megemlíteni, mert amikor meg Magyarország csak megfigyelői státust nyert ebben a szervezetben, akkor persze az óriási hír volt, és az mintegy a bírói szervezet függetlensége csorbulásának a bizonyítékaként talán még itt a parlamentben is elhangzott.

Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy az Országos Bírói Hivatal - elnézést kérek elnök asszonytól, hogy nem a bírósági igazgatás napi sikereiről szeretnék beszélni, hanem arról szeretnék beszélni, hogy a Bírói Hivatal - igazgatási tevékenysége és annak a felügyelete, annak a kontrollja teljes mértékben megvalósul, teljes mértékben transzparens. Minden személyi döntéshez a bírói testületek egyetértési joga kell, mert annak a bírói tanácsa ért egyet a döntéssel, ahova pályázatot nyújtottak be, ha pedig a pályázattól el akarnak térni, akkor - mint mondtam - az Országos Bírói Tanácsnak, tehát egy másik bírói testületnek az egyetértési joga jellemzi ezt a döntési folyamatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egy megjegyzést szeretnék tenni, pontosabban egy témához szeretnék hozzászólni, ez pedig Gyüre Csaba képviselő úrnak egy fejtegetése volt, aki kétségbe vonta annak a bírónak a szakmai integritását - mondjuk így -, aki minisztériumba beosztott bíró volt. Ő felemlegette ezt a vitánkat, ami egyébként egy korábbi vitánk volt. Nos, tisztelt képviselőtársaim, megnéztem az eddigi főbírók életrajzát. Solt Pál elnök úr, akinek a függetlenségével kapcsolatban eddig még nem merült fel kétség, a hetvenes években a Pénzügyminisztérium munkatársa volt, a nyolcvanas évektől lett bíró. Solt Pál a pályáját korábban a bírói szervezetben kezdte, és ez a kis kitérő nyilván nem vonja kétségbe az ő függetlenségét. Baka András - aki, mint tudjuk, nem volt bíró - 1990 és 1994 között országgyűlési képviselő volt, a Magyar Demokrata Fórum országgyűlési képviselője, majd az akkori kormány jelölte a Strasbourg Emberi Jogi Bíróság bírójának, és amikor ez meghosszabbításra került, akkor is a kormány javaslatára hosszabbították meg. Ez a strasbourgi bírói pályája alapozta meg a későbbi LB-elnökké választását. Magyarul, azt akartam mondani, hogy még olyan is akad a legfőbb bírók között, aki országgyűlési képviselő volt. Darák Péter elnök úr - elnézést kérek elnök úrtól, de nyilván ő is tudja - az Igazságügyi Minisztériumban beosztott bíróként tevékenykedett, egy évig a polgári jogi kodifikációban vett részt.

Nagyon kérem Gyüre képviselő urat, hogy mindezekre a szempontokra ne alapozza azt, hogy a bírák előmenetele, szakmai integritása bármilyen módon kétségbe vonható. Nagyon nagy segítséget jelentenek a beosztott bírók az Igazságügyi Miniszté-

riumban bármelyik kormány számára. Teljesen egyértelmű, hogy Magyarországon, de egyébként számos más európai országban is van olyan gyakorlat, hogy minisztériumba osztanak be bírókat. Amikor lefolytattuk ezt a vitát, Gyüre képviselő úr, akkor még azt is elmondtam önnek, hogy a bírói jogállásról szóló törvény a pályázati feltételek között szerepelteti azt többek között, hogy valaki közigazgatási munkahelyen töltött el joggyakorlatot. Magyarul, aki korábban a közigazgatásban dolgozott és ott jogi munkát végzett, az a törvény szerint teljesen alkalmas a bírói tisztség betöltésére. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselői felszólalásokkal folytatjuk. Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Rövid leszek, ugyanis csupán egy dologra, egy gondolatkörre szeretnék reagálni, amit Répássy képviselőtársam elmondott.

Én nagyon örülök annak, hogy képviselő úr azokat az eredményeket, amelyek valóban odavezettek, hogy 2015-ben az OBT teljes jogú tagja lett a nemzetközi testületnek, nemzetközi szervezetnek, sokra értékeli. Megmondom őszintén, hogy én ezt az egyik legnagyobb dicséretnek veszem öntől a mi irányunkba, illetve a Velencei Bizottság irányába, ugyanis nyilvánvalóan nem kerülte el a figyelmét - tudom, hiszen együtt csináltuk végig e tekintetben az elmúlt négy-öt évet -, milyen folyamat vezetett oda, hogy a kezdeti koncepcióból a mostani, egyébként mára általam is azt állított, hogy jogállami bírósági igazgatási rendszer kialakult.

Én a mai napig - ahogy Schiffer képviselő úr is elmondta a felszólalásában - azt tudom mondani, hogy lényegesen szerencsésebbnek tartottam volna azt, ha nem szétverjük az OIT rendszerét, hanem bizonyos korrekciókat hajtunk rajta végre. Nem tesszük önmagában az, hogy hivatalnak neveznek egy bíróságok igazgatását ellátó intézményt, meglátásom szerint sokkal szerencsésebb a „tanács” megnevezés, és sorolhatnám még ezeket a példákat.

De egyet mondok: önök mindig kiemelik és a rendszer nagy érdemének tekintik - ma is többször hallottam kormányparti képviselőktől -, hogy az OBT jóváhagyása nélkül az OBH elnöke, illetve a Kúria elnöke nem térhet el a rangsortól. Volt államtitkár úr, nem volt ez így az eredeti koncepciójukban, ott egy korlátlan kinevezési jogot kapott az OBH elnöke és a Kúria elnöke! Az, hogy ez megváltozott, azt gondolom, részben az ellenzéki erőfeszítéseknek és a Velencei Bizottság, illetve az Európai Bizottság kint-ről jövő, egyébként e tekintetben áldásos nyomásának tekinthetően alakult így. De ugyanígy az ügyát-helyezési gyakorlata és a bírói kényszernyugdíjazás kérdései is. Magyarán szólva, egy borzasztóan hosszú út vezetett oda, hogy az önök eredeti koncepciójától eltérően mára egy valóban jogállami modell jöhetett létre. Van egy-két kisebb gikszer vagy probléma - de

e tekintetben azt tudom mondani, hogy melyik átlamban nincs -, amelyeken énszerintem változtatni volna szükséges. Az előző napirendnél szoltam is ilyenről.

Én csak egyet szeretnék tudatosítani, amikor tárgyaljuk ezt a témát: mindez nem az önök érdeme. Önök azért, hogy ez a rendszer ilyené alakuljon, illetve úgy tudom fogalmazni, azért, hogy ne hogy ilyené alakuljon, mindent megtettek. Mindent megtettek! Betartottak a nemzetközi fórumokon, az el-lenzéki javaslatokat elvetették.

(12.00)

Magyarán szólva: ahhoz, hogy ez az eredmény született, hogy most már teljes jogú tagok vagyunk a testületben, illetve ahhoz, hogy ma már, azt gondolom, mindenki által jogállaminak tartott vagy jogállaminak elismert bírósági igazgatási rendszer működik, na, ehhez köze nincs a Fidesz-kormányának, mert amit önök létrehozta, létre akartak hozni és hatályban tartani, az nem erről szól.

Én ezt csak azért szerettem volna most itt az asztalra tenni, mielőtt még a saját érdemüknek könyvelik el azt, hogy a bírósági igazgatási rendszert ma már nemcsak hazánkban, hanem külföldön is jogállaminak tekintik. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gyüre Csaba képviselő úr a következő, Jobbik. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért reagálnék Répássy úr szavaira. Tehát én nem vontam kétségbe - mint ahogy Répássy úr állította - az IM-be beosztott titkároknak a szakmai képzettségét. Én nem azt mondtam, hogy ők szakmailag nem fejlődnek, és azt sem vonom kétségbe, hogy adott esetben nagy segítséget jelent az Igazságügyi Minisztériumban egy beosztott bíró, egy beosztott titkár, ezt sem vonom kétségbe, és azt sem vonom kétségbe, hogy ők miért ne pályázhatnak bírónak, ugyanúgy, mint mások. Én nem ezt mondtam.

Azt mondtam, hogy mi azt kritizáltuk folyamatosan, hogy ez ne jelentsen előnyt adott esetben, hogy ne jelentsen előnyt akkor, amikor elbírálják. Tehát ugyanolyan eséllyel induljon a harcban, amikor egy titkár bíró akar lenni, mint a bíróságra beosztott titkár. Tehát ez volt a lényege, és a lehetőségét vettem fel annak, hogy adott esetben nyilván, aki egy politikailag befolyásolt intézménynél tölti a gyakorlatát, akár politikai befolyásoltságot is jelenthet nála. Én nem azt mondtam, hogy mindenki, aki ott eltölti a gyakorlatát, egy-két-három évet, az önmagában már politikailag befolyásolt is lesz. Nyilván ezt nem mondom, és ez nem jelenthető ki. Én azt mondom, hogy legyen ugyanaz az elbírálás, mint ahogy a jogszabályban ez végül meg is született. Mi csak kritizáltuk azt, ami a Fidesz eredeti javaslata volt, amely szerint előnyt élveztek volna.

Aztán még két észrevételem lenne. Többen jelezték már elnök asszony felé az elhúzódo ügyekkel kapcsolatos problémát. Ezt elnök asszony is felvetette, hogy sok ilyen probléma van, és hogy valóban folyamatosan számolódna fel ezek az elhúzódo ügyek, amely hír nagyon kedvező és nagyon örülünk neki, azonban még valóban vannak olyan kirakatpekrek, amelyekre - valóban itt elhangzott - az ország teljes közvéleménye lenne kíváncsi, és azok nagyon régen húzódnak. Gondolunk itt akár a Biszku-ügyre, Biszku Béla ügyére, vagy akár ami talán a leginkább állatorvosi ló, az a Kulcsár-ügy. Itt az a probléma, hogy a társadalomnak a bíróságba vetett bizalma rendülhet meg adott esetben, amikor valóban milliárdos csalásokról, sikkasztásokról lehet szó bizonyos esetekben, ami az ország közvéleményét nagymértékben foglalkoztatja, és egy évtized is eltelik, amíg lesz benne ítélet. Nyilván azt mondják, hogy hát akkor miért ne lehetne sikkasztani, ha a bíróság nem ítéli el még tíz év múlva sem azokat, akik elkövették. Tehát ez ezért nagyon nagy veszély, és nyilván látjuk azt a törekvést, hogy ilyen ne legyen, de itt még van mit javítani.

Aztán van még egy probléma, amire szeretném felhívni elnök asszony figyelmét, méghozzá ez a bírák képzésének a problematikája. A 2013. évi beszámolóban elnök asszony nagyon nagy hangsúlyt fordított erre a kérdésre is, és jelezte, hogy mennyire fontosnak tartja ezt. A mostani szóbeli beszámolóban nem volt benne, nyilván szó van róla a 270 oldalas anyagban. Én azonban úgy érzem, hogy ebben valamilyen visszalépés volt az elmúlt időszakban. Tehát a bírói akadémiai rendszer, amely korábban olyan jól működött, és a bírák adott esetben négyszer-ötször is eljutottak egy-egy évben a bírói akadémiára egy-egy fontos témakörben, ezeknek a rendszere sokkal ritkább lett. Sorozatban hallom bíraktól, hogy megszűntek ezek a lehetőségek, és nincsen olyan mértékben a továbbképzésükre lehetőség, mint ami volt az előző időszakban.

Tehát én erről így hallottam, és ezt szeretném még elnök asszonynak a figyelmébe ajánlani, illetve felhívni erre a figyelmét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólás következik: Varju László képviselő úr, független, parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném felhívni a kormánypárti képviselők figyelmét arra, hogy ne akarjanak olyat belemagyarázni abba, amit én mondtam, amit önök esetleg hallani szerettek volna vagy reméltek, de nem volt benne.

Sem fenyegetni, sem megbántani bírókat nem akarok, és nem akar a Demokratikus Koalíció sem. Ellenben azt a magatartást és azt a gyakorlatot, amit az Alkotmánybíróság kifogásolt meg, hogy a testület megállapította, hogy az ügyáthelyezéseket lehetővé tevő, korábban hatályos törvényi rendelkezések alap-törvény-ellenesek voltak és nemzetközi szerződések-

be ütköztek, és ennek következtében, ennek a rövid időszaknak a felhasználásával olyan eljárásokat indítottak, vagyis hagytak folyamatban, ami elfogadhatatlan, amiért igenis, vádolom Orbán Viktort, Polt Pétert, Kovacsics Gábor eljáró ügyészt, Handó Tündét és az ítélkező bírót, Somogyváriné Csendes Máriát, hogy igenis, tisztességes embereket becstelítették meg ennek felhasználásával.

Éppen ezért azt gondolom, hogy itt mindenkinek az álláspontja szerint is az ügyekben alkalmazott ügyáthelyezés az igazságszolgáltatás alapvető garanciáit sértette meg, és ezért önök a felelősek, hogy mindezt hagyták, hogy megtörténjen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kétperces felszólalásra következik Répássy Róbert képviselő úr. Szeretném önöket figyelmeztetni, hogy bár az is nemes dolog, hogy egymással vitatkoznak egymás szavairól, de ez a napirendi pont az Országos Bírósági Hivatal elnökének beszámolójáról szól. Kérem szépen, hogy próbáljanak erre koncentrálni. Répássy képviselő úr, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Önnek teljesen igaza van, leszámítva azt, hogy Varju László név szerint is Handó Tündét említette az előbb, és valami vádatat emlegetett.

Nos, tisztelt Varju László képviselő úr! Tehát ön azt mondta az előbb, hogy tisztességes embereket becstelentettek meg ezek az ön által név szerint felsorolt igazságszolgáltatási szereplők, olyan tisztességes embereket, mint például Tátrai úr és Császy úr. Hát, engedje meg, hogy én kétségbe vonjam ezeknek az uraknak a tisztességét. Tehát felőlem védheti őket, hiszen ahogy mondtam, az ön párttársai vagy volt párttársai, most már ez is mindegy, de hadd vonjam már kétségbe a tisztességüket! Az más kérdés, hogy van-e büntetőjogi felelősségük, és ezt majd a bíróság fogja eldönteni.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ügyek áthelyezésével kapcsolatban: ugye, ön is azt várja el a bíróságtól vagy a Bírósági Hivaltól, hogy a hatályos, érvényes törvényeket végrehajtsák. Amíg az volt a törvény, az volt az érvényes törvény, hogy bizonyos feltételek esetén az eljáró bíróságot ki lehetett, sőt ki kellett jelölni bizonyos esetekben, addig végrehajtották ezek az igazságszolgáltatási szereplők a törvényeket. Amikor a törvény megváltozott, például az alkotmánybírói döntés következtében, és egyébként az Országgyűlés döntése következtében, amikor megváltozott a törvény, akkor már nem ez alapján jelölték ki az eljáró bíróságot, hanem egy egészen más szabály alapján.

Ön tévedésben van, és javaslom, hogy az ügyvéd urakkal beszéljen, akik védik ezt a két tisztességes embert, hogy nem Handó Tünde döntése alapján járt el a Sukoró-ügyben a bíróság. Az egy későbbi döntés alapján történt. De mindegy, nem akarom ezt idehozni, tehát nem szeretném, ha a Sukoró-ügyet megbeszelnénk, de ez egy teljes tévedés. Tehát az ügyek áthelyezésének a gyakorlata azzal befejező-

dött, hogy az Országgyűlés megszüntette ezt az alap-törvényi és bírósági szervezeti törvényi rendelkezést. Utána már egészen más szabályok alapján, törvényes szabályok alapján jártak el a bíróságok.

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: No, kérem, megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Handó Tünde asszonyt, az Országos Bírósági Hivatal elnökét, kíván-e válaszolni, reagálni az elhangzottakra. *(Dr. Handó Tünde: Igen.)* Parancsoljon, jöjjön! *(Dr. Handó Tünde a szónoki emelvényre lép.)* Mielőtt elkezdené, felhívom figyelmét, hogy maximum fél óra áll rendelkezésére, amit nem kötelező kihasználni.

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Köszönöm szépen, de nagyon nehéz helyzetben vagyok, mert olyan kérdéseket vetettek fel, amelyek számomra igazgatási vezetőként és természetesen a bírósági szervezet, nemkülönben a polgárok számára is fontosak lehetnek.

Köszönöm szépen az elismerő szavakat, és köszönöm szépen azokat az észrevételeket, amelyekről a jobbtárat remélik.

Külön köszönöm azt, hogy a bírói életpályát többen is szóba hozták, hiszen a tavalyi évben több parlamenti bizottság előtt is az év végén különféle előterjesztéseket tettünk.

(12.10)

Nem történt ez másként az idei évben sem. Egy megállapodás van a Magyar Bírói Egyesület, a Bírósági Dolgozók Szakszervezete, az OBT és az OBH között. Folyamatosan dolgozunk a jogszabály-módosítási szövegjavaslatokon, a bírósági életpályamodell kialakításán, és a javaslatokat majd egyben, addig is pedig részletekben folyamatosan visszük az Igazságügyi Minisztérium elé. Remélem, hogy mindezeknek lesz fogantaja. Természetesen ennek az illetmény-csökkenésnek, amely az elmúlt tíz évben történt a bírósági szervezetben, hogy ma már az Európai Unió tagállamai között az utolsó helyen vagyunk a kezdő bírói illetményekben, ennek komoly visszaható és negatív hatása van a bírói utánpótlásra, akár a fogalmazói pályázatokra vonatkozóan is. De már a mostani őszi felvételik mutatták, hogy még a 10 százalékos munkakörpótlék-emelésnek is volt némi kedvező hatása.

Szívemből szóltak azok, akik a bírói testületek jogköreire kérdeztek rá, hiszen én magam is ezt rendkívül fontosnak tartom. Mindenekelőtt azonban, utalva több más hozzászólásra is, hangsúlyozni kell, hogy a bírósági szervezet a jogszabályok szerint működik. Amit a parlament eldönt, amit kihirdet törvényben, aszerint működünk.

Ez a jogszabály, amely a bírói kinevezéseket vagy előmenetelt illeti, egyszerre ad jogosítványt a testületek számára országos és helyi szinten, és egyszerre ad jogköröket az egyszemélyi vezetők számára. Egy egyensúlyi helyzetet igyekezett a jogalkotó kialakítani, hogy senki se kerülhessen túlhatalmi pozícióba. Vannak természetesen más rendszerek is, akár elmehetnénk az Amerikai Egyesült Államokig, ahol egyenesen választják a bírót, és senkinek nincs beleszólása abba, hogy kiből lesz bíró, csak a szavazó választópolgároknak, mintha csak parlamenti képviselőket választanának. Rendkívül széles a paletta. Azt biztos állíthatom, ahogyan erre utalás is történt, hogy a bírói kar, a bírósági szervezet minden alkalommal kap tájékoztatást a döntések indokairól, méghozzá úgy is, hogy erre nincs jogszabályi kötelezettség. Remélem, hogy ezek a magyarázatok és indokok elérik majd a bírói kar minden egyes tagját.

Ami ezen a fórumon is felmerült - és köszönöm a védelmező hozzászólásokat, különösen azokat, amelyek általában a bíróság és a bírók védelméről szólnak -, bizony mi ezekbe az adok-kapok versenyekbe nemigen tudunk beszállni, hiszen egy másik versenypályán működünk. Mi nem tudjuk ilyen vehemens hozzászólásokkal színesebbé tenni a parlamenti légkört. De még az újságok vagy akár a bírósági honlapok oldalain sem volna illő a részünkről, ha ilyen módon válaszolnánk. Aki ebben a helyzetben rajtunk segíteni tud, az egyedül a jogalkotó lehet.

S ha már itt állok a hollós címer alatt, akkor muszáj, hogy idézzek egy 1492-es, azaz több mint 400 éves törvényt Mátyás királytól. Ez Mátyás király 70. törvénycikkelye: azoknak a büntetése, akik az ország rendes bíráit rossz hírbe hozzák.

Azt írja ez a törvény: „Elő szokott néha fordulni, hogy a per- és jogvesztesek bíráikat rágalmazzák, rossz hírbe hozzák és igazságtalanul gyalázzák, mintha ezek nem szolgáltattak volna nekik igazságot, akiknek igazságtalan és kárhuzatos kiabálása miatt többnyire igen sok botrány és másféle bajok támadnak.” Az 1. §-a azt rendeli: „Azért, hogy ezek nyelvére féket rakjunk, mindnyájunk közös szavazatával végeztük, hogy egyáltalán senki se merészelje a törvényszék rendes bíráit vagy azok ítélőmestereit és ülnökeit becsmérelni vagy igazságtalanul ócsárolni.” Nem sorolom a büntetéseket, nem mondom, hogy bármelyikünk is kívánna ma olyanfajta tortúrás büntetések alanya lenni, mint amilyenek ebben az időben voltak.

Összességében óriási megtiszteltetésnek tartom azt a fajta érdeklődést és nagyon alapos, részletes, a problémák vagy az ügyintézés lényegét érintő hozzászólásokat, amelyek elhangoztak. Nincs idő és lehetőség ezekre mind egyenként válaszolni, de a következő hetekben, hónapokban azon leszek, hogy mindannyian választ kapjanak akár a civil szervezetekkel kapcsolatos felvetésekre, akár pedig azokra a felvetésekre, amelyek az ítélkezés időszerűségét illetik. Köszönöm szépen, hogy itt lehettem. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **ügyészség 2014. évi tevékenységéről szóló B/4680. számú, a legfőbb ügyész által benyújtott beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/6384. számú, az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.**

Tisztelt Országgyűlés! Engedjek meg, hogy tisztelettel köszöntsem dr. Polt Péter legfőbb ügyész urat, dr. Belovics Ervin és dr. Lajtár István legfőbb ügyész-helyettes urakat és dr. Eperjes Krisztián főtitkár urat, valamint a meghívott vendégeinket, akik a helyszínen kísérik figyelemmel munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, a beszámoló előterjesztőjének. Legfőbb ügyész úr, maximum 30 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész, a napirendi pont előadója: Igen Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Örömmel szolgál, hogy egymást követő két évben is előterjeszthetem az előző évekről, idén az előző évről szóló legfőbb ügyészi beszámoló szóbeli kiegészítését. Azt gondolom, nagyon fontos az, hogy időről időre - és ezek az időközök lehetőleg minél rövidebbek legyenek - az Országgyűlés plenáris ülése is értesüljön azokról az eredményekről, munkáról, esetleges problémákról, amelyeket az ügyészség az előző évben elvégzett, tapasztalt.

Tisztelt Országgyűlés! A szóbeli kiegészítés nyilvánvalóan nem fogja felölelni, nem is ölelheti fel az írásban beterjesztett beszámoló egészét. Mindössze kiragadok belőle bizonyos részleteket, azokat, amelyeket egyrészt fontosnak tartok, másrészt általában jellemzik az ügyészség tevékenységét. De úgy gondolom, hogy magáról a 2014. évben elvégzett munkáról az kaphat teljes és összetett képet, aki az írásbeli beszámolót elolvassa.

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon röviden: az ügyész, az ügyészség, a legfőbb ügyész az állam büntetőjogi igényének kizárólagos érvényesítője és ellátás, törvényben meghatározott feladatokat is. Az Alaptörvény határozza meg az ügyészség alapvető célkitűzéseit, hatásköreit, munkáját, és ehhez járulnak az ezt részletező, pontosító törvényi szabályok. Nyilvánvaló azonban, hogy két tevékenysége van az ügyészi szervezetnek, egyrészt a büntetőjogi területen elvégzett tevékenysége, másrészt pedig a közjogi területen elvégzett tevékenysége, amelyek közül számszerűleg nyilvánvalóan a büntetőjogi területen elvégzett tevékenység a jelentékenyebb. Ez egyben azt is jelenti, hogy az ügyészi munka mennyisége alapvetően függ az összbünyözés alakulásától.

(12.20)

Azt örömmel mondhatom, hogy 2014-ben az összbünyözés terjedelme csökkent, 12,8 százalékkal

kevesebb bűncselekményt regisztráltak - egész pontosan 329 303 bűncselekményt -, mint az előző évben. Ezzel összefüggésben a regisztrált elkövetők száma is csökkent, 108 389 elkövetőt regisztráltak. Az előző évben 109 876 volt ez a szám. Itt most, rögtön a statisztikai adatok elején egy nagyon fontos mutatót szeretnék kiemelni. A legsúlyosabb, személy elleni bűncselekmények, az emberölések száma is csökkent. 129 szándékos befejezett emberölést regisztráltak, 2013-ban ez a szám 138 volt.

Természetesen a csökkenés kriminológiai elemzése most nem lehet a feladat. Az összébűnözésről és az elkövetők számáról beszélnek alapvetően. Ez elemzést igényel, részletesebb elemzést. Ennek vannak jogszabályi és egyéb okai is, de úgy gondolom, hogy mégis egy kedvező tendenciával állunk szemben. Reméljük, hogy ez tendencia lesz.

Mindenesetre az összébűnözés változásához képest a büntetőterület munkaterhe is csökkent valamelyest. Az elmúlt évben, tehát 2014-ben összesen 818 050 ügyet iktattak, ez annyit jelent, hogy egy bűncselekmény tekintetében több iktatás is történt a bűncselekmény előrehaladtához, illetve az intézkedésekhez képest. Mindenesetre ez a csökkenés nem szignifikáns, 2013-ban 901 635 bűncselekmény iktatása történt meg; nem bűncselekményé, hanem bűncselekményt mutató ügyek iktatása történt meg.

Nagyon fontos mutató, hogy hány vádemelési javaslatot kellett elintézni az ügyészeknek a tavalyi évben. Itt is némi csökkenés tapasztalható. 114 538 ilyen ügy érkezett az ügyészséghez. Mindezen ügyek 51,5 százalékában emelt az ügyészség vádat; 11,9 százalékában megszüntetésre, a maradékban pedig egyéb intézkedés megtételére került sor.

Továbbra is nagyon kedvező a váderedményesség. Ez a mutató természetesen sok szempontból ugyancsak elemzést igényel, azonban mégis maga a szám nagyon kedvező, 96,6 százalék. Ez 2013-ban 96,4 százalék volt.

Nagyon jelentős eredménynek kell elkönyvelnünk, hogy az ügyészség egyre inkább használja és a továbbiakban is törekszik használni azokat a rendelkezésre álló intézményeket, amelyekkel meggyorsíthatja az ügyek befejezését. Ez egyben az ügyek egyszerűbb kezelését is jelenti. Így a tárgyalás mellőzése az ügyészek jelentős mértékben több indítványt tettek, ezzel egy évek óta tartó negatív folyamat megfordítására került sor. 2,4 százalékkal nőtt az ilyen indítványok száma a korábbi évhez képest.

Ugyancsak eredménynek könyvelem el a vádemelés elhalasztásának növekedését; 3,1 százalékkal nőtt az ilyen ügyek száma, míg a bíróság elé állítások száma pedig 8,6 százalékkal növekedett. Egyébként a bíróság elé állítás - mint a legeredményesebbnek tűnő gyorsító intézmény - az összindítványok számához képest is nagyon jelentős.

Az ügyészség bírósági tevékenysége a 2014. évben ahhoz képest is változott, hogy a bíróságok a korábbiakhoz képest több ügyet bíráltak el, lényegesen több ügyet, 67 718 ügyet, ez 59 296 volt 2013-ban. Ez annyit jelent, hogy a büntetőbíróságok tevé-

kenysége felgyorsult. Én ezt nagyon jótékonynak tartom, és örömmre szolgál az, hogy ebben az ügyészség is közreműködött.

Ez viszont ugyanakkor - és erre fel kell figyelni - ügyteher-növekedést jelentett az ügyészek számára, tehát míg a nyomozások felügyelete tekintetében volt egy ügytehercsökkenés számszerűleg és nem minőségében, addig a tárgyalási tevékenység ezt teljes mértékben kiegyenlítette, hiszen az ügyészek még olyan esetben is részt vettek a tárgyaláson, amikor nincs kötelező ügyészi részvétel, pontosabban, a bíróság előtt megjelentek, így a nyilvános ülésen, ahol egyébként ezt nem kellett volna megtenniük.

Emelkedett a tárgyalási szakban az ügyészi fellebbezések száma is. Régóta hangoztatott ügyészségi vélemény - ez a személyes véleményem is -, hogy a büntetéskiszabás tekintetében viszonylag enyhe tendencia mutatkozik. Az ügyészség szigorúbb büntetéskiszabási gyakorlatot pártol. Részben ennek az eredménye a fellebbezések nagyobb száma, illetve emelkedő tendenciája, és örömmel mondhatom, hogy az ügyészi fellebbezések eredményessége is emelkedett a tavalyi évben, immár 2014-ben 55,7 százaléka volt eredményes az ügyészi fellebbezéseknek.

Az egységes jogalkalmazás biztosítása szempontjából rendkívül jelentős a rendkívüli jogorvoslati eljárásokban játszott ügyészi szerep. 2014-ben 518 felülvizsgálati eljárásban vett részt az ügyészi szervezet és tett nyilatkozatot a Kúria előtt, és rendkívül kedvező a felülvizsgálati indítványok kúriai egyetértési aránya, ez 94,2 százalék. Itt jelentős emelkedés van a 2013. évi számhoz, illetve arányhoz képest. Azt mondhatom, hogy majdnem a váderedményességi mutatót érte el ez a szám.

Jogorvoslattal is igyekszünk a jogalkalmazás egységét biztosítani. Jogorvoslati indítvány benyújtására, tehát a „Kúria előtt jogorvoslatra a törvényesség érdekében” nevű intézmény alkalmazására kilenc esetben került sor. Ez annál is jelentősebb, mert 2014-ben jogegységi eljárást nem kezdeményeztünk, pontosabban egyet kezdeményeztünk, de arról a Kúria akkor még nem döntött.

Azt gondolom, hogy külön kell szólni - valószínűleg a vitában is elő fog kerülni - a korrupciós bűncselekményekről és azok kezeléséről. Először a számadatokról: a korrupciós bűncselekmények számában 2014-et tekintve jelentős változások következtek be, tudniillik az összes korrupciós bűncselekmény a 2012. évi 828 után 2013-ban 1105-re, majd 2014-ben 3269-re nőtt.

Itt is nyilvánvaló, hogy több oka van ennek a növekedésnek. Én kiemelném azt, amivel kevésbé szoktak foglalkozni, hogy a korrupciós bűncselekmények felderítésében jelentős előrehaladást értünk el a bizonyítási nehézségek ellenére.

(12.30)

Tehát én úgy gondolom, hogy ez a növekvő számadat - egy-egy kiugró ügyben mutatkozó nagy-

számú cselekmény mellett - a látens bűnözés jobb felderítéséből adódik.

Ezzel összefüggésben kell szólni a Központi Nyomozó Főügyészségről. A Központi Nyomozó Főügyészség a korrupció elleni harc letéteményese mint önálló, külön szervezeti egység. Gyakorlatilag 2014-ben a Központi Nyomozó Főügyészség szerkezete az elképzelések alapján teljessé vált, fel lett töltve, megfelelő szakembergárdával rendelkezik, és a regionális osztályok is már képesek százszázalékos határfokkal dolgozni. Itt a határfok nyilván nem az eredményességre, hanem a munkatempóra vonatkozik; én úgy gondolom, hogy eredményesek is.

Talán érdemes megemlíteni azt, hogy a büntető szakág 2014-ben 509 nemzetközi ügyben járt el. Az ügyészi szervezet rendkívül szoros kapcsolatot tart külföldi bűnüldöző szervezetekkel különböző szinteken. Külön kiemelés igényel a nemzetközi szervezetekkel fenntartott szoros együttműködés, így az Európai Csalás Elleni Hivatallal, az Európa Tanács különböző egységeivel, illetve az Európai Unió különböző szervezeti egységeivel.

Az ügyészi tevékenység másik nagy területe a közérdekvédelmi szakterület. Ennek jellemző vonása, hogy szerteágazó, különböző jogterületeken biztosít hatáskört a jogszabály az ügyész számára. 2014-ben is több olyan jogszabályi változás volt, amely érintette az ügyészség ez irányú tevékenységét. Azért mondom, hogy is, mert jellemző, hogy az elmúlt néhány évben számos jogszabályi változás elsősorban a hatáskörbővítést szolgálta az ügyészi szervezetek tekintetében.

Talán, amit külön ki kell emelni, ez a polgári törvénykönyv 2014. évi hatálybalépése. Az erre való felkészülésünk megítélésem szerint jól sikerült, és gördülékeny az ügyészi munka ezen a területen.

Módosult a polgári perrendtartás is, amely az ügyésznek új hatáskört biztosított például az ingatlanszerzési célú csalások, a zsarolás, az uzsorabűncselekményekkel összefüggő polgári jogi igények érvényesítésére, ahol kötelező az ügyészi fellépés. 2014-ben például három olyan büntetőeljárásal párhuzamos lakásmaffiaügy volt a bíróságok előtt folyamatban, amelyben az ügyész a polgári jogi igény érvényesítése érdekében kötelezően fellépett, vagy az uzsorásokkal szemben immár 90 ügyről számolhatok be.

Megemlíteném a földügyeket. Itt az a megfigyelhető tendencia, hogy nő az ügyészi fellépések száma. 2014-ben 17 felhívást és 10 keresetet nyújtottunk be. A tendencia érzékeléseként egyébként - 2014 még nagyon a kezdete volt ennek a tevékenységnek -, csak hogy a tendenciát mutassam, 2015. szeptember végéig ez a szám már 76-ra emelkedett. Tehát én azt gondolom, hogy ez az emelkedő tendencia lesz a jellemző a továbbiakban is. Egyebek iránt külön kell foglalkozni a szabálysértési ügyekkel, tekintettel arra, hogy ez a közérdekvédelmi szakág ügyforgalmának több mint 40 százalékát teszi ki.

Nagyon fontos területnek tartjuk a környezetvédelmet. Itt a büntetőjogi szakággal való együttműkö-

dés a jellemző, párhuzamos eljárásokat folytatunk. 17 kiemelkedő ügyben indítottunk keresetet környezetvédelmi okokból.

Ugyancsak ügyészi jogkör - és nagyon fontos ügyészi jogkör - az általános szerződési feltételek tisztességtelensége miatti perindítás. 2014-ben 10 esetben került sor erre, ami azért nem számít kevésnek, mert az ilyen típusú keresetek alapján a bíróság a gazdálkodó szervezetekkel szerződő nagyszámú, akár 100 ezer főt is egyenként meghaladó fogyasztóra kihatóan állapítja meg a szerződési kikötés tisztességtelenségét.

Nagyon fontos része a közérdekvédelmi szakterületnek a büntetés-végrehajtási törvényességi felügyelet. Azt gondolom, hogy itt egy garanciális feladatot lát el az ügyészség. Nőtt egyébként az ezzel kapcsolatos munkateher. 2014-ben összesen 8258 vizsgálatot végeztek a bv-felügyeleti ügyészek, ez 2013-ban csak 6836 volt. Úgy gondolom, hogy összességében a vizsgálatok alapján megfelelt Magyarország a nemzetközi jogi normáknak és ajánlásoknak, ugyanakkor vannak olyan problémák és hibák, amelyek további erőfeszítéseket igényelnek. Ezt nemzetközi dokumentumokban is olvashatjuk.

Ha már nemzetközi, több irányban is szóltam erről, azért azt szeretném megemlíteni, hogy rendkívül aktívak vagyunk az Európai Unióban elsősorban mint ügyészség. Több fórumon a magyar ügyészség állandó résztvevő és kezdeményező. Ilyen a legfőbb ügyészek uniós hálózata vagy a legfőbb ügyészek konzultatív fóruma Hágában. Külön kiemelném a visegrádi csoportot, ahol úgy érzem, hogy sikerült megtalálni a közös hangot az abban részt vevő országok ügyészségeinek, és közös álláspontot képviselünk például az európai ügyész kérdésében is.

Röviden a funkcionális területről. Az ügyészi szervezet engedélyezett álláshelyeinek száma 2014-ben 4826-ra emelkedett. Az emelkedés nagyrészt annak köszönhető, hogy a termőfölddel kapcsolatos ügyészi feladatok ellátására 40 fő ügyészi, 22 fő írónoki és 5 fő ügyészségi megbízotti létszámfejlesztésre került sor.

A beszámolási időszakban a betöltetlen álláshelyek száma 198-ról 157-re csökkent, ami összességében 8,3 százalékos ügyészi létszámhiányt mutat. Nem tudunk engedni abból, és ez egy nagyon fontos elv, most már évtizedes elv az ügyészségen, hogy csak az lehet ügyész, aki megfelelő szakmai és emberi kvalitásokkal rendelkezik. Ezt pedig nem könnyű elérni. Ennek egyik biztosítója a képzés, továbbképzés. A Magyar Ügyészképző Központ, amely 2006 óta tevékenykedik, 2014-ben is sikeresen működött. 2014-ben 29 központi tanfolyamot szerveztünk az ügyészek számára, és ezen kívül rengeteg egyéb különböző szeminárium, szakmai tudományos konferencia, tudományos pályázat és egyéb tanfolyam került megrendezésre.

A gazdasági feltételek adottak az ügyészi szervezet működésére. 2014-ben több mint 38 milliárd forint kiadási előirányzat állt az ügyészi szervezet rendelkezésére. Ennek 95,5 százaléka tárgyevi támo-

gatás, kisebb mértékben az előző évi maradvány és mindössze 0,1 százalékban a saját bevétel. Azt is látni kell, hogy az ügyészség alapvetően a személyi juttatásokra kapja ezt a fejezetet és kisebb részben a dologi kiadásokra.

(12.40)

Külön kell szólnom az ügyészségi informatikáról. A 2000 óta megkezdett fejlesztés új szakaszába lépett. Az ügyészség országos, minden telephelyet érintő távadatvételi hálózatot működtet, és 2014-ben az ügyészeknek már több mint fele rendelkezett biztonságos aláíró eszközzel, amelyre telepített tanúsítványok a minősített elektronikus aláírás létrehozásán túl a cég-, valamint ingatlan-nyilvántartás elektronikus rendszeréhez való hozzáférést is biztosítják. Még azt kell elmondanom, hogy 2014-ben már valamennyi ügyész rendelkezett hordozható számítógéppel, aki tárgyaláson vett részt, így a tárgyalóteremben is kezelhették az elektronikus iratokat.

Ha egy mondatban kell összefoglalnom saját értékelésemet a 2014. évi ügyészi tevékenységről, akkor azt kell mondjam, hogy ezt a tevékenységet a törvényesség, a hatékonyság és a stabilitás jellemezte. Úgy érezzük, hogy eleget tettünk törvényi kötelezettségeinknek, természetesen szeretnénk mindzekben továbblépni, és ezért mindent megteszünk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Igazságügyi bizottság, a határozati javaslat előterjesztője előzetesen jelezte, hogy nem kíván felszólalni a vitában; a kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Vitányi István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Igazságügyi bizottság megtárgyalta a határozati házszabály 83. § (1) bekezdése alapján a legfőbb ügyésznek az ügyészség 2014. évi tevékenységéről szóló, B/4680. számon benyújtott beszámolóját, amelynek vitája során a tagok többsége egyetértett abban, hogy az ügyészség egyrészt törvényesen, másrészt hatékonyan működött 2014-ben is. Engedjék meg, hogy összefoglaljam a Polt Péter legfőbb ügyész úr által itt a plenárison és a bizottságban is rendszerezett tavalyi évi beszámolót, amely elsősorban a büntető szakágról, ezt követően a közjogi szakágról, a nemzetközi tevékenységről, néhány gondolat erejéig kitérve pedig az ügyészség személyi helyzetéről szól, majd természetesen mindezeket számadatokkal is alátámasztom.

Az Alaptörvény szerint számottevő része az ügyészi munkának a büntetőtevékenység, ami elválaszthatatlan attól, hogyan alakul Magyarországon a bűnözés helyzete. Ezzel összefüggésben azt mondhatjuk, hogy 2014-ben 12,8 százalékkal kevesebb bűncselekményt regisztráltak, alapvetően a vagyon elleni bűncselekmények területén mutatkozik a csökkenés. A regisztrált elkövetők száma is csökkent, 108 389 elkövetőt regisztráltak az elmúlt évben. Ahogy a legfőbb ügyész úr is említette, tavalyelőtt még 138 emberölésről számoltak be, míg ez a tavalyi évben 129-re csökkent, ami pozitív irányú változást jelent.

Tisztelt Ház! A korrupció elleni harcban mind a kormánynak, mind az ügyészségnek megvan a maga feladata. A magyarországi korrupció ellen a mostani kormányzat tette a legtöbbet. Példa erre a párt- és kampányfinanszírozás új szabályai, a közúti áruforgalom elektronikus ellenőrzése, az online gépek és az szja-rendszer bevezetése. *(Sic!)* A kormány ezen intézkedései értelmetlenné teszik a korrupciót. Az ügyészség nagy lépést tett a korrupció felszámolásában az elmúlt évben. Mint ezt az előbb legfőbb ügyész úrtól is hallottuk, míg 2012-ben 828, 2014-ben 3269 korrupciós ügy került feltárára. Úgy gondolom, ez a számadat-növekedés nem a bűncselekmények növekedését jelentette, hanem az eredményességet, illetőleg a látens bűnözés felfedezését.

Ennek kapcsán hadd emeljem ki például a Vizoviczki-ügyet, amely valóban a nyomozó hatóság felső köreibbe történő bűnözői beépülést leplezte le. Ebben az ügyben a sikeresen folytatott nyomozás eredményeképpen a Központi Nyomozó Főügyészség vádat is emelt. Vagy említhetném a heti friss esetet, amikor a Központi Nyomozó Főügyészség emberei a záhonyi határátkelőhelyen hajtottak végre sikeres akciót. Mindezek tükrében az ellenzék korrupciós támadásai a Fidesz és a kormány ellen megalapozatlanok.

Tisztelt Ház! A nyomozó hatóságok vádemelésre 114 538 ügyet terjesztettek elő. A tavalyelőtről áthúzódó ügyekkel több mint 120 ezer ügyet kellett vádemelésre alkalmasság szempontjából megvizsgálniuk az ügyészség munkatársainak. Az ügyek 51,5 százalékában emeltek vádat, a többiben vagy meg kellett szüntetni a nyomozást, vagy pedig vissza kellett adni további nyomozati cselekményekre, illetve egyéb döntést kellett hozni. A váderedményesség továbbra is kiváló a büntető szakágban. 2013-ban 96,4 százalék volt, ezen 0,2 százalékot újra sikerült emelni, 96,6 százalék volt 2014-ben.

Az ügyészség vádképviseleti tevékenysége továbbra is magas színvonalú. Növekedett a tárgyalási szám, ugyan a bűncselekmények száma csökkent, és ezáltal a nyomozásfelügyeleti tevékenység bizonyos tekintetben kevesebb munkát jelentett, ugyanakkor a bíróság előtti tevékenység nőtt, hiszen a kötelező ügyészi részvétel miatt a tárgyalások számával egyenes arányban nő az ügyészi részvétel száma is.

Tisztelt Ház! Az Alaptörvény deklarálja, hogy az ügyészségnek a klasszikus vádképviseleti funkción

túlmenően további hatáskörei is vannak, és ezek a törvényben biztosított jogosítványok a közérdek védelmezőjeként illetik meg. 2014-ben is több jogszabályi változás érintette a közérdekvédelmet, pontosabban, mint ahogy azt legfőbb ügyész úr is említette, az új Ptk. hatálybalépése, továbbá módosult a polgári perrendtartásról szóló törvény is, ami az ügyészség új hatáskört biztosított az ingatlanszerzési célú csalás, zsarolás, uzsora-bűncselekményekkel összefüggő polgári jogi igények érvényesítése iránt, hiszen kötelezővé tette az ügyészi fellépést.

Tekintettel arra, hogy a hatálybalépés márciusban volt, kevés idő jutott gyakorlati érvényesülésre, azonban látnunk kell, hogy ez a közérdekvédelmi szakterület jelentős mértékben hozzájárul a korrupció elleni küzdelemhez. A megbízhatósági vizsgálatok felügyeletét az ügyészség látja el, ami alapvetően ellenőrző, megelőző jellegű tevékenység.

Tisztelt Ház! Nemzetközi viszonylatban jellemzőek voltak a kétoldalú, legfelsőbb szintű találkozók mind európai uniós partnerekkel, mind keleti partnerekkel egyaránt. Az ügyészi nemzetközi tevékenység volumenét jól mutatja, hogy 2014-ben 171 nemzetközi rendezvényen összesen 226 ügyészségi alkalmazott vett részt. A visegrádi csoport legfőbb ügyészeinek együttműködése példaértékű, egységes álláspontot képviseltek az európai ügyész tekintetében, vagyis az eredeti magyar ügyészségi álláspontot tették magukévá.

Ha már a nemzetközi kapcsolatokról beszélünk, akkor mindenképpen meg kell említeni, hogy a magyar ügyészség tevékenységének nemzetközi megítélése igen pozitív. A nemzetközi szervezetek jó néhány alkalommal kifejezték elismerésüket a magyar ügyészség munkájáról. Az ellenzék alaptalan támadásai következtében ügyészségünk nemzetközi megítélése a hazainál jóval kedvezőbb.

Tisztelt Ház! Az ügyészség személyügyi helyzetét tekintve 2014. január 1-jén az engedélyezett álláshe-lyek száma 4771 volt, ami az év végéig 4826-ra emelkedett; hozzáteszem, a többletfeladatok ellátása érdekében vált szükségessé a bővítés, amely így is elenyésző. Hangsúlyozom, az ügyészek magasan képzetek, mely tényrt többek között bizonyít az is, hogy felsőoktatási intézményben jelenleg 70 ügyész folytat oktatói tevékenységet, sőt 2014-ben 29 központi képzési programon volt lehetőségük részt venni a fogalmazóknak, alügyészeknek, hiszen az oktatási-képzési tevékenység központjában továbbra is az utánpótlás ügyészi hivatásra való felkészítése, valamint az ügyészek szakmai továbbképzése állt.

A büntetőeljárás hatékonysága megköveteli, hogy a bíróság és ügyészség elvi szakmai alapokon, azonosan értelmezze és alkalmazza a büntetőjog anyagi és eljárásjogi szabályait. Ezt felismerve a Kúria joggyakorlatot elemző csoportjainak munkájában ügyészek is közreműködnek.

Néhány szót az ügyészi informatikáról is, ami beépült a munkafolyamatba, hiszen egyre több jogszabály írja elő kötelezőként az elektronikus kapcsolattartást. Jelenleg több mint 4 ezer ügyészségi al-

kalmazott éri el saját munkaadómásán keresztül a jogosultságának megfelelő e-hálózatot, amely folyamatosan biztosítja az alkalmazások, adatok online elérését, ami még hatékonyabb igazságszolgáltatást tesz lehetővé.

(12.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a néhány fent említett adat méltán igazolja, hogy az ügyészség 2014-ben is megfelelt azoknak a kihívásoknak, amelyek elé a bűnözés változásai, a jogszabályi háttér alakulásai állították.

Megköszönöm az ügyészség 2014. évi munkáját. Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a 2014. évi beszámolót szíveskedjenek elfogadni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron következik az MSZP képviselőcsoportja vezérszónoka. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Urak! Kicsit rendhagyó módon építem fel a mostani vezérszónoki felszólalásomat, ugyanis legfőbb ügyész úr teljes joggal egyébként kifogásolta azt, hogy miért nyilvánítok én először véleményt a bizottsági meghallgatáson arról, hogy támogatjuk-e a legfőbb ügyész úr beszámolóját vagy nem, mielőtt a válaszát meghallgattuk volna, illetve miért nem reagálok én a bizottsági ülésen az ön által felvetett problémákra, kérdésekre, illetve a nekem címzett válaszokra.

Azt tudom mondani, legfőbb ügyész úr, hogy is-ten hozta a fideszes vezetési parlamentben. Ugyanis ez a szokás a bizottsági üléseken. Azért vagyok kénytelen még az ön válasza előtt elmondani azt az álláspontot, hogy támogatjuk-e vagy sem, mert tudom, hogy utána nem kapok szót, miután ön válaszol. És ez, megjegyzem, így is történt. Ha emlékszik rá, legfőbb ügyész úr, akkor én jelentkeztem még utána is, épp Vitányi képviselő úr volt a bizottsági ülés levezető elnöke, és kértem őt, hogy adjon módot arra, hogy válaszolni tudjak önnek a bizottsági ülésen; Vitányi képviselő úr nem adta meg ezt a lehetőséget, ezért nem tudtam önnek válaszolni. *(Dr. Vitányi István közbeszól.)* Most ön hallgat, képviselő úr, mert én beszélek, és nálam van a szó...

ELNÖK: Az ülést meg én vezetem, úgyhogy ő beszél, mindenki más hallgat.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Szóval, legfőbb ügyész úr, ez az oka, amiért így volt, és mivel ismerem ezt a bizottsági gyakorlatot, ezért kénytelen voltam előzetesen nyilvánítani véleményem.

Természetesen nem akarom azt tagadni, hogy vannak olyan sarokpontok, amelyek olyan mérvű kritikai észrevételek a mi részünkről, ami önmagában nem fogja lehetővé tenni azt, hogy az ön beszámolóját elfogadjuk, függetlenül attól, hogy bizonyos kérdésekben tudunk vitapartnerek lenni, és még akár meggyőzhetőek is vagyunk.

Én örülnék annak, ha legközelebb legfőbb ügyész úr is hatna a fideszes bizottsági vezetésre a vonatkozásban, hogy meg tudjuk azzal tisztelni önt, hogy válaszolunk az ön által felvetett gondolatokra. Ha ezt a kérést megfogalmazza az Országgyűlés vezetése felé, akkor valószínűleg ennek lesz olyan hatása, hogy a bizottságban valódi vitát tudunk lefolytatni, és nem pedig a kinyilatkoztatásoknak a sora tud csak megtörténni, ahogy ez a jelenlegi struktúrában történik. Éppen ezért tehát azzal kezdeném, hogy válaszolok azokra a felvetésekre, amit legfőbb ügyész úr a bizottsági ülésen elmondott. Ha valamit kifejejtettem, akkor elnézést kérek öntől, de elég sok idő eltelt már azóta.

Az egyik, amivel ön kezdte, hogy nincsen olyan kategória, hogy politikai érintettségű ügyek, és ön ezzel a fogalommal nem is tud mit kezdeni. Én azt tudom erre válaszolni önnek, legfőbb ügyész úr, hogy ez így talán nem pontos. Lenne egy ideális helyzet, amikor ön azt mondja, hogy ugyan vannak politikai érintettségű ügyek, hiszen a napnál is világosabb, hogy ilyen van - mindjárt rátérek arra is, hogy miért gondolom én ezt így -, de a Legfőbb Ügyészség ettől elvonatkoztatva ezeket ugyanúgy kezeli, ahogy egyébként más köztörvényes ügyeket. Ez a válasz, még azt tudom mondani, hogy öntől érthető is lett volna számomra. De hogy ilyen nincs, hát ezen őszintén csodálkoztam, ugyanis azokban az ügyekben, ahol eleve közéleti szereplő, ahol politikus, volt politikus a terhelt, gyanúsított vagy vádlott, azok politikai érintettségű ügyek. Szerintem ez egészen egyértelmű.

Ugyanúgy, ahogy egészen egyértelmű, hogy azok az ügyek, amelyek bizonyos választási kampányokban egyes politikai erőknél kampánytémák voltak, olyannyira, hogy plakátokon szerepeltek, azok politikai érintettségű ügyek. Ez egy tény. Ez nem egy értékítélet, ez tény. Ilyen ügyek vannak. A kérdés az, hogy az ügyészség és a bíróság ezeket az ügyeket miként kezeli.

Nekem az volt a problémám, és a mi frakciónak az a problémája, hogy úgy gondoljuk, hogy ezeket a politikai érintettségű ügyeket a Legfőbb Ügyészség, és elsősorban, megint csak kihangsúlyozom, a Központi Nyomozó Főügyészség nem úgy kezeli, mintha ezek nem lennének politikai érintettségű ügyek. Azaz, hogy itt a gyanúsított vagy esetlegesen feljelentett egy kormánypárthoz köthető politikus vagy ellenzékhez köthető politikus, igenis befolyásolja az ügyészség működését. Ezt állítom, és ez a része az, amit legfőbb ügyész úr nyilvánvalóan vitatni fog, de az, hogy vannak ilyen ügyek, amire ezt lehet mondani, ez, azt gondolom, ténykérdés és nem vitatható.

A másik ilyen felvetés legfőbb ügyész úr részéről a Transparency-jelentés volt, miszerint elkerülte a figyelmemet, hogy amiket én mondtam, az nem nemzetközi kritika az ügyészség vonatkozásában, hanem a Transparencynek a magyar, ha úgy tetszik, kirendeltsége fogalmazta meg. Először is megnéztem, és valóban, ebben legfőbb ügyész úrnak van igaza, de ha jól emlékszem, ez azon a nemzetközi fórumon elhangzott, ami a nemzetközi Transparency International konferenciája volt. De nem is ez a lényeges belőle, tisztelt legfőbb ügyész úr, hanem az, hogy nemcsak a Transparency International fogalmazta meg ezeket a problémákat, hanem a GRECO is. És innentől kezdve bizonyosan nemzetközivé válik a kritika. Tehát amikor ön azt mondja, hogy ezek a megfogalmazott kritikák, amelyek, ha jól emlékszem a bizottsági ülésre, az ön hivatali idejének a szinte korlátlan meghosszabbíthatóságára vonatkoznak, vagy azt az igényt fogalmazzák meg, hogy a legfőbb ügyész arra való jogát, hogy egyedi ügyeket indoklás nélkül elvegyen az eljáró ügyésztől, és a nyomozást egy másik ügyészre bízza, vagy esetleg utasítást adjon az eljárás megszüntetésére, ezt nemcsak a Transparency fogalmazta meg kritikaként, hanem ugyanezt szinte szó szerint megfogalmazta az Európa Tanács is a GRECO-n keresztül. Tehát lehet vitatni azt, hogy én ebben tévedtem vagy nem, de a nemzetközi mivoltát ennek a kritikának megadja az, hogy más nemzetközi szervezet is foglalkozott ezzel, és pontosan ugyanerre a következtetésre jutott.

Az egy másik kérdés, és innentől kezdve természetesen vitatkozhatunk arról, hogy kinek a kompetenciájába tartozik ennek a problémának a megoldása, az Országgyűlésébe vagy az önébe. Itt én mindössze azt vetettem fel, hogyha ön annak idején rendkívüli módon kiállt amellett, hogy ez az ügyészségi törvény, ami most hatályos, az jó és megfelelő, és mindenben úgy jó, ahogy van, akkor mit szól ön ezekre a kritikákra. Ugyanis, ha ön azt javasolja, hogy ennek megfelelően és ennek mentén módosítsunk a jogszabályon, akkor bizonyosan a fideszes többség az ön szakmai álláspontját figyelembe fogja venni, és el kell mondjam, hogy mi is bizonyosan támogatni fogunk a frakciónk részéről egy ilyen irányú módosítást.

Legfőbb ügyész úr felvetette még kritikaként - ha itt a régi jegyzeteimből jól olvasom és nézem - azt, hogy miért kifogásoljuk mi az ügyészség hozzáállását bizonyos büntetőügyekben, hiszen itt van olyan bíróság, amelyik az önök álláspontját képviselte az ítéletben. Ez igaz, tisztelt legfőbb ügyész úr, csak azt is elmondtam, most is elmondtam, egy éve is elmondtam, amikor egy ötéves időszak beszámolójáról beszéltünk, hogy ezt nem lehet egyszerűen egy ügyet kiemelve a sok közül kezelni. Itt egy folyamatot kell látni. És a folyamat az az - és itt leszek majd nagyon kíváncsi arra, hogy a jogerős ítéletek mit fognak mutatni -, hogy a váderedményesség ezekben az ügyekben láthatóan, már most láthatóan messze el fog maradni attól a 96,6 százaléktól, amire önök olyan büszkék. Jóval alacsonyabb lesz.

(13.00)

Itt egy kérdés van, hogy az a megállapításom, amely szerint a váderedményesség ezekben az ügyekben az 50 százalékot se fogja elérni, majd megalapozott lesz-e vagy sem. De hogy valahol az 50 és a 70 között lesz, az szinte bizonyosra vehető, legalábbis ez látszik az eddigi ítéletekből; főleg, ha megnézzük azoknak a sorát, hogy hány mostanáig jogerős felmentő ítélet született.

Én ezt a folyamatot kifogásolom, legfőbb ügyész úr. Utána természetesen borzasztó kíváncsi leszek arra, hogy a különböző jogtörténések ezeket az ítéleteket - nyilván egy érdekes korszak - fel fogják majd dolgozni, és születnek róla tanulmányok, egyenként hogy értékelik, és persze arra is kíváncsi leszek, mondom még egyszer, hogy az egész folyamat összességében mit fog majd mutatni.

Éppen ezért tehát nekem az, hogy bizonyos esetekben a bíróság dönt úgy, amilyen álláspontot az ügyészség képvisel, ez természetes. Ha nem lenne ilyen, akkor nullaszázalékos lenne itt a váderedményessége az ügyészségnek. Megjegyzem - és itt utalok vissza -, hogy nagyon sok olyan, egyébként nem az ítéletben foglalt, hanem indokolásban foglalt megfontolandó bírósági véleményt lehetett olvasni, miszerint nem azok ülnek például a vádlottak padján, akiknek ott kellene ülnie. Nem tudom, hogy volt-e még olyan, amit legfőbb ügyész úr fölvetett, és én nem tudtam rá válaszolni a bizottsági ülésen, most igyekeztem ezt megtenni.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Most egy picit általánosabban rátérnék a kritikai mondanivalómra az ügyészség tevékenységével kapcsolatban. Idén sem kívánok nagyon bőven statisztikai adatokkal foglalkozni. Én úgy gondolom, ez egy olyan szükséges része egy beszámolóknak, amihez jó esetben az Országgyűlésnek annyi köze van, hogy tudomásul veszi, ha velük nincsen különösebb gond, illetve természetesen az Országgyűlés képviselői örömeiket fejezik ki az elért eredményekért, ott, ahol mondjuk, egyes bűncselekménytípusok esetében kedvezőbb tendenciát mutat a statisztika. De egy beszámolóknak nyilvánvalóan nem ez az elsődleges szerepe itt, hanem az, hogy évente egyszer legalább egy kicsit komolyabb időkeretben az Országgyűlés az ellenőrző funkcióját a legfőbb ügyéssel szemben gyakorolhatja.

Egy kérdést tennék fel ezzel kapcsolatban, ugyanis legfőbb ügyész úr azt nyilatkozta valamelyik nap, és ezt a bizottsági ülésen is fölvettem, hogy a migránsügyek olyan leterheltséget okoznak önöknek, hogy nem fogják bírni az év végén túl, tehát januártól ezt a terhelést, ha nem biztosítanak önöknek költségvetési fedezetet ehhez. Szeretném megkérdezni legfőbb ügyész urat, hogy beszélt-e a kormány képviselőivel, és biztosítanak-e önöknek ilyen költségvetési pluszt, ugyanis ennek nyilvánvalóan érdekelnie kell az Országgyűlést, hiszen az ügyészség működésének a kérdéséről van szó.

Amivel a továbbiakban foglalkozni szeretnék: általánosságban el tudom azt mondani, hogy az

ügyészség munkájában nem láttunk semmiféle érdemi változást az elmúlt öt évhez képest, illetve négy évhez képest, amiről az előző beszámolóban beszélünk. Ez részben dicséret azoknak az ügyészeknek a részünkről, akik a bűnüldöző tevékenységet alapvetően végzik, és a vádhatóság képviselőjeként eljárnak a bíróságokon, illetve az ügyészség egyéb feladatkörét ellátva teljesítenek szolgálatot, és ezt a munkájukat ezúton is tisztelettel köszönjük, az ügyészség minden munkatársának. Csak sajnós az a helyzet, hogy igaz ez az ügyészségi vezetőkre és a Központi Nyomozó Főügyészség tevékenységére is, mármint azok a kritikák, amiket megfogalmaztunk egy évvel ezelőtt itt, a Ház falai között.

Először is az, hogy nem változott meg az a gyakorlat, amely szerint egészen másként fog a toll az ügyészségnél akkor, amikor a kormányzat ellenfeleivel szemben kell eljárni, és egészen másként, sokkal puhábban akkor, amikor kormánypárti korrupcióval szemben születik, mondjuk, egy feljelentés vagy adnak be egy feljelentést. Gondolok itt, mondjuk, a földügyekre, de e vonatkozásban kiemelem azt, hogy képviselőtársaim majd ezekről az ügyekről konkrétan fognak beszélni, tehát erre én bővebben nem kívánok kitérni.

Ki kívánok térni azonban arra, hogy ma már az ügyészség alapvetően, mondjam azt, hogy leszokott arról - legalábbis az elmúlt egy évben, amit tárgyalunk most -, hogy kormánypárti politikusokkal szemben emel vádat, illetve gyanúsítja meg őket. De eltelt öt év azóta, mióta ez az oldal kormányon volt. Persze, maradtak ellenfelei ettől még a kormánynak, így most a civilek kerültek sorra.

Én nem állítom azt, tisztelt legfőbb ügyész úr, hogy alapvetően önöktől származik ennek az ötlete, de azt állítom, hogy egy olyan nyomozás felügyeletében vettek részt, ahol egyszer a bíróság marasztalta el az eljárást, tehát nyilvánította törvénytelennek, és talán tegnap vagy tegnapelőtti hír az, hogy a NAV nyomozói bűncselekmény hiányában szüntették meg a nyomozást az Ökotárssal kapcsolatban. Nem bizonyították hiányában, nem azért, mert más követte el a bűncselekményt, hanem egész egyszerűen bűncselekmény hiányában, ami annyit jelent, hogy azok is értsék, akik nem jogászok, hogy azt mondta ki a NAV, hogy ebben az ügyben nem történt bűncselekmény.

Ehhez képest az Ökotárs Alapítványt lerohanták, az Ökotárs Alapítványt megrángatták, egyébként más civilekkel együtt, s mindezt úgy, hogy egyébként az ügyészség nyomozati felügyeletet gyakorolt ezek fölött az eljárások fölött. Kérdezem legfőbb ügyész urat, hogy hogy lehet ez. Az egy másik kérdés - és nyilván nem az ügyészségi beszámolóhoz tartozik -, hogy ennek a politikai felelősségét bizony viselnie kell majd egyeseknek, főleg annak a Csepreghy Nándornak, aki valószínűleg érdemei elismeréséül helyettes államtitkárból most államtitkárrá avanzsált, csak éppen ezt a karrierutat mi mélységesen elítéljük, de mondom, ez nem ide tartozik.

A másik, amit szeretnék kiemelni, tisztelt legfőbb ügyész úr, és a bizottsági ülésen is megtettem,

ez az úgynevezett kitiltási botrány. A kitiltási botrány, ahol önöknek nem sikerült azt elérni, hogy az Amerikai Egyesült Államoktól bármilyen kézzelfogható információt tudjon a magyar nyomozó hatóság szerezni. De ha már ezt nem sikerült elérni, tisztelt legfőbb ügyész úr, azt mondja meg nekem, nem elég gyanú-e az önöknek, hogy az Egyesült Államok, amelyik a világnak talán az első számú hatalma, azt állítja a magyar adóhatóságról, hogy szervezett, intézményes korrupció hatja át. Ez nem elég önöknek arra, hogy vizsgálatot indítsanak? *(Korózs Lajos: Szégyen!)* Nem elég arra, hogy legalább a NAV-ot utasítsák arra, hogy megnézzze, hogy van-e itt valami vagy nincs, van-e alapja ennek vagy nincs alapja ennek. Az, hogy ebben a Legfőbb Ügyészség semmi mást nem tett, csak hátrított, ez az én megítélésem szerint tökéletesen elfogadhatatlan.

Én csak kérdezném azt, hogy esetleg sikerült-e azt a tanulmányt elolvasnia a legfőbb ügyész úrnak vagy a munkatársainak, amit a bizottsági ülésen ajánlottam figyelmükbe a Magyar Jogban az adóhatóságon tapasztalt visszaélésekről. Ez tényleg egy rangos hazai tudományos lap. Talán itt is azokat az információkat, amik majdhogynem teljes mértékben konkretizálják azt, hogy hol történhetett bűncselekmény, és milyen típusú az adóhatóságon belül, legalábbis érdemes lenne a Legfőbb Ügyészségnek, illetve az ügyészségi szervezetnek görcső alá venni, és megnézni, hogy vajon történt-e valóban ott bűncselekmény, egyébként a számos feljelentés mellett.

A váderedményességről egy szót szeretnék csupán mondani: a 96,6 százalékhoz azt tudom mondani, hogy általában ezt a 96 százalékot kifejezetten problémásnak és bajnak tartom, de ez nem az ügyészség hibája. Azt gondolom, hogy a bírói gyakorlat kritikájaként lehetne majd erről beszélni, és nem az ügyészségi beszámoló kritikájaként. Szeretném itt asztalra tenni, merthogy itt hangzott el és itt hangzik el mindig ez a szám, rendkívül egészségtelennek tartom azt, hogy ez egy ilyen magas arány, ez bizony problémákra utal.

Az a megjegyzése Vitányi képviselőtársamnak - nincs most már itt a teremben -, hogy azért kedvezőbb-e a külföldi megítélése vajon az ügyészségnek, mint a hazai, merthogy az ellenzék ármánykodik. Szerintem nem. Arról van szó, hogy a magyarok közelebbről látják azt, hogy itt mi történik. Nem hiszen, hogy az ellenzék ármánykodása - már ha ezt a szót egyáltalán lehet használni - érdemben befolyásolná az ügyészség megítélését.

(13.10)

Összefoglalva, tisztelt legfőbb ügyész úr, azt tudom mondani, hogy sajnos semmi sem változott az elmúlt öt év után az elmúlt egy évben, amiről ez a beszámoló szól.

Éppen ezért az MSZP frakciója, meghallgatva és egyébként mérlegelve azokat az érveket, amelyeket legfőbb ügyész úr elmondott a bizottsági ülésen és

megfogalmazott most az expozéjában, ezzel együtt nem fogjuk tudni támogatni. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, nem azért, mert a statisztikai adatok rosszak lennének, vagy ne tudnánk értékelni azt, hogy bizonyos ügýtípusokban csökken a bűncselekmények száma, hanem azért, mert nem érezzük azt, sőt, kifejezetten az ellentettjét érezzük annak, hogy a Legfőbb Ügyészség pártatlanul és kizárólag a jogszabályok alapján és annak szellemében járna el. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónoka. Tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr, illetve ügyészségi Dolgozók! Elsősorban, amikor egy ilyen beszámoló kerül az Országgyűlés asztalára, és ezt kell megvitatni, akkor az első szó mindenképpen a köszönet kell hogy legyen. Köszönet azoknak a szervezetben dolgozó ügyészeknek, alügyészeknek, fogalmazóknak, de lehetnek akár az ügyviteli alkalmazottak is, aki az évi 1 millió 160 ezer ügyet intézik, illetve annak a szervezetnek, amelyiknek a keretében 1876 ügyész, de összességében 4800 fő dolgozik. Ilyenkor tehát mindenképpen jár nekik a köszönet, illetve jár azért is a köszönet, hogy egy rendkívül részletes és egyébként a fontos és beszédes számokkal tűzdelt és taglalt beszámolót terjesztettek az Országgyűlés elé, amelyben végül is naprakész adatokat láthatunk a 2014. évről, arról, hogy hivatali kötelezettségüknek vagy szakmabeli kötelezettségüknek, az önökkel szemben támasztott elvárásnak mennyiben és hogyan tettek eleget.

Köszönjük mindenesetre azt, hogy részletesen elmondják és leírják, hogy milyen büntetőjogi, közjogi, milyen nemzetközi kapcsolati, társadalmi kapcsolati és szakmai, tudományos munkát végeztek az ügyészség keretében. Nagyon fontos lenne, hogy bizonyos részeit egyébként a lakosság is megismerje, vagy vegye legalább a fáradságot arra, hogy megismerje, hiszen nagyon jól elbeszélgetünk erről akár jogászként, akár országgyűlési képviselőként, hogy milyen adatok vannak, azonban például azokat a táblázatokat, amelyeket a végén találhatunk, én úgy gondolom, minden állampolgárnak érdemes lenne böngésznie. Egy kicsit talán jobban megértené a bűnözés működését, akár az állami bűnüldöző hatóságok működését, és egyébként meg tudná ítélni, hogy például, ahol lakik - és egy egyszerű példát veszünk -, miért kevésbé hajlamosak az elővezetésnek önként megfelelni a személyek, és miért kell az elővezetést például Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében vagy Borsod-Abaúj-Zemplén megyében annyiszor foganatosítani. Tehát ilyen apró dolgokat ki lehet belőle mindenképpen hámozni, ezért minden-

kinek érdemes lenne ezeket forgatnia, hogy a mostani étellel, a jelen szituációval képbe kerüljön.

Engedjék meg, hogy elsőnek azért pár érdekes olyan részt említsek, ami, úgy gondolom, méltán tartalmazni fog keményebb szavakat, és talán nem is szokatlan ebben a vitában, és nem is volt szokatlan a nem is olyan rég lezajlott szinte ötévnyi beszámolóknak a vitájában sem. Hasonló hangnemben, hasonló stílusban és nagyjában hasonló tartalomban is hangzottak el azok a kritikák, amelyek az ügyészséget érintik, és ami most, ebben az esetben a legfőbb ügyész személyére zúdul vagy az ő személyét érinti, hiszen mégiscsak a szervezet csúcán, nem úgy mondjuk, hogy egyszerű felelőseként, de annak vezetőjeként mégis ő hivatott ezt meghallgatni, illetve ő jogosult ezekben intézkedni.

Így elsőnek azt kell tisztázni, hogy mi is az ügyészség megítélése. Az ügyészség megítélése túl azon, hogy jogásként vagy az Alaptörvényből levezethetően, vagy magából az ügyészségre vonatkozó törvényből levezethetően mi a definíciója, azzal azért nem érdemes foglalkozni, mert az egyébként ismert és annak egyébként szerteágazó a definíciója nagyon sokrétű és nagyon nagy tartalmú. Azonban, hogy milyen az ügyészség megítélése a való életben, illetve az emberek által, azt talál érdekesebb annyiban feszegetni, hogy ebből találunk egy olyan tartalmat, ami mindenképpen a közhangulatban, általában az emberek fejében az ügyészségről megszületik, és ebben nem érdemes egyébként véka alá rejtteni azt sem, hogy nagyobbbrészt a média beszámolóiból, a kiemelt ügyekből, médiaérdeklődésre számot tartó, mondhatjuk úgy, hogy magas profilú ügyekből kerül ki, amelyben politikusok, közéleti személyiségek az érintettek, és amelyek alapján próbálnak az emberek tájékozódni az ügyészség általános tevékenységéről. Egyébként szintén helytelenül, mert ez 1-2 százalékát sem teszi ki egyébként az ügyészség ügyforgalmának, de mégis az ő megítélésüket, az önök megítélését mégis ez valamilyen szinten befolyásolja.

Nem lehet azt sem elhallgatni, hogy sokan úgy érzik ebben az országban, és sokan úgy gondolják, hogy az ügyészség egy könyörtelen eszköze, egy könyörtelen fegyvere a kormánynak bizonyos politikai értelemben, illetve bizonyos közéleti szereplőkkel szemben, és sok esetben ezt az általánosítást vonják le még akkor is, hogyha 98 százalékban az ügyészség vagy 99 százalékban az ügyészség nem ezzel foglalkozik, de mégis az 1-2 százaléknál, kiemelt érdeklődésre számot tartó ügyek azok, amelyek a közhangulatot befolyásolhatják. Így hát ez alapozza meg azt a közhangulatot, ami most a Legfőbb Ügyészségnek, a legfőbb ügyész úrnak, illetve az alatta álló ügyészségnek a megítélését adja.

Nézzünk néhány olyan példát, amelyek az előző év végén - talán épp év végén tárgyaltuk a korábbi beszámolókat - is felmerültek, akkor aktuális ügyként, most már mondhatjuk úgy, hogy a 2014-es ügyekre tekintettel. Például 2014-ben sem sikerült megszabadulni attól az egyébként rossz precedens-től, hogy a politikailag kiemelt szereplők ügyében a

választáshoz meglehetősen közel került sor ügyészi, mondjuk úgy, intézkedésekre. Az ügyészség akkor lép be, vagy akkor kezd el valamilyen nyomozási cselekményt foganatosítani, amikor nagyon közeledik valamilyen választás. Korábban ez önkormányzati választásoknál volt így, volt ez egyébként európai parlamenti választásnál, de országgyűlési választást megelőzően is. Ezekre oda kell annyiban figyelni, hogy ilyen luxust, szakmai luxust nem engedhet meg magának az ügyészség úgy, hogyha egyébként a politikától távol tartó szervezetként próbálja magát elképzelni, ami egyébként a saját rendeltetésénél fogva, én úgy gondolom, mindig is azért kódolva volt az ügyészségbe, hogy a kormánnyal vagy a végrehajtó hatalommal szoros kapcsolata elvitathatatlan volt.

Ilyen látványos, szemet szűrő - mondhatjuk ezt: szemet szűrő - ügyekben nemcsak az történt, hogy a választáshoz közeli események történtek, hanem történtek olyanok, hogy nem nyomoztak, holott kifejezetten jól megalapozott, jól látható és egyébként a jogban kevésbé jártas, egyszerű emberek által is könnyen megítélhető, mondhatjuk, bűncselekménygyanús esetek történtek, mégis vonakodott az ügyészség lépni, vonakodott nyomozni, sőt nagyon sokszor - számomra egyébként megdöbbenő magyarázatokkal - menekültek ezekből a helyzetekből. Olyan jogi érveléseket hallottunk, amiktől az ember haja égnék állt sok esetben. Természetesen nem ez jellemző összességében az ügyészek tevékenységére, de mondom, a közélet megítélése általában ezekre fókuszál.

Ezek jellemzően olyan korrupciós ügyek voltak - mondhatjuk azt, hogy pártpolitikától függetlenül, hiszen itt érintettek voltak benne baloldali, illetve jobboldali szereplők is -, olyan ügyek, amelyeket 2014-ben sem sikerült hatékonyan és jól képviselni. Ilyennek említhetjük például a 2014-ben is húzóó Hunvald-ügyet, amelyben azt láthatjuk, ahogy az internetes portál fogalmazott, lassan tyúklopási perre silányult vagy gyengült az egész ügy.

Úgy gondolom, hogy ebben, ha valaki következetesen az ott elkövetett cselekmények hálózatát, tárgyi súlyát megnézi, és következetesen ezeket végigviszi, akkor nem tyúklopási ügyvé kell egy ilyennek minősülnie, illetve átminősülnie, hanem egy sokkal erélyesebb fellépést igényel, hiszen az államnak meg kell mutatnia - a politikai elvárásnak is és a társadalmi elvárásnak is megfelelően - a korrupcióellenességet, így hát ezeknek az ügyeknek, ilyen és ehhez hasonló ügyeknek a felgöngyöltése kifejezetten fontos.

De mondhatnánk a Sukoró-ügyet is, ez a mai napon már többször szóba került, és nagyon sajnálom, hogy egyébként az előző vitában pontosan a legrosszabbkor mondta el a mögöttünk ülő DK-s képviselő. Most meg lehetne kérdezni, hogy mégis mi a véleménye arról, ami ott zajlott, mert azért felháborító volt az is, hogy olyan komoly és nagy súlyú ügyben, mint a Sukoró-ügy... - bár ez nem az ügyészség kérdése volt ebben az esetben, hogy milyen tárgyalási helyszínváltozások voltak, ebben, mondhat-

juk, maga az Országgyűlés alkotott egy olyan jogszabályt, ami nem volt szerencsés.

Egyébként a megalkotáskor felhívták rá a figyelmet, hogy ez nem lesz megfelelő, illetve nem eredményez teljesen olyan gyorsítást, amire várunk, és a Sukoró-ügy jól mutatta, hogy amilyen - nem tudom jobban mondani - bohózatok a szolnoki bíróságon, a szolnoki törvényszéken zajlottak, azok nem voltak méltóak ahhoz az egyébként kiemelt ügyhez, amelyben egy igenis szigorú elszámolást és szigorú elszámoltatást, a korrupció elleni szigorú fellépést követelt a közvélemény. Ebben, bár az ügyészségnek kevés szerepe volt, de mindenképpen meg kell említeni, hogy az ő részükéről is egy keményebb hozzáállásra volt ebben is szükség.

(13.20)

A BKV-ügy pedig lassan az állatorvosi ló ebben az esetben. Azt hiszem, ma - most nem tudom megmondani a pontos időszakot - már a hetedik vádmódosításnál tart a régebben az egyetlen, nokiás dobozzal bizonyíthatóan érintett ügy. Ez a BKV-ügy a múlt évben is ugyanígy húzódtott, ugyanannak - ismét használhatjuk - a bohózatnak volt a része, ami, úgy tűnik, egy lelassult vagy megakadt elszámolást, vagy lelassult, megakadt korrupciófelszámolást jellemez, illetve mutat.

Mindegyiknek közös eleme volt a politikai érintettség, a politika érintettsége benne, de az is, hogy úgy tűnik, nagyon sokszor politikai jellegű ügyintézési móddal állunk szemben, legalábbis a közvélemény és az ügybe kevésbé belelátók ezt látják mögötte, illetve ezt láthatják mögötte. Ezekben az ügyekben nem történt elszámoltatás, és az ilyen ügyek egyik eredménye az, hogy most az Országgyűlés falai között egy DK-színekben politizáló képviselő a felszólalásában - aki egyébként független, s talán úgy, hogy nem is juthattak volna be, vagy az ő pártelnöke talán már nem is lehetne szabadlábban, ha szabad így fogalmazni - nyílt sisakkal támadja a bírói függetlenséget, amit szintén vissza kell utasítani. Ezek mind nem fordulhatnának elő, ha valaki komolyan vette volna az elszámoltatást, és az ügyészség ehhez a feladathoz komolyabban nőtt volna fel, mint ahogy tette, és nem politikai színezettel vagy politikai meghatározástól vezérelve próbálta volna intézni ezeket az ügyeket. Én ebben ezt látom, de természetesen kíváncsi vagyok a legfőbb ügyész úr válaszára is. Úgy gondolom, hogy egyik ügy sem ismeretlen, hiszen az Országgyűlés falai között korábban már többször volt róla szó, ő maga is többször válaszolt, és válaszolt a helyettese is ezekben az ügyekben.

Azt is mindenképpen meg kell említeni, hogy jól mutatja a kormány hozzáállását az, amit az előbb Vitányi képviselőtársunktól hallottunk, és ami tegnap Kósa Lajos nyilatkozatában is elhangzott, ami egy totális - nem azt mondom, hogy nem hozzáértésről, hanem elrugaszkodásról tanúskodik. Azt mondta, hogy lényegében sikerült felszámolni a korrupciót, illetve hogy nem lehet már érdemben kor-

rupcióról beszélni, hiszen a Fidesz tevékenysége ezt felszámolta. Mindjárt megtalálom azt az idézetet, amelyből szó szerint tudom idézni Kósa Lajos ilyen tárgyban elhangzott szavait. Megdöbbenő volt hallani ezeket is.

Ez azért sem helyes, mert ugyanúgy, mint amikor az egészségügyben - én az egészségüggyel is foglalkozom - egy egészségügyi intézmény kimondja magáról, hogy nála nem történt fertőzés, akkor kell sejteni, hogy a legnagyobb baj van, mert nem vezetnek az erre vonatkozó statisztikáikat, vagy egyáltalán nem veszik figyelembe, hogy milyen fertőzések voltak. Ahol kijelentik, hogy nincs fertőzés, valószínűleg ott van a legnagyobb probléma. Ahol kijelentik, hogy sikerült felszámolni a korrupciót, vagy hogy a korrupcióról érdemben már nem lehet beszélni, mert olyan intézkedéseket hoztak, az ebben az esetben egy totális tévút, és úgy tűnik, nemhogy kevesebb, hanem több vagy nagyobb lett a korrupció.

Ha a korrupcióról beszélünk: az elmúlt héten, illetve az elmúlt napokban a kormánypártokat kellemsen körbejárta ennek az árnyéka a jobbikos felszólalások keretében, hiszen a kormánypárt elég sokat kapott ezekből. Ők mindvégig azt mondták, hogy a Jobbik miért nem tett ezekben feljelentést, illetve hogy tett feljelentést. Hát a Jobbik tett feljelentést minden olyan ügyben, amelyben jogszabály-sértést észlelt, és amiről úgy gondolta, hogy büntetőjogi felelősségre vonásnak kell következnie. S a Jobbik ezt nemcsak Budapesten tette, hanem számottevő vidéki ügyben is. A Jobbik élt azzal az eszközzel, amiről a Fidesz azt mondta, hogy a pártfinanszírozást megoldotta. Lehet, hogy őszertünk megoldotta a pártfinanszírozást, azonban a bizniszpártok jelenléte, amit a 2014-es választások során megtapasztalhattunk, egyáltalán nincs megoldva. A Jobbik éppen ezért azoknak a bizniszpártoknak az ügyében is feljelentést tett, akik mind a mai napig nem tudtak elszámolni, és talán soha nem is fognak, mert nem is akarnak elszámolni azokkal az állami támogatásokkal, amiket a választásokon való induláshoz igénybe vettek.

De a Jobbik volt az, aki Nyers Rezső és Biszku Béla nyugodt nyugdíjas éveit is megakadályozta, különösen azért, mert úgy gondoljuk, hogy ami az ő ügyükben volt, illetve van, valamint a törvényi szabályozás hiánya, az pofátlanság. Természetesen köszönjük szépen, hogy az ügyészség ebben az esetben - ha úgy tetszik, pongyolán fogalmazva - vette a lapot, és Biszku Béla ügyében keményen kiáll az ő felelősségre vonása mellett. De ott van például Mátsik György ügye is. Ebben az esetben szintén a Jobbik tett feljelentést. De a Jobbik tett feljelentést azokban a büntetőügyekben is, amelyek a mi álláspontunk szerint büntetőügyek, bár eltérő ügyészi jogértelmezés miatt egyelőre nem azok. Ezek a Szent Korona folyamatos és állandó meggyalázásai, ami 2014-ben egy egész iparágga futott fel. Voltak olyan bevásárlóközpontban található bevásárlóegységek, ahol ezzel reklámoztak, illetve ilyen termékeket árultak, de volt olyan művészeti kiállítás is, ahol a művé-

szeti szabadság keretében a Szent Koronát úgy ábrázolták, hogy ha egy más tárgyat ábrázolnánk így, akkor az méltó felháborodást váltana ki. Ez a közélet küszöbét valahogy nem ütötte meg, de az ügyészség sem tulajdonít ennek jelentőséget és nem szán neki különösebb jogvédelmet.

De a Jobbik tett feljelentést - ezt azért mondom, mert hátha az itt ülő fideszes képviselők majd emlékezni fognak rá, amikor azt mondják, bátorítjuk jobbikos képviselőtársainkat, hogy ha valami szabálytalanságot tapasztalnak, tegyenek feljelentést; mi megtesszük a feljelentést - az SZDSZ ügyében is a székházukkal kapcsolatosan. Vagy ott van például a mindenkori által ismert Gyermekrák Alapítvány ügye, amely szintén óriási közfelháborodást váltott ki. És ezek, mondhatjuk azt, hogy nem is politikai, hanem közéleti ügyek. Ezekben az ügyekben, egyenként mindegyikben, tényleg, vakvágányra futott ki a dolog, holott méltán, és úgy gondolom, teljesen megalapozottan, legyen laikus vagy szakmabeli, felelősségre vonást várt el az ügyészségtől, és felelősségre vonást várt el a nyomozó hatóságoktól, hogy egy szemmel látható visszaélést fel tudnak deríteni, és az ebben a tárgykörben felelős személyt meg tudják büntetni.

De feltehetnénk a kérdést: ha így állunk, ki számoltatja el Gyurcsány Ferencet? Ki számoltatja el Hunvaldot? Ki fogja Mátsikra az ítéletet mondani? Ki lesz, aki az ő esetükben megfelelően képviseli a vádat? Vagy ki fog fellépni a Szent Korona-gyalázókkal szemben? De mondhatnánk önkormányzati ügyeket is Makón vagy a XVIII. kerületben. A Jobbik - legyen az akár egy egyszerű köztörvényes bűncselekmény, vagy legyen egy korrupciós ügy - folyamatosan megtette a feljelentéseit.

Összegezve tehát úgy tűnik, hogy a kormány ökleként használt ügyészség valamilyen szinten asszisztált a Fidesz saját politikai credójának, a kormánypártok politikai credójának az alátámasztására, asszisztált ahhoz, amire egyébként a Fidesz nemet mondott. A Fidesz nemet mondott a korrupció felszámolására. Így ebben a körben mindenképpen hangozzék el a sürgetés, az, hogy a korrupcióval, de minden más bűncselekménnyel szemben is zéró tolerancia van, s hatékonyabb és sokkal politikamentesebb működést várunk el a legfőbb ügyészen keresztül az ügyészség szervezetétől.

De vannak más kritikák is, amelyek valamilyen szinten pozitív, illetve jobbító szándékú kritikák. Az előzőket is azért fogalmazzuk meg, hogy az ügyészség mindenképpen tanuljon belőle, és a saját szerepét állandóan, évről évre értelmezve, és a saját helyét értelmezve tanuljon belőle, hogy kell dolgozni. Más szakmai kritika, amire érdemes felhívni a figyelmet, hiszen nagyon fontos, hogy ezt a nyilvánosság is megértse: valamit kezdenünk kell olyan témákkal, mint a drasztikusan megnövekedett közlekedési bűncselekmények száma. Az elmúlt időszakban csak az ittas járművezetés bűncselekmények 40 százalékkal emelkedtek. 2014-ben egy igazi komoly kiugrás volt a közlekedési bűncselekmények ilyen vonatko-

zásában. Ez a 40 százalékos növekedés úgy jött ki, hogy az esetek száma 8891-ről 12 500 környékére emelkedett.

De szintén érdekes vetület az embercsempészes számának a megugrása. Az embercsempészes száma nemcsak 2014-re ugrott meg, hanem 2013-ban is folyamatosan emelkedőben volt. Ha valaki nézte ezeket a beszámolókat, vagy vizsgálta az ügyészség számait, akkor ebből messzemenőleg látszik az, hogy már akkor is volt egy fokozódó migrációs nyomás Magyarországra, és nem véletlenül voltak a Magyarországra jogszerűtlenül belépő személyek, illetve azok, akik az Európai Unióba jogszerűtlenül lépnek be... - az ő helyzetváltoztatásukhoz közreműködő személyekkel szemben indított eljárások nem véletlenül ugrottak meg. Úgy gondolom, ebben a vitában is egyedül csak a Jobbik hozza fel azokat az érveket, hogy visszamenőleg - és a történelmet nézve - ezeknek a számoknak a megugrása jól mutatta, hogy valami forrong, valami készül Európa határain, ami aztán be is ütött erre az évre. S nyugodtan mondhatjuk azt, hogy az álproblémáról beszélő baloldal, vagy a problémát sokáig a szőnyeg alá söprő kormánypártok már ebből az adatból láthatták volna, amit a Jobbik már sokkal korábban látott. A bűncselekménynek számító embercsempészes számának megugrása is mutatja, hogy egy fokozódó nyomás volt Magyarországon.

Arra pedig tényleg jó lesz várni a választ, hogy az ügyészség miként fog megbirkózni - de azt hiszem, ezt majd csak a későbbi évek során fogjuk látni - az illegális bevándorlók által okozott bűncselekményekkel, ennek az ügytehernek a számaival hogy birkózik meg. Az nagyon jó lesz, ha a legfőbb ügyész úr erre választ fog adni. Ez természetesen nem a 2014. évi beszámolójához tartozik, de ha már itt vagyunk, akkor az embercsempészes növekményeinél ezt akár meg is említheti a válaszában.

(13.30)

Riasztó tény, hogy nőtt az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények száma, és szintén egyébként riasztó tény az is, hogy meglehetősen garázdaságpontú még most is a hatósági felfogás. Ezzel évek óta a rendőrség az ügyészség oldalán, de a bíróság is állandóan küzd: amit nem lehet másnak venni, azt garázdaságban nyomozzák, nyomoztatják, és szinte minden ügy garázdaságra fut ki. Így gyakorlatilag az elmúlt időszakban ez töretlen, és mondhatjuk úgy, hogy lassan a járásbíróság szintjén minden második ügy garázda-bűncselekmény, illetve garázdaságot takar. Ennek a garázdaságnak talán az újradefiniálásával, talán a határok tisztázásával, talán az egész tényállásnak az újragondolásával érdemes lenne valamit kezdeni, hiszen szinte minden határeseti ügy már garázdaságba torkollik, úgy működik, mint egy nagy folyó. Ennek mindenképpen ellen kell állni vagy valamilyen módon tisztítani kell ezt a profilt.

Úgy gondolom, ezzel is foglalkozni kell, tehát ha a legfőbb ügyészség részéről lesz valamilyen felvetés,

akkor úgy gondolom, a jogalkotásban meglesz az a fogadókészség, hogy adott esetben a garázdaságot újragondoljuk, hiszen látjuk, hogy ennek nemcsak az általános részi megfogalmazása, de az eljárásrendbe való beilleszkedése is folyamatos növekedést takar, ami szerintem egyébként nem helyes, hiszen, mondhatjuk úgy, ez akár egy keretszabályozás vagy egy nagyon plauzibilis, rugalmas szabályozás.

A korrupciós cselekményekről részben beszélünk. Valóban látható egy olyan trendforduló, hogy a korrupciós cselekmények - és itt akár mondhatjuk, hogy a politikai korrupció növekedése az ügyszámok alapján egyébként elvitathatatlan. De arról sem lehet azért nem szót ejteni, hogy korábban is a legfőbb ügyész urat ezzel talán az Átlátszó blog volt az, aki betalálta legelőször, egy nagyon komoly csökkenése volt a számoknak. Talán most ez a trend megfordulóban látszik, de akkor talán úgy nézett ki a helyzet, hogy a tragikus számokban a politikai korrupciós ügyeknél nagyon megugrott a feljelentések elutasításának, illetve a nyomozások megszüntetésének a száma, gyakorlatilag háromszorosára, kétszeresére nőtt.

Ezeket az adatokat most egy kicsit másként látjuk, illetve másként lehet látni a friss beszámoló fényében. Azt mondhatjuk, hogy régebben - talán ebből még nem indulnék ki, az új év statisztikájából vagy a mostani beszámoló statisztikájából - úgy nézett ki, hogy ha a nyomozó szervek az igazság szemelennének, tehát ők lennének maga a szem, akkor háromszor, csúnyán mondom, vaksibb volt az ügyészség ezekben az ügyekben, és kétszer rosszabbul ismerte fel vagy látta meg ezeket az ügyeket, tehát az éleslátást kell mindenképpen növelni a korrupciós cselekményeknél és a szelektív gyengén látást kell visszaszorítani ebben a vonatkozásban.

Kósa Lajos felszólalására tényleg visszatérve, ami a korrupciós tematizált napra válaszként érkezett, miszerint a kormány intézkedései értelmetlenné tették a korrupciót: önmagában ez a mondat tényleg erre fut ki, mintha már nem lenne szükséges a korrupcióval ügyészségi vagy nyomozói szinten tovább foglalkozni. Természetesen nagyon örülök neki, hogy ebből talán egy vitát sikerült generálni, mert nagyon fontos, hogy a korrupcióról beszéljünk, hiszen meg kell vitatni ezt. Ez talán a magyar közélet elmúlt huszonöt évének a legnagyobb mocsara, legnagyobb mótelye, ami mindig felnyúl, és mindig magával rántja a mocsárba a közéletet, a közélet szereplőit. Tehát ezt a részt ki kell tisztázni, le kell tisztázni, és meg kell beszélni azokat, hogy például miért nem látja a Fidesz frakcióvezető ura bokros teendőitől a fától az erdőt, vagy ha úgy tetszik, a korrupció dzsungelét, mert olyat mondani, hogy a kormány intézkedése értelmetlenné tette a korrupciót, az a mai realitástól, valóságtól elrugaszkodottnak tűnik.

A kritikákat folytatva tovább, és ezek mint említettem, jóindulatú, jobbító kritikák, mindenképpen helyes felismerés a Legfőbb Ügyészség részéről, hogy a vásárlók, illetve a fogyasztók sérelmére elkövetett bűncselekmények vonatkozásában növelni kell a

hatékonyságot. Azért is kell növelni a hatékonyságot, mert az információtechnológiai fejlődés, illetve az ezen a téren dolgozó bűnelkövetők folyamatos fejlődése, gyarapodása és a technikai fejlődéssel való lépéstartása új és új szeletet nyit meg számukra: új és újabb típusú bűncselekmények, újnál újabb típusú elkövetési formák jelennek meg, amelyekkel mind a vásárlókat, mind a fogyasztókat károsítják meg. Tehát ezen a téren az ügyészségnek is egy fokozott tempót kell majd felvennie, és csavarni kell a tempón, hiszen ezekkel a bűnözőkkel csak úgy tud a bűnüldözés, a nyomozó hatóság is lépést tartani, ha saját maga is ezekre az eszközrendszerre fejleszt fel magát megfelelő információtechnológiai háttérrel és megfelelő újító gondolkodással, amivel sajnos egyébként a fogyasztókra, vásárlókra leselkedő bűnelkövetők dolgoznak.

Mindenképpen érdemes tudni azt, hogy azért mindig van még szakmai szervezeti kihívás az ügyészségnél. Például azt érdemes lenne tisztázni - és erre talán tud választ adni a legfőbb ügyész úr -, hogy mennyire tudják tartani a tempót az ön által is említett, a bíróságok által megemelt büntetőbíráskodásnál, hiszen ebben azért jól láthatóan tempoemelkedés volt. Látjuk azt is, hogy mindenképpen szükség lenne - és ez egy régi, azt hiszem, már nagyon régóta húzódó személyzeti vita, ha úgy tetszik, hogy mennyivel több személyzetre, mennyivel több ügyészre, mennyivel több alkalmazottra lenne szükség; ezt érdemes lenne kifejteni. Van-e elég, lesz-e elég ember arra, hogy az egyébként fokozódó büntetőbíráskodást az ügyészség ellássa és az abban való szerepét betöltse, még úgy is, hogy sokszor úgy vesznek részt az eljárásban, hogy egyébként a tárgyaláson például nem kötelező a részvétele, de ennek ellenére az ügyész ott van?

Nagyon fontosnak tartom kiemelni a közvetítői eljárás hatékonyabb alkalmazását. Természetesen nemcsak az ügyészségen múlik, hogy a közvetítői eljárás hatékonyan működik-e, illetve a közvetítői eljárásra terelhető-e egy eljárás, de ha úgy tetszik, a bíróságot tehermentesítő, az ügyészségnek is egy könnyebb eljárási formát mindenképpen favorizálni kell, továbbá kell növelni azoknak az ügyeknek a számát, amelyek erre futhatnak ki, illetve ezekben elintézhetőek.

Mindezeket tehát összevetve, illetve áttekintve, láthatjuk, hogy milyen kép is rajzolódik ki a Legfőbb Ügyészség 2014-es beszámolójáról, és milyen kép fog egyébként magáról az ügyészségről is kirajzolódni. Úgy gondolom, amiket a Jobbik Magyarországért Mozgalom fontosnak tartott megemlíteni, azok mind olyan kritikai megjegyzések, amelyekből mindenképpen okulni kell; egyrészt azért, mert az ügyészségnek is fontos szerepe az, hogy miként áll a politikai viszonyokhoz, és az ügyészségnek is fontos szerepe és érdeke az, hogy a közélet tisztasága érdekében mindenképpen hatékony lépéseket tegyen. Most már mondhatjuk nyugodtan, ahhoz, hogy a negyedszázados politikai korrupciót fel lehessen számolni, mindenképpen az ügyészség politikai befolyástól mentes

működésére és határozott fellépésére lesz szükség. Tehát ezeket a jobbító szándékú javaslatokat mindenképpen szeretném az önök figyelmébe ajánlani.

Örömmel veszem, ha a legfőbb ügyész úr a feltejt kérdésekre tud választ adni adott esetben itt a vezérszónoki körök lezárultával, amennyiben a vita lehetőséget ad rá, pontosan azért, hogy egy jó vita vagy szakmai vita alakulhasson ki, és ne kerüljünk olyan helyzetbe, hogy csak a vita végén egy általános értékelést kapunk, és viszonyválaszra már nincs lehetőség.

Az elmondottakra tekintettel a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem fog meglepetést okozni azzal - és úgy gondolom, töretlen ebben azért az álláspontunk -, hogy a beszámolót nem fogja támogatni. Ettől függetlenül az ügyészség részére hatékonyabb, jobb és a korrupció terén is eredményesebb munkát kívánunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megállapítom, hogy több vezérszónok nem jelentkezett felszólalásra, így a vezérszónoki kör végére értünk. Független országgyűlési képviselő nem tartózkodik a teremben, így aztán kétperces hozzászólásra van mód; erre jelentkezett Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Egy évvel ezelőtt elég kimerítő beszámolója vagy beszámoltatása volt itt a parlamentben, és ön a válaszában akkor azt mondta, hogy néhány, sőt sok konkrét ügyre nem tud itt válaszolni, mert sokról tudomása sincsen, és írásban fog később válaszolni. Ez meg is történt, de hogy tartalmilag mennyire volt kielégítő, az egy másik kérdés.

En egyetlenegy olyan kérdésre szeretnék önnél visszatérni, ami itt elhangzott - a kollégáim majd a többit meg fogják kérdezni -, és ez a trafikügy. Nagy tisztelettel kérdezném a legfőbb ügyész urat arról az ügyről, ami a két és fél évvel ezelőtt, 2013 márciusában készült hangfelvétel nyilvánosságra hozásával robbant, ahol Horváth István fideszes országgyűlési képviselő, akkori polgármester a hangfelvétel tanúsága szerint politikustársaival osztogatta az állami trafikkoncessziót, majd egyébként a vállalkozók meg is kapták, illetve akik elhangzottak, hogy nem kaphatják meg, nem is kapták meg a koncessziót.

(13.40)

Szeretném nagy tisztelettel kérdezni önöket, hogy két és fél év alatt sikerült-e valamilyen nyomozati cselekménnyel előrébb jutni ebben az ügyben. Sikerült-e kideríteni, hogy Horváth István szerepel-e a hangfelvételen? Segítek: ő, merthogy ezt ő nem is tagadta. Sikerült-e kideríteni, hogy azok kapták-e meg valóban, akik ott elhangzanak? Segítek: köztudomású, azok kapták meg. Sikerült-e kideríteni, hogy Horváth Istvántól hogy jutott el az infor-

máció a döntéshozókig - ha eljutott -, és hogyan lehet az az óriási véletlen, hogy mégis ez a döntés született? Kin keresztül? Egyáltalán mire jutottak két és fél alatt? Jó irányba halad-e a nyomozás? Tud-e nekünk valamit mondani a legfőbb ügyész úr, hogy mikor várható esetlegesen vádemelés vagy valamilyen, közérdeklődésre is számot tartó nyomozati cselekmény?

Akárhogy is lesz, az tény - és az egész ország szeme láttára zajlott -, hogy egy hétpróbás gazemberség volt az egész trafikügy, ahogy levezényelték, úgy, ahogy volt, emberek, családok ezreit, tízezreit tették tönkre.

Végezetül személyesen fél perctet, pár másodpercet kérek elnök úrtól. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Miután a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságot összehívták két órára, nem önöknek szóló tiszteletlenség, de ha a válaszát nem most mondja el, nem tudom megvárni, legfőbb ügyész úr. A kollégáimon keresztül majd tájékozódni fogok. A parlament mostanában csak így működik. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérek mindenkit, hogy a házszabály biztosította időkeretet tartsa be.

Visszatérünk az előre bejelentett felszólalókhöz. Ezek sorában elsőként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik, MSZP. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Én először is szeretnék elnézést kérni öntől azért, hogy a Fidesz-KDNP részéről és a többi párt részéről ekkora érdeklődéssel fordultak a mai napirendi pontok felé. A Kúria, a bíróság és az ügyészség beszámolója van napirenden, és nem tolonganak a kormánypárti képviselők, sőt mondhatnám, ha a KDNP egyedül indulna a választásokon, körülbelül ennyien jutnának be a parlamentbe, mint ahányan ma részt vettek a vitán. Ez nulla.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Folyamatosan figyelemmel kísérem a 2014. évi önkormányzati választás kapcsán ismertté vált, a szavazások eredményét befolyásolni szándékozó esetek felderítését. Teszem ezt annak érdekében, hogy választóinkat, de a szélesebb értelemben vett közvéleményt is tájékoztatni tudjak ezeknek a közbizalmat alapvetően érintő eseményeknek a feltárásáról, erkölcsi és jogi következményeiről.

Emlékeim szerint korábban a politikát, a választásokat érintő ügyekben a rendőrség, az ügyészség feltűnően közlékeny volt, amikor félreérthetetlen időzítéssel és tartalommal állt a nyilvánosság elé, megvádolva azóta jogerősen felmentett számos helyi politikust, sőt tisztázatlan körülmények között rendre bizalmas információk kerültek elő a nyomozásokról, jól körülírható médiákban.

Én a Nemzeti Választási Bizottság és a Nemzeti Választási Iroda elnökének az Igazságügyi bizottság-

ban tartott beszámolójára elmentem, és ott tettem fel a kérdéseimet, hogy hány eljárást indítottak választási csalás ügyében. Utána én írásban is feltettem a legfőbb ügyész úrnak a kérdést, és a válaszból idéznék. A megyékben 81 településen, a fővárosban hat kerületben történt feljelentés. Az alábbi választ kaptam: a büntetőeljárások közül 51 a nyomozás megszüntetésével zárult, kettő ügyben a nyomozást felfüggesztették, 30 ügyben a nyomozás folyamatban van, egy ügyben jogerős bírósági ítélet született, egy ügy pedig a bíróság előtt folyik. Ez a választ kaptam 2015. május 8-án.

Most kifejezetten egy budapesti ügyre térnék ki, a VI. kerületben, azaz Terézvárosban történt visszaélésekre kívánok rákérdezni megint, ügyész úr, mert ugyebár a héten kaptam meg a választát, hogy folyamatban lévő ügyekről nem adhat tájékoztatást, de azt gondolom, hogy a parlament falain belül beszélni kell ezekről az ügyekről.

2014. szeptember 29-én feljelentés született a közérthetőség kedvéért csak egyszerűen választási csalás ügyében. A feljelentéssel átadott bizonyítékok alapján a Fidesz-KDNP választópolgárok érzékeny adatait adta át tömegesen a már megszünt Szociáldemokraták Magyar Polgári Pártjának, amely azokat az ajánlóíveken az aláírásra kiterjedően meghamisította és jelöltjei állítása során felhasználta. Az esetek igen nagy száma és a cselekmények rendkívül rövid lefolyása igazolja, hogy ezt csak szervezett módon, a két jelölő szervezet között koordinált formában történhetett. A nyomozó hatóság azonban már-már addig mérlegelte a szükséges lépések megtételének igényét, hogy majdnem a megsemmisítés sorsára jutottak a bizonyítékok. Vélhetőleg csak a feljelentő ügyészségi bejelentése bírta rá a nyomozó szerveket, hogy 2015. január közepén, a 24. órában lefoglalják az ajánlóíveket, amelyek teljeskörűen igazolják, hogy a csalás megtörtént.

A nyomozás azóta is tart, tudomásom szerint tömeges tanúmeghallgatások keretében ellenőrizte a hatóság az ajánlások, az aláírások hitelességét, de semmilyen tájékoztatás nem történt a helyi választók irányában, hogy visszaéltek-e támogatásukkal, csaltak-e a választásokon.

Ezek alapján kérem, hogy az amúgy is szükséges nyomozati határidők meghosszabbítása kapcsán nyújtson érdemi tájékoztatást rajtam keresztül a választóknak mindazon megállapításról, amelyek az eddigi nyomozás alapján, a további felderítés sérelme nélkül felszínre hozhatóak.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Szeretném emlékeztetni önt, hogy az elmúlt öt évben számos, a közéletet borzoló, a közbizalmat romboló, a közélet tisztaságát megkérdőjelező eset vizsgálata hiúsult meg vagy folyik a nyilvánosság teljes kizárásával. Minden új esemény alkalmas lehet arra, hogy a közvélemény előtt árnyalja, akár javítsa is azt a képet, amely kialakult az igazságszolgáltatás egyes szerveiről, szereplőiről. Megítélésem szerint a választások elcsalása olyan kérdés, amely már nemcsak a személyek, szer-

vezetek tisztességes és jogszerű működésével kapcsolatos kétségeket vetik fel, hanem a rendszer tisztességes és jogszerű működését kérdőjelezi meg.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Az ügyészség úgy mint nyomozó szerv vagy a nyomozást felügyelő szerv egyik legfőbb letéteményese a közbizalom fenntartásának. A 2014. évi önkormányzati választások - talán nem is véletlenül - számos esetben visszaélések, választási csalások terepévé vált. Itt elmondanám azt az egyetlen adatot, ami elhangzott a bizottsági beszámolón is, hogy körülbelül 2 milliárd forint bírságot szabtak ki az országgyűlési választások után, és ebből csak 2 százalékát tudta a NAV a mai napig behajtani. Ön ezt rendben találja-e? Vagy nem mondhatjuk-e ki azt, hogy pontosan ez a választási törvény alkalmas ad arra, hogy tömegesen tudjanak az úgymond gomba módra szaporodó kis pártok választási csalást elkövetni? Meg azt szeretném megkérdezni öntől: vizsgálják-e ezeket az ügyeket, hogy hogyan fordulhatott elő, meg egyáltalán ez az összeg behajtható-e?

Mintegy 15 esetben, közel egy évvel a szavazások után még mindig nyomoznak az akkor történtek után, miközben az érintett települések lakói, választói sok esetben semmit nem tudnak arról, tisztességesen szerezték-e meg jelenlegi képviselőik a mandátumot. Magyarázatra szorul, hogy mik azok az általános és egyedi körülmények, amik ilyen mértékben hátráltatják a vizsgálatok eredményes lezárását.

Az elmúlt évek tapasztalata az, hogy a nyomozó szervek a nagy érdeklődésre számot tartó ügyekben tájékoztatják a közvéleményt a fontosabb nyomozati cselekményekről, az eljárás megindításáról, a gyanúsítások közléséről, a vizsgálat határidejének meghosszabbításáról, befejezéséről, a vádemelés megtörténtéről. Kiemelt, akár politikainak is nevezhető ügyekben az ügyészség, a rendőrség aktivitásának része volt az általában félreérthetetlen időpontra eső kommunikáció, és mindig jól körülírható médiumok irányából érkeztek a csakis a nyomozati szervektől kiszivárgott információk. Sőt, emlékszünk arra is, hogy mindig egy bizonyos média kamerái voltak jelen, ha ilyen eljárások során vezetőszáron hurcoltak volt politikusokat; igaz, a felmentő ítéletek után már közel sem volt ilyen nyitott az ügyészség, nem tudjuk, hogy milyen erkölcsi és nyilván anyagi kárpótlást nyújtottak a megalapozatlan vádak miatt.

A legutóbbi önkormányzati választásokkal kapcsolatban jelentős trendváltás következett be. A nyomozók, ügyészek feltűnő némaságba burkolóztak. A választások tisztasága a választott szerv hitelességének sarokköve. Alapvetően fontos a rendszer tisztességes működésében való választói bizalom is. Ez csak akkor nyerhető el, tartható fenn, ha a kétes helyzetekben gyors és megnyugtató tájékoztatást kapnak a választók.

(13.50)

Lehet-e őket azzal szembesíteni, hogy a folyamatban lévő ügyben nincs mód felvilágosítást adni?

A nyomozás érdekei hogyan viszonyulnak az állampolgárok érdekeihez, meddig terjed a közbizalom, ha nem bíznak az igazság kiderítésében? Itt megint kiemelném: több mint egy év telt el a választások óta. Az önkormányzati választásokat követően a mandátumokat kiosztották. A tisztségeket elnyerő képviselők, polgármesterek már egy éve tevékenykednek, miközben egyesek megbízatása kétes alapozású. Vajon ezek a köz által megválasztott emberek kitölthetik-e a mandátumukat? Majd évek múltán derül csak fény a választásokat durván elcsalni szándékozó tettekre, személyekre? Akik megszegték a választás szabályait, hogyan élnek az esküjükkel, működésük miféle elvárások korlátai között képzelhető el? Vajon a törvény miért nem várja el a választási szervektől, hogy az aláírások hitelességét is ellenőrizzék? Szinte biztosan állíthatjuk, hogy választási csalás valósult meg több esetben. Már a bizonyítékok lefoglalása is nyögvenyelősen történt, a 24. órában az előbb említett esetben, de felhozhatnám, hogy a saját körzetemben, Hajdú-Bihar megyében, Püspökladányban is majdnem ugyanez történt.

Itt szeretném a legfőbb ügyész úrtól megtudni, hogy egy évvel a választások után reménykedhetünk-e abban, hogy választ fogunk kapni ezekre a kérdésekre, hogy ezeket az ügyeket minél hamarabb lezárják. És ugye, legfőbb ügyész úr, nem 2019 előtt derül ki, hogy mi volt az igazság, mielőtt újra kiírnák az önkormányzati választásokat?

Remélem, hogy megnyugtató választ fogok kapni a kérdéseimre. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces kör következne, de erre a műfajra nem jelentkezett most senki, ezért folytatjuk az előre bejelentett felszólalókkal az Országgyűlés munkáját.

Soron következik Heringes Anita képviselő asszony, MSZP. Tessék!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Legfőbb ügyész-helyettes Urak! Nagyon örültem, amikor a legfőbb ügyész úr a beszámolójában kiemelte, hogy fontosnak tartják a környezetvédelem ügyét, és hogy komolyabban vizsgálódnak az összes olyan beadványban, amely ilyen jellegű témát érint. Én most pont ezért a megyémből hoznék föl önöknek egy problémát, amelyet már jeleztünk is a legfőbb ügyész úrnak, abban reménykedve, hogy hátha elkerülte a figyelmét az ügyészségnek egy-két adat, egy-két gondolat, és jelezve azt, hogy tényleg a környezetvédelem egy nagyon-nagyon fontos kérdés, ezért mélyen és behatóan kell, azt gondolom, vizsgálni ezekben az ügyekben.

2014 októberében az MSZP szekszárdi elnöke bejelentést tett a cikói hulladéklerakó szabálytalan üzemeltetése és az ezzel elkövetett környezetszennyezés ügyében. A hulladéktároló kivitelezési hibája miatt a keletkező szennyvíz mennyisége többszöröse

a megengedettnek. A vonatkozó szabályok szerint az üzemeltetőnek gondoskodnia kellett volna e nagymennyiségű szennyvíz elszállításáról és ártalmatlanításáról. Ehelyett egy ideig éjszakánként a környezetre ártalmas anyagot a vélhetően erre a célra kiépített, betonozott csatornán keresztül a Rák-patakba engedték, amelyen keresztül az további vízterületekben okozott kárt. Miután erre fény derült, a felhalmozódott szennyvizet tartályautókkal szállították el a hulladéklerakó területéről. Hadházy Ákos szekszárdi önkormányzati képviselő szemtanúja volt annak, amint egy tartályautót megtöltöttek, az a veszélyes rakománnyal elhagyta a hulladéktároló területét, azonban amikor a sofőr észlelte, hogy követik, visszafordult, és visszavitte a szennyvizet az üzemterületre. Ez után az eset után az önkormányzati képviselőt már be sem engedték a hulladéklerakó területére; egy feljelentéshez csatolt videofelvételen hallható, hogy a képviselőt arra hivatkozással nem engedték be, mert azt Ács Rezső személyesen megtiltotta - ő ma Szekszárd polgármestere. Már az a tény is, hogy egy önkormányzati képviselőt nem engednek be egy közpénzen épített és az önkormányzat által üzemeltetett létesítménybe, jelentős kétségeket vet fel a törvényi előírásoknak megfelelő üzemeltetés vonatkozásában véleményünk szerint. Tavaly szeptemberben ez a képviselő úr volt Szekszárdon az, akit az Index című internetes újság tudósítóival együtt a telephelynek egy dolgozója markológéppel kergetett meg. Az Index munkatársai az egész eseménysort felvették, az ügyben a képviselő úr feljelentése alapján indított nyomozást a Bonyhádi Rendőrkapitányság. A nyomozás során bekért telefonos híváslistából kiderült, hogy ezen események időpontjában a telephely-üzemeltető kft. vezetője azonnal felhívta Ács Rezső polgármester urat, és miután Ács Rezső polgármester urat nem sikerült elérnie, úgy lehet tudni, hogy a cégvezető felhívta Horváth Istvánt, Szekszárd akkori polgármesterét is, hogy konzultáljanak azzal kapcsolatban, hogy akkor be lehet-e engedni az önkormányzati képviselőt a telephelyre. Mint ahogy mondtam, közpénzből, önkormányzat által üzemeltetett telephelyről beszélünk, ahova az önkormányzati képviselőt nem engedték be a polgármester utasítására. Azt gondolom, hogy ez is rengeteg kérdést felvet.

Azt tudjuk azonban, hogy Ács Rezső és Horváth István esetleges érintettségét tudomásunk szerint a mai napig nem vizsgálta senki. Ács Rezső jelenlegi szekszárdi polgármester egyébként a Cikói Hulladékgyűjtési Társulás elnökeként pontosan tudatában volt annak, hogy a hibás tárolóban megengedtnél jóval több szennyvíz keletkezik, mégsem intézkedett időben a jogszabályoknak megfelelő mentesítésről. A környezetkárosítás büntetének gyanújával elrendelt nyomozást a Tolna megyei rendőrség április 2-án megszüntette, mert álláspontjuk szerint a cselekmény nem bűncselekmény. A határozatból például nem derül ki, hogy elvégezték-e a Rák-patak medrének talajvizsgálatát, nem vizsgálták, mennyi veszélyes anyagnak kellene lennie

a tárolóban, az esetleges különbség miből adódhat. A tartályautókkal történő szennyvízszállítással összefüggésben pedig kritikátlanul elfogadták azt az érintettek által előadott magyarázatot, hogy a szennyvizet csupán a telephely területén mozgatták, és a képviselő által rögzített eset kapcsán is meggyőzte a hatóságot az a magyarázat, miszerint a tartálykocsi vezetője azért hagyta el a telephelyet, mert a szivattyújából kifogyott az üzemanyag, valamint ételt ment vásárolni. Visszaellenőrizhető lenne az üzemanyag-számlák alapján, hogy a sofőr úr éppen tankolni ment-e, mert gondolom, hirtelen nem lett üzemanyag a gépjárműben, de ez a bekérés nem történt meg. A panaszt a bonyhádi járási ügyészség azzal az indoklással utasította el, hogy a feljelentő nem tekinthető a cselekmény sértettjének. A feljelentő székszárdi lakosként, miután a környezetszennyezés az ő életét is befolyásolja, véleményünk szerint valószínűleg a cselekmény sértettjeként felléphetett.

Ugyanakkor az ügyészség a határozatának indoklásában a panaszban ismertetett érvekre is kitért; megdöbbentő módon az ügyészség álláspontja szerint a büntetőeljárás szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a szennyvízzel teletöltött tartályautó sofőrjének telepelhagyását igazoló magyarázat térszerű vagy sem. Az ügyészség annak sem tulajdonított jelentőséget, hogy egy független környezetanalitikai laboratórium vizsgálatának jegyzőkönyvéből azt is megtudhatjuk, hogy a Rák-patak üledékében a csatornabekötés feletti és alatti szakaszon két komponens, a nitrát és a szerves oldószer tekintetében markáns eltérések mutathatók ki. Azt gondolom, ez egy olyan ügy, amelyet, ha a környezetvédelem fontos az ügyészség számára, jobban megvizsgál, és lényegre törőbben megnézi, hogy ki és hogyan befolyásolja egy ügynök a végkifejletét. De azt gondolom, hogy Magyarországot továbbra is az OECD a külföldi vesztegetés elleni egyezményt korlátozottan végrehajtó országok csoportjába sorolja. Én nagyon remélem, hogy ebben lesz változás, és be tudjuk bizonyítani az OECD-nek is, hogy ez nem az az ország, ahol ilyen dolgok megtörténhetnek.

Még egy ügy, ami számomra nagyon fontos, és már nagyon sokszor felvettem itt a Parlament falai között is, és már az előző ciklusban is nagyon sokszor megtörtént ennek a problémának a felvetése, hiszen négy év telt el azóta, hogy az MSZP Demokráciaközpontja feljelentést tett a KSE Kft. botrányában - abban a számlázási botrányban, ahol a közel 100 százalékos önkormányzati tulajdonban lévő kft. három olyan céggel kötött marketing- és reklámcélokra szerződést, amelyeknek portfóliójában nem szerepelt ez a tevékenység. A négypartis önkormányzati vizsgálóbizottság megállapítása szerint két év alatt a három cég összesen 298 millió forint közpénzt kapott. Az ügyben, ahogy mondtam, az MSZP Demokráciaközpontja megtette a feljelentést. Amit tudni kell a háttérben erről a cégről, az az, hogy a kecskeméti cégek gazdálkodásáért felelős alpolgármestert, aki a mai napon már Kecskemét polgármestere, Szemereyné Pataki Klaudiának hívják - utalok a marketingszer-

ződések megkötésére -, aki azóta nagy sikert futott be, hiszen volt már országgyűlési képviselő Matolcsy György helyén, majd most már Kecskemét polgármestere.

(14.00)

Az ügyben egyébként még mindig nincs döntés, pedig azt láthatjuk, hogy ha éppen arról van szó, hogy nagy hírt kell verni, akkor egy Galambos Lajos ügyében sajtónyilvánosan tudnak elvinni embereket bilincsel a kezükön, és olyan ügyekben, ahol négy év alatt nem történik semmi, mert éppen nincs rá igény, ott pedig tényleg azt látjuk, hogy az emberek is érzik, hogy nem történik semmi komolyabb kihágás és nem történik semmi az ügyben.

A napokban megjelent újságcikkek alapján egy dolgot tudhatunk, hogy a nyomozás lezárult, hat személyt gyanúsítanak hűtlen kezeléssel, a nyomozó hatóság indítványozza ellenük a vádemelést. 450 millió forint kár keletkezett ebben az ügyben. Ha ehhez az összeghez még hozzáadjuk a KSE felszámolója által nyilvántartásba vett követeléseket, akkor plusz 335 millió forint közeli összeget írhatunk fel. Ha ezt összeadjuk, ez 800 millió forint.

A Kecskeméten élő emberek fejében már nagyon sok minden megfordul. Csak nagyon rossz érzés, és az a baj, hogy az emberekben rossz érzés van, ha azt látják, hogy olyan ügyben, ahol politikusneveket is lehet hallani és politikusnevek is felmerülnek, ott valahogy lassabban történnek a dolgok, vagy ha nem is lassabban, akkor gyorsabban zárulnak le a nyomozások.

Az a baj, hogy szerintem el kellene oszlatni az emberekben ezt a rossz érzést, el kellene oszlatni, ne azt érezzék, hogy a külföldi OECD-nek igaza van ebben a dologban, hogy itt megtörténhet ilyesmi. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Szakács László képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Helyettes Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is egy picit meg vagyok lepődve azon a gyér érdeklődésen *(Dr. Vitányi István közbeszól.)*, ami a legfőbb ügyész úr beszámolóját övezi. Szerintem képviselőtársam nyomjon egy kétpercesre gombot, és akkor mi is fogjuk hallani meg tudunk is rá reagálni, ha elmondja a véleményét.

Amiről viszont beszélni szeretnék, azt már többen is elmondták előttem. Azt mondják, hogy politikától mentes és kiszámíthatóan működő vádhatóság, politikától mentes és kiszámíthatóan működő ügyészség, erre van szükségünk ahhoz, hogy a közbizalom visszaálljon vagy a közélet tisztaságában az emberek bízzanak.

A legfőbb ügyész úr tavaly, ha indirekten is, de arra intett bennünket, hogy ne hozzunk egyedi ügyeket ide a parlament elé. Viszont azzal a fajta techni-

kai típusú beszámolóval egészen biztosan nincs gond, legfőbb ügyész úr, amit elhoz nekünk, hiszen abban biztosan olyan adatok vannak, amelyeket alá lehet támasztani, és biztos vagyok benne, hogy azokkal nagyon is nehéz volna vitatkozni.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Mégis, ha emögé nézünk, akkor azt látjuk, hogy az egyedi ügyek azok, amelyek formálják a közbeszédet, és a közbeszédben kialakuló vagy éppen lerontható közbizalom esetén pedig ezek az egyedi ügyek és ezeknek az egyedi ügyeknek a közbeszédben történő megítélése az, én úgy gondolom, ami sokkal többet számít annál, mint azok a bűnözési statisztikák, eredményességi mutatók, hatékonysági mutatók, amelyeket önök látnak. Az is egészen biztosan nagyon sokat nyom a latban, meg a felderítés hatékonysága is, de én úgy gondolom, hogy a legfontosabb dolog az volna, hogy az önök intézményét, a Legfőbb Ügyészséget közbizalom övezze, és én attól félek, hogy pillanatnyilag - jó pár ügyet itt felsoroltak a kollégáim, és gondolom, hogy fognak is még majd - ebben nem állunk jól. Abban nem állunk jól, hogyha nagyon sokszor látunk politikai indíttatású ügyeket vagy éppen politikai indíttatásból elhalni ügyeket. Nem tudjuk azt mondani, hogy politikától mentes ez a fajta munka, márpedig én úgy gondolom, hogy ez volna a legfontosabb.

Még egy dologgal, legfőbb ügyész úr, egészen biztosan hadilábon állunk. Többen gondolják azt, hogy a közvéleményt és a nyilvánosságot sokkal szélesebb körben kellene tájékoztatni. Megmondom őszintén, ezzel még talán a saját képviselőtársaimmal is vitatkozva, néha úgy gondolom, hogy ezt elégséges módon kellene, mert van, amikor egyáltalán nem tájékoztatják a közvéleményt, szinte a nyilvánosság kizárásával történnek dolgok - persze ezt szakmai indokok és a nyomozás érdekei előírhatják -, van, amikor viszont, legfőbb ügyész úr, önök nem tesznek semmit, amikor konkrétan jegyzőkönyvek jelennek meg az interneten, jegyzőkönyveket olvashatunk internetes portálokon. Se a nevek nincsenek kitakarva, de még a nyomozó neve és a rangja sincs kitakarva ezeken a jegyzőkönyveken, ami bárki által hozzáférhető, blogokon, portálokon jelenik meg. Én úgy gondolom, hogy itt pedig azért csak átesünk a ló túloldalára. Azt gondolom, legfőbb ügyész úr, hogy ebben egészen biztosan dolog van. Egy optimális tájékoztatás és hogy a nyilvánosság korlátozó funkcióját el tudja látni, olyan szintű bevonása egészen biztosan szükségeltetik. Nem jó ebben ez a fajta csapongás.

A tavalyi évben annyi egyedi ügyet hoztunk föl, hogy legfőbb ügyész úr nyilvánvalóan okszerűen mondta azt, hogy hát azért nagyon sokkal természetesen nincs olyan mélységben képbem, hogy itt rögtön szóban tudjon nekünk válaszolni, és én úgy gondolom, hogy mindannyiunkat jó érzéssel töltött el legfőbb ügyész úrnak az az ígérete, hogy írásban

nekünk válaszol. Azt is megmondom, hogy a jelenlegi kormányzati működéshez képest formabontó módon még jobban örültünk annak, hogy tényleg meg is kaptuk ezeket a leveleket.

*(A jegyzői székben Hegedűs Lorántné
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Majd felbontván ezeket a leveleket azt láttuk, hogy ténybelileg azt írja le a legfőbb ügyész úr nekünk, ami helyes, hiszen úgy történt, de azokat a tényeket mi is ismerjük. Mi vitatjuk, hogy az ügy helyesen történt-e, és erre nem találtunk magyarázatot. Én akkor a Pécsi Vízmű ügyét hoztam fel, ahol Tóth Bertalan képviselőtársam tett feljelentést. Az ügyet talán nem kell bemutatni, egész egyszerűen a Pécsi Vízmű igazgatóját kidobták az irodájából, hogyha most leegyszerűsítsem a kérdést és a tényállást.

Először Tóth Bertalan képviselőtársam azt a levelet kapta az ügyészségtől a feljelentése kapcsán, hogy csatolja be a bizonyítékait. Ez a büntetőjogban azért eléggé nehezen értelmezhető dolog, ahol azért van egy nyomozó hatóság, sőt egyébként a nyomozó hatóság és a vádhatóság egy államban ezt kizárólagos kompetenciának tartja, hogy csak ő nyomozhat, és más pedig nem is nyomozhat ebben az ügyben. Majd ezt megpanaszolván, elfogadván egyébként ezt a fajta érvelést, hogy valószínűleg a nyomozó hatóság van azért, hogy nyomozzon, nem kértek további bizonyítékokat a feljelentőtől.

A második levél ennél jóval értékelhetőbb, de természetesen jóval rosszabb is volt, és legfőbb ügyész úr sajnos ezt megerősítette nekem írott válaszában, ahol azt írta, hogy az egy helyénvaló dolog, hogy úgy látták akkor a nyomozó hatóság és az azt felügyelő vádhatóság részéről, hogy a szándékosság abban az ügyben, ahol reggel 7 órakor kiviszik egy őrző-védő cég emberei egy társaság vezérigazgatóját az irodájából, a szándékosság nem bizonyítható.

Tehát ha itt egy kicsit mögé nézünk, és megnézzük, hogy a törvényt mit mond erről, hát akkor biztos gondatlanul követték el, ha szándékosan nem, és abban önöknek igaza van, hogy ezekben az esetekben a gondatlanságot nem rendeli a törvény büntetni. Tehát azt belegondolni ebbe a dologba, hogy aki oda bement, nyilvánvalóan sokadmagával, az valójában tervezetlenség, ha úgy tetszik, akkor véletlenül arra járván előre látta a tettének következményeit, de könnyelműen bízott azok elmaradásában, úgy gondolom, hogy rosszra tanítja a magyar társadalmat, hogy ha ezt meg lehet tenni. Ha egy önkormányzati többségi tulajdonú társaság vezérigazgatójának a működésével valaki nincs megelégedve, akkor ugyan, ha nem is szánt szándékkal, de akkor véletlenül, hogy úgy mondjuk, akár gondatlanul is elkövetve fogja magát és néhány fogdmeggel kivezetteti őt a cég ajtaján. Ezzel önök azt üzenik a magyar társadalomnak, hogy ez így rendben van. És az a cég, amely ezt megcsinálta, a mai napig működik, szolgáltat, hullámzó minőségben, de szolgáltat. Múltkor már a

Gazdasági Versenyhivatal is egyébként elmarasztalta ezt a céget.

Tehát én úgy gondolom, hogy ezekben a tekintetekben teljesen mindegy, hogy a gondatlanságnak melyik formáját vesszük, és nem bírósági tárgyaláson vagyunk, hogy ebben érveljek, de talán még egyszer át kellene gondolni, hogy mit üzen olyankor az ügyészség, amikor azt mondja, hogy ilyen esetekben ilyen-olyan mondvacsínált okokra, amikről önök is tudják, hogy nem igaz, jogszerű, de nem igaz, ezekre hivatkozva elutasítják a nyomozást. Én úgy gondolom, hogy ez borzalmas módon rombolja a közbizalmat, borzalmas módon rombolja a közmorált.

(14.10)

Utána ne nagyon csodálkozzunk azon, ha mindenki ahelyett, hogy időnként erkölcsi és morális kötelességének eleget téve belátná valamilyen hibáját, mindenfajta mondvacsínált magyarázatokat fűz a saját cselekedeteihez, ha a Legfőbb Ügyészség, illetve az ügyészség, a kizárólagos vádhatóság időnként ezt üzeni a társadalomnak.

Még egy ilyen ügy van, ami viszont aktuális, nem tavalyi, bár a tavalyi ügyben sem történt sok minden ezen kívül, az pedig a Quaestor-ügy. Tudom, hogy folyamatban lévő ügyről van szó, és azt is tudom, hogy ilyenkor nagyon sok mindenre a nyomozás érdekében nem lehet válaszolni. De persze mögöttünk hagytunk már egy bizonyos időszakot a Quaestor-ügyből ahhoz, hogy felmerüljenek kérdések. És úgy gondolom, egy parlamenti beszámolóban - ugyan ez egy egyedi ügy, de annyi embert érint, akkora tömegű pénzről van szó, 220 milliárd forint-ról, 1 milliárd dollárról, ami kézen-közön eltűnt - a közvélemény ennek nagyobb nyilvánosságára, több tájékoztatásra és az államháztartást érintő kérdésekben is több tájékoztatásra kíváncsi. Talán ez megmagyarázható ebben az ügyben.

Persze, fel kell tenni a kérdéseket. Hosszasan magyarázkodtak korábban az egyik televízióadásban is, de itt legfőbb ügyész úrtól is meg szeretném kérdezni, hogy hogyan értékeli azt, hogy több mint 10 napot csúszott az első nyomozati cselekmény megtétele, a Quaestor összeomlása után 10 napnál több idő telt el addig. Hogyan értékeli, hogy visszaállítható-e az az állapot, ami ez alatt az időszak alatt, az első nyomozati cselekmény megtételéig fennállt? Visszanyerhető-e minden olyan adat, ami közben eltűnhetett? Hogyan értékeli legfőbb ügyész úr, miért késlekedtek az első nyomozati cselekmény megtételével?

Ezt azért is kérdezem, mert ez az időszak eleendő volt ahhoz, hogy egyszer ez a cég gazdát cseréljen. Ez a cég 220 milliárd forintnyi pénzt kért kölcsön az emberektől, hozzáteszem, mellette nagyon sokat a magyar államtól is, ezt a céget közben egy rovott múltú közmunkásnak, Orgován Bélának eladta a tulajdonosa. Majd ugye, észbe kapván, hogy itt valójában nem egy betéti társaságról van szó, bár

azzal sem lehet ezt megcsinálni, no de egy ekkora zrt.-vel egészen biztosan nem, akkor gyorsan visszavette. Közben be lehetett jelenteni a csődeljárást, amit soha nem indítottak el. Kérdezem ügyész urat, hogy van-e ebben az ügyben álláspontja, mint a törvényesség órének, esetleg egy közérdekű kereset indítása érdekében, hogy okozhatott-e ez kárt. Milyen taktikai lépés volt az, hogy bejelentenek egy csődeljárást, amit nem indítanak el? Emellett természetesen számos olyan kérdés van, ami felmerül ebben az ügyben. A Quaestor-károsultak a mai napon az önök irodái előtt is tüntettek, és amennyire én tudom, önök is megkapják ezt a kérdéssort. De azért egy jó párat ki fogok én ebből most említeni.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Ön informálódik-e és milyen gyakorisággal a Quaestor-ügy nyomozásáról? Elégedett-e ön a nyomozás eredményével? Azt szeretném megkérdezni, hogy a vagyon kimentését megpróbálták-e megakadályozni ebben az időszakban, ami eseménytelenül telt el. Igaz-e az, amit többen néha állítanak a sajtóban, hogy önök meghíúsították a vagyonkimentést? Viszont akkor mi ügyész úrnak az álláspontja azokról a sajtóhírekről, amelyek szerint a vagyon folyamatosan csökken, és nem tudják megmondani, hogy most éppen hol tart a Quaestor vagyonának felértékelése, illetve annak megléte?

Legfőbb Ügyész Úr! Van-e arról információja, hogy hány feljelentés érkezett a Quaestor-ügyben? Ha van információja, akkor azt szeretném megkérdezni, minekutána itt jelentős mennyiségű közpénz volt... Nem olyan régen képviselőtársam, Tóth Bertalan feljelentését utasították el bűncselekmény hiányában, mert nem történt hűtlen kezelés, ha 72 milliárd forint környéki pénzt forgatott ott meg a külkereskedelmi és külügyminisztérium, viszont azt tudjuk, hogy a külkereskedelmi és külügyminisztérium 3,8 milliárd forintot onnan vett ki. Van olyan minisztérium, amelyik ennél sokkal többel ragadt be a Quaestor-ügynél?

Közpénzről van szó, felelős emberekről van szó. Legfőbb ügyész úr, az lenne a kérdésem, kapott-e ön bármelyik kormányzati szervtől, hivataltól, minisztériumtól feljelentést annak érdekében, hogy a minisztérium elősegítse azt, hogy minél hamarabb a végére tudjanak járni ennek a bűncselekménynek, a közpénzeket pedig meg tudják védeni. Utolsó kérdésem pedig az lenne, hogy a törvényesség óréként indítottak-e közérdekű keresetet, mondjuk, tudjuk, hogy nem, ezért inkább azt kérdezem, hogy kívának-e indítani közérdekű keresetet a Quaestor-törvény be nem tartása érdekében, amit ez a parlament 97 százalékos többséggel megszavazott, majd az arra hivatott szervek ezt nem hajtják végre. Ennek az okát kiderítenék-e egy közérdekű keresettel? Urambocsá, ki is kényszeríthetnék. Esetleg közérdekű keresetben meg kívánják-e azt tudni, hogy a külkereskedelmi és külügyminisztérium háttérintézte, a Magyar Kereskedőház 3,8 milliárd forintot értékpapírban vagy forintban kapott-e vissza, és ki adott erre utasítást nekik? Úgy gondolom, a törvényesség óréként erre

önöknek egészen biztosan joguk van, lehetőségük van és felelősségük is van ebben.

És egy utolsó kérdés: indítanak-e abban közérdekű keresetet, hogy a Quaestor Hurrira Kft. végelszámolását elrendelő taggyűlés, figyelemmel arra is, hogy mind a ketten előzetesen vannak, hol folyt le? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Legfőbb Ügyész Úr! Helyettesei! Tisztelettel köszöntöm önöket a Ház falai között. Egy kicsit szomorú vagyok, ugyanúgy, mint néhányan képviselőtársaim közül elmondták, hiszen olyan fajsúlyos kérdésekről esik szó a Ház falai között, amelyek tekintetében, úgy gondolom, nagyobb tiszteletet érdemelnének önök személy szerint meg a téma is képviselőtársaim részéről, legkiváltképp kormánypárti képviselőtársaim részéről.

De hát nem csodálkozom én ezen, mert nem oly régen, talán a múlt héten, de lehet, hogy e hét első napján, nem is emlékszem már, amikor a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság dolgairól beszéltünk, 2014 beszámolójáról, 2016 tervezetéről, még ettől, hogy mondjam, siralmasabb kép tárulkozott elénk. És akkor, mondjuk, annak a hivatalnak, hatóságnak a vezetői sem tisztelték meg a parlamentet, hogy meghallgassák a róluk szóló folyamatokat. Önök itt vannak, ezt köszönöm önöknek.

És azt is köszönöm, hogy a tavalyi esztendő, azt hiszem, december 12-ei beszámolója kapcsán főügyész úr annak az ígéretének eleget tett, hogy amiről nem tud itt, a Ház falai között beszélni, arról írásban tájékoztatást ad. Megtette; jelzem: megtette. Az egy másik dolog, hogy mennyire vagyunk elégedettek azokkal a megfogalmazásokkal, tájékoztatásokkal, amelyek akkor ezekben a papírokból leírásra kerültek. Van hiányérzetünk e tekintetben, azért ezt szeretném jelezni.

Nem volt rossz esztendeje az ügyészségnek, már olyan értelemszerűen mondom és gondolom ezt, hogy gyakorlatilag, ha jól emlékszem, 1454 millió forinttal több pénzzel gazdálkodhattak. Ez nem kevés, ez egy jelentős pénzügy. Én örülök annak, hogy az igazságszolgáltatás színterén bővülő pénzforrások állnak rendelkezésre. Annak még inkább örülnék, ha ez párosulna azzal is, de legalább az én érzetemben hozna változást, hogy mindenképpen megerősítene a pártatlan, elfogulatlan működés mikéntjét. Lehet, hogy az én érzetemmel van baj és probléma, mondhatja legfőbb ügyész úr, de azt gondolom, ha csak én érzem így, akkor nem lenne vele probléma. De ebben az országban nagyon sokan érzik ezt így, nagyon sokan mondják, gondolják azt az álláspontot, ami arról szól, hogy az elfogulatlanság ma nem érvényesül minden tekintetben, főleg nem azokban az ügyekben, amelyek úgymond már politikai érintettségű ügyekként jelennek meg.

(14.20)

Legfőbb Ügyész Úr! Nem fogom megismételni a tavalyi kérdéseimet, de kettőre visszahivatkoznék. Ezekre, ha tud, kérem, most is majd az összefoglalójában válaszoljon, ha nem tud, akkor pedig arra kérem nagy tisztelettel újól, hogy legyen kedves tájékoztatást adni majd írásban, de jobb szeretném, ha most itt tudna választ adni rá.

Akkor nyilván helyzetemből fakadóan egy miskolci, Borsod-Abaúj-Zemplén megyei ügyvel kapcsolatosan kérdeztem. Volt dr. Kriza Ákos polgármester úrnak egy 68 tárgyban történő feljelentése. Ennek a feljelentésnek a kapcsán ön jelezte is egyébként menet közben, hogy 3 ügyben bizonyítottság hiányában, 64 ügyben bűncselekmény hiányában a nyomozást gyakorlatilag megszüntették, és jelezte ez év kora tavaszán, hogy a nyomozás egy ügyben még folyamatban van. Szeretném, ha erről egy kicsit többet tudna szólni, mert évről évre mindig csak azt hallgatjuk, hogy mi az, amiben gyakorlatilag a folyamatbanlévőség az, ami visszaigazolódik, és nem azt, hogy mikor ér a végére, mondjuk, egy ügynek az ügyészség. Azt gondolom, hogy ha egy ügyben még nyomozás van, akkor egy ügyben talán hónapok alatt és nem évek hosszú során keresztül kellene a végére érni.

Hozzáteszem, persze van erre is példa, de ezzel nem a saját szavaimat cáfolom, hanem azt az előbb említett elfogultság-pártatlanság kérdéskört érintem, hogy ezzel párhuzamosan Miskolc város szintjén volt a Magyar Szocialista Párt miskolci szervezetének is feljelentése, ha jól emlékszem, 77 ügyet érintően, és szeretném jelezni önnek, de biztos tudja ön is, hogy egymásfél, inkább másfél esztendő ideje alatt ezeket az ügyeket csontra letisztították, gyakorlatilag megszüntettek minden nyomozást. Érdekes, hogy ami a Szocialista Párt részéről történő feljelentés volt, azok nagyon rövid időn belül, 77 ügyben másfél év alatt rendezésre kerültek, ami dr. Kriza Ákos polgármester úr részéről történt, ott még mindig, évek hosszú sora elteltével is van olyan, amely tekintetében a nyomozás megszüntetésére nem került sor. Meddig? Mikor? És a többiekét miért oly gyorsan?

Szóval, azt akarom mondani, hogy nem véletlenek azok a kinyilatkoztatások, nem csak tőlem és nem csak ezen ügyek kapcsán, ez csak egy példa a sok közül, ami az elfogultság, a részrehajlás, a pártatlanság kérdéskörét felveti; legalább felveti, ha nem is bizonyítja.

A másik ügy, amelyről frakcióvezető-helyettesünk, Harangozó Tamás már az előbbieken szólt, ez a trafikügy, amely tekintetében nem ismétlem az ő szavait, csak azt mondom, hogy kettő és fél év elteltével, akkor, amikor kézzelfogható dolgok, a laikus számára is kézzelfogható dolgok állnak rendelkezésre, nem történik mindaz, aminek történnie kellene. És azt a példát nem is akarom forszírozni, hogy biztos ismerete van a legfőbb ügyész úrnak is arról, hogy annak idején például Miskolcon, azt hiszem, 80 vagy 82 koncesszió volt, abból 20-at kettő fideszes önkormányzati képviselő vitt el érdekes módon.

Nem egyet, nem kettőt, húszat kettő fideszes önkormányzati képviselő vitt el! Ez úgy teljesen rendben van, ezzel semmi gond, ezzel semmi probléma nincs. Nem forszírozom tovább, csak szeretném visszajelezni megint az elfogulatlanság, a pártatlanság, a részrehajlás és sok minden egyéb más tekintetében a viselkedést.

Azt szeretném mondani, hogy persze mindezek mellett tiszteltem és becsülöm azokat az ügyészeket, alügyészeket, fogalmazókat és mindenkit, aki ebben a munkában részt vesz, hogy durván azt az 1 millió 100 ezer, 1 millió 200 ezer ügyet messze-messze döntő többségében tisztességgel tudják kezelni, amely a rendszert megérinti. Köszönet nekik ezért.

De ami talán legalább ilyen fontossággal bír, az az, hogy ha nekik köszönetet mondunk, akkor azt mondjuk, hogy köszönet a bűn üldözőinek, de nem azoknak, legfőbb ügyész úr, nem azoknak, akik a kormánypártok szolgálóleányává váltak. Minden bizonnyal az emberek érzetében nem véletlenszerűen alakulnak ki ilyen fajta viszonyulások; nem én mondom. Ha én mondanám, akkor nem lenne semmi probléma ezzel. Akkor, amikor az emberek sokasága fogalmazza meg ezeket a gondolatokat, akkor már sokkal nagyobb baj van megítélésem szerint. Mondtam az elfogulatlanságot, mondtam a pártatlanságot, a részrehajlást, a kettős mércét, sok mindent mondhatnék e tekintetben, vagy épp a szakmai függetlenség kérdéskörét.

Nem szeretném az ön személyét semmilyen értelemben sem bántani, nem szeretnék visszautalni, nem szeretnék az identitástudatára hivatkozni, nem szeretnék, de végül is ön valamikor fideszes képviselőjelölt volt. Ilyen értelemben úgy gondolom, azt hiszem, nem túl messze áll a mai hatalomtól. Nem akarok példák sokaságára visszahivatkozni, a Fidesz választmányi üléseire, az ottani szerepléseire, sok minden egyéb másra, nem. Nem ezt akarom tenni. De azt mindenképpen szeretném mondani, hogy nagyon boldog lennék, ha el tudná oszlatni bennem a kételyeket a tekintetben, hogy az ön személye a pártatlanságot magában tudja hordani, hordozni, és az ön cselekedetei nagymértékben azt szolgálják, hogy az igazságszolgáltatás politikai befolyásoltságtól való mentessége erősödjön.

2014 telén, amikor itt a beszámoló elhangzott, úgy éreztem, hogy nem sikerült feloldania bennem ezeket a kételyeket. Ma sem tudom azt mondani, hogy ezek a kételyek elmúltak, de nagyon szeretném, ha elmúlnának idővel, mert nem jó senkinek. Nem jó a politikának, de legkiváltképp nem jó az országnak az, ha ilyen értelemben a kétség ott van az emberek tekintetében. Akkor, amikor ön arról szól, hogy milyen váderedményességet tudnak felmutatni - 95 százalék feletti most, ha jól emlékszem, a tavalyi esztendőben 96,6 százaléknyi, mint ahogy a pulpitusról megfogalmazta -, akkor Bárándy képviselőtársam, vezérszónokunk gondolata is eszembe jut ezzel egyetemben, mármint az, hogy igen, de mi van az úgymond politikai érintettségű ügyekkel; mármint ha van politikai érintettségű ügy. Attól függ, hogyan kezelik mindeze-

ket. Szerintem van, mert ugyanúgy, mint általában véve a politikában is vannak olyan ügyek, amelyek nyilván az ügyészséget megérintik, de a kezelés formátuma tekintetében mi van, illetve a váderedményesség tekintetében mi van? Ott is 96,6 százalékos eredményességet tud felmutatni vagy 20-at, 40-et, 60-at? De közelében sem a 96,6 százaléknak.

Azt gondolom, ez viszont óriási probléma, mert ezt megint megalapozza az elfogultság, a pártatlanság, a kettős mérce, a részrehajlás és sok minden egyéb más kérdéskörét. Azt akarom jelezni, hogy akkor, ha az eljárási cselekmények tekintetében és a politikai eseményekhez való igazítás tekintetében anomáliákat vélünk felfedezni, mondjuk, adott esetben egy választást megelőzően négy nappal az ügyészség a postás szerepét játssza el, vagy egy másik választás előtt három héttel indít el olyan folyamatokat, amelyek... - ezekre nem lehet azt mondani, hogy véletlenszerűek. Véletlenek nincsenek, legalábbis az ügyészség munkálkodásában az én megítélésem szerint nincsenek. Jó lenne ezen változtatni. A változtatás készsége mindenki benn rejlik szerintem, a lehetősége is adott. Jó lenne változtatni, mert az sokat segítene az országnak. Jó lenne változtatni és úgy gondolkodni, hogy semmi nem örök, főügyész úr.

Semmi nem örök! (Dr. Répássy Róbert: *Te sem vagy az!*) Bár az ön pozíciója öröknek tekinthető. Répássy Róbert bekiabálása után azt mondom, az övé már nem. (Dr. Répássy Róbert: *A tied már nem!* - Mesterházy Attila: *Rossz érzés, ha leváltják az embert!*) Tehát azt szeretném jelezni, főügyész úr, hogy ugyan önt 9 évre kinevezték, a 9 év eltelte után a mai szabályok alapján azzal kell szembenéznünk, hogy kvázi a leválthatatlan, mert egy blokkoló egyharmaddal megteremthető az, hogy ön ne legyen leváltható.

Hozzáteszem: ez elég nagy baj, mert már nem azért, mert ön maradna adott esetben a főügyész, hanem azért, mert ha egyre több emberben a kétely felvetül a tekintetben, hogy akár az ügyészségek tekintetében a legfőbb ügyész személye a pártatlanságot nem sugározza vissza, akkor ez bizonyos értelemben az igazságszolgáltatás politikai befolyásoltságát alapozhatja meg. Ez meg nem jó, ez igen nagy probléma.

(14.30)

Azt gondolom tehát, hogy a szakmai munkásságának a minél magasabb szintre emelése mellett arra is törekedni kellene, hogy ezek a fajta érzetek, szerintem nem rossz érzetek, hanem ilyen értelemben rosszízű érzetek el tudjanak múlni. Ehhez viszont tényleg olyan igazságszolgáltatást kell működtetni, amely az emberek érdekét, a bűn üldözését szolgálja, és nem pártokat, nem hatalmon lévő pártokat szolgál ki.

Nézzé, főügyész úr, nem megyek bele a részletekbe, majd még inkább szólok egyszer, de azt szeretném jelezni mindenképpen, hogy amit a korrupció kapcsán tapasztal az ország, amit nemcsak a par-

lament falai között ellenzéki képviselők mondanak és fogalmaznak meg, és az ahhoz való viszony akár a bűnüldöző szervek részéről, akár a Legfőbb Ügyészség részéről, legalábbis kérdéses. Nem én teszek állításokat. Nem. Ön is tudja nagyon jól, hogy a Transparency International épp 2015. VIII. havában, talán, megjelent összegzése milyen beltartalmat hordoz. Bárányi képviselőtársam szolt is néhány gondolatot erről. Nem hiszek csak egy mérési adatsornak, de amikor sokfajta adatsor áll össze, amikor a korrupcióértékelési indexben történő elmozdulások nem pozitív képet mutatnak, amikor a régiós viszonylatban történő elhelyezkedésünk e tekintetben nem javuló, hanem romló, amikor az Európai Unió 28 tagjának sorában Magyarország a 21., a 21., tehát lejjebb csúszunk folyamatában, az alsó harmadban vagyunk, Magyarország a korrump harmadban helyezkedik el, miközben ezzel szemben azt látom és érzékelem, hogy nincs megfelelő hatékonyság ennek a megváltoztatására, akkor, azt gondolom, nagy bajok vannak. De majd kicsit részletesebben beszélek erről a következő hozzászólásomban. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Turi-Kovács Béla képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Annak idején, amikor az a vita folyt, hogy vajon a legfőbb ügyész alá rendelt független ügyészséggel történjen-e az ügyészség működtetése, vagy más, kormányhoz rendelt módon, akkor azt reméltük, hogy az ügyészséget ezzel a lehetőséggel távolabb lehet tartani a politikától. Azt reméltük, hogy sokkal kevesebb politikai támadásnak lesz kitéve. Úgy tűnik, hogy tévednünk kellett.

Ez a nap nem szól másról, mint a beszámoló teljes mellőzéséről. Minden bizonnyal a szocialista frakció akciójáról van szó, akik összetévesztették a beszámoló és a kérdés műfaját. E kettő a parlamenti műfajok között egymástól elkülönül. Az ügyész úr ugyanis kérdezhető. Ezeket a kérdéseket fel lehet tenni - de ez nem a beszámoló műfaja! Az ügyész úrnak nem tanácsot szeretnék adni, de én minden bizonnyal azt válaszolnám, hogy elhangzott egy csomó kérdés, benne van a jegyzőkönyvben, tessenek ezt feltenni majd akár szóban, akár írásban, és válaszolni fogunk. Ellenkező esetben itt fogjuk hallgatni, akik jól tudjuk, hogy e kérdések döntő része teljességgel megalapozatlan, hallgathatjuk a kérdéseket és válaszokat, és egyébként, úgy gondolom, személy szerint az én képességeimet biztosan meghaladná, hogy a Miskolctól az Al-Dunáig terjedő összes ilyen természetű kérdésre itt most kapásból hiteles válaszokat adjak.

Nos, nem ezért kértem szót, csak nem tudtam megállni, hogy ezt el ne mondjam, és ne próbáljuk meg helyretenni a műfajokat legalább egymás között, mert ha az ember hegedül, akkor nyilván nem zongorázik. Tehát itt is valami ilyesmiről van szó.

Tisztelt Ház! Arról van szó, hogy a legfőbb ügyész úr tartott egy olyan beszámolót, amelyben imponáló számokat lehetett hallani, de az ember már akkor érezte, hogy valahogy úgy van ez, mint a falusi cirkuszban, hogy hiába vannak a jó műfajok és a remek előadás, mégiscsak azt ordítják, hogy jöjjön a medve. Valahogy itt is erről van szó, jöjjön a medve. De azt gondolom, hogy az adott szituációban inkább azzal kellene foglalkozni, ami ennek a beszámolóknak a tárgya. Ez mi? A közbiztonság, az elkövetkezendő időnek azok a biztonságos lehetőségei, amelyek egyébként ebből a beszámolóból világosan kiderülnek. Nem hibátlan persze az ügyészség munkája sem, mint ahogy - nagy bátorsággal kijelentem - a miénk sem. Következésképpen nyilván lehet kérdéseket feltenni, és ezeket megfelelő keretek között nyilván meg is fogják válaszolni.

A magam részéről még külön szólni szerettem volna egy másik dologról is, és ez az, ami miatt szót kértem. Az merült fel már az elején egyfajta polémikaként, hogy létezik-e olyan, hogy politikai érintettségű ügyek. Azt gondolom, ha valami efféle létezik - biztosan létezik -, akkor az egészen más, az a bűncselekményekkel érintett politikusok kategóriája. Én ezt inkább így határoznám meg, és ezekkel az ügyekkel tényleg foglalkozni kell, tekintet nélkül arra, hogy milyen politikusról van szó. Azt gondolom, ne az ügyeket próbáljuk meg így, úgy vagy amúgy kipécézni, hanem kifejezetten azt jelöljük meg, hogy mik azok, amelyekről mi úgy gondoljuk, hogy üldözni kell, üldözték, nem üldözték eléggé. Ez egy eldöntendő vita.

Továbbá amire még szeretnék rámutatni, úgy gondolom, szintén nem közömbös. Ezért beszéljünk a pekuniáris részéről is ennek az ügynek: sok vagy kevés az a pénz, ami az ügyészséghez érkezik? A feladatukhoz képest én még kormánypártiként is azt mondom, hogy biztos nem sok, inkább kevés. Pontosan ezt mondtam a bíróságok esetében is. Az adott helyzetben ugyanis az a kíváncsi, hogy ami egy jobb és erősebb közbiztonságot igényel, az mindig áldozatokat is igényel. Ezeket az áldozatokat meg kell tudnunk hozni ahhoz, hogy eredményes legyen az ügyészség munkája.

Végül, de nem utolsósorban hadd mondjam meg őszintén, hogy az alapvető probléma, amely miatt ennyire politikai síkra terelődött ez az egész mai polémia, az jószerevével az, hogy minden kormány, amikor jön, ígér valami elszámoltatást. Az elszámoltatás első akciójának valamikor 1990 után kellett volna kezdődni. Na, akkor nagyot késett! Akkor olyan nagyot késett, hogy ezt követően aztán elkezdődött a láncreakció, és mi is ígérünk, meg még ők is ígérnek egy elszámoltatást, és mindenki elégedetlen, mert az elszámoltatás valahol azokon csattan, akiknek az elszámoltatáshoz az adatokat kellene szolgáltatni. Merthogy az adat kevés, nagyon kevés adat van. Ebből meg az következik, tisztelt Ház, hogy ha e tekintetben nem tudunk valamiféle észszerű megoldást találni, akkor ez a láncreakció folytatódik. Valahol a magyar közéletben belül, nyilvánvalóan egy tisztelt

több magyar közélettel, ott kellene ezt tudni majd befejezni. Nem a beszámoltatást! Mert a beszámoltatásnak egyszer a végére kell jutni. De ha egyszer eljutunk oda, hogy azt mondjuk, hogy igen, itt van a pont, akkor ott legyen elég, és attól kezdődően talán az ország dolgaira kellene koncentrálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Turi-Kovács Béla szavai egy kis komplementre indítottak engem is, hiszen Turi-Kovács Béla ennek a parlamentnek egy méltán tisztelt veteránja, aki több mint két évtizedet töltött a parlament falai között. Tehát amit mond, arra érdemes odafigyelni, és azt gondolom, érdemes megfontolni is. Annyi megértést kérnék képviselőtársamtól, hogy más egy kormánypárti frakcióban ülve ezekről a kérdésekről beszélni, és más egy ellenzéki párt padsoraiban ülve beszélni ezekről a kérdésekről.

Talán a parlamenti műfaj, engedjük meg, erre is való, hogy egy ilyen vitában az ellenzék kérdezzen, mert esetleg a korábbi kérdéseire vagy nem kapott, vagy nem olyan választ kapott, így valószínűleg ezt az alkalmat is szeretné arra felhasználni, hogy az általa fontosnak tartott témákról beszéljen, még akkor is, ha kérdés formájában, hiszen a végén majd várunk rá egy választ. Ettől vita valami. Nem attól vita a vita, hogy elmondja a legfőbb ügyész úr az előterjesztését, majd mi csendben végighallgatjuk, és a végén annyit tehetünk, hogy megnyomunk egy gombot, hogy támogatjuk vagy nem támogatjuk. Ebben kérem Turi-Kovács Béla megértését, hogy bizony az ellenzék azért is kérdez, mert úgy érzi, ezt az alkalmat is szeretné arra felhasználni, hogy a számára fontos kérdésekben megszólaljon; lehet, hogy önök számára nem fontos, mégis a mi számunkra fontos kérdésekben szeretnénk kicsit tisztábban látni. Amúgy pedig képviselőtársamnak a műfaj tekintetében elvileg teljesen igaza van.

(14.40)

Ezért engedje meg, hogy én is ebből a műfajból egy kicsit kilójak, már amit ön mondott, és én is szeretnék egy problémára figyelmet irányítani, ami természetesen egy kicsit kérdés formájában kerül majd megfogalmazásra. A választási kampányban volt egy civil szervezet, ez a Civil Összefogás Fórum vagy CÖKA Alapítvány, amelyik egy plakátkampányba kezdett. Ez a plakátkampány történetesen engem köztörvényes bűnözőként ábrázolt, ezért úgy gondoltam, hogy a bíróságon polgári peres eljárásban próbálok elégtételt venni azért, hogy köztörvényes bűnözőként állítanak a magyar társadalom elé, csak azért, mert egy más pártnak a jelöltjeként indulok a választásokon. Ezért úgy ítélt meg, hogy a szemé-

lyiségi jogommal ilyen értelemben visszaélt ez a civil alapítvány.

Elsőfokú bírósági döntés született - és azért kell egy kicsit hosszabban ecseteljem, hogy legfőbb ügyész úr pontosan értse a kontextusát ennek a dolognak. Az elsőfokú bíróság hozott egy ítéletet, ami nekem adott igazat mint felperesnek, miszerint ez az egyesület, alapítvány megsértette az én személyiségi jogaimat azáltal, hogy a képmásomat úgy használta föl, ahogy. A másodfokú bírósági döntés ezt felülírta, és úgy döntött jogerős ítéletében, hogy az alperes nem sértette meg az ilyen típusú jogaimat, és nagyjából itt a történet véget is érhetne, hiszen az ember tudomásul veszi, hogy másodfokon másképpen döntött a bíróság. De egy nagyon érdekes indoklást fűzött a másodfokú bíróság a döntéséhez. Ez így hangzott, hogy az „alperes - ez nevezetesen a CÖF, CÖKA, pontosabban a CÖKA szervezet - azon magatartása, hogy fotómontázs formájában jelenítette meg politikai véleményét, az alapjogának gyakorlása körébe sorolható olyan tevékenység, amely személyiségi jogvédelmet nem alapoz meg”. Tehát tulajdonképpen azt mondta a másodfokú jogerős bírósági döntés, hogy a CÖKA politikai véleményét gyakorolta, amikor ezeket az úgynevezett bohócos vagy ezen a néven elhíresült plakátokat kihelyezte Magyarország utcáira.

Na, ennek alapján, bevallom őszintén, én elkezdtem gondolkodni, és megnéztem a Civil Összefogás Közhasznú Alapítványnál, hogy mi a célja ennek az alapítványnak, tehát hogy miért jött létre, hogy mire szerveződött. A cél leírásánál a következő mondattal kezdi az alapítvány: „Az alapítvány célja, hogy hatásos eszköz legyen az ország gazdaságának formálásában úgy, hogy pártpolitikától függetlenül közvetíti az állampolgárok álláspontját a helyi gazdaságpolitikai és kormányzati tevékenység előmozdítása érdekében a közjóért.” Nem vagyok jogász, de annyit azért tudok, hogy van egy egyesülési jogról szóló törvény, amelyik kimondja, hogy a közhasznúsági nyilvántartásba vételhez a szervezet létesítő okiratának tartalmaznia kell, hogy a szervezet - ennek d) pontja így hangzik - „közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független és annak anyagi támogatást nem nyújt”. Ha egy kampányban nekem nem kell plakátokat kihelyeznem, mert nem én csinálom mint párt, hanem van helyettem egy civil szervezet, és ez nem tartozik bele a kampányfinanszírozási költségeimbe, akkor ez bizony a párt számára egy támogatást jelent egészen biztosan a napi gyakorlat szintjén. Tehát a civiltörvény és a CÖF vagy CÖKA saját alapító okirata szerint pártpolitikától függetlenül kellene működnie, és közvetlen politikai tevékenységet nem folytathatna.

Ezért 2015. szeptember 9-én egy beadványt adtam a Fővárosi Főügyészség részére, amiben erre az anomáliára vagy erre a lehet, hogy csak látszólagos ellentmondásra kívántam fölhívni a figyelmét az ügyészségnek, hogy egy törvényességi eljárás keretében vizsgálják meg, hogy ez az alapítvány vagy ez a Civil Összefogás Fórum megfelelő módon műkö-

dik-e a magyar törvények és a saját maga által leírt alapszabály formájában. Mert ha ez nem CÖF lenne, hanem mondjuk, „politikailag öntevékeny csoport”, tehát P, Ö, CS (*Derűlttség az MSZP soraiban.*), akkor érteném, hogy bármilyen politikai tevékenységet folytatna. De ez nem P, Ö, CS (*Derűlttség az MSZP soraiban.*), hanem CÖKA. Ebből kifolyólag bizony akkor vonatkoznak rá a megfelelő magyar törvények meg amit saját maguk leírtak.

Viszont két dolog miatt hozom ezt ide, a legfőbb ügyész úr asztalára. Az egyik az, hogy a legfőbb ügyésznek egyfajta, és lehet, hogy nem pontosan fogalmazok, ezt nézze el nekem, legfőbb ügyész úr, de van egy olyan utasítása önnek, hogy 30 napon belül válaszolni kell az ilyen típusú beadványokra. A Fővárosi Főügyészség nem válaszolt 30 napon belül, mert október 9-e volt a határidő. Azt sem kaptuk, hogy kell-e valami pluszadatokat beadni vagy valami kiegészítést csinálni, azt sem, hogy elindítottak bármilyen eljárást. Tehát az már csak úgy nem lenne rossz, ha egy állampolgár ad be egy beadványt, akkor egy választ kapjon arra, hogy most akkor mit csinálnak az ő beadványával.

De ez még nem lenne ilyen fontos egyébként, hogy az én személyiségi jogaimat sértik vagy nem sértik, mert ezzel a tudattal tudnék együtt élni, volt ennél durvább is a kampányban. De az igenis fontos kérdés, és ez már kihat a választójogi törvényre, az egész választási rendszerre és a kampányfinanszírozásra is, hogy Magyarországon megengedhető-e az, hogy a kampányfinanszírozást egy civil szervezet mögé bújtatva intézi a Fidesz. Hogy az megengedhető-e, hogy minden más párt hátrányban van a Fideszrel szemben, mert egy civil szervezeten keresztül a lejárató kampányát tudja szervezni, és közben el tudja azt játszani, hogy kérem, nekem ehhez semmi közöm nincs, mert ez valami civil szervezet. Hát, szeretnek minket, mi nem kértük, hogy szeressenek, csak hát szeretnek, ezért bármilyen mocskolódo kampányt tudnak bonyolítani, plakátolni, és ehhez ordenáré mennyiségű pénzt tudnak fölhasználni. Hiszen mindenki tudja, aki ebben a tereben a politikusi oldalon ül, hogy bizony a kampány pénzbe kerül még az óriásplakát is. És ráadásul átláthatatlan módon nekik nem kell elszámolni azzal pontosan és precízen, hogy hogyan, miként, honnét gyűjtve szerezték ezeket a forrásokat, miközben az összes politikai pártnak meg képviselőnek természetesen jogszerű módon el kell számolni ezzel az összeggel.

Tehát nem hoztam volna ide ezt a kérdést, mert ellevezgettem volna én még a Legfőbb Ügyészséggel is vagy a Fővárosi Főügyészséggel ebben a témában, ha nem lenne ennek egy társadalmi, közpolitikai kihatása. És nem azért csinálom ezt a pert vagy ezt a bejelentést én sem, mert úgy gondoltam, hogy most enélkül nem tudok élni, hanem egyszerűen azért, mert ennek az én megítélésem szerint úgymond tovagyűrűző hatása van vagy nagyobb hatása van, mint pusztán az, hogy egy közéleti szereplőnek a képmását éppen mire használják föl, hiszen ilyen a miniszterelnök úrral is történt az elmúlt időszakban.

Hozzáteszem, akkor rögtön a Fidesz úgy is reagált, ahogy ilyenkor kell, hogy megsértődött rajta, hogy bizonyos célokra használták éppen a miniszterelnök arcképét. Legutóbb egy újságban, ha jól emlékszem, Hitler-bajusszal szerepeltették. Azon érdekes módon mindenki föl volt háborodva a kormánypárti padsorokban. Amikor ellenzéki képviselőkkel történik nem teljesen hasonló, de mégiscsak sértő dolog, akkor kicsit elnézőbbek, de ezzel sincsen semmi gond, mert ez bőven belefér a politikai vitákba és véleménynyilvánítási kérdésbe.

Tehát magyarul, a legfőbb ügyész úrtól egy teljesen más aspektusból ezért erre várnék egyfajta választ vagy egyfajta iránymutatást, hogy mely civil szervezetek azok, amelyeket jobban kell felügyelni meg ellenőrizni, melyek, ahol óvatosabban nyúl hozzá, van-e ilyen egyáltalán. És talán egy picit még egy pillanatra visszaulva Turi-Kovács Béla szavaira is, nekünk nem az a bajunk, hogy vannak ügyészségi vizsgálatok, amelyek politikusokat is érintenek. Ez a természetes. Ha valaki törvényt, szabályt sért, akkor természetes, hogy el kell járni. Ez a mindenkori elvárás a mindenkori igazságszolgáltatással szemben. A mi kérdéseink nagyjából arra próbáltak utalni, lehet, hogy nem pontosan fogalmaztunk, hogy úgy tűnik számos esetben, hogy vannak egyenlőbbek vagy még egyenlőbbek az egyenlők között. Tehát van, amikor üldözik, van amikor meg nem üldözik ilyen értelemben az úgynevezett bűnt vagy a politikus bűnözését.

Ennél az esetről is egy picit annyiban analógia, hogy van civil szervezet, ahol jogosan lép föl és helyesen az ügyészség, van, ahol meg ez egy kicsit nehezebben megy, és mi annak örülnénk, ha tényleg az lenne, amiről a legfőbb ügyész is többször beszélt, nevezetesen, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő értelemszerűen. Tehát, mi pusztán az egyenlő bánásmódot várjuk, kérjük, semmi extrát nem kérünk magunknak. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Igen, valóban itt elhangzott már többször az, hogy milyen imponáló számok vannak ebben a jelentésben, ezt mondta Turi-Kovács Béla is. Az a baj, hogy ezek mögött az imponáló számok mögött - tudjuk Churchill óta, hogy ő csak annak a statisztikának hisz, amit ő saját maga hamisított -, tehát az imponáló számok mögött meg kell nézni azt, hogy ezek valóban milyen tartalmat is jelentenek.

Az ügyészség megítélésével kapcsolatosan szerintem elsődlegesen nem az imponáló számok számítanak. Véleményem szerint a magyar társadalomban és a magyar emberekben leginkább az minősíti az ügyészséget, hogy igazán félnek-e tőle, van-e az ügyészségnek respektje. Hiszen az ügyészség az a szerv, amelyik a törvényességet felügyeli,

amelyik a törvények betartását kell hogy szem előtt tartsa minden egyes esetben.

(14.50)

Az emberek elhiszik-e azt a jelenlegi ügyészségnek, hogy aki bűnöző, arra az ügyészség részrehajlás nélkül lecsap? Az ügyészség vádemeléssel és minden egyéb mással őröködik-e afelett, hogy bűncselekményeket ne követhessenek el? S hogy elhiszik-e az emberek azt, hogy az ügyészséget nem érdekli, kiről van szó, lehet az akárki, lehet az bármilyen magas rangú politikus, bárki, ha azt tapasztalja, hogy itt valószínűleg valamilyen bűncselekmény lehet, akkor az ügyészség ebben az esetben eljár - tehát az a kérdés, hogy elhiszik-e ezt az emberek. A másik pedig, ami nagyon fontos az ügyészség megítélésénél: elhiszik-e az emberek azt, hogy az ügyészség valóban teljesen független a politikától, és nem is lehet az ügyészséget politikai célokra felhasználni? Szerintem ez az a két leglényegesebb dolog, ami az ügyészség munkáját minősíti.

A jelentéssel kapcsolatosan nekem itt rögtön van egy kisebbfajta hiányérzetem, mégpedig az, hogy nagyon kevés adatot találtam, sőt egyáltalán nem találtam adatot arra vonatkozóan, hogy az ügyészség hivatalból hány eljárást indított el; amikor nincs feljelentés, amikor az ügyészség saját maga tapasztalja azt, hogy itt bármilyen bűncselekmény történnhetett, amikor az ügyészség saját maga tapasztalja azt, hogy itt valamilyen törvénytelenesség lehetett, és elindított egy nyomozást. Nagyon kevés ilyen ügy lehet, de lehet, hogy önök megcáfolnak ezzel kapcsolatban.

Miért gondolom azt, hogy esetleg kevés ilyen ügy lehet? Mondok néhány példát. Amikor felhívtuk az ügyészség figyelmét arra - s én nem tudok arról, hogy ebben az ügyben indult-e eljárás -, hogy a Fidesz egyik politikusa, Tiffán Zsolt olyan nyilatkozatot tesz a Facebookon, amelyben kimondottan politikus maffiáról, politikusi bűnözésről beszél, korrupcióra tesz utalásokat ebben a bejegyzésében, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom még fel is hívja a figyelmet arra, hogy ez megtörtént, felszólítottuk az ügyészséget egy sajtótájékoztató keretében, hogy legyen már oly kedves és foglalkozzon ezzel az ügygel, nem szeretnénk mi feljelentést tenni, mert úgy érezzük, hogy azok a mondatok, amiket Orbán Viktornak címzett Tiffán Zsolt, abszolút alkalmasak arra, hogy az ügyészség legalább megkérdezze Tiffán Zsolttól, hogy ugyan mire gondoltál, ugyan mi lehet az, amit te itt leírtál. Ilyen esetekben énszerintem hivatalból el kellene indítani ezeket az ügyeket.

Még egyszer mondom: kérdés az, hogy mennyire tud pártatlan lenni a politikától az ügyészség, és mennyire tudja függetleníteni magát attól, hogy adott esetben kiről van szó. Ezek a legfőbb ismérvek az én véleményem szerint, amelyekről szólni kellene. Ha erről szólnának a dolgok, akkor a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem találkozhatna olyan felháborító dolgokkal, mint amit én felháborítóknak tartok

az ügyészség részéről, hogy nekünk kellett feljelenteni Biszku Bélát és Mátsik Györgyöt. Nem kellett volna feljelenteniünk!

Az ügyészségnek hivatalból el kellett volna járni ezzel a két emberrel szemben. De mi történt? Az történt, hogy Mátsik Györggyel szemben nem is járnak el, hiszen elutasították a feljelentést a vérügyészségrel kapcsolatosan. El kell mondani, hogy a forradalom évfordulója előtt két nappal ő kért halálbüntetést Mansfeld Péterre, és most éli a világát, jól érzi magát, még csak eljárás sem indult vele szemben, az ügyészség nem hajlandó eljárni.

A másik a Biszku-ügy. A Biszku-ügy esetében a Jobbiknak kellett feljelentést tenni, majd ez alapján a feljelentés alapján az ügyészség elkezdett nyomozni, vádat emelt, de nem a feljelentés alapján, hanem a sortüzekkel kapcsolatosan, amit már ezelőtt is megtehetett volna, akár öt-hat-nyolc-tíz évvel előbb, és nem kellett volna megvárni azt a törvényt, amely az emberiesség elleni bűncselekményekről szól, hiszen jelen pillanatban nem az alapján folyik Biszku Bélával szemben az eljárás. Úgy érezzük, hogy az ügyészségnek itt is hivatalból kellett volna eljárnia, és véleményem szerint az ügyészségnek hivatalból kellett volna ezekkel az ügyekkel foglalkozni.

S akkor engedje meg, legfőbb ügyész úr, hogy rátérjek egy-két konkrét ügyre! Mi azért levelezünk egymással, és az utolsó levelet, amit öntől kaptam, 2015. február 19. napján adták fel, amelyben a legfőbb ügyész úr felsorolja azokat az ügyeket, amelyekről azt mondja, hogy kifogásoltunk. Hát mi nemcsak ennyi ügyet kifogásoltunk, hanem van még itt sokkal több ügy, amiről lehet, hogy a legfőbb ügyész úr sem tud. Itt a FÖMI, a Földmérési és Távérzékelési Intézetől kezdve a Szent Korona gyalázásán és megsértésén át a „Budapest szíve” programig nagyon sok ügy fel van sorolva. Azt írja a legfőbb ügyész úr, hogy a képviselő úr feljelentései nyomán indult bűnügyekben az eljáró hatóságok részletes indoklását adták a bizonyítékok értékelésének, és annak, hogy abból milyen következtetést vontak le. Tehát elutasították a feljelentéseket.

Mennyi ideig zajlik egy ilyen ügy? Nézzük meg például a FÖMI-t. Csak hogy mindenki tudja, a FÖMI-nél nagyjából arról van szó, hogy felújítják a székházat az V. emeleten, megkötnek egy szerződést generálkivitelezésre pont az értékhatár alatt, hogy ne kelljen közbeszerzést lefolytatni, majd ugyanerre a területre, ugyanerre a munkára megkötnek még másik két szerződést másik két céggel, csak most már nem generálkivitelezésre, hanem arra, hogy fessenek, illetve hogy padlóburkolatot cseréljenek. Sőt, még azt is elmondjuk a feljelentésben, hogy a generálkivitelező vezetője azonos az egyik másik cég vezetőjével, tehát az ő két cégéről van szó, azaz mindenképpen fennállnak bizonyos dolgok. Egyébként ezt a feljelentést - csak hogy tudjuk, mikor volt - 2012-ben tettük.

Onnantól kezdve folyamatosan nekem kellett kérdéseket feltenni. Mondom ezeket időrendi sorrendben: 2012. március 14-én tettük a feljelentést,

majd aztán írtam egy levelet, mert nem tudtam, hogy mi van az ügyvel. Írásbeli kérdésemre a legfőbb ügyész úr 2013. június 11-én válaszolt, amelyben azt mondta, hogy majd 2013 második félévében kerülhet sor az ügy lezárására, vagyis annak eldöntésére, hogy lesz-e bármi. Aztán 2014-ben újra írtam egy levelet a legfőbb ügyész úrhoz, hogy mi lesz ezzel az ügyvel, akkor a legfőbb ügyész úr azt válaszolta, hogy 2014 második félévében történhet valami. Aztán 2014-ben írtam még egy levelet, és akkor októberben mondta a legfőbb ügyész úr, hogy a nyomozás - ahogy ígérte - valószínűleg be fog fejeződni, és kéri, várjam meg, hogy mi lesz ennek a vége. Hát megvártam, és valóban úgy volt, hogy 2014 második félévében megszületett a határozat.

Arra a feljelentésre, amit jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalásra, jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelésre és versenykorlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntető tényállásként tettünk, annyi jött, hogy mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától nem várható eredmény, az eljárást megszüntetik. Még egyszer mondom, azt mondta a legfőbb ügyész úr ebben a levélben, hogy a bizonyítékokat értékelték, és abból milyen következtetést vontak le.

Én most ebből az indoklásból idéznék önnek, hogy mik történtek. Történt olyan, hogy megállapították, valóban igaz az, amit mi állítunk, hogy a Haus-Bau Kft. és a B. D. Sign Kft. ügyvezetője ugyanaz a személy, Balogh József. Aztán amikor kértek egy igazságügyi építési szakértőt, azt is megállapították, hogy a vállalkozási díjak összege a kivitelezés időpontjában aktuális piaci árnál lényegesen magasabb volt. Aztán azt is megállapította ez a szakértő, hogy a tartalmából egyes részeket kiemelve szűkített ajánlatot kértek be a vállalkozóktól, majd a kiemelt részek megvalósítására önálló megbízások keretében került sor, feltehetően a beruházási limit túllépésének elkerülése érdekében. Ez is meg lett állapítva. Aztán az is meg lett állapítva, hogy minden valószínűség szerint a versenytárgyakkal összehasonlítva jelentősen, minimum 40 százalékkal magasabbak ezek a költségek, mint amik elfogadhatók lettek volna. Ezeket mind önök írják le, nem én találok ki. És azt is megállapítják, hogy a két kft.-nél valóban átfedések vannak, és ugyanarra a munkára szerződtek. S ennek fejében önök azt mondják - egyébként nem tudom, mi az oka ennek -, hogy nem lehet vádat emelni, itt nem történt semmi, sőt az indoklásban még az is szerepel, már csak azért sem, mivel a FÖMI főigazgatója abban a tudatban volt, hogy nincs szüksége közbeszerzési eljárásra.

(15.00)

Tehát kijátszották a közbeszerzési eljárást, de ez azért nem büntethető, mert ő abban a tudatban volt, hogy nincs szükség közbeszerzési eljárásra. Tehát tekintettel arra, hogy a feljelentésben előadott tárgykörök vizsgálata során beszerzett adatok alapján

kétséget kizáróan nem állapítható meg a hűtlen kezelés bűncselekmény elkövetése, ezért a rendelkező részben foglaltak... De nemcsak hűtlen kezelés volt itt, hanem még másik három dolog.

Tehát én ezt nem értem. Tehát amikor eleve feljelentést teszünk, és akkor is alátámasztja még az önök indoklása is, hogy a feljelentésünk megalapozott volt, akkor is... És tudja, mi a legnagyobb gond? Az, hogy a második Orbán-kormány alatt jött egy olyan rendelkezés, hogy innentől kezdve megállt az ügy, hiszen én nem élhetek panasszal, nem vagyok érintett. Ha személyesen érintett lennék, élhetnék panasszal, így megállt az ügy, innentől kezdve vége.

És fel kell hoznom még egy nagyon fontos dolgot, ez pedig ismételtelen azért súlyos kérdés, mert az ügyészségnek óriási felelőssége van abban, hogy a társadalmi morált egyáltalán hogy befolyásolja a döntéseivel, hogy a társadalmi megítélést hogy befolyásolja a döntéseivel. Ez pedig a nemzeti jelkép megsértése bűncselekmény, amelyben több feljelentést is tettünk, hiszen a Szent Korona kárára több olyan bűncselekményt követtek el, amely valóban megsértette a Szent Koronát.

Az első ilyen dolognál a Playersroom nevű cég volt, aki olyan ábrázolást valósított meg, amiben egy baseballsapkához hasonló ábrázolás jelent meg, és önök elutasították ezt a feljelentést, méghozzá ezzel az indoklással: „a törvényi tényállás azonban egyértelműen fogalmaz - mondják önök -, a cselekménynek közvetlenül a védett jelképre kell vonatkoznia, amely például a címer vagy a zászló esetén bármely, az Alaptörvényben meghatározottnak megfelelő címerre vagy zászlóra elkövethető, de tekintettel arra, hogy Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét kizárólag az Országgyűlésben őrzött Szent Korona testesíti meg, a Szent Korona meggyalázása útján elkövetett bűncselekmény csak akkor állapítható meg, ha az elkövetés tárgya az egyedüli Szent Koronát direkt módon támadja.”

Ezt bevittük az Igazságügyi bizottság elé, ahol Rubovszky György is arról biztosított és maximális támogatásáról biztosított minket, hogy a jogalkotói szándék nem ez volt. A jogalkotói szándék igenis az volt, hogy a Szent Koronára való lealacsonyító vagy bármilyen olyan ábrázolást büntesse a törvény, hiszen nem kell megvédeni a Szent Koronát, a Szent Koronát innen, erről a helyről csak az Országgyűlés döntésével mozdíthatják el, és állandó védelem és őrség alatt van. Itt biztos, hogy nem fogja senki - remélem én, hogy nem következhet be - meggyalázni a Szent Koronát. És elmondta Rubovszky úr is ott, az Igazságügyi bizottságban, hogy valóban ezt ők is támogatják, hogy az ügyészség így értelmezze. Szeretném megkérdezni legfőbb ügyész úrtól, hogy ön hogy értelmezi. Tehát ez magában a Parlamentben elhelyezett Szent Koronára valószínűsíthető meg, vagy egyébként is?

És miért probléma ez? Azért probléma, mert utána ez az elutasítás érkezett 2014. február 13-án, és erre felbátorodva már rögtön 2014 áprilisában

megnyitásra kerül a Blaha Lujza téren egy kiállítás, ahol már a Szent Koronát egy képen úgy ábrázolják, hogy azon a szentek helyett Horthy Miklós, Hitler, Szálasi Ferenc képei szerepelnek, és a kereszt helyett pedig egy horogkereszt. És amikor feljelentést teszünk ebben az ügyben, akkor önök nyomoznak körülbelül egy éven keresztül, és utána azzal utasítják el ezt az egész feljelentést, hogy nem tudják kideríteni, hogy kié volt ez a kép. Hogy egy nyilvános kiállításon ki rakta ki ezt a képet, mivel nem tudják megtalálni az illetőt, ezért önök innentől kezdve elfelejtik.

Majd természetesen folytatni fogom, és még kérek majd elnök úrtól egy kis időt arra, hogy befejezzem a mondandómat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én még Turi-Kovács Béla, általam is nagyon tisztelt képviselő úr felszólalása nyomán kértem szót, és azért, hogy tudjak egypár gondolattal válaszolni arra, amit ő elmondott. Én is - és ezt elmondtam egy évvel ezelőtt is a beszámoló tárgyalásakor - nagyon szeretném, ha egyszer eljutnánk oda, hogy a mi frakciónk is az ügyészség által beterjesztett beszámoló statisztikai adatait tudja elemezni, és azok alapján tud következtetéseket levonni, jó esetben azt a következtetést, hogy rövid hozzászólás után a beszámoló elfogadásáról biztosítja a legfőbb ügyészt. Csak sajnos nem itt tartunk.

Van nekünk egy előkérdésünk, ami megelőzi a statisztikai adatok elemzését. Ez pedig az, hogy mi úgy ítéljük meg, hogy az ügyészség egyes szervei nem részrehajlásmentesen végzik a munkájukat bizonyos ügýtípusok esetén. Márpedig, ha mi ezt állítjuk, akkor én azt gondolom, az a helyes, ha példákkal is igazolni tudjuk azt, hogy miért gondoljuk ezt, miért állítjuk ezt, és értelemszerűen ebben a körben kérdéseket is teszünk fel a legfőbb ügyész úrnak. Szeretnék emlékeztetni arra, hogy szokták mondani - és sok igazság van benne -, hogy sok részből áll össze az egész. Mi ezt a sok részt tárjuk most a parlament nyilvánossága elé és a legfőbb ügyész úr elé, méghozzá azért ilyen felosztásban - és erről is szeretnék egy szót szólni -, mert vagy az a szakpolitikus mondja el, akihez téma szerint tartozik az adott ügýtípus, vagy pedig az, akinek a választóközötét érinti az adott ügy. Azt gondolom, hogy így érthető az, hogy hogy jönnek ezek az ügyek ide az ügyészségi beszámolóhoz. Úgyhogy kérem szépen, hogy így értékeljék ezt, és ne egyfajta panasznapként, mert nem annak szánjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Harangozó Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Legfőbb Ügyész Úr! Képvi-

selőtársak! Talán nem fognak meglepődni azon, hogy én sem azon képviselők közé tartozom, aki azért jött ide ma, hogy egy termelési értekezlethez hasonló értekezést tartsunk itt arról, hogy milyen számokat teljesített a Legfőbb Ügyészség, hanem sokkal inkább azért vagyok ma itt, hogy hangot adjak annak az aggodalmamnak, hogy az ön által vezetett ügyészség sokszor politikai szerepet játszik.

Egyes esetekben azt lehet érezni, hogy tudatosan el akarják venni a kedvét azon feljelentőknek, akik valamilyen fideszes politikushoz vagy fideszes politikai körökhöz kötődő ügyben tesznek feljelentést. És ezek általában jól ismert ügyek, tehát ezeket a példákat megemlítve nem kell majd hosszasan beszélnem róluk, hiszen mindenki ismerni fogja, mert ezek mindig nagy médianyilvánosságot is kapnak. Ilyen például Horváth András feljelentése, aki a NAV-val kapcsolatos visszaélésekben tett feljelentést, aztán az ügyészség mégis ellene indított eljárást. Aztán ilyen volt például Hadházy Ákos ügye, aki az egészen elképesztő trafikmutyiban elégelte meg azt, hogy fideszesként tovább nem tud ahhoz asszisztálni, hogy a Fidesz hogyan próbálja meg kirabolni az országot, és hozta nyilvánosságra azt a hangfelvételt, ami leplezte az egész trafikmutyit, mégis Hadházy Ákos ellen indított eljárást az ügyészség, vagy ilyen volt például a Dávid Ibolya ügye, amikor egy ügyben nyilvánosságra hoztak egy hangfelvételt, ami megint egy elképesztő ügyről szólt, de nem a hangfelvétel érdemi részét vizsgálta az ügyészség, hanem abban indított el eljárást, hogy hogyan került ez a hangfelvétel Dávid Ibolyához, és miért hozták nyilvánosságra. De ahogy ebben az ügyben is egyébként, mikor végigment az eljárás, felmentő ítélet született, végre be kéne látni, hogy ezt az ócska fenyegetést nem kéne tovább folytatni, hiszen még jogilag sem alátámaszthatóak ezek az eljárások. Ezért állítom én azt, hogy ezeknek tisztán politikai indíttatása van. De beszélhetünk az érem másik oldaláról is, amikor önök eltussolnak ügyeket, nyilvánvaló visszaélések-nél jogi kiskapukat keresnek arra vonatkozóan, hogy miért ne indítsanak eljárást.

Egy ilyen ügygel fordultam önhöz a tavalyi beszámolóknál is, amire akkor nem tudott válaszolni, ezért írásban küldte el a válaszát, és írásban arról tájékoztattott - idézem -, hogy az ügyész nem emelhet vádat, ha a bizonyítékok értékelése alapján az a meggyőződése, hogy a gyanúsított bűncselekményt nem követett el, továbbá ha bűncselekmény elkövetése, illetőleg az, hogy a gyanúsított követte el, nem bizonyítható.

Ezzel szemben, legfőbb ügyész úr, az ön kollégája mit írt le az ügyészségi jegyzőkönyvben - idézem -, hogy az ügyészség azt mondja, hogy érdemben, színtelt pályáztatási eljárás során választották ki az ügyben az eljáró ügyvédi irodát.

(15.10)

Azt mondja az ügyész a határozatban, hogy: „Megállapítható volt, hogy a pályázat visszavonásá-

ért lobbizó személyek a második körben sikeresen pályáztak.” Azt mondja az ügyész, hogy: „A pályázati rendszer visszaélésre lehetőséget nyújtó feltételrendszere ugyan önmagában bűncselekmény megállapítását nem alapozza meg, jelen esetben ugyanakkor megállapítható volt, hogy tényleges visszaélésre is sor került, egyes pályázatok értékelése önkényesen történt. Az ügyészség által kimerítően értékelt bizonyítékok alapján azonban nem lehet megállapítani, hogy hivatalos személyek érdekében, közvetetten vagy közvetlen befolyásuk eredményeképpen követék volna el ezen visszaéléseket, ezért hivatali visszaélés büntettének, továbbá más hasonló korrupciós jellegű bűncselekmény megállapítására nincs törvényes lehetőség.”

Miről van szó? Leírja az ügyészség is, hogy visszaélés történt, hogy meghamisították a jegyzőkönyveket, hogy ez alapján hatalmas értékek - itt ezer hektárról van szó - kerültek oda jogtalanul használatba embereknek, és ezek után leírja, hogy itt tulajdonképpen nem tudom megállapítani azt, hogy visszaélés történt volna ebben az ügyben, ezért nem indítok el eljárást. Számomra ez teljesen elfogadhatatlan, és egyértelműen ez egy politikai indíttatású ügy, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy azok nyertek, akik ügyében egyébként Mengyi Roland és Tállai András jártak el, és akik első körben nem nyertek volna ezeknél a földpályázatoknál.

Valamint a többi földügyben arra hivatkozik az általam is számos esetben megtett feljelentésnél az ügyészség, hogy azért nem indítanak eljárást, mert hogy nem történhetett hivatali visszaélés, merthogy hivatali személy nem volt az ügyben, merthogy az a testület, aki a döntést hozta, közhatalmi tevékenységet nem tölt be, ennek megfelelően nem hivatali személy, aki ezt vezeti. De a Bükk Nemzeti Park esetében, ebben az esetben igenis az alapító okirat 4. cikkelye írja, hogy közhatalmi tevékenységet jogszabály szerint betöltő szervről van szó, mert „A Bükk Nemzeti Park Igazgatóság közfeladata: jogszabályban meghatározott közhatalmi tevékenység.” - idézem az alapító okiratból. Így ennek a vezetője igenis hivatalos személynek számít.

En egészen szálnalmasnak tartom, hogy ebben az esetben az ügyészség abba próbál belekapaszkodni, hogy itt ez egy polgári eljárás volt, és ebben az esetben nem hivatalos személy. Ha közhatalmi tevékenységet lát el a szervezet, akkor igenis hivatalos személy, de egyébként meg, még egyszer mondom, ez csak a jogi kibúvó keresése. Ha egyszer leírja az ügyészség, hogy jogtalanul jutottak ezekhez a földekhez, akkor ne azt keresse, hogy hogyan nem kell a végén az eljárást lefolytatnia.

És akkor ezzel kapcsolatban szintén önhöz fordultam írásbeli kérdésben egy másik ügyben, ami egy siófoki ügy volt, pontosabban kettő, amikor is egy hangfelvétel arról tesz tanúbizonyságot, hogy Siófok polgármestere a Fidesz akkor még képviselőjelöltjével arról beszélget, hogy nemsokára... - idézek, jó? Azt mondja a polgármester a hangfelvétel szerint, hogy: „A miniszterelnök úr aláírta a Somi-

nemsokára hír lesz, ha aláírta, és megjelent a Közönlönyben a Somi-projekt indítása. Tehát az elindul, a legjobb ajánlatot a Közgép tette, még nincs kihirdetve. Tehát” - most egy részt kihagynék - „a Közgép maga beszáll nekünk, mint eddig minden választásba be is szállt eddig egyébként.” Megkérdezi a képviselőjelölt úr, hogy ezt kivel beszélte meg, „A Közgép-pel, Németh Miklóssal, a Közgép vezetőjével.”

Ebben az ügyben, az egészben a legdurvább az, hogy ez egy októberi felvétel, amely felvételről elismeri a polgármester, hogy ez a felvétel, ez a beszélgetés valóban megtörtént, ő beszél rajta októberben, és a felvétel alapján egyébként az is kiderül, hogy a Közgép által felajánlott támogatásból egy lejárato kampányt akarnak indítani. Október végén ez a kampány megvalósul, a szórólapokat szépen kiszórják, majd decemberben írják ki a Somi-pályázatot, amiről októberben beszélnek, hogy a miniszterelnök úr jóváhagyta, és majd ez meg fog jelenni, és a Közgép márciusban nyeri meg. Nincs semmi keresnivalója, semmi tennivalója ebben az ügyészségnek?

A másik ügy szintén egy hangfelvétel alapján pedig a siófoki kórházberuházás, ahol arról beszél szintén az említett két úriember, hogy azért állították le a siófoki kórházberuházást, merthogy a Bánki Erik által kiválasztott kivitelező, az Épkar ebben érdekelt, merthogy kitalálták, hogy csúszhat az épület statikailag. Azt fejtí ki Balázs Árpád, hogy az egészet, hogy csúszhat, az Épkar találta ki, és „szerintem kőcselekmény érdekek vannak”, mire a képviselő úr úgy válaszol, hogy: „Nekem úgy tűnik, hogy az Épkar még le akar gombolni innen egy kis pénzt.” Csak a kötbér elkerülte a 30 millió forintot.

Miután megkérdeztem önt is, hogy ezen ügyben milyen eljárás indult meg - miután Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter is önhöz küldte ezeket az ügyeket, hogy vizsgálják meg -, ön arról tájékoztatót, hogy a Legfőbb Ügyészség tartalmi értékelés és esetleges szükséges intézkedések megtétele céljából a Központi Nyomozó Főügyészségnek küldte meg ezt az ügyet. A Központi Nyomozó Főügyészség a kérdéses híradással összefüggésben a halmis hang- vagy képfelvétel nyilvánosságra hozatalának büntette miatt nyomozást indított, de a rendelkezésre álló adatok alapján korrupciós vagy a rögzített beszélgetés tartalmával összefüggésbe hozható más bűncselekmény gyanúját nem látta megállapíthatónak. Miután egyébként a polgármester úr elismerte magát a beszélgetést.

Miután egy picit utánanézték a tényeknek, akkor lehetett látni azt is például a siófoki kórházberuházásnál - mert én vettem a fáradságot, megnéztem a pályázati kiírásokat és hogy azok hogyan módosultak -, ami ebben a beszélgetésben nincsen benne, hogy mielőtt kitalálták volna, hogy csúszik az épület, és ezért leállították volna, hogy aztán lehessen a kötbért fizetni, megváltoztatták a szerződést is, hogy lehessen kötbért kifizetni, mert az eredeti szerződés szerint nem lehetett. Behoztak egy módosítást, hogy ha le kell állítani a beruházást, lehessen kötbért fizetni; ezt elfogadták, majd le is állították a beruhá-

zást, és fizették a kötbért a semmiért. És ezek után ön leírja, hogy a Központi Nyomozó Főügyészségen folyamatban lévő nyomozás a siófoki kórházberuházás lebonyolításának körülményeit nem érinti, annak keretében kizárólag a hangfelvétel keletkezésének és felhasználásának körülményeit vizsgálják.

Legfőbb Ügyész Úr! Ezek az ügyek nekem továbbra is azt támasztják alá, amit tavaly is elmondtam, hogy az ön által vezetett ügyészség politikailag motivált: egyes ügyeknél azok ellen folytat eljárást, akik a feljelentést teszik ahelyett, hogy érdemben az ügyeket vizsgálnák ki, más esetekben egyszerűen eltussolják az ügyeket.

És hogy ezeket most egy olyan ügygel fejelem még meg, ami aztán nálam teljesen feltette az i-re a pontot: a héten azzal hívtak fel siófoki polgárok, hogy vádlottként idézték be őket kihallgatásra, újjlenyomatot vettek tőlük és lefényképezték őket, mert a siófoki fideszes polgármester ügyében a kampány idején megjelent cikket kommentár nélkül megosztották a saját Facebook-oldalukon. Miről van itt szó? Megfélemlítjük az embereket, hogy ha egy cikket megosztanak a Facebook-oldalukon, akkor rabosítjuk őket, és vádlottként hallgatjuk meg őket, miközben egy olyan ügyben, ahol tudjuk, hogy pofátlan módon fideszes vezetők közbenjárására elveszik a helyiektől a tisztességes eljárásban odaitélt földeket, új eljárást írnak ki, ahol meghamisítják a jegyzőkönyveket, és odaadják ezeket a földeket a fideszes vezetők haverjainak, ott nem indítunk eljárást, és azt mondjuk, hogy nincs semmilyen korrupció az ügyben?!

Legfőbb Ügyész Úr! Ezek azok az ügyek, amelyeket lát az egész ország, és ezek azok az ügyek, amelyek miatt mi itt mindannyian azért aggódunk, hogy igenis politikailag befolyásolt módon működik az ügyészség. Elvárnánk öntől, hogy érdemi válaszokban próbálja meg eloszlatni a mi kételyünket, mert az, amit ide leírt, nem érdemi válasz, az egy olyan pökhendi kioktatás, amit én képviselőként nem tudok elfogadni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úr folytathatja felszólalását.

(15.20)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tehát akkor folytatnám. Ott tartottam, hogy volt egy kiállítás a Corvin Áruházban, a Művelődési Szint elnevezésű galériában, ahol egy olyan kép került kihelyezésre, amely a Szent Korona képmását törvénysértően ábrázolta, éppen ezért véleményünk szerint itt törvénysértés történt. Nem csak mi gondoltuk így egyébként, mert volt egy másik feljelentő is, egy civil feljelentő, és az ügyeket összevonták.

A következő történt: 2014. április 4-én tettem a feljelentést, a legfőbb ügyész úrtól 2015. július 30-án, közel másfél év után jött ez a határozat. Másfél év

után az ügyészségnek sikerült eljutnia odáig, hogy megkérdezett négy embert, kihallgatott négy embert, vagyis éppen az illetékes hatóság, akinek kiadták ezt a munkát. Az történt, hogy a MŰSZI egyik ügyvezetőjét meghallgatták, ő azt mondta, nem tudja, hogy kié ez a kép, hogyan került oda. Mentek tovább, megkérdezték a MŰSZI művészeti vezetőjét, azt mondta, hogy ő sem tudja, kié ez a kép, nem tudja. Aztán megkérdezték azt, aki szervezte vagy kezdeményezte az egész kiállítást, azt mondta, hogy nem is emlékszik erre a képre, ő sem tudja, hogy esetleg ez hogyan került oda. És aztán végül volt egyetlenegy úriember, aki szintén műveket állított ki ezen a kiállításon, őt megtalálták mint kiállító művészt, aki azt mondta, hogy igen, emlékszik a képre, viszont arról neki sincs tudomása, hogy kié lehet ez a kép. Majd akkor erre úgy döntött az ügyészség másfél év után, hogy mivel az elkövető kiléte a nyomozásban nem volt megállapítható, felfüggesztik a nyomozást. Tehát az a kérdésem, hogy ön ezt elfogadhatónak találja-e. Ön megfelelőnek találja ezt, vagy pedig kíván a későbbiekben ezzel foglalkozni?

És ami miatt ezt idehoztam, az azért van, mert mint említettem, az Igazságügyi bizottság elé vittem ezt a kérdést, és szinte azt lehet mondani, hogy ott egyetértés volt, az összes jelen lévő képviselő azt mondta, hogy valóban a jogalkotói szándék nem az volt, mint amit az ügyészség mond, hogy a Szent Koronát védjük, hanem a Szent Korona képmását is. De a legfőbb ügyész úr látja, amit én önnek felolvastam, ezt az idézetet a Budapest II. és III. Kerületi Ügyészségtől kaptam, dr. Kenyeres Attila sk. kerületi vezető ügyésztől, az ő indoklása ez, hogy így kell értelmezni a törvényt. A jogalkotói szándék az volt, hogy a Szent Korona képmását is védjük.

Az merült fel az Igazságügyi bizottságban kérdésként, hogy kell-e módosítani vagy pontosítani a törvényt, ezért kérdezem most a legfőbb ügyész urat. Tehát önök hajlandóak lesznek úgy értelmezni ezt a törvényt, mint ami a jogalkotói szándék volt, hogy a képmás megbecstelenítése vagy bármilyen negatív színben történő ábrázolása büntetendő cselekmény, vagy módosítsuk a törvényt? Mert akkor a parlament hajlandó rá, hogy módosítsa a törvényt, ha nem megfelelő és nem egyértelmű a jelenlegi törvényi szabályozás. Ezért kérdezem, hogy melyik legyen, kérném, hogy erre válaszoljon, hiszen akkor a parlament - legalábbis ott az Igazságügyi bizottság ülésén úgy nézett ki - hajlandó lesz arra, hogy módosítsa ezt a törvényt. Nem szeretnénk megvárni, hogy még több ilyen eset előforduljon, éppen ezért szeretnénk ezen változtatni.

És akkor még egy dolgot szeretnék felhozni. Arról sincs tudomásom... - de gondolom, a legfőbb ügyész úr is értesült róla, hiszen elég nagy sajtónyilvánosságot kapott, hogy a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség már nincs. Tudja, ez az a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, amelyik törvénytelenül működött, hiszen 2012 januárjában a parlament elfogadott egy törvényt, amely alapján offshore-cégeknek közpénzt nem adhatnak ki, aztán fél év után mi megnéztük, és

az derült ki, hogy az elmúlt fél év alatt, 2012 augusztusáig 30 milliárd forintot adtak európai uniós pénzekből offshore-cégeknek. Ebből elég nagy botrány lett, hiszen Petykó Zoltánt először leváltották, aztán úgy, ahogy van, az egész NFÜ-t megszüntették, és most már a Miniszterelnökség alá tartozik ezeknek a pénzeknek a kezelése.

A kérdés csak az, hogy volt-e bűncselekmény ezeknél az ügyeknél vagy nem, hiszen 30 milliárd forintról van szó, 30 milliárd forint közpénzről van szó. Ezeket a pénzeket jó lenne esetleg visszaszerezni ezektől az offshore-cégektől. Teljesítették-e ezeket a dolgokat vagy nem? Tehát azt mondom, hogy ebben az ügyben is talán hivatalból lehetett volna vizsgálódni. Nem azt mondom, hogy volt bűncselekmény, de az megnyugtató lenne, ha az ügyészség vizsgálta volna, és azt mondaná az ügyészség, hogy nincs bűncselekmény, vagy azt mondaná az ügyészség, hogy igen, van bűncselekmény, és ilyen és ilyen eljárásokat kezdeményeztünk.

Tehát lennének kérdéseim. A kérdéseim azok lennének a legfőbb ügyész úrhoz így a végén, hogy egyrészt kell-e törvényt módosítani a Szent Koronával kapcsolatban, másrészt az eddig felsorolt ügyekkel kapcsolatban kívánja-e vizsgálni vagy felülvizsgáltatni ezeket az ügyeket. Mint említettem, a FÖMI ügyéről van szó, mint említettem, az NFÜ ügyéről van szó, hogy kívánja-e vizsgáltatni, és mint ahogy mondtam, Tiffán Zsolt szavait is esetleg meg lehetne vizsgálni, hogy vajon tud-e valami bűncselekményről, ha már ő nem tett egyébként feljelentést, pedig ha neki bármilyen bűncselekményről tudomása van, akkor meg kellett volna tennie ezt, hiszen erre kötelezi az országgyűlési képviselői esküje is. Tehát meghallgatják-e esetleg Tiffán Zsoltot, hogy kik lehetnek azok a rejtélyes emberek, akik maffiamódszerekkel az ő környékén osztogatják a pénzeket Tiffán Zsolt szavai szerint?

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Teleki László képviselő úrnak adom meg a szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Az Igazságügyi bizottság ülésén ön elmondta azt, hogy az Országos Roma Önkormányzatot több ízben is feljelentették, és mivel nem ön az illetékes, így nem nagyon tud az ügyekről, de majd a közeljövőben tud tájékoztatást adni.

Azért szeretném azt kérni, hogy minél előbb ezeknek az ügyeknek a végére kéne járni, mert a közvéleményt nagyon felborzolták az Országos Roma Önkormányzatban történtek, és mivel országgyűlési képviselőről is szó van - tudjuk, hogy Farkas Flórián, az Országos Roma Önkormányzat volt elnöke országgyűlési képviselő is -, így nagyon sokan felteszik a kérdést az utcán, bárhol, bármilyen intézményben, hogy mi van azokkal az ügyekkel, amelyek roma-ügyekben megjelentek. Az a folyamat, ami elindult a roma integráció ügyében, nagymértékben megakadt,

mert a társadalmi feszültség még jobban feszül az ilyen dolgoktól.

Tehát ezért én azt gondolom, nagyon fontos lenne láttatni és látni azt, hogy azoknak a feljelentéseknek, amelyek elindultak, és amelyek be is igazolódtak, hol tartanak az ügyei, mert nemcsak arról van szó, hogy a magyarországi romákat kellene megnyugtani ebben az ügyben, hanem Magyarország lakosságát kellene megnyugtani. Ha voltak olyan bűncselekmények, amelyeket el kellett hogy indítsanak - márpedig úgy néz ki, hogy volt olyan, ami el kellett hogy induljon -, akkor viszont jó lenne, ha látná a magyar társadalom, hogy ezek hol állnak meg.

Nagyon fontos, hogy a magyarországi romákra is egy olyan irány próbáljon meg fókuszálni, ami bebizonyítja, hogy nem arról van szó, hogy az összes roma civil szervezet vagy önkormányzati testület problémája az, ami az Országos Roma Önkormányzatban volt, hanem pont ellenkezőleg: van egy testület, amely köztisztület, és ez a köztisztület valószínűleg visszaélt azokkal a forrásokkal, amelyeket akár a magyar parlamenttől kapott, akár pedig az Európai Uniótól.

Ezért tehát én azt kérném, hogy nyugtassa meg Magyarországon a roma szervezeteket, a roma embereket, illetve a többségi társadalmat is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szerettem volna a vezérszónoki felszólalásomban keverni a mostani mondandómat, ugyanis Józsa István képviselőtársam, aki külföldön tartózkodik, kért meg arra, hogy a neki írt válaszokkal kapcsolatban tegyek fel néhány kérdést. Én azért is teszem ezt nagyon szívesen, hiszen ezek olyan kérdések, amelyek nemcsak azokat az adott ügyeket érintik, hanem bőven az ügyészség 2014-15-ös tevékenységével kapcsolatban is bizony aktuálisak.

Az egyik az, hogy először is ebben a témakörben én is szeretném megköszönni a legfőbb ügyész úrnak azt, hogy ígéretéhez híven válaszolt a miáltalunk egy évvel ezelőtt feltett kérdésekre, de az öröm az - és azt hiszem, ezt megint nem én mondom először ma itt a képviselőtársaim közül -, hogy ugyan a témával kapcsolatos információkat közölt, csak éppen nem a választ a kérdéseinkre. Ez a probléma egyébként a Józsa képviselő úrnak adott válasszal is. Azért is ismertetem ezt nagyon szívesen, mert ezeket a kérdéseket egyébként én is feltettem a vezérszónoki felszólalásomban.

Az ügyészségi kiszivárogtatásokkal kapcsolatban, hogyan jutottak és jutnak vajon a mai napig bizonyos belső ügyészségi információk és iratok bizonyos meghatározott sajtóorgánumok birtokába, itt legfőképpen nyilván a Magyar Nemzetet lehet említeni, ha a múltba tekintünk. Azt írja a legfőbb ügyész úr válaszként, hogy: „Az ügyészségi kiszivárogtatá-

sokkal kapcsolatban tájékoztatom, hogy az ügyészség minden olyan esetben belső vizsgálatot tart, ahol felmerül annak lehetősége, hogy ügyészségi alkalmazott jogszabálysértő módon közöl ügyészségi adatvagyonba tartozó adatot illetéktelen személlyel.”

(15.30)

Csak ennyit kérdeznék, legfőbb ügyész úr, ezt én értem. Hány ilyen eljárás indult, és mi azoknak az eredménye? Mert ez, hogy egyébként megnyugtat minket arról, hogy vannak ilyen eljárások, azt gondolom, hogy messze nem kielégítő válasz. Szeretnék tudni, hogy van-e annak eredménye, van-e annak felelőse az ügyészi szervezeten belül, hogy hogy kerülhettek ezek a bizalmas információk oda. Javasolom elkezdni a kutakodást a Központi Nyomozó Főügyészségnél, merthogy legtöbb esetben az én meglátásom szerint nagyon is tudatosan onnan szivárogtatták ki ezeket az iratokat, és jó lenne ezeknek megtalálni a felelőseit.

A második ilyen pont a túlzott kényszerítőeszközök alkalmazása, ami a BKV-ügyhöz köthető eset kapcsán merült föl nálam is és Józsa képviselő úrnál is. Itt ön annyit írt válaszként, hogy ebben az időszakban nem az ügyészség, hanem a rendőrség folytatta ezeket az eljárásokat, és a gyanúsított kihallgatás is a rendőrség hatáskörébe tartozott. Legfőbb ügyész úr, ezt mi is tudtuk, köszönjük szépen. Azt nem tudjuk, hogy az ügyészség a törvényességi felügyeleti, illetve a nyomozásfelügyeleti jogkörében miért nem járt el. Azt nem tudjuk, hogy ön helyénvalónak tartja-e azt, hogy ilyen történt, hogy ön szerint rendben van-e az, hogy három-négy URH-s kocsi rohanja meg egy kétfüvörös édesanyjának a lakását, és este vagy éjjel viszi el bilincsből őt a gyerekei mellől. Nekünk ez volt a kérdésünk. Nem az volt a kérdésünk, hogy a rendőrség vagy önök fogantatták-e ezt az intézkedést, hanem az, hogy ön nem tartja-e ezt visszaesnek, és nem tartja-e olyan esetnek, amiben bizony kellett volna intézkedni.

Ugyancsak a harmadik kérdésre adott válasz; Molnár Gyulával kapcsolatban, a választásra időzített ügyek felvetésével kapcsolatban tájékoztatja képviselőtársamat arról, hogy mikor mentették fel első fokon Molnár Gyulát, aztán tájékoztat arról is, hogy mikor mentették fel másodfokon Molnár Gyulát, és hogy mindezt bizonyítékok hiányában tették meg. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Nem ez volt a kérdés. Az volt a kérdés, hogy miért kellett a választást megelőző, azt hiszem, négy nappal korábban kézbesíteni, pont akkor kézbesíteni a gyanúsított idezését egy esélyes polgármesterjelöltnek.

További eseteket is tudok. Ezt már egyébként Harangozó képviselő úrnak írta. Egy kicsit más hangvételben itt már azt írja, hogy „vissza kell utasítanom képviselő úrnak az egyes ügyek időzítésével kapcsolatos állításait, illetve azt a véleményét, hogy az említett eljárások megindítását, illetve folytatásuk módját politikai megfontolások bármilyen formában befolyásolták volna”. Itt Hiszékeny Dezső ügyére,

Kovács Béla ügyére és Simon Gábor ügyére utal ebben a válaszban. Segítsek? Mondjam a számát ennek a dokumentumnak? Ez az Nf.6752/2014/32-IV. szám alatti kérdésre adott válasz.

Megkérdezem: jó, de miért, legfőbb ügyész úr? Én értem azt, hogy vissza kell utasítania. De miért kell visszautasítania? Ugyanis mi megérteltük azt, hogy milyen furcsa egybeesés az, hogy Molnár Gyulának négy nappal korábban, Kovács Bélának, aki jobbkios képviselő, ott közvetlenül az európai parlamenti választást megelőzően sikerült eljárási cselekményt fogantatosítani, aki egyébként európai parlamenti képviselőjelölt volt. Hiszékeny Dezső képviselőtársunknak szintén a választást közvetlen megelőző időben sikerült ezt megtenni. Nem is beszélve Simon Gáborról, akinél, azt hiszem, hogy februárban, február közepe táján robbantották ki önök ezt a botrányt, tudva azt, hogy egy-két hónappal később országgyűlési választásokat fognak tartani. Ezeknek az információknak önök birtokában voltak már jóval korábban, legalábbis ezt mondták önök a sajtó számára.

Mindehhez képest viszont arra lennék kíváncsi, hogy milyen alapon utasítja vissza ezeket a feltételezéseket, mert azt én értem, hogy megteszi, de, legfőbb ügyész úr, milyen alapon teszi meg, ugyanis mi érteltünk amellet, hogy mi az oka annak, hogy mi politikailag időzítettnek és irányítottak tartjuk ezeket az eljárási cselekményeket. Visszatérve, azért érinti ez a mostani, a 2014-15-ös időszakot is, mert azt kell hogy mondjam, hogy semmiben nem változott az ügyészség hozzáállása. Ez az, amit elmondtam a vezérszónoki felszólalásomban is, és ez az, amit el tudok mondani ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban is.

Jó lenne, és örülnénk annak, hogy ha a legfőbb ügyész úr már tényleg volt olyan kedves, és el kell ismernem, ez is ritka manapság, hogy egyáltalán választ írt, akkor tegye meg, hogy érdemi választ ír nekünk, mert azzal hogy a tényekről tájékoztat minket, aminek mi is birtokában vagyunk, arra, köszönjük szépen, de semmi szükségünk nincs. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Most Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Főügyész Úr! A legkomolyabban mondom még egyszer, nagy tisztelet azoknak az embereknek, mindegy, hogy ügyésztől, alügyésztől, fogalmazótól, bármilyen alkalmazásban lévő emberről van szó, aki tisztességgel a bűnt üldözi, a legnagyobb tisztelet. De azt is hozzá kell tennem, hogy akik viszont politikai hatalmi célokat szolgálnak ki, azoknak nem jár tisztelet. Remélem, főügyész úr úgy gondolja, ahogy én is és ahogy sokan ebben az országban, hogy nem politikai hatalmi célokat kell kiszolgálni. A bűnt kell üldözni, ebben kell tisztességgel eljárni.

Turi-Kovács Béla gondolataival nem vitatkozom, mert én is így látom. Én is úgy látom, hogy mindenkivel szemben természetesen, aki bűnt követ el, tisztességtelenül lép fel, el kell járni. De mint ahogy már ma erről többször szó esett, az egyenlő mérce alkalmazása egy szükségszerű feltétel. Nem jó, főügyész úr, nem jó, hogyha az elfogultság vádjával lehet illetni a főügyészség bármely vezető tisztségviselőjét. Nem jó, hogyha részrehajlással, nem jó, hogyha kettős mérce alkalmazásával, nem jó, hogyha pártatlansággal lehet „megvádolni” bárkit. Ez nem használ senkinek, ez nem jó az országnak, ez nem jó az embereknek. Nem akarok olyan példák sokaságába belemenni, amelyek egy jelentős hányada elhangzott ma itt a Parlament falai között, akár Bárándy képviselőtársam, akár Harangozó Gábor képviselőtársam részéről. De hát odáig eljutni, hogy egyszerű polgártársainkat, mindennapjaikat élő polgárokat rabosítani egy olyan történet kapcsán, mint amiről szó esett, miközben szerintem lenne tennivaló más felületeken, ez egy kicsit visszásnak, disszonánsnak tűnik számomra, nem kicsit, hanem nagyon is.

A Turi-Kovács képviselőtársam által elmondott dolgokhoz csak annyit szeretnék mondani, hogy bár ő jó értelemben vetten prejudikált, de elmondta azt, hogy a főügyész úrnak mit kell tennie majd a válaszában vagy nem kell foglalkoznia az egyedi felvetett ügyek kérdéskörével. Én azt szeretném mondani, hogy a parlament nem színház. Az nem arról szól, hogy bejövünk, meghallgatjuk, hogy a főügyész milyen előadást tart, majd utána tapsolunk. Nem! Szerintem a parlament pont arról szól, hogy ismerve mindazt, amit önök a Ház falai elé terjesztenek, amellet vagy mindazzal együtt kérdezhessünk is, akár véleményt is alkothassunk. Még az is lehet, hogy hibázunk adott esetben. Még az is lehet, hogy a véleményalkotásunk nem minden apró mozaikjában állja meg a helyét, mert nem látunk mindent. De ne vegyék el vagy ne akarják elvenni annak a lehetőségét, hogy ilyen értelemben akár megfogalmazzunk álláspontokat, akár kérdéseket tegyünk fel az önök számára. Mondom még egyszer, megtisztelő volt számomra és mindegyikünk számára az, hogy ön ígéretének megfelelően annak idején válaszolt. December 12-én itt voltunk, ön meg valamikor februárban, márciusban, nem emlékszem pontosan, de kora tavasszal válaszolt. Megtisztelő. Megtisztelő, de szerintem ez nem elégséges. Ez egy szükségszerű, de nem elégséges feltétel ahhoz, hogy úgy lehessen működni, amit az előbb mondtam, hogy a pártatlanság érvényesüljön és sok minden egyéb más. Amiről még szeretnék szólni: szerintem mindenkit megillet ügymond a törvény előtti egyenlőség, mindegy, hogy politikai szerepvállaló vagy nem, mindegy, hogy fideszes vagy éppen ellenzéki, akár politikus, akár a mindennapjait élő magánember.

(15.40)

De az az érzet, és nem csak bennem alakult ki, főügyész úr, hogy nagyon sok esetben ez nem így

működik. Nagyon sok esetben az elfogultság jut érvényre, a végeredmény ezt támasztja alá. Mondtam önnek konkrét példát is, akár a miskolci ügyek tekintetében, akár más ügyek vonatkozásában. Azt mondják sokan, és úgy érzi az ember adott esetben saját maga is, hogy egyszer információkat szivárogtatnak ki, csepegtetnek, másszor meg arra hivatkoznak, hogy folyamatban lévő ügyről nem adnak tájékoztatást. Mikor van az egyszer és mikor van a másszor? Eddig úgy olvastam, és próbálok nem szelektíven olvasgatni, hogy az egyszer akkor van, amikor az a kormányzó hatalom érdekét szolgálja. A másszor meg akkor van, amikor mondjuk, az ellenzék oldaláról, most teljesen mindegy, melyik részéről próbálunk megfogalmazni bármit.

Tehát egyszer, amikor a hatalom azt akarja - mert ez hatalom, ami ma van meggyőződés szerint és nem szolgálat, a hatalom azt akarja -, hogy kiszivárogtassanak, akkor érdekes módon kijönnek az információk, akár az ügyészség keretei közül is. Másszor, amikor meg kérdezzük önöktől 2-3-4 éve zajló ügyekről, akkor meg azt mondják, hogy folyamatban lévő ügyről nem adnak tájékoztatást. Nem érzik a kettő között az ellentmondásosságot?

Főügyész Úr! Olvasom a beszámolóban, hogy a bűnügyi statisztikák vonatkozásában milyen eredményesség született. Ha jól emlékszem, 12,8 százalékos mértékű javulásról ad számot. Azt nem olvasom, hogy a Btk. átalakulása és egyéb más kapcsán a statisztikai háttér megrajzolása is átalakult, magyarul: az almát a körtével hasonlítják, nem az almát az almával vagy a körtét a körtével. Azt nem olvasom, azt nem látom, hogy arra a különbségre már felhívna a figyelmet, vagy egyszerűen tájékoztatást adna arról, hogy mit mivel hasonlít össze.

Tudja, mondok önnek egy nem feltétlenül a főügyészség keretei közé tartozó, ilyen típusú példát. Például a foglalkoztatás tekintetében is ezt látjuk és ezt halljuk mindenkor. Azt látjuk, hogy azt próbálják megírni minden médiafelületen, hogy Magyarországon milyen jó a helyzet és a foglalkoztatottság, miközben szinte az egész ország tudja, hogy ez egy becsapás. Hiszen az emberek jelentős hányada ebben a foglalkoztatási „bővülésben” a közfoglalkoztatottak sorából tevődik ki, nem a gazdaságban történő munkahelyeken keresztül. Azt is tudják, hogy azok jelentős hányada, akik gazdasági menekülteként Magyarországról Európa más országaiba mentek el, hogy kenyeret keressenek maguknak, egy évnél nem régebben végeznek munkatevékenységet, benne vannak ezekben a statisztikákban, ők gyarapítják a foglalkoztatottak számát. Ez nem eredmény. Ez pontosan ellentét, ellentétes eredmény, negatív eredmény. Tehát azt szeretném a figyelmébe ajánlani, főügyész úr, hogy jó lenne, ha mondjuk, a bűnügyi statisztikák vonatkozásában is az ilyen típusú torzók kigyomlálására sor kerülhetne.

Ott hagytam abba és ott folytatom az előző gondolkodást, hogy a korrupció tekintetében néhány gondolatot megfogalmazzak. Ugye, azt mondtam, hogy a Transparency International 2015. augusztusi

kimutatásai gyakorlatilag visszaigazolják a Magyar Szocialista Párt korábbi években tett kritikáit vagy véleményalkotásait. Mondtam azt, ami itt is fellelhető magának a főügyésznek a szerepével kapcsolatosan, hogy ön személy szerint befolyást tud gyakorolni konkrétan a nyomozások alakulására. Mondtam azt is, hogy bármely ügyet, ha úgy látja, úgy gondolja, akkor magához tud vonni, vagy éppen át tud szignáltatni, azaz az ügyész kezéből kiveszi és más ügyészhez át tudja tenni. Lehet, hogy ez bizonyos helyzetekben, adott esetben praktikus is, legfőbb ügyész úr, de bizonyos értelemben másra is lehetőséget ad. Nem kívánom azt mondani, hogy ön ezt teszi. Nem kívánom azért, mert nem vagyok meggyőződve róla. De ha már csak a veszélye vagy a kockázata megvan valami ilyen dolognak, akkor biztos-e, hogy így kell ennek működnie?

A korrupció tekintetében ott hagytam abba a gondolatot, hogy sokfajta kimutatás támasztja alá, hogy a korrupciós értékelési indexben lejjebb csúszott Magyarország. Lejjebb csúszott Magyarország, gyakorlatilag a régiókn belül is rosszabbul teljesítünk, és úgy fejeztem be az előbb a mondatomat, hogy az Unión belül a 28 tagországból a 21. vagyunk, azaz a korrupciós alsó harmadban teljesít Magyarország. Ez nem jó, nem jó kimondani sem. Azt gondolom, hogy ezen változtatni kell.

Van mihez nyúlnia megítélésem szerint az ügyészségnek, a főügyésznek, csak azokat a területeket nem szabad kikerülnie, amelyek, olybá tűnik, hogy érzékenyek. Számtalan feljelentésről hallottunk itt, a Parlament falai között is, mindegy, hogy MSZP-s vagy jobbkios, vagy bármilyen képviselőtársunktól, amelyek megtétele után azt tapasztalták, hogy hosszú időn keresztül állnak a folyamatok. Nem gondolom, hogy ez így szerencsés, nem gondolom, hogy ez így jó. Közben, ezzel párhuzamosan azt is olvassuk sokszor, látjuk és tapasztaljuk is, mondhatom, hogy a kormányzati döntések időben előrehaladva egyre átláthatatlanabbakká válnak. Egyre kuszábbak a folyamatok, mintha tudatosan azt a helyzetet kívánják előállítani, hogy ne is lehessen követni ezeket a dolgokat.

Ismereteim szerint e tekintetben is 144 ország vizsgálatára kerítették sort, és ebből a 144 országból mi a 119. helyen voltunk; a 119. helyen a tekintetben, hogy a kormányzati döntések átláthatósága hogyan és miképpen néz ki. Azt gondolom, ha csak ezt idézem ide, akkor azt kell mondjam, hogy ha ezen elgondolkodik, akkor nyilván ezzel kapcsolatosan is a főügyészségnek szakmai vonatkozásban van dolga, hogy e tekintetben másképp alakuljanak a folyamatok az elkövetkezendő időszakban. Azt mondják sokan és talán joggal is, hogy a kormányzat visszaél a hatalmával. Lehet erre konkrét példákat mondani.

Mondták többen a trafikügyeket, a dohánykisker történetét vagy épp a földügyi problémákat, vagy a takarékszövetkezetek dolgát, sok minden egyéb más. És ezekben a konkrét ügyekben, amikor feljelentések születtek, akkor meg nem látjuk az előrehaladást. 2014 tavaszán itt volt a norvég alap ügye.

Nem megyek bele a részletekbe, biztos emlékeznek rá önök is. Meg azt is tudják, hogy mi volt az önök viszonyulása e tekintetben. Őszen pedig itt volt az az ominózus kitiltási botrány. Nem megyek bele, önök is tudják, mi volt az önök viszonyulása e tekintetben. Hát leginkább, ahogy én tapasztaltam, a félreállítás, a halogatás, a félretolása a dolgoknak, nem foglalkozunk az ügyekkel.

De voltak konkrét, a Magyar Szocialista Párt által felvetett ügyek, amelyek tekintetében, már esett szó róla, „választási csalások” vonatkozásában, 2 milliárd forintból mi térült vissza, vizsgálták-e egyáltalán, hogyan jutottak arra az eredményre, hogy a 2 százaléka térült meg ezeknek a forrásoknak. A sífóki kórház ügyéről esett ma már itt szó, de a roma önkormányzat kérdésköréin belül zajló, több száz milliós pénzügyi felhasználások dolgairól, sok minden egyéb másról, földügyekről. Azt látom, hogy ebben mintha sokkal lassabban haladnának előre, mint általában olyan ügyek tekintetében, amelyek mondjuk, az aktuális politikai hatalom érdekeit szolgálják.

Főügyész Úr! Ha ez így van, ha ez így van, akkor lehet-e nyugodt lelkülettel azt mondani, hogy pártatlan működés zajlik a főügyészség részéről? Nekem az a bajom, hogy ezt az érzetet nem tudja elmulasztani bennem, hogy pártatlanul, hogy elfogulatlanul, részrehajlás nélkül működik a főügyészség. Ez az én bajom, és nemcsak az én bajom, hanem nagyon sokunké. Azt hiszem, azt kell tennem, hogy nagy tisztelettel arra kérjem önt, hogy ezeket a fajta kétségeket oldja fel, nemcsak bennünk, hanem nagyon sok magyar emberben, ami közvetlen formában olyan tapasztalásokat szül, amit én az előbbieken megfogalmaztam. Ha csak mi mondanánk, akkor nem lenne baj. De nemcsak mi mondjuk, nemcsak hogy nem én, nem a Magyar Szocialista Párt, hanem nagyon sok civil és a civileken kívül nagyon sok nemzetközi szervezet is hasonló álláspontokra jut.

(15.50)

Ezen mindenképpen változtatni kell. Még egyszer: összességében nem tudok és nem is akarok mást mondani; az egész mindig a részekből áll össze. Ha a részek tekintetében problémák sokaságával találjuk magunkat szembe, akkor az egészhez való viszonyulásunk nem lehet csak pozitív. De azt is el kell mondanom, ahogy az első mondatomban elmondtam, és most itt az utolsóban is: tisztelet és köszönet mindazoknak az ügyészeknek, alügyészeknek, fogalmazóknak és mindenki másnak, akik tisztelességgel végzik a munkájukat. Tisztelet és köszönet nekik. A bünt üldözni kell, elfogultság nélkül és politikai hovatartozás nélkül.

Arra kérem, főügyész úr, önt is, a helyetteseit is és minden vezetőjét, hogy ezt tegyék, ezt erősítsék, bennünk is ennek a tudatnak a kialakulását erősítsék ahhoz, hogy majd egy későbbi időszakban el lehessen fogadni egy ilyen beszámolót is, amit az asztalra

tettek. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Jelenleg utolsó felszólalóként Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Azért kértem még szót, hogy azt tisztázzuk, hogy amiket a Jobbik Magyarországért Mozgalom elmondott és fölvetett, ezeket, higgyék el, abszolút jobbító szándékkal vetettük fel.

Hiszen ha megnézzük az összes felszólalást, és a képviselőtársaim is amilyen problémákat felvetettek, ezekből nagyon jól látszik, hogy az ügyészségnek az egyik legnagyobb eredménye a preventív hatás lehetne. Nekem meggyőződésem egyébként, hogy ha annak idején, mondjuk, 2011-ben, amikor a Jobbik Magyarországért Mozgalom feljelentést tett a Fővárosi Roma Önkormányzatnál történt visszaélésekkel kapcsolatban, ahol sokkal kisebb mértékű visszaélések történtek, mint amiről most beszélünk, ha valóban ki lett volna vizsgálva az ügy, és ha valóban lett volna olyan bűncselekmény, amit meg kellett volna torolni, akkor ma nem beszélhetnénk az Országos Roma Önkormányzatnál történt visszaélésekről, mert annak preventív hatása lenne. Ha a legelső, Szent Koronával kapcsolatos törvénytörtésnél meg lettek volna büntetve az elkövetők, akkor ma nem kellene újabb és újabb ügyekről beszélnünk, mert annak preventív hatása lenne, ez meggyőződésem.

A másik, a politikamentességgel kapcsolatban: én nem kívánok vádaskodni, annyit szeretnék csak mondani, hogy nem elég becsületesnek lenni, annak is kell látszani. Tehát mindenképpen figyelembe kellene venni azt, hogy adott esetben az ügyészség milyen lépéseket tesz meg, és hogy annak van-e olyan látszata, hogy akár politikai nyomásra vagy bizonyos politikai célok érdekében teszi vagy nem teszi.

És még egy dolog: meg szeretném védeni a Jobbik Magyarországért Mozgalomnál dolgozó jogászokat. Én nem gondolom úgy, hogy a Jobbiknál dolgozó jogászok alkalmatlanok lennének, hiszen most az jöhetett le ebből a vitából - egyébként nemcsak nálunk, hanem az MSZP-nél is valószínűleg akkor alkalmatlan jogászok dolgoznak -, hogy hiába teszünk feljelentéseket, ezek a feljelentések általában megalapozatlanok, mert az ügyészség visszautasítja azokat. Én úgy gondolom, hogy nálunk nagyon kiváló jogászok dolgoznak, és ezek a kiváló jogászok olyan feljelentéseket állítanak össze, amely feljelentések jogilag abszolút megalapozottak, tehát én úgy gondolom, hogy valahol máshol van a hiba, és nem a megalapozottságban.

Az utolsó, amit el szeretnék mondani: a Jobbik Magyarországért Mozgalom - úgy is mondhatom ezt, mint az a párt, amely 2018-ban kormányzásra készül - elképzelése az ügyészséggel szemben az, hogy amikor mi kormányon leszünk, akkor egy erős, független, de könyörtelen ügyészség legyen Magyar-

országon. Egy olyan ügyészség, amely egyértelműen azt a célt tűzi ki maga elé - amit a Jobbik is kítűz maga elé -, hogy ebben az országban az embereknek a jobbiztonságba és az igazságba vetett hitét vissza tudjuk állítani, ami azt jelenti, hogy úgy tekintsenek az ügyészségre is az emberek, hogy ha becsületes vagyok, akkor nincs félnivalóm, nincs mitől félnem, viszont ha bármilyen bűnt követek el, akkor teljesen mindegy, hogy ki vagyok, teljesen mindegy, hogy mi a vallásom, teljesen mindegy, hogy mi a politikai beállítottságom, teljesen mindegy, hogy milyen a børszínem, akkor is el fognak kapni és meg fognak büntetni. Mi egy ilyen országban szeretnénk élni, egy olyan országban szeretnénk élni, ahol a rend és a törvény abszolút be van tartva, mindenféle hovatarozás nélkül. Én ezt kívánom a továbbiakban az ügyészségnek 2018-ig is, amíg nem a Jobbik fogja kormányozni ezt az országot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdem a képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az együttes általános vitát lezárom, és megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, hogy válaszolhasson a vitában elhangzottakra.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Nagy érdeklődéssel hallgattam a hozzászólásaikat. Valóban, ez egy sok tanulsággal járó vita volt. Egyetlenegy hiányérzetem azért akadt: az, hogy kevésbé szólt a 2014. évi beszámolóról, nemcsak olyan értelemben, hogy itt konkrét ügyek merültek fel, amelyek a beszámolóban természetesen nem jelenthettek meg, de azért is, mert ezen ügyek igen jelentős része nem 2014-re datálódik, ennél fogva a vonatkozó előírások szerint nem ennek a vitának a tárgyát kell hogy képezzék.

Ezen túlmenően persze én megértem a felszólalókat, hogy ha például azonnali kérdést intéznek a legfőbb ügyészhez, akkor a rendelkezésre álló időkeret igen kevés a véleményük kifejtésére. Erre talán jobb keretet kínál az írásbeli kérdés intézménye. Én úgy gondolom, hogy ezeket a kereteket kell kihasználni mindannyiunknak, a kérdezőnek és a válaszolónak is. Meggyőződésem szerint ezekre a kérdésekre a jogszabályi lehetőségek között mindig válaszoltunk és megadtuk azokat a válaszokat, amiket mi megadhattunk. Ha jól emlékszem, talán Bárándy képviselő úr azt kifogásolta, hogy mi tényeket írunk meg. Én azt gondolom, hogy ez a mi kötelességünk és feladatunk, hogy mi tényeket írunk meg, és nem pedig feltételezéseket, esetleges gondolatiságot, ami azonban nincs alátámasztva bizonyítékokkal; az ügyészség már csak egy ilyen szervezet, hogy úgy kell dolgoznia, ahogy ezt a jogszabályok előírják.

Önök nagyon sok kérdést tettek fel a felszólalásaikban, mindet felírtam, egy idő után azonban teljesen világossá vált számomra, hogy a rendelkezésre álló 30 perces időkeret nem elegendő arra, hogy itt

minden kérdésre válaszoljak, még akkor sem, ha természetesen nem tudok fejből minden kérdésre válaszolni, hiszen nem a legfőbb ügyész intézi az íróasztalán ezeket a konkrét ügyeket. Annyiban persze van kapaszkodóm, hogy önök nem először, nem másodszor és nem harmadszor nagyjából ugyanazokat az ügyeket hozzák fel, persze mindig van egy-egy új, és egyet-egy elhagynak, de azért ezek ismert ügyek közöttünk, és ezért már tudtam tájékozódni; persze olyan mélységben nem ismerem őket, de valamennyire igen, viszont a válasza nem lenne itt elegendő idő, még azon az ismertségi szinten sem, amit itt elő tudnék adni.

Önök nagyon helyesen azt mondták, hogy az ügyészségnek diszkriminációmentesen kell dolgoznia - ezzel én maximálisan egyetértek, és ezt alkalmazzuk is a gyakorlatunkban. Most is ezt fogom alkalmazni: nem fogok válogatni a kérdéseik között, és ezáltal egyeseket diszkriminálni, hanem mindenki a hivatalos jegyzőkönyv alapján minden olyan kérdésre, amit feltett, írásban választ fog kapni.

(16.00)

Azt gondolom, hogy ez az egyetlen megoldás, hogy tényleg adekvát választ kapjanak, és tényleg mindenki megkaphassa a választ.

Azokra a kérdésekre is természetesen válaszolni fogunk, fogok, amelyek egyébként ennek az ülésnek a napirendjét nem érintik, nem érinthetik, mert nem a 2014-es beszámolóval vannak összefüggésben.

Ennyit tehát a konkrét kérdésekről. Úgy gondolom, hogy ez mindenki számára a legjobb megoldás, és egyben ez kötelességünk is, nekem személyesen az alkotmányos kötelezettségem, és amit én igyekszem maximálisan tiszteletben tartani.

Néhány olyan dolog, ami nem konkrét ügy, vagy konkrét ügy kapcsán merült fel, de mégis elvi jelentőségű és megválaszolható, elsősorban persze azok, amelyek a 2014-es beszámolóval hozhatók összefüggésbe. Nagyon sok felszólalás érintette a bizalom kérdését, a közbizalom kérdését. Olyasmik hangzottak el, hogy az egyes ügyekből vonhatják le az állampolgárok azt a következtetést, hogy mennyire megbízható ez az állami szervezet, nem az általános tevékenységből. Biztos van ebben is igazság, és biztos, hogy azok, akik közvetlenül kapcsolatba kerülnek az ügyészi szervezet napi munkájával, azok objektív képet tudnak erről alkotni.

Az is elhangzott, hogy külföldön van egyfajta pozitív kép az ügyészségről, az ügyészségi munkáról. Ezt én állítom, hogy így van. Talán még az is elhangzott, hogy itt belföldön ez nem annyira pozitív. Ezzel viszont azért nem értek egyet, mert az lehetséges, hogy egyes politikai pártok a saját politikai meggyőződésük alapján nem tartják az ügyészséget bizalomra méltónak, de én azt gondolom, hogy ez nem szakmai szempontú döntés. Egyetlenegy dolgot hadd mondjak, ha már a 2014-es beszámolóról beszélünk, és én igyekszem magam ehhez tartani, hogy a Medián

közvélemény-kutató szerint 2014-ben a bizalmi indexe a jogi intézményeknek, illetve a fegyveres rendészeti testületeknek a következőképpen nézett ki: az Alkotmánybíróság vezette a rangsort 56 ponttal, a második az ügyészség volt 53 ponttal, és utána jött a rendőrség, a bíróság, illetve a hadsereg. Hát ennyit erről, tisztelt hölgyek és urak. Lehet, hogy ez nem tetszik önöknek, de ezt nem mi találtuk ki.

Ami a további kérdéseket illeti: azt változatlanul fenntartom, amit Bárándy képviselő úr vitatott, hogy mi az ügyészség egyértelmű álláspontja úgymond politikai ügyekkel kapcsolatban. Az ügyészségen nincsenek politikai ügyek. Az ügyészségen csak ügyek vannak. Persze, azt gondolom, hogy tartalmilag egyetértünk, persze, vannak politikusoknak az ügyei, és vannak más szempontból a közvélekedésben politikainak tartott ügyek. Egyébként válogathatunk az ügyek között, ha már Bárándy képviselő úr a váderedményességet ezzel hozta összefüggésbe, hogy kíváncsi lenne rá, hogy vajon a váderedményesség a politikai ügyekben mekkora. Én azt gondolom, hogy nagyon sok szempont szerint lehetne válogatni az ügyek között, és kihozni százszázalékos és nullaszázalékos váderedményességet is, ez is csak azt mutatja, hogy nem jó, hogyha ilyen megkülönböztetést teszünk. Önök természetesen a saját politikai életükben megtehetik ezt a megkülönböztetést, mi azonban a jogi szakmai munkánkban nem tehetjük ezt meg, és nem is tesszük ezt meg.

Egyébiránt pedig, ha már a váderedményességről volt szó, egyszer ez pozitívként hangzott el, egyszer ez negatívként hangzott el. Ez egy statisztikai mutató, nincs igazán jelentősége. Lehet nagyon jól dolgozni százszázalékos váderedményesség mellett is, és lehet nagyon rosszul dolgozni, hogyha ugyanez a váderedményességi mutató, és ugyanez az igaz ötvenszázalékos váderedményességi mutatónál is. Ez részben statisztikai szempontok kiválasztásának a kérdése, részben pedig én azt gondolom, hogy a jogrendszer felépítésének a kérdése, tehát hogy hol dőlnek el például a bizonyítási kérdések. De ez valóban egy olyan szakmai vita, ami igazából szakmai kérdés, nem pedig politikai megítélés ügye. Hozzáteszem azt, hogy ennek csak akkor és úgy van értelme, hogyha az azonos bázison mindig összehasonlítjuk az időben egymást követő adatokat és számokat. Az abszolút számoknak nincs tehát jelentősége, ez az én meggyőződésem.

Egy-két olyan dolog még, ami felmerült, és amire nem írásban kell reagálni. Az egyik a tárgyalásokkal kapcsolatos felvetés, hogy vajon az ügyészség a szemmel láthatóan megnövekedett tárgyalási terhet hogy bírja. Egyelőre bírjuk, ahogy a beszámolóban és a szóbeli kiegészítésben is szerepel, ez nagy erőfeszítések mellett, de sikerül, sőt olyan módon sikerül, hogy olyan bírósági eljárásban is részt veszünk, ahol egyébként nem lenne kötelező a részvétel. Nyilvánvalóan, hogy meddig lehet ezt a tempót bírni, attól is függ, hogy mennyire gyorsul fel az ítélezés, illetve a bíróság milyen pótlólagos forrásokat kap ennek a gyorsítására, nyilván akkor az ügyészségnek is kö-

vetnie kell ezt a tempót, és ezeket a forrásokat meg kell kapnia.

Előfordultak - nem is kevés felszólalásban - olyan kijelentések, hogy az ilyen-olyan határozatokban ilyen és olyan vélemények nyertek megfogalmazást. Én azt gondolom, hogy ez ügynként megvitatható, ügynként lehet erről beszélni, általánosságban azonban nem, mert akkor általánosságban nem lehet olyat mondani, amit konkrét ügynél tudnék mondani, hogy igen, ez a határozat azért született, mert a szakértői vélemény és az ezzel a területtel foglalkozó szakhatóság egyértelműen ilyen álláspontot fejtett ki, teszem azt, például környezetvédelmi ügyben a cikói hulladéktároló ügyében. Tehát lehetne ilyeneket mondani, de akkor tényleg holnap estig itt ülnénk, és nekem is folyamatosan kellene újabb és újabb adatokat memorizálnom, illetve kapnom.

Felmerült az, hogy az ügyészség jogszerűen jár el esetenként, de ez nem feltétlenül fedí az igazságot, ezt Szakács képviselő úr mondta. Ez egy elvi jelentőségű kérdés, azért térek ki rá.

(16.10)

Az ügyészség nem járhat el másként, csak jogszerűen. Az, hogy ez az igazságnak mennyiben felel meg, persze felvethet bizonyos kérdéseket. Nyilvánvalóan az a cél, hogy a jogszerűség és az igazságosság egybeessen, azonban jogállamban élünk, ahol a jogbiztonság alapvető érték. Az ügyészség nem tehet mást, mint hogy a törvények alapján jár el, és azt a döntést kell hoznia, amit a törvények számára előírnak. Persze, persze törekszik az igazságosság elérésére, szerintem elég jó arányban, de a kettőt nem lehet ellentétbe állítani, és különösképpen úgy nem lehet ellentétbe állítani, hogy azt mondjuk, tegyük félre a törvényességet, mert ez az igazságosság és ez ellentétben áll azzal. Azt gondolom, hogy ez a jogállam tekintetében elég nehéz helyzetet teremtené.

Nagyon sok - és ezt kénytelen vagyok ismételtelen elmondani - olyan ügy hangzott el, amelyek már korábban is elhangoztak e falak között. Az a problémám ezzel kapcsolatban, hogy a válaszok is elhangoztak, és ezek a válaszok elég egyértelműek és tényszerűek, ha úgy tetszik. A képviselő úrnak mondom megint, hogy én ezt értéknek tartom és nem hibának. Nem tudok mit kezdeni azzal, ha újra úgy hangzik el a kérdés, hogy abban benne van egy olyan állítás, amely tényszerűen nem felel meg a valóságnak. Erről tudnia kell a kérdezőnek is, mert számtalanszor ugyanezt a kérdést megválaszoltuk. Hogy egy példát mondjak, ne általánosságokban beszéljek csak, ez a Quaestor-ügy, a Quaestor-nyomozás, hogy a feljelentéstől kezdve eltelt 10 nap anélkül, hogy bármilyen eljárási cselekmény történt volna a felderítés érdekében. Már a feljelentés napján házkutatásokat tartottak. De ezt számtalanszor elmondtam, úgyhogy nem is értem, vagy lehet, hogy értem, csak inkább nem akarom elfogadni a valószerűsíthető indokát, hogy miért kerül elő újra meg újra ilyen formában.

De ez csak példa volt, mert számos más kérdésben is ez felmerült.

Azt meg végképp nem értem, bár ha politikus lennék, akkor lehet, hogy ezt is érteném, de nem vagyok politikus, és már elég hosszú ideje teljesítek szolgálatot az ügyészségen és előtte más állami szervnél, hogy elmondhassam, hogy ez a szemlélet teljesen idegen tőlem, nemcsak a szemlélet, hanem bármilyen politikai befolyásolás elfogadása. Ha az egyik oldalról jönnek a feljelentések és az van elutasítva, akkor ez az oldal ezt sérelmezi, és politikailag befolyásoltnak tartja a döntést, de ha a másik oldalról utasítják el, akkor természetesen az a legnagyobb rendben van és vice versa is lehetséges. Ezt csak a miskolci ügyekre mondom, ahol számszerűleg is majdnem ugyanannyi feljelentést tettek egyik meg a másik oldalon és a nyomozó hatóság rendre megszüntette őket. Persze, az is felmerül folyamatosan, de ezzel már nem is foglalkozom, hogy ez a nyomozó hatóság az ügyek 90 százalékában nem az ügyészség, de persze a felügyeletet mi gyakoroljuk, ezért nem is foglalkozom ezzel.

Azt szeretném mondani, hogy az ügyészség meggyőződésem szerint a törvényeket minden tekintetben betartja, a törvényes határidőket is betartja. Ezt Mesterházy képviselő úrnak mondom. Az ő konkrét egyedi ügyében, amit a parlamentben elmondott, megszületett az ügyészségi válasz és kézbesítés alatt van. Csak azért nem mondom, hogy mi ez, nem tudtam egyébként róla, de közben informálódtam, mert nyilvánvaló, hogy először neki kell ezt megkapnia egyedül, személyesen, és utána ő dönti el, hogy ez másra is tartozik, vagy nem tartozik másra.

Szeretném azt mondani, hogy én nem szeretnék egy olyan ügyészséget, ez ugyancsak elhangzott Szilágyi képviselő úrtól, amelytől az emberek félnek. Ez nem az a jogállam, amelyben én élni szeretnék. Az ügyészséget tisztelni kell, becsülni kell és meg kell bízni benne, de nem félni kell tőle. *(Szilágyi György: A bűnözőknek!)* A bűnözők... - de nem ezt mondta, képviselő úr. Azt mondta, hogy akkor van respekt, ha félnek az ügyészségtől. A bűnöző, persze, féljen, de a társadalom bízson meg benne, és ha lehet, inkább szeresse az ügyészséget! De ez már csak egy személyes megjegyzés.

Ami a Szent Korona-ügyeket illeti, mert ez megint egy elvi kérdés, igen, nem csak a Parlamentben elhelyezett Szent Korona élvez védelmet. Tehát ez most már egyértelmű gyakorlat, de volt egy elvi bizonytalanság. Az a konkrét ügy, amelyre utalt, nem azért van felfüggesztve, mert ebben a kérdésben más lenne az álláspont, hanem valóban azért, mert az elkövető személye nem tisztázott. Erre nézve folyt az eljárás. Nem sikerült elég adatot felderíteni, de éppen azért van felfüggesztve, hogy ha bármilyen olyan új tény jut a nyomozó hatóság tudomására, ami előbbre viszi az ügyet, akkor folytatni fogják. De az elvi kérdés teljesen egyértelmű, hogy általános védelem alatt áll a Szent Korona is.

Harangozó Gábor képviselő úrnak annyit tudok mondani, hogy attól nem lesz jobban igaz a valaki-

nek, hogy hangoskodik és indulatoskodik. Ez nem érv és nem alap a véleményünk elfogadtatására. Egyébiránt amiket ön mondott, számunkra teljesen elfogadhatatlanok, képtelenség, visszautasítom az egész ügyészi kar nevében. Hozzáteszem azt is, hogy többen mondták, hogy a tisztességesen dolgozó ügyészek; meg nyilván a többiek, akik tisztességtelenül dolgoznak. Tessék megnevezni őket! Volt erre most példa egyébként, bár nem ezen a vitán, hanem egy másik vitán. Az szerintem a csúcs, ahova vezethet az az út, amelyen Harangozó úr is elindult.

Azt gondolom, hogy az ügyészség törvényesen, szakszerűen és hatékonyan dolgozik. Azok a kifogások, amelyeket önök felhoztak, nem szakmai jellegűek. Ha csak ilyen kifogások érhetik az ügyészséget, akkor minden ügyész és ügyészségi alkalmazott nyugodtan alhat ma éjszaka is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsorából. - Dr. Bárándy Gergely: Ez az utolsó mondat húzós volt!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A kormány-előterjesztés T/6636. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, aki a pulpitusról mondja el felszólalását.

(16.20)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány október 13-án nyújtotta be az Országgyűléshez az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslatot. A törvényjavaslat elsősorban az adóhatóság és az adózók kapcsolatrendszerét szabályozó eljárási szabályok és az anyagi jogi szabályok ehhez kapcsolódó módosítására tesz javaslatot, de egyes törvények kisebb változását is kezdeményezi.

Az adózás rendje az adózó és az adóhatóság kapcsolatrendszerét szabályozza. Bár az elmúlt évtizedben a lakosság és a vállalkozások számára egyaránt történt pozitív elmozdulás e téren, további intézkedésekre van szükség. Ennek indokoltságát az ország versenyképességének javítása is adja.

Kiemelt szempont, hogy olyan beavatkozások valósuljanak meg, amelyek a gazdaság fejlődése és a mindennapi életünk szempontjából nem visszafogó, hanem ösztönző hatásúak. A hatékonyság növelésének érvényesülnie kell mind a hatóság, mind az adózók oldalán az önkéntes jogkövetés minél szélesebb támogatásával.

Az adózók újonnan bevezetendő, kizárólag objektív feltételek vizsgálatán alapuló minősítési rendszere mintegy 525 ezer cégbejegyzett és körülbelül 3 ezer áfaregisztrált adózóra kerül bevezetésre.

Jó adózónak azok az adózók tekinthetők, akik alapvetően jogkövetők, adókötelezettségeiket teljesítik. A rendelkezésre álló adatok alapján az adózók körülbelül 25 százaléka, azaz 140 ezer adózó fog ebbe a körbe tartozni. Jó, más néven megbízható adózó az a cégjegyzékbe bejegyzett adózó, aki legalább három éve folyamatosan működik, a tárgyévben és az azt megelőző öt évben az állami adóhatóság nem állapított meg terhét az adóteljesítményének 3 százalékát meghaladó adókülönbötetet, nem indított ellene végrehajtási eljárást, nem állt vagy áll csőd-, felszámolási, kényszertörlési eljárás vagy fokozott adóhatósági felügyelet alatt, nem függesztették fel az adószámát, és adószám-törlesztés hatálya alatt sem állt, mulasztási bírságot legfeljebb kétszer szabott ki terhét a tárgyévben és az azt megelőző két évben az állami adóhatóság. Szükséges még, hogy a negyedév első napján nem rendelkezik 500 ezer forintot meghaladó nettó adó tartozással. Ezek a feltételei a jó, megbízható adózói körbe való besorolásnak.

Ezek az adózók a kormány által benyújtott törvényjavaslat szerint kedvezményekben részesülnek, amely vonzóvá teszi a jó adózói minőséget, illetve támogatja őket kötelezettségeik teljesítésében. E körben kiemelő az ellenőrzési határidő maximalizálása 180 napban, valamint az általános forgalmi adó kiutalási határidejének rövidítése 75 nappal 2017-től 45 napra, illetve 2018-tól 30 napra.

Emellett a megbízható adózói minősítés következménye az automatikus részletfizetési kedvezmény biztosítása 500 ezer forint tartozásig, valamint a kiszabható mulasztási bírság és adóbírság felső határának felére csökkenése.

Ezzel szemben rossz, más néven kockázatos adózóknak minősíthetők azok az adózók, akiknek a működése kimutathatóan sérti az adójogszabályokat, nagy összegű adóhiányt, adó tartozást halmoznak fel. Az előzetes becslések alapján a számuk 10-20 ezerre tehető. Őket szigorúbb szabályozás alá vonja a törvényjavaslat, rászorítókat a jogsértőket a jogszabály betartására. Rossz adózó az a felszámolás, végelszámolás, kényszertörlési eljárás alatt nem álló, cégjegyzékbe bejegyzett adózó, aki szerepel a nagy összegű adóhiánnyal vagy adó tartozással rendelkező adózók közzétételi listáján, illetve szerepel a be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján, vagy egy éven belül az állami adó- és vámhatóság ismételt üzletlezárási intézkedést alkalmazott vele szemben. Nagy összegű adóhiánnyal, illetve adó tartozásnak magánszemély esetében 10 millió, míg más adózó esetében 100 millió forint minősül.

A kockázatos adózói minősítés következménye, hogy ezen adózóknál minden esetben 75 napos lesz az áfakiutalási határidő, magasabb a késedelmi pótlék és a mulasztási bírság mértéke is, és az ellenőrzési határidő 60 nappal meghosszabbodik.

Megvalósul a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adó- és vámág által eddig külön vezetett folyószámla-integrációja, amely az adózók számára is kezelhetőbb, áttekinthetőbb folyószámlarendszert eredményez.

Tisztelt Országgyűlés! Amint az ismeretes, 2012 óta adóregisztrációs eljárásban előírt feltételek mentén vizsgálja a NAV, hogy egy-egy cég kaphat-e adószámot, azaz 50 százalékot meghaladó részesedéssel rendelkező tagja vagy vezetője nem halmozott-e fel nagy összegű adótartozást, vagy nem volt, illetve jelenleg nem tagja, vezetője olyan társaságnak, amely nagy összegű adótartozással rendelkezett, illetve rendelkezik.

A rendszerrel kapcsolatosan számos tapasztalattal rendelkezünk, csak 2015 első háromnegyed évében 19 132 új cég esett át adóregisztrációs eljárásához kötődő adóhatósági szűrővizsgálaton, és ennek eredményeként ebben az évben 731 adózó nem kezdte meg tevékenységét. A működő cégek vezetői, tisztségviselői, illetve tagjai személyében bekövetkezett változások körét illetően pedig 7936 esetben merült fel olyan akadály, amelynek következtében az állami adóhatóságnak az eljárást le kellett folytatnia.

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján az újabb visszaélések elkerülése végett jövőre az adótartozás értékhatárának csökkentésével szigorodna ez a szabályozás. 15-ről 5 millió, illetve a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózóknál 30 millióról 10 millió forintra csökkenne a kizárást jelentő adótartozás összege. A vizsgálat emellett a jövőben kiterjedne a cégvezetőkre is, mivel jelenleg ezen pozíció megjelölésével próbálják a cégek kijátszani a szabályt. Ezen túlmenően új feltételként vizsgálná az adóhatóság, hogy a megjelölt vezetői, tisztségviselői pozíciótól, illetve a foglalkozástól nincs-e eltiltva az érintett személy.

Tisztelt Képviselőtársaim! A személyi jövedelemadó-bevallás elkészítése és benyújtása az egyik legnagyobb adminisztrációs terhet jelenti a magánszemély adózók számára. Annak érdekében, hogy ez a kötelezettség csak az adózók egyre szűkebb köre számára jelentsen tényleges adminisztratív nehézséget, az önök előtt fekvő törvényjavaslat két új bevallási forma bevezetésére tesz javaslatot. Ha a magánszemély csak munkaviszonyból származó jövedelemmel rendelkezik, továbbá nem számol el költséget, nem érvényesít semmiféle kedvezményt, és az 1 százalékos felajánlások kivételével nem rendelkezik az adójáról sem, úgy első ízben 2016-ban a 2015. évi jövedelméről a munkáltatója felé bevallási nyilatkozatot tehet, és ezzel teljesítheti adóbevallási kötelezettségét. Az adóhatóság csak akkor keresi meg a nyilatkozatot tevő magánszemélyt, ha a rendelkezésére álló adatok alapján az évközben levont adóelőleg és a tényleges kötelezettség között különbség mutatkozik. 2017-től kezdődően az adóhatóság a rendelkezésére álló adatokból külön kérelem nélkül is bevallási ajánlatot készít és küld azoknak a magánszemélyeknek, akik ügyfélkapuval vagy erre a célra létrehozott elektronikus hozzáféréssel rendel-

keznek. Az ajánlat akkor válik a magánszemély bevallásává, ha azt változatlan formában vagy kiegészítésekkel, módosításokkal ellátva igazolható módon elfogadja.

(16.30)

Tisztelt Ház! Jelen esetben az adminisztrációs tehercsökkenés nagyságát szemlélteti az az adat, miszerint az új lehetőségeknek köszönhetően jövőre több mint 1,5 millió magánszemélynek, 2017-től már akár 3,8 millió magánszemély adózónak nem kell adóbevallást benyújtania, helyettük a dokumentumot az adóhatóság készíti el.

A személyijövedelemadó-törvényt érintő többi módosítás célja egyrészt a kormány által határozatában előírt feladat végrehajtásának jogszabályi megfogalmazása, másrészt más jogszabályok módosítása miatt szükséges változások átvezetése, a jogszabályok közötti összhang megteremtése. Az általános forgalmiadó-törvényt érintő módosítások célja a vállalkozások adminisztrációs terhének csökkentése. Ennek érdekében a javaslat értelmében a nemzetközi légi személyszállítást nyújtó vállalkozások számlaadási kötelezettségüknek a jövő évben egyéb számviteli bizonylattal is eleget tehetnek, amennyiben a fogyasztó nem kér számlát. Ezen túlmenően a szűkített ellenőrzések elkerülése végett a módosítás 30 nappal kitolja azt a végső időpontot, amikor az időszakos elszámolási ügyletek után az áfafizetési kötelezettség beáll. A módosítás a jogalkalmazás egyszerűsítése érdekében elhárítja azt a gyakorlati akadályt, amely az állami és önkormányzati tulajdonban lévő cégeket gátolja a csoportos áfaalany megalakításában.

Tisztelt Képviselő! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a kormány hosszas tárgyalások után megvédte Brüsszelben a házi pálinkafőzést, így a Magyarország ellen indított uniós eljárás rövidesen lezárul. Ennek érdekében kismértékben módosulnak a magánfőzés részletszabályai, de változatlanul minimális költséggel és adminisztrációval végezhető el ez a tevékenység. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* A pálinkafőzéshez párlatadójegyet kell januártól a vámhatóságtól beszerezni literenként 700 forintért. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Minimálisan 5, legfeljebb 86 párlatadójegyet lehet beszerezni, amelyet a vámhatóság az igénylő választása szerint papír alapon vagy elektronikusan bocsát rendelkezésre. A párlat előállítására használt desztillálóberendezést továbbra is az önkormányzati adóhatósághoz kell bejelenteni, és ugyanezen adóhatóság ellenőrzi a jogszabályi rendelkezések betartását is.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény és az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járulékról szóló törvény módosításai nyelvhelyességi és jogtechnikai jellegű pontosításokat szolgálnak, koncepcionális változtatásra e törvények vonatkozásában nem kerül sor.

A helyi adók tekintetében a javaslat a fuvarozók versenyhelyzetének javítása érdekében a helyi

iparüzési adóból levonhatóvá teszi a külföldön és belföldön megfizetett útdíjat és úthasználati díjnak a 7,5 százalékát. Az adózók adminisztrációs tehercsökkentését szolgálja a javaslatnak a helyi iparüzési adóhoz kapcsolódó két módosítása is. Egyfelől a helyiadó-rendelet alapján adófizetésre nem kötelezett adózóknak nem kell adóbevallást benyújtaniuk 2016-tól. Másfelől 2017-től a vállalkozók számára lehetővé teszi, hogy az adóévi bevallási kötelezettségüket az általános nyomtatványkitöltő program alkalmazásával az állami adóhatósághoz is benyújthassák. Ez utóbbi változás az önkormányzati adóhatóság adóigazgatási hatáskörét és a bevétel jogosultságának személyét, tehát a települési önkormányzatot nem érinti. Az önkormányzatok adómegállapító jogosultságára sincs kihatással.

A javaslat szerint a Jedlik Ányos-terv végrehajtása érdekében a gépjárműadóban, a cégautóadóban és a regisztrációs adóban nem kell adót fizetni a környezetkímélő gépkocsik, azaz a jelenleg is adómentes, tisztán elektromos személygépkocsikon túlmenően a külső töltésű, a növelt hatótávolságú hibrid elektromos, valamint a nulla-emissziós gépkocsik után sem. E gépkocsik megszerzése továbbá mentessé válik a gépjárműszerzési illeték megfizetése alól. Ezen adóelőnyök de minimis kedvezményeknek minősülnek. Jelenleg Magyarországon mindössze néhány száz környezetkímélő gépkocsi van forgalomban, azonban a Jedlik Ányos-terv ösztönzőinek hatására várhatóan 2020-ra az összes elektromos személygépkocsi száma mintegy 54 ezer darabra bővül, amely szám előreláthatóan meredeken növekszik tovább a 2020 és 2030 közötti időszakban.

A javaslat a nyerges vontatók és félpótkocsik úgynevezett szerelvényadóztatására tartalmaz szabályozást. A jövő évtől a nyerges vontató adóalapjába beleszámít az általa vontatható vontatmány legnagyobb összömege, ennek következtében a vontatmány után már nem kell adót fizetni. E változtatás előnyös mindazon fuvarozó vállalkozások számára, amelyeknél a félpótkocsik száma meghaladja a nyerges vontatók számát.

Az illetéktörvény módosítása révén illetékmentessé válik az autóbuszok, a nyerges vontatók, a tehergépjárművek gazdálkodó szervezetek általi megszerzése. Utóbbi de minimis kedvezménynek minősül. Emellett nem kell illetéket fizetni a megbízhatónak minősített gazdálkodó szervezet által kezdeményezett automatikus részletfizetésre irányuló eljárásért sem. A személyes mentességre jogosultak köre pedig kiegészül a szanálási vagyonezelővel. A módosításnak köszönhetően a műemlék épületek felújítása esetén visszatéríthetővé válik az öröklési és visszterhes vagyónátruházási illeték, a hallgatói hitelből eredő követeléssel kapcsolatos bírság előtti érvényesítés pedig könnyebbé, egyszerűbbé válik.

A népegészségügyi termékadó szabályozásának módosítása által a biztosítottak adópozíciója azáltal javul, hogy a visszajáró baleseti adó összegét a

jelenlegi időponthoz képest hamarabb is visszakaphatják a biztosítójuktól.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Kérem, hogy a törvényjavaslatot tárgyalják meg, vitassák meg és a végén fogadják el.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Szatmáry Kristófnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán ennek a törvényjavaslatnak a pozitív oldalát az is megmutatja, hogy viszonylag kevesen vagyunk itt a parlamentben. Az még általában megszokott, hogy a kormányoldal részéről ezekben a vitákban azok szólalnak föl, akik szakmailag ezt nézik. De mivel ez a törvényjavaslat szinte kizárólag pozitív változásokat hoz egyébként a jövő évi adóváltozásokban, ezért látható módon az ellenzéki képviselők is inkább csak szakmai oldalról vannak képviselve, és azt gondolom, hogy ez alapvetően helyes is, mert ha végigmegyünk azon, amit Tállai úr elmondott, ebből az is következik, hogy államtitkár úr ahogy végiment a felsoroláson, szinte csak olyan javaslatok szerepelnek a jövő évre vonatkozó módosításokban, amelyek vagy a vállalkozások, vagy pedig az emberek, családok számára pozitív változásokat hoznak.

De azért hoztam ide ezt példát, mert nem volt ez sajnos mindig így, s azon képviselőtársaim, akik az elmúlt 10-12 évben itt a Házban részt vehettek különböző adótörvények vitáján, egészen más vitákra voltak felkészülve. Sajnos, visszautalva itt a szocialista időszakra, általában egy jövő évi adótörvény benyújtása idegeskedéssel, félelemmel párosult, rendszerint azért, mert alapvetően a terhek növekedését hozta a vállalkozók és az emberek számára. *(Bangóné Borbély Ildikó: 30 új adó!)* Gondolom, másoknak is lesz lehetősége elmondani az adótörvények kapcsán a véleményüket, szocialista képviselőtársamnak is.

(16.40)

De tény és való, hogy megéltünk itt a parlamentben jó néhány olyan, adótörvényekkel kapcsolatos vitát, ahol valóban arról kellett sajnos vitatkoznunk, hogy hogyan is növekedtek a vállalkozások adóterhei. Vagy ha egyébként volt olyan időszak - megint csak szocialista képviselőtársaimra utalva -, amikor egy adótörvény vitájában adócsökkentés volt, például az áfa esetében, azt pontosan tudtuk, hogy az alapvetően rövid időre szól, hiszen ezek az adócsökkentések átverések voltak akkor, mert a választások után a korábbi adó mértékénél magasabb adókat vetettek ki, tehát egyértelműen

csak szavazatszerzésre szolgáltak. De talán tényleg ennyit a múltból.

Az a szerencsénk van, hogy ma a magyar gazdaság teljesítőképessége jóval nagyobb, és ennek köszönhetően az adótörvények kapcsán nem arról kell vitatkoznunk, hogy kinek és mennyivel növekednek a befizetései, hanem arról, hogy kiknek és hogyan csökkennek a terhei, és hogyan csökkennek - mint itt elhangzott - sok esetben az adminisztrációs kötelezettségei.

Az előttünk fekvő, adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló javaslatot október 13-án nyújtotta be a kormány azzal a céllal egyértelműen, hogy a korábbi évek kijelölt irányának megfelelően alapvetően a gyermeket nevelő családok, a munkavállalók és a vállalkozások adóterheit változatlanul alacsony szinten tartsa, ösztönözze a gazdaság kifehérítését.

2010 óta, most nem sorolom föl, mert erre valószínűleg az idő kevés is lenne, jó néhány olyan lépést tett a kormányzat - és ebben támogatta a parlament többsége is -, hogy a munkaalapú gazdaság megteremtése itt Magyarországon megvalósítható legyen. Ezek közül talán kiemelkedik a 2012. év nyarán elindított munkahelyvédelmi akcióterv, amit csak azért említek, mert az akkor meghozott intézkedések tovább élnek, és azok a kedvezmények, amelyek a munkát segítik Magyarországon, ezek a 2016-os évben is, a most benyújtott adócsomag keretében folytatódnak. Úgy vélem, hogy az elmúlt évek intézkedései ebből a szempontból kiállták az idő próbáját. Egyértelműen kijelenthetjük azt, hogy a kormány azon elképzelése helytálló volt, hogy nem büntetni, hanem támogatni kell a munkát, és a költségvetés egyensúlya érdekében, ha szükséges, akkor alapvetően a fogyasztási adókat emelte a kormányzat a korábbi években.

A rendszer érdemi átalakítása ennek következtében, kijelenthető, hogy befejeződött, ennek is köszönhető, hogy a most benyújtott adócsomagban jelentős, radikális fordulatot hozó intézkedések nincsenek, sőt kifejezetten az adminisztrációt csökkentő kormányzati lépéseket találunk.

A javaslat egyik legfontosabb eleme és legnagyobb újdonsága a vállalkozói réteg azon kívánságának törvénybe öntése volt, amely eredményeképpen lényegében a pozitív vállalkozói lista, vagyis a megbízható és a kockázatos adózó fogalma beemelésre kerül az adórendszerbe. A megbízható adózó az általános szabályokhoz képest pozitívabb, az utóbbi, vagyis a kockázatos pedig szigorúbb elbírálásban részesül. A pozitív adózók esetében a kiszabható mulasztási bírság és az adóbírság felső határa 50 százalékkal kevesebb az általános szabályok szerinti mértékhez képest, emellett számukra az áfakiutalás iránti kérelmek is felgyorsulnak januártól.

Azt gondolom, hogy ez régi követelése a tisztességes magyar kis- és középvállalkozóknak és fontos üzenet a kormányzat részéről a tekintetben, hogy megbecsüli és támogatja a tisztességes vállalkozókat. Ezzel ezek a vállalkozók presztízst szerezhetnek ma-

guknak és ügyfeleiknek. Sokkal egyszerűbb lesz egyébként bizonyos tárgyalásokat két megbízható adózó között lefolytatni, jobb üzleti ajánlatot tudnak tenni, kedvezőbb szerződési feltételeket alkudhatnak ki maguknak, mint azok a vállalkozások, amelyek a kockázatos, vagyis abba a kategóriába kerülnek, amelyek lényegében többször átlépnek bizonyos jogszabályi kereteken.

De tartalmaz a törvényjavaslat további, azt gondolom, fontos intézkedéseket is, mint ahogy itt államtitkár úr elmondta, kifejezetten a fuvarozási ágazat stratégiai jellegét erősíti az a benyújtott javaslat, amely alapján az iparüzési adóból levonható lesz a külföldön megfizetett útdíj és a hazai úthasználati díj 7,5 százaléka. Itt is jelezném egyébként, hogy ez régi kérése a szakmának, amelyre a mostani, javuló gazdasági helyzet ad lehetőséget, hogy bevezetésre kerüljön. A szállítmányozással foglalkozó cégek egyébként nem adóalap-kedvezményt kapnak, hanem adókedvezményben részesülnek. Ezzel az intézkedéssel a hazai vállalkozások reményeink szerint versenyelőnyhöz juthatnak.

Ugyancsak mindenképpen támogatható cél a kormány részéről az, hogy az elektromos járművek mellett az egyéb környezetkímélő járművek megszerzését is illetékmentessé teszi a benyújtott javaslat. Alapvetően a Jedlik Ányos-terv keretében történik ez. A mentesség csekély összegű támogatásként vehető majd igénybe, és kiterjed bizonyos használgépjárművek megvételére is.

Ugyancsak lényeges talán az szja-fizetési kötelezettségnél, hogy a korábbi 150 ezer forintról 200 ezer forintra emelkedik a pótlékmentes részletfizetési lehetőség, ami a jövőben az ekho megfizetésére is kiterjed. Nagyon lényeges és elhangzott - a javaslat egyik legfontosabb része -, több millió magyar honfitársunkat érinti a jövőben az, hogy lényegében a NAV átvállalja minden olyan adózó adóbevallásának elkészítését, aki bizonyos feltételeknek megfelel, vagyis a munkaadójuknak arról nyilatkozatot tesznek, hogy nincs egyéb jövedelmük, adóalap-kedvezményt nem vesznek igénybe, illetve csak arról az 1 plusz 1 százalékról rendelkeznek. Azt gondoljuk, hogy egyébként ez jelentős, több millió magyar háztartás és magyar állampolgár számára jelentős adminisztrációscsökkentést eredményezhet a jövő évtől.

Ugyancsak a céges világot érinti, hogy a végelszámolással működő cégeknél az adóhatósági vizsgálat lefolytatása a jövőben nem lesz kötelező. Ennek oka egyébként, amivel egyet is tudunk érteni, mivel ezen cégek többsége rendezett pénzügyi háttérrel rendelkezik, a kötelező ellenőrzés csak a kockázatos adózóknál marad meg. Az adóhatóságok munkáját, a hatékonyabb együttműködést szolgálja, hogy az állami adóhatóság és vámhatóság külön vezetett nyilvántartásaiban szereplő fizetési kötelezettségeket egy közös folyószámla-nyilvántartássá vezetik át a jövő évből.

A jövedéki adóban, mint ahogy elhangzott, valóban talán pontot tehetünk a Bizottság kontra Magyarország ügyében a pálinka I. ítéletben hozott dön-

tésre, amely alapján megmarad jelentősen a kedvezmény, de bizonyos befizetéshez és adminisztrációhoz kötődik.

Összességében, tisztelt képviselőtársaim, azzal ajánlanám a most benyújtott adócsomagot az Országgyűlés számára támogatásra, hogy azt gondoljuk, hogy a jövő évi adócsomag egyrészt jó a vállalkozóknak, jó a vállalkozóknak, mert kiszámítható, stabil adókörnyezetet teremt jelentősen csökkenő adóterhekkel, és jó a családoknak is, hiszen a korábbi kedvezményeket fönntartja, és ott is jelentős adminisztrációs tehercsökkenést hoz a jövő évtől kezdődően.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ószintén azt gondolom, hogy sok-sok olyan adóvitát szeretnék és kívánnék Magyarországnak, ahol egy ilyen kiszámítható, stabil adókörnyezetben, csökkenő terhekre és csökkenő adminisztrációs terhekre számíthat a magyar lakosság és a magyar vállalkozó. A Fidesz-frakció részéről támogatjuk a kormány előterjesztését. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Burány Sándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ősz van, és ilyenkor normális az, hogy a tisztelt Ház adótörvényekről tárgyal. Ennek most mégis van egy sajátos bája és különös jelentősége. Az a sajátos bája annak, hogy éppen most adótörvényekről tárgyal az Országgyűlés, hogy tulajdonképpen ezt a feladatot a kormány szándékai szerint nyár elején már abszolválnunk kellett volna. Hiszen akkor, mint képviselőtársaim erre jól emlékeznek, a kormány hatalmas sikerként könyvelte azt el, hogy a jövő évre vonatkozó költségvetést a hozzá kapcsolódó adótörvényekkel együtt nem a szokásos menetrendben, ősszel, illetve tél elején fogadja el az Országgyűlés, hanem már a nyári szünet előtt elfogadja a parlament.

(16.50)

Mi már akkor jeleztük, hogy valószínűleg ezek a törvények nem lesznek hosszú életűek, és a kormány folytatni fogja azt a kedvenc gyakorlatát, hogy valamit beterjeszt kapkodva, kapkodva elfogadtatja az Országgyűlés fideszes és KDNP-s többségével, majd ezt követően, mikor rádöbben, hogy mit is csinált, akkor apránként elkezd módosítani. Vagy ha nem is egyszerűen egy hiba korrigálásáról van szó, hanem az előrelátás hiányáról, amikor pár hét vagy pár hónap múlva észébe jut, hogy tulajdonképpen még mit akart, mit szeretett volna ezzel a törvényjavaslattal elérni, akkor újra nekilát ennek a munkának.

Magyarán, teljesen normális, hogy most az adótörvényekről tárgyalunk, de tulajdonképpen a kor-

mánynak végre el kellene döntenie, hogy ezt 3-4 havonta akarja-e az Országgyűléssel megvitatni, vagy pedig elegendőnek látja ezt egy évben egyszer megtenni.

Ennek egyébként nemcsak formai jelentősége van, tisztelt képviselőtársaim, hanem igenis van egy nagyon fontos tartalmi eleme is, nevezetesen: egy kormány gazdaságpolitikája akkor kiszámítható, ha stabil törvények alkotják, és nem olyan törvények, legyen szó akár a költségvetési törvényről - by the way, nem melleleg éppen az idejű költségvetés módosítása is napirenden van az Országgyűlésben. Tehát ha ezek a gazdaságpolitikai tárgyú törvények nem ilyen 3-4 havonta, volt olyan év, amikor havonta kerülnek módosításra, hanem hosszú időre előre tudja a kormány, hogy mit akar, egy csomagba beterjeszti a szándékait tartalmazó változtatási paragrafusokat, passzusokat, és ezt vitatja meg az Országgyűlés és az üzleti szféra, a polgárok tudják, hogy mire számíthatnak.

Magyarországnak olyan kormánya van - erről később majd bővebben is fogok beszélni -, amikor erről nem beszélhetünk. Nem kiszámítható a működése, és elsősorban a gazdaságpolitika terén kapkodó, és ennek sajnos vannak negatív következményei is.

Miközben egyébként bírálok teljes joggal a kormány előrelátásának hiányát, le kell szögezmem, hogy a beterjesztett törvényjavaslatban igenis - és ezt ellenzéki képviselőként ritkán tudom elmondani - vannak támogatható elemek. Kritikánk részben a passzusok egy részével van, részben pedig elsősorban azzal, ami kimaradt belőle. Erről majd kicsit később. Mert igenis vannak támogatható elemek benne.

Támogatható elemnek tartjuk azt, hogy azok az adófizetők, akik rendszeresen megfizetik az adóikat, időben és semmilyen módon nem vétnek a szabályok és törvények ellen, úgynevezett kiemelt adózó kategóriájába kerülnek, és számukra egyszerűbbé válik az adózás, és több olyan kedvezményt élvezhetnek majd a jövőben, amelyet egyébként korábban nem. Ez lehetővé teszi egyébként a hatékonyabb adóbehajtást is, hiszen ha az adóhatóságnak nem minden adózóra kell kiemelten figyelnie, hanem elsősorban a renitens adózókra kell nagyobb figyelmet fordítania, akkor ez reményeink szerint az adóbehajtás hatékonyságát javítani tudja.

Vannak tehát ebben a törvényjavaslatban egyébként támogatható elemek, és támogatható elem a környezetbarát szemlélet is, bár ezen a téren - ezt majd részletesebben is ki fogom fejteni - a kormány nem volt elég bátor. A környezetbarát intézkedések terén sokkal messzebbre is mehetett volna, mint amennyire a törvényjavaslatban elmerészkedett.

De amivel folytatni szeretném ezt a sort, hogy ezek a kedvező intézkedések, ezek a kedvező rendelkezések ebben a törvényjavaslatban ugyanakkor az adóhatóság tekintetében nem tekinthetők egyébnek, mint egyfajta ráncfelvarrásnak. Mert ha megnézzük, hogy az adóhatóságról milyen kép alakult ki az elmúlt években országhatáron belül és országhatáron

kívül, akkor azt kell mondanom, hogy ez a kép lehangoló.

Az adóhatóságról kialakult képben, sajnos azt kell mondanunk, hogy igenis az az általános közvélekedés, hogy az adóhatóság különbséget tesz cég és cég között - ez egyébként megfogalmazott hivatalos vádak szerint a korrupció egyik melegágya -, azonkívül az adóhatóságról az a vélekedés is kialakult, hogy cég és cég között politikai megrendelésre is különbséget tesz. Nem egy esetben írt a hazai sajtó arról, hogyan gyakorolt az adóhatóság szekatúráján keresztül vállalkozókra, cégtulajdonosokra nyomást a kormány bizonyos ügyekben, annak érdekében, hogy céljait hatékonyabban el tudja érni.

Amikor tehát az adóhatóságról egy borzasztó rossz kép alakult ki itthon és külföldön, akkor nem elegendő a ráncfelvarrás. Sőt, ugyan nincs benne a törvényjavaslatban, de éppen Tállai államtitkár úr tartotta az expozét az előterjesztő nevében, hát egyáltalán nem tartjuk megnyugtatónak azt a megoldást, hogy a rendszerváltozást követően, egyébként egyedülálló és példátlan módon az adóhatóságot közvetlenül egy országgyűlési képviselő, egy államtitkári rangú politikus irányítja, egy olyan időszakban, amikor az adóhatósággal kapcsolatban megfogalmazott gyanúk, vádak némelyike-másika pont azt taglalta, ahogy az előbb említettem, hogy egyébként a kormány politikai céljai érdekében időnként az adóhatóságot egyfajta bunkósbotként használja. Mint tehát mondtam, ez egyfajta ráncfelvarrás. Ezzel együtt ez az összkép, ami a ráncfelvarrás után keletkezik, összességében nem kedvezőtlen.

Ahogy az előbb említettem, hasznos és jó eleme a törvényjavaslatnak, hogy a környezetvédelem területén végre érdemi lépéseket is megpróbál tenni, de nem megy elég messzire, amikor ezen az úton elindul. Helyesnek és támogatandónak tartjuk azt az elképzelést is, hogy - leegyszerűsítve mondom - az elektromos autók a jövőben olcsóbbak lesznek, ha valaki ilyet vásárol. Ezen a téren viszont a kormány mehetett volna sokkal messzebbre is, hiszen a környezetvédelem a jövőt szolgáló egyik legfontosabb tevékenysége lehetne a mindenkori politikának, ehhez képest a törvényjavaslatban megfogalmazott intézkedések meglehetősen szerények. Mert ha annak fényében nézzük a javasolt változtatásokat, hogy egyébként ezeket a környezetbarát termékeket Európában a legmagasabb, 27 százalékos áfa sújtja, akkor ezen a téren lehetett volna a kormány bátrabb is, lényegesen nagyobb adókedvezménnyel segíthetné a környezetbarát technológiák, termékek elterjedését. Itt akár azt is javasolhatnánk a kormánynak, hogy a legkedvezőbb, legalacsonyabb áfakulcsot használva, terjessze el ezeket a korszerű technológiákat, és nemcsak a tömegközlekedésben és általában a közlekedésben, hiszen ott a károsanyag-kibocsátás nagyon magas, hanem egyébként más területeken is.

Ismerjük a kormány álláspontját, hogy a napielemeztől például kifejezetten hidegtelest kap, hiszen ahogy L. Simon László itt, a parlamentben megfogalmazta, Magyarországon az a baj, hogy most hagy-

juk, hogy nincs elég szél, hogy nem elég szeles az ország, de hogy éjjel nem süt a nap, ami egyébként egy kétségtelenül pontos természettudományos megállapítás, csak azért tegyük hozzá, hogy a magyar gabona szempontjából van elég napsütés az országban, a magyar alma, a magyar paprika, a magyar körte szempontjából van elég napsütés az országban, de a kormány álláspontja szerint ahhoz, hogy ezzel, mondjuk, elektromos áramot termeljünk, nincs elég napsütés az országban.

Mi azt gondoljuk erről egyébként, hogy nemcsak éjjel van sötét, de a kormányzati fejek egyikében-másikában is világosságot kell tenni, hiszen úgy tűnik, itt-ott a sötétség eluralkodott. Ezen a téren tehát még a javaslat jó irányba mozdul el. Úgy gondoljuk, hogy nem eléggé mozdul el ebbe az irányba, sokkal bátrabb lépésre ösztönöznénk a kormányt.

Tállai államtitkár úr említette a pálinkával összefüggő szabadságharcunkat. Itt azért szerényebb lennék a kormány helyében, egyszerűen beismerném, hogy ez nem sikerült. Igaz, hogy a kormány szerint, államtitkár úr szavai szerint, ha jól figyeltem expozéjára, a változtatás nagyon kicsi mértékű, valóban, mindössze egyetlen szó. Eddig adómentességet élvezett, most nem élvez adómentességet. Ez a kicsi változás, hogy ezentúl fizetni kell olyanért, amiért a kormány eredeti szándéka szerint lényegében nem kellett volna fizetni, és bizonyos mennyiséghatárig az otthon lefőzött párlat adómentességét élvezett volna.

(17.00)

Ezt a szabadságharcot csúnyán elbukta a kormány. Egyébként ez borítékolható volt. Ennek a szabadságharcnak a végeredménye az, hogy az otthon lefőzött pálinka után mégiscsak kell fizetni, a korábbihoz képest sokkal többet, többszöröse a változása annak, ami egészséges lenne, ugyanakkor a minőségi pálinka forgalmazása az országban megdrasztikusan visszaesett, nem összefüggéstelenül az otthon lefőzött pálinka mennyiségével.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Azt gondolhatnánk, és a Fidesz vezérszónoka erre utalásokat is tett, hogy itt minden rendben, mert pont jó az, hogy ilyen kicsi változások vannak csak és nem kell rettegni az adóváltozásoktól. Azt kell mondanom, hogy mi szocialisták szeretnénk volna sokkal több adóváltozást látni, ha már egyszer a kormány néhány hónap után mégis meggondolja magát és hozzányúl a már elfogadott adótörvényekhez. Ugyanis itthon és külföldön számos kritika éri a kormány adó- és gazdaságpolitikáját. Emlékeztetném önöket néhányukra.

Először: még a nyár előtt Magyarország legnagyobb gazdasági partnere, Németország itt működő cégei tették világossá, hogy elégedetlenek a kiszámíthatatlanság, illetve a korrupció miatt a magyar gazdaságpolitikával összefüggésben. A másik ilyen figyelmeztető jelnek kellett volna lenni, hogy ellenében a kormány várakozásaival, a hitelminősítő intézetek nem vették ki az országot a bővli kategóri-

ából. A harmadik ilyen figyelmeztető jel, a minap egy neves befektetési szakember világított rá, hogy az uniós pénzeső igazából elfedi a magyar gazdaság súlyos gyengeségeit, és hogy ennek következtében 2020 tájékára egy komolyabb probléma is várható az országban. Igaz, mit érdeklí Orbán Viktor kormányát, hogy mi lesz 2020-ban, ők akkor már biztosan nem fognak kormányozni.

De ugyanakkor, ha eddig ez nem lett volna elég, akkor figyelni kellene a Magyar Európai Üzleti Tanács állásfoglalására, amely kézzelfogható országstratégiát sürget, ráadásul olyat, ami valódi társadalmi konszenzuson alapul. De hát tudjuk, hogy a társadalmi konszenzus és a párbeszéd helyett a kormány bevezette az úgynevezett NER-t, amelynek keretében saját magával és legfontosabb híveivel konzultál, és úgy gondolja, hogy akkor ezzel minden vitát, konzultációt le is tudott a maga részéről. Ellenében tehát a NER-nek nevezett konzultáció hiányával, valódi társadalmi konszenzusra lenne szükség. És ahogy már említettem, nagy szükség lenne a kiszámíthatóságra, hiszen a vállalatok sikerét jóval nagyobb mértékben befolyásolja - idézem az állásfoglalást - a szabályozói környezet, amelyben működnek, mint a saját erőfeszítéseik. Itt Magyarországról van szó természetesen.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az üzleti világ számára - fogalmazza meg a dokumentum - a legnagyobb kockázatot a kormány kiszámíthatatlan intézkedései jelentik. Erre azért oda kellene figyelni. Ahogy azt az anyag megállapítja, hogy miközben ez más országban sem teljesen ismeretlen, ha nem is ilyen mértékben, az valódi hungarikum, hogy a korábbi ígéretekkel ellentétben a különadók nem kerültek kivezetésre, sőt újak jöttek helyettük.

Ezek tehát a megállapítások gazdasági részei, de szociális téren is súlyos megállapítások vannak. A népesség egyharmada szegénységben él, és döbbenetes tény, fogalmazza meg a dokumentum, hogy a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élők 43 százaléka gyermek. Hozzáteszem, döbbenetes, hogy Magyarországon a kormányt a szociális érzékenységre üzletemberek figyelmeztetik, hiszen ezek már az ő csőrüket és az ő szemüket is csípi, hogy pestiesen fogalmazzak.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! A beterjesztett törvényjavaslatban vannak pozitív elemek, ezek egy része támogatható is, de súlyos hiányosságai vannak abban, amihez nem nyúl hozzá, és a kormánynak be kellene vallania, hogy a szabadságharcot, amelyet folytatott, elvesztette. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a vezérszónoki kört. Hargitai János képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Burány képviselőtársamat, a szocialista vezérszónokot hallgatva azt gondolom, hogy egy előkérdésre kell választ adnom, legalábbis az én álláspontom szerint, mielőtt a mondandómba belekezek, ugyanis ő azt próbálta elhítenni itt velünk és az éteren keresztül a közvéleménnyel, hogy beigazolódott az ő állításuk, amit tettek az adótörvények vitája során.

Megjegyzem a közvéleménynek, hogy nem tapasztaltunk még olyat, hogy fél évvel a megszokott határidők előtt már elfogadjuk egy következő évre vonatkozóan az adótörvényeket. Tehát a tavaszi ülésszakot mi úgy zártuk, hogy 2016-ra adótörvényeket és költségvetést alkottunk meg az ország számára. Ezt mi abszolút pozitívnak tekintjük, és meggyőződésem, hogy a magyar közvélemény, a magyar vállalkozói világ is ilyennek tekinti. Nem tudom, hogy miért kellene ezért pironkodnunk, hogy időben megalkotjuk ezeket a törvényeket, és nem úgy, mint valamikor divat volt, hogy karácsony előtti éjszaka, utolsó napokban szavazta meg az Országgyűlés, mondjuk, a költségvetést és előtte egy jó hónappal az adótörvényeket.

Nincs arról szó, hogy igaz lenne az az állítás, hogy lám, akkor a kormány kapkodva nyújtotta be az adótörvényeket, és kis idő elteltével most az őszi időszakban, amikor máskor megszokott volt, hogy adótörvényeket tárgyalunk, újra adótörvényeket vagyunk kénytelenek tárgyalni. Ez az állítás egyszerűen nem igaz. Aki ezt a beterjesztett adótörvénycsomagot ismeri, az tudja jól, hogy ez a törvény másról szól, és most erről a másról fogok beszélni, és nem arról, ahogy Burány képviselő úr beállította ezt az adótörvényt.

Mi az, ami itt előttünk fekszik? Alapvetően az adóeljárásról szóló, tehát az Art.-ről szóló törvény módosítása határozza meg ezt a törvénycsomagot, és ennek következményeként persze az Art. mellett módosítunk egyes adótörvényeket is. Összességében rögzítsük mindannyiunk számára, hogy nem további adóterheket állapítunk meg, hanem vagy kedvezményeket adunk, vagy olyan eljárási egyszerűsítéseket teszünk, ami mindenképpen jó lesz a személyi jövedelemadót fizető magánembereknek és jó lesz a vállalkozásoknak.

A magyar kormány adópolitikájára az jellemző, ellentétben azzal, amit Burány képviselő úr elmondott, amit Szatmáry Kristóf adott elő, hogy jó ideje kiszámítható. Akkor, amikor mi kormányra kerültünk a válságidőszak után, önköztől vettük át a kormányzást, a kormány számára az dilemma volt, hogy azt az adópolitikát, azt az adórendszert vigyük-e tovább, amit önök ránk hagyományoztak, vagy egy újhoz nyúljunk.

Nem volt nehéz meggyőzni magunkat azzal, hogy az önök által folytatott adópolitika sehová se vezet, hisz az ország ennek az adópolitikának az eredményeként is a csőd előszobájába került, és a túlzottdeficit-eljárás alatt, amibe Magyarország be-

lekényszerült az önkormányzatok adópolitikájának eredményeként és költségvetési politikájának eredményeként is, uniós tagságunk óta ebből nem találtak ki. Ebből a szégyenletes helyzetből az Orbán-kormány vitte ki az országot, többek között azzal is, hogy megváltoztatta az adókról való gondolkodást is, amit önkormányzatok képviseltek. Mi az, amiben mi mást hoztunk? Azt mondtuk, hogy a filozófiánk egyik lényeges pontja, hogy csökkenteni fogjuk következetesen a bérjellegű adókat, és inkább fogyasztási adókat emelünk, ha erre rákényszerülünk. És persze azt is mondtuk, hogy a válságnak lesz egy olyan következménye, hogy olyan szektorok, amelyek eddig kevésbé voltak adóval terhelve, átmenetileg különadókkal és mindenféle más módon a válság elhárításából jobban ki kell hogy vegyék a részüket. Ez az, amit mi következetesen képviselünk most már másfél kormányzati cikluson keresztül, és most a kormány elérkezettnek látta az időt ahhoz, hogy eljárási kérdésekhez is hozzányúljon. Tehát ami most itt előttünk van, az sokkal inkább illeszkedik ahhoz a törvényhez, amit egy jó héttel vagy két héttel ezelőtt kezdtünk el tárgyalni a bürokrácia kapcsán, a bürokráciát illető tehercsökkenésekről, a bürokrácia-csökkentésekről.

Amikor egy vállalkozó a maga tevékenységét végzi, azt kezdi azzal, hogy megalapítja a vállalkozását, akkor is találkozik az államigazgatással, és a vállalkozás a tevékenységét folytatva állandóan érintkezik a magyar állammal, de minden érintkezése mellett nyilvánvalóan a legfontosabb az, ami évről évre visszatérően megtörténik, amikor az adóeljárás keretei között adót fizet a magyar államnak. Az a bürokráciacsökkentési szándék, amit ez a kormány megvalósítani akar és ezen az úton elindult, féloldalas lenne, ha az adóeljárásban erre nem lennének képesek.

(17.10)

A kormányhivatalok rendszerében, területi kormányhivatalokról beszélek, járási hivatalokról, ahol az adózó állampolgárok és a vállalkozások megfordulnak, tapasztalható lesz holnap, meggyőződésem, már ma is egyfajta kedvezőbb kép az ügyfél megítélése kapcsán. Ha ezt csak az életnek azon a területén tudnánk megvalósítani, akkor a tevékenységünk féloldalas lenne.

Tehát nagyon fontos, hogy az adóeljárások és az adóhatóság tekintetében is ezt a fajta szemléleti váltást, amit más területeken képviselünk, itt is meg tudjuk valósítani. Ez a törvénycsomag, amiről tárgyalunk, alapvetően erről szól és nem a kormány kapkodásáról, ahogy ezt Burány képviselő úr bizonyos metszetben bemutató próbálta.

Tállai államtitkár úr versenyképességi kérdés-ként állította be ezt a területet is, és ilyen szempontból tökéletesen igaza van, a magyar vállalkozások számára nem mindegy, hogy milyen környezetben, milyen adóeljárással találkoznak. Hiszen, ahogy említettem, ez évente visszatérő kérdés az ő életükben. Ha itt könnyítéseket és eljárási egyszerűsítése-

ket tudunk produkálni, akkor ez a vállalkozók oldalán megtakarításokat jelent, ilyen szempontból versenyképességi kérdés.

Mi az a legfontosabb szemléleti változás, amit az Art. ilyen szempontból hozott, amit pozitívként a szocialista és a fideszes vezérszónok is kiemelt? Az, hogy valamilyen módon minősítjük az eddig egyformának gondolt adózókat, holott jól tudjuk, hogy ezek az adózók nem voltak egyformák. Az adózók egy része nagyon tisztességesen teljesített. Ha jól írtam föl Tállai András adatait, 140 ezer adózót, vállalkozót sorolt ebbe a körbe, az adózók 25 százalékát. Az adózók ezen köre jó adósnak, megbízható adózónak minősül a jövőben, és ehhez a státushoz különböző kedvezmények társulnak, rövidebb adóellenőrzési határidő, ha áfát igényelnek vissza, akkor az eddigi 75 nap helyett ezt majd átmenetileg 45 nap alatt teljesíteni fogja az adóhatóság, egy évvel később már 30 nap alatt fog ez megtörténni. Ha ez a jó adózó valamilyen hiba folytán mégis adóbírságot vagy mulasztási bírságot lenne kénytelen fizetni, akkor ez az eddig fizetett összeg 50 százalékában van maximálva.

Ezek mind olyan fontos és izgalmas kérdések, amik az adózókat abba az irányba fogják elvinni, hogy jó belekerülni ebbe a körbe, mert ez nemcsak egy fügefalevél, hanem egy ilyen minősítésnek a vállalkozás számára egyszerűen gazdasági értéke van. Fontos azt is megemlítenem, amit Szatmáry Kristóf már szintén említett, hogy ha egy ilyen adózóval szerződöm, akiről tudom, hogy a jó adózók listáján van, nekem megnyugtatást jelent, mert tudom, hogy a partnerem olyan, akit az állam is jónak minősít. Tehát én is láthatom őt kiszámíthatónak és megbízhatónak. Nyilván ennek az ellenkezője is igaz, jó, ha tudjuk egymásról azt, hogy kik az adózók, akiknek kintlévőségeik vannak, akik ügyeskednek. Rájuk meg különböző nehézségek várnak az elkövetkező időszakban. De alapvetően ez a különbségtétel, azt gondolom, helyeselhető, és ennek eredményei is lesznek.

A folyószámlák integrációja olyan lépés, ami csak üdvözölhető, mert bürokráciát csökkent.

A személyi jövedelemadóról hadd beszéljek néhány mondatot! Igen, magánemberként ez egy kicsit egyszerűbb világ, mi is évente találkozunk az adóhatósággal, amikor személyi jövedelemadó-bevallást teszünk. Ez jelenti, főleg, ha valaki ezt maga akarja megcsinálni, és sokan vannak ilyenek, a legnagyobb fejtörést a magánember számára. Üdvözölhető az APEH-nak az a törekvése, amit törvény fog előírni, és aminek eredménye az lesz, hogy ezt a nagy és nehéz feladatot az adóhatóság elvégzi helyettünk, méghozzá olyan módon, hogy az 1,5 millió embert fog már érinteni 2016-ban, 2017-ben pedig potenciálisan akár 3,8 millió személyi jövedelemadó-bevallót is érinthet, amikor az adóhatóság készíti el helyettünk saját bevallásunkat is. Mi ezt vagy elfogadni tudjuk, vagy ennek ellentmondani tudunk, a saját kezünkbe is vehetjük az eljárást. De mivel az APEH ezt jól akarja elkészíteni, ez nagy-nagy könnyebbséget jelent.

Nyilvánvalóan azokról a jogszabályokról most itt nem érdemes beszélni, amelyek csak jogtechnikai vagy nyelvhelyességi pontosításokat tartalmaznak. A helyiadó-törvénynél egy dolgot emelek ki, fontosnak tartom azt a változtatást is a vállalkozó oldaláról, hogy a helyi adó bevallását, itt a címzett az önkormányzati adóhatóság, gyakorlatilag a jegyző, ezt mégis az adóhatóság felé is megteheti a helyi iparűzési adó alanya, azaz a vállalkozó. Nyilvánvalóan ez nem jelent semmiféle hatáskörelvonást a helyi hatóságtól, ez csak egy bevallási út, ez ott fog kikötni, ahol kell, csak nem kell két szoftvert használnia az adózónak ahhoz, hogy az adóbevallását megtehesse. Tehát ilyen szempontból ez is egyszerűsítés, és könnyebbséget jelent a vállalkozás számára.

Környezetvédelmi kérdések, elektromos adó és az így fizetendő díjak mérséklése nyilvánvalóan helyeselhető és ösztönözhető, főleg most, a Volkswagen autókonszernt érintő botránysorozat kapcsán ez mindenképp kiemelésre érdemes.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, és Burány Sándor kollégámnak mondom, költségvetési bizottsági elnök úrnak, hogy soha más „öröme” ne legyen egy ellenzéki képviselőnek, mint hogy azt kelljen mondania, amivel egyébként egyetértek, hogy pálinkafronton némi többletet is kell fizetni. Értelmezhető ez úgy is, hogy a brüsszeli bürokrácia nem engedélyezte teljes mértékben azt, amit szeretnénk volna. De azt gondolom, ez a magyar magánemberek és magyar vállalkozások legkisebb gondja, hogy pálinkafronton némi visszavonulásra kényszerültünk.

Ez a törvénycsomag üdvözölhető, a rezsicsökkentési gondolkodás része, ami elénk került, és ha ezt elfogadjuk, akkor a magyar vállalkozásoknak ez könnyebbséget jelent és ilyen szempontból hasznukra lesz. Tehát a versenyképességüket növeli, ezért a frakciónk támogatja a csomag elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik a Jobbik vezérszónoka, Z. Kárpát Dániel képviselő úr a szó. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt szemrevételezzük ezt a kozmetikai jellegűnél azért többnek nevezhető csomagot, ami előttünk fekszik, érdemes megvizsgálni, hogy honnan indulunk ki. Itt ugye, a korábbi időszakokban, költségvetési időszakok esetében adócsökkentésinek tervezett csomagok bejelentésekor vagy éppen adóemelésekkor új, egzotikus adótípusok bevezetésekor mindig elmondta a kormányzat, hogy tulajdonképpen az adócsökkentés költségvetését igyekszik megvalósítani, egyszerűsíteni kívánja ezt a rendszert, leépíteni a bürokráciát még akkor is, ha államtitkárok, helyettes államtitkárok számának és kiterjedésének szintjét egészen elképesztő magaslatokra emelte.

De ugye, tudjuk azt, hogy alapvetően három dolgot lehet és lehetne adóztatni, a jövedelmet, a

fogyasztást és a vagyont. A Fidesz-kormány adópolitikájának centrumában pedig tulajdonképpen mindig is a fogyasztáshoz kapcsolt adók állottak és állnak. Azt is láthatjuk, hogy az adócsökkentéseknek nevezett költségvetés az előbbi időszakhoz képest több mint 200 milliárdos növekményt tartalmaz az adóbeszedési várakozások tekintetében. Tehát igen nehéz ezt összekötni még úgy is az adócsökkentési várakozásokkal, hogy elvileg az adót fizetők tábora az önök álláspontja szerint nő, ugyanakkor ez nem növekszik olyan mérhető szinten, hogy ezt a - még egyszer mondom - korábbinál 200 milliárddal több beszedett adót indokolja, pontosabban: ezen várakozásokat.

De azt is láthatjuk, hogy amellet, hogy a központi költségvetési bevételek egyharmada áfabefizetésekből ered, a fogyasztáshoz kapcsolt adókkal, jövedéki adóval, regisztrációs adóval, távközlési adóval, tranzakciós illetékkel - ugye, ez az egyik legviccesebb fajta - és a biztosítási adóval együtt több mint 4600 milliárd forintot tesznek ki a várakozások. Ezeket érintően kerül elénk most egy csomag, ami ehhez a nagy számhoz képest egy viszonylag szűkebb kört és néhány szeletet érint csak. Az is látható, hogy érinthetné a fajsúlyosabb területeket jobban és hatékonyabb módon.

Látjuk ugyanakkor azt is, hogy ha a társaságiadó-bevételeket vizsgáljuk, amelyek azért komolyan tudnának ezen a rendszeren emelni, az áfa- és a személyi jövedelemadó-bevételekhez képest nagyságrenddel kevesebb folyik be ezekből. Ugyanakkor láthatunk olyan, tudjuk, hogy hatalmas nyereséget realizáló itteni gazdasági társaságokat, az Audi, a GE, a TEWA, a Richter és egyéb érdekeltségeket, amelyek esetében azért felmerülhetne az, hogy a közteherviselésbe, tisztelet a kivételnek, de jobban beszálljanak. Mégis azt látjuk, hogy sokan közülük, nem mindegyik, de sokan közülük az adózás előtti és adózott eredmény tekintetében majdnem hogy azonos értékeket tudnak felmutatni.

(17.20)

Ebből következik, hogy egyes társaságok nem vagy alig fizetnek adót, és ezek azok a társaságok, amelyek közül egy a napokban pont egy újabb, talán 6 milliárdos kedvezményben részesült, és ezen társaságokhoz van becsatornázva tulajdonképpen beszállítóként, összeszerelőként a magyar gazdaság egy jó része, aztán jön egy Volkswagen-botrányszerű valami, és aggódhatunk a magyar, úgynevezett GDP-ért és azokért a kivételül hatásokért, amelyek ezt az egész rendszert képesek tulajdonképpen hazavágni. Eközben a könyvelői szakma már több mint ötvenféle adót és adójellegű elvonást ismert, az adószakértők úgyszintén. Ezek közül számos egzotikus - például az úgynevezett szappanadót, régebben a samponadót - pont a héten taglalt az Országgyűlés, hogy mennyiben felelnek meg a várakozásoknak, illetve mennyiben nem.

Ezek után, ha azt nézzük, hogy az előttünk fekvő csomagnak milyen fajsúlyos elemei vannak, akkor azt látjuk, hogy egy része talán marginális kérdéseket érint, egy másik része pedig adott esetben pont az adóbevallásokat vagy azokat a technikai, bevalló jellegű dolgokat, amelyek azért nemzetgazdasági szinten, bár kényelmi szempontokból nagyon fontosak és számítanak, azért mégsem alakítják át a történelmet.

Vegyük például az illetékekről szóló 1990. évi törvény módosítását, annak szándékát. Itt is azt látjuk, hogy tulajdonképpen elektromos autók tekintetében, egyes, talán mondhatjuk, hogy már-már luxuscikkek tekintetében könnyítést foganatosítanak. Az idetartozó autótípusok tulajdonképpen mind horror áron kaphatók, tehát tízmillió alatt igen ritkán lehet a piacon ilyeneket fogni, aki efölötti áron képes vásárolni, bizonyára szerencsés ember, ne irigyeljünk tőle, de azért egy szűkebb társadalmi keresztmetszetet képvisel mindenképpen, tehát az átlagos autóvásárló nem ide tartozik.

Viszont felmerülne adott esetben a regisztrációs adó tekintetében, hogy mondjuk, az 1600 köbcenti alatti autók ne essenek-e egy olyan kedvezményes kategóriába hosszú távon, ahol már mérhető társadalmi csoportnak, mérhető társadalmi tömegnek lehetne kedvezményt biztosítani. Azt is látnunk kell, hogy ha a környezetvédelmi szempont ilyen fontos, éppen a héten vitatkoztunk az úgynevezett környezetvédelmi termékdíj kapcsán arról, hogy nemcsak napelemeket adóztat a kormányzat, hanem itt bizony még adott esetben az olyan elektromos kazánokat is, amelyek energiatakarékos felhasználáshoz járulhatnak hozzá, vagy ahhoz, hogy magyar emberek ne csak maguk számára spóroljanak, de a környezetet is kevésbé terheljék meg és jobban kímélik. Ezek pedig különadó hatálya alá esnek, és ha különadókról van szó, akkor itt érdemi csökkentést tulajdonképpen csak azon bankadó jellegű szférában tudunk kimutatni, ahol a kormány egy nagyon gyáva, nagyon önfeladó megállapodást kötött az EBRD-vel, és ebből kifolyólag elmondhatjuk, hogy bizonyos viszszenyeséseket foganatosított. De ezzel együtt azt is vállalta, hogy mondjuk, a devizahitel-károsultak helyzetén a továbbiakban és újabb eszközökkel érdemben nem segít.

Elmondhatjuk tehát, hogy abszolút vannak támogatható dolgok ebben a csomagban, még egyszer mondom, ezek sokszor kozmetikai jellegűek, máskor inkább kényelmi szempontokról szólnak, de amit látunk és amit láthatunk, valószínűleg a sajtóberkeken belül a legnagyobb vitát az adóbevallások kérdésköre fogja kiváltani, és az, hogy itt egy látszólagos kedvezmény történik minden adózó számára. Én nagyon örülnék neki, ha így lenne.

A probléma az, hogy a jelenlegi jogszabálytervezetük alapján és az szja-törvény jelenlegi kiírásának ismeretében bizony az a helyzet, hogy ebből az egész kedvezményes körből, akinek az adóhatóság ezt a munkát levonná a válláról, ki vannak zárva azok, akik adóalapot illető kedvezményben részesülnek.

Tehát önök ezt vagy hibásan kodifikálták, vagy az eredeti szándék is az volt, hogy itt nagyon széles, százezres rétegek ne tartozhassanak ebbe a kedvezményes körbe. Most még van lehetőségük korrigálni ezen, de egészen elképesztő, hogy aki mondjuk, egészségpénztári megtakarítás kapcsán vagy nyugdíj jellegű megtakarítás kapcsán kell hogy adóalapot illető kedvezményben részesüljön, miért esik ki ebből a rendszerből.

Azért is érdekes ez, mert itt a bevallási nyilatkozat tekintetében az adóhatósági adómegállapítás kapcsán ebben a formában egy olyan elfogadhatatlan tervet tettek le az asztalra, aminek nincsen igazi indoka. Hiszen a helyzet az, hogy csak akkor jogosult az adózó erre a kedvezményes formára, ha nem érvényesíti azt az adóalap-kedvezményt, amiről egyébként minden fontos információ megtalálható a munkáltatónál, a munkáltató pedig alapesetben továbbítja, delegálja ezeket az adatokat az adóhatóság felé. Tehát az adóhatóságnál rendelkezésre áll az az adattömeg, ami alapján róluk is le lehetne venni ezt a terhet, de önök a jogszabálytervezetükben ezt kizárják, kategorikusan kizárják ezt a segítő, könnyítő lehetőséget vagy annak szánt lehetőséget több száz ezer ember esetében. Itt nemcsak azokról van szó, akiknek nyugdíj jellegű megtakarításuk van, nemcsak azokról van szó, akik egészségpénztárak tagjai, vagy adott esetben ilyen jellegű kedvezményt vesznek igénybe, itt egész egyszerűen a családos emberekről van szó, a friss házassokról van szó, azokról, akik adott esetben családi adókedvezményt próbálnak kiterjedt mértékben igénybe venni.

Még egyszer mondom, a munkáltató felé adott esetben még egy magzat szerencsés érkezéséről is információt kell eljuttatni, a házasságot illető körülményekről is megjelenik az információtömeg a munkáltatónál, a munkáltató pedig alapesetben és ideális esetben az adóhatóság felé továbbítja azt az adattömeget, ami rendelkezésre áll, ami rendszerezhető, és ami lehetővé tenné azt, hogy ezen emberek számára igenis járjon ugyanaz a könnyebbség, mint akárki más számára.

Látjuk azt, hogy ha bárki egy szja-előleg megállapítása kapcsán érvényesíteni akarja ezen jogát, akkor tulajdonképpen még a paragrafusok szerint is a munkáltató számára le kell jelentenie az idetartozó változásokat, vagyis semmi akadálya nem lenne, hogy az adóhatóság e nyilatkozat alapján elkészítse az ő bevallásukat is. Értetlenül állunk az előtt, hogy miért nem szerepel ez az önök jogszabálytervében, vagy ha itt a vita során felmerül, akkor miért nem alakítják át haladéktalanul azt, amit elének letettek, hiszen teljesen egyértelmű, hogy nagyon széles társadalmi csoportok számára ez az egyébként logikus-ként eladható lépés most így nem válik elérhető.

Attól félek, hogy hasonló lesz a dolog vége, mint az úgynevezett magáncsőd esetében, ahol nagyon komoly vitákat folytattunk főleg a KDNP tisztelt frakcióvezetőjével, aki egyébként észérveket hozott fel, szakmailag, én úgy érzem, hogy megfelelő felkészültséggel vett részt abban a vitában, ahol jeleztük,

hogyan milyen aggályok és milyen problémák merülhetnek fel a magáncsőd intézményével kapcsolatban. Akkor azzal érveltek kormánypárti képviselőtársak, hogy mintegy 20-25 ezer ember számára nyújthat segítséget ez a forma. A napokban pont egy MSZP-s, írásbeli kérdés kapcsán derült ki az, hogy alig pár száz emberről van szó a gyakorlatban, és a jövőre nézve is alig további pár százal gyarapodhat ez a lista. Tehát attól félünk, hogy megint egy olyan kedvezményről van szó, amit meghirdetnek egy nagyon széles kör számára, az elérők köre, tehát azok, akik számára ez elérhetővé válik, viszont sokkal szűkebb. És tulajdonképpen adódnak a kérdések, hogy egyrészt, ha ki akarnak rekeszteni ebből a lehetőségből széles csoportokat, azt miért teszik, ha viszont egyszerű slendriánságról van szó, vagy pedig olyan jogalkotási hibáról, ami következtében hibásan született meg ez törvényjavaslat, vagy nincs összehangolva az szja-törvénnyel, akkor pedig hogy fordulhat elő, hogy egy ötödik éve kormányon lévő erő ilyen minőségű előterjesztést tesz le az asztalra. Tehát minden esetben magyarázatért kiált az a helyzet, ami előállt. Nagyon reméljük, hogy ezen vita során ezt megkapjuk.

Rendszerszinten pedig azt lenne nagyon jó látni, hogy a közteherviselés felé mozdulva valóban kicsit kevesebb lenne az olyan, amúgy sikeres nagyvállalkozás, ahol az adózás előtti és az adózás utáni eredmény gyakorlatilag ugyanolyan, tehát az adófizetés sok esetben elmarad részben vagy egészében. És nagyon jó lenne azt látnunk, ha ezen, úgynevezett fogyasztási típusú adók esetében olyan kedvezményeket érne el a magyar lakosság széles köre, amely nemcsak, mondjuk, tízmilliónál drágább autókát érint, hanem adott esetben azt is, amit az egyszerű magyar emberek mindennapi vásárlásaik során, mondjuk, alapvető élelmiszerek brutális áfataralmának tekintetében el kell hogy szenvedjenek. Ott is a 27-ről legalább 5 százalékra történő csökkentés lenne az indokolt.

Látható tehát, hogy tengernyi a feladatuk. Az a kérésünk, hogy lássanak hozzá ezek végrehajtásához. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk, tisztelt Országgyűlés.

Minthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony kapja meg a lehetőséget, először arra, hogy megtalálja a mikrofonját - megtalálta, akkor, hogy felszólaljon. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A pálinkaharchoz annyit fűznék hozzá, államtitkár úr: tudja, hogy a nulla és a 700 forint között mennyi a különbség? Az pontosan 700. És ha azt a megadott mennyiséget - most segítsen ki, hogy ötven literről beszélünk-e - megszorozzuk 700-zal, az 35 ezer forint. Énszerintem akkor ezt nem lehet sikernek elkönyvelni a kormány részéről.

A másik: sajnálom, hogy elment a KDNP-s képviselőtársunk, mert döbbenet hallgatom, hogy az adózásban is már rezsicsökkentés fog bekövetkezni.

(17.30)

Akkor annyit hadd kérjek már a kormány részéről, hogy ugyanazt a fajta rezsicsökkentést várnánk el a kormánytól, az egyszerű vállalkozó adópolgárok is, mint amit Andy Vajnáknak ez a kormány megengedett. Ugyebár, államtitkár úr számára köztudott, hogy évi 7-10 milliárd forintba tehető az az összeg, amit a kormány ajándékba adott Andy Vajnáknak, mivel áfát Andy Vajnáknak nem kell fizetnie a koncessziós díj után, és ráadásul ő az a vállalkozó, akinek még a NAV-hoz sem kell úgymond a játékgépeket bekötni.

A másik pedig: hadd tegyek már fel egy kérdést államtitkár úrnak, jobbikos képviselőtársamra reagálva, aki a szappanadóra hivatkozott, hogy államtitkár úr azért kapott új pozíciót, mivel tavaly felszólítottuk a szappanadó kapcsán, hogy ha növekedni fognak a termékek árai, akkor államtitkár úr le fog mondani. De úgy látom, hogy nem lemondott, hanem új pozíciót találtak ki az ön számára. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kétperces hozzászólásra kért lehetőséget Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon fontos szempontot szeretnék bevezetni a vitában, miközben itt nem nagyon esett szó azokról a rendszerszintű, adórendszerrel érintő elképesztő bajokról, amelyek a nemzetgazdaságot érik. Szeretném, ha államtitkár úr véleményezné azt az OECD-összehasonlításból látható és a világhálón könnyen elérhető listát, amely egyébként a minimálbért illető adóterhelés listája tekintetében Magyarországot elképesztő módon az első helyre sorolja, és egészen pontos százalékos adatok is találhatóak itt. Magyarországon az az arány, amely a minimálbéren dolgozók jövedelmének elvonási arányát teszi ki, 35 százalékra jött ki már két éve is. Ezzel akkor toronymagasan vezetünk, 8 százalékot rávertünk a második helyen szereplőkre is, és utána következik még csak a lengyel, a német és a szlovén gazdaság, ezeket is megelőzzük ezen brutális adóterhelés tekintetében.

Az érintett OECD-országok vizsgálata során vizsgálták a két keresővel rendelkező kétgyermekes családokat is, amelyek sajnos nem mondhatók tipikusnak, ugyanis Magyarországon lényegesen alacsonyabb a gyerekszám. De feltételezzük azt, hogy hosszú távon el tudunk mozdulni ezen tisztességes átlag felé, és ott is az jött ki, hogy az ilyen típusú magyar családok a negyedik legdurvábban adóztatottak ezen több mint 30 országot felölelő kérdéskör kapcsán. Eközben az EU négy legelmaradottabb régiója a hét

közül Magyarországon található, és olyan dolgokat tudunk „felmutatni”, amelyek megalapoznak annak, hogy itt nem biztos, hogy a 10 millió fölötti autók esetében kellene kedvezményeket átvezetni, hanem még egyszer hangsúlyozzuk: mondjuk, az alapvető élelmiszerek áfatartalma tekintetében, a gyermeknevelési cikkek áfatartalmának csökkentését illetően. De lépünk tovább, mondjuk, az új építésű lakások áfakulcsának 27-ről adott esetben 5 százalékra történő elmozdítása irányában is, hiszen ezek mind-mind képesek pörgetni azt a természetes hazai gazdaságot és annak egységeit, amelyek a normális multiplikátorhatások révén végre beindíthatnák ezt az országot, de nem ilyen módon és nem kozmetikai jelleggel, ahogy önök szeretnék.

ELNÖK: Több kétperces jelentkező nincsen, így az előre bejelentett felszólalókra térünk át. Szakács László képviselő úr az első, MSZP. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először azzal kell kezdenem, hogy én is reagáljak a vitában elhangzottakra; volt itt egy éles vita, hogy ki mi mindentől mentette meg ezt az országot az elmúlt öt évben. Nyilvánvalóan ez egy kormányzati frázis, önök mindig megmentik ezt az országot, aztán valahogy mindig fogy az ország lakossága, és mindenki el akar innen menni vagy a többség el akar innen menni; mindig csökkentik az adókat, de valahogy az adóknak sem a százaléka, sem a száma nem csökken, ezzel szemben nő. Nyilvánvalóan államcsőd közeli állapotban vették át az országot 2010-ben, még akkor is, hogyha Orbán Viktor maga mondta azt, hogy az állam gazdasági kondíciói nem rosszak, és ezzel szemben pedig jók. Ezt 2010-ben mondta, akkor, amikor átvette, majd utána két kiváló nyilatkozat után, a Szijjártó-Kósa kettős nyilatkozata után kezdett el mélyzuhanásba menni az euró árfolyama. Aztán azt hittük, hogy ez ideig-óráig fog tartani, ez az ideig-óráig most már öt éve tart, hogy 300 forint fölött van az euró. Ennyit az önök hatalmas megmentéséről. Tehát hogyha önök véletlenül valakit meg akarnak menteni, annak azt tudnám javasolni, hogy rögtön kezdjen el szaladni a másik irányba, mert ahogyan önök megmentenek valakit, úgy aztán nem menekül meg senki sem.

A sikeresség tekintetében... máshonnan kezdem, bocsánat. Onnan kezdem, hogy azok az elérni kívánt célok, amelyeket önök leírtak, alapvetően még támogathatók is lennének, a többsége. Hogy ebben mekkora lépést tesznek előre, abban nekünk van vitánk ebben a dologban, és úgy gondolom, hogy Burány képviselőtársam ezt kiválóan elmondta, hogy van, amelyikben nagyobb, van, amelyikben még nagyobb, van, amelyikben meg kisebbet lehetne egyébként előrelépni. Sőt, Hargitai államtitkár úr pedig marginálisan is nevezte azt a pálinkavítát; nem azért, mert egy megyéből jövünk, de ebben kifejezetten egyetértünk egymással. Én úgy gondolom, hogy az országnak nem az a legnagyobb problémája,

hogy a pálinka után meg kell-e fizetni az adót. Az egy másik dolog, hogy önök mást ígérték, és a pálinkafőzőket is támogatták, és üzleti tervet is kértek. Ezért ezek a vállalkozások most nyilvánvalóan komolyabb terhekké néznek szembe. Ez is biztosan a megmentésnek a kategóriája volt.

Tehát maguk ezek a lépések, maga az irány az helyes lehet. Néha a sebességet természetesen mi ebben a jelenlegi törvényhozásban, illetve a jelenlegi progresszióban még nem mindig tartjuk megfelelőnek, de hogyha a sikeresség tekintetében kéri azt, hogy fogadjuk el, hogy ez sikeres lesz, jó lesz és hatékony lesz, akkor azt kell mondanom önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy csak olyat kérnek, amire eddig nem szolgáltak rá.

Önök 2010-ben, ha már onnan kezdtük ezt a vitát, Hargitai János óta, azt ígérték, hogy ez az adóbevallás egy soralátétre rá fog férni. Na most, jó nagy soralátéteket kell azóta csinálni ebben az országban, hogy ráférjen egy adóbevallás! Aztán azt mondták, hogy mostantól a munkavállalók ne csinálják maguk az adóbevallásukat. Ehelyett nem önök csinálták meg, hanem az egyes kis- és középvállalkozások, vagy éppen a nagyobb társaságoknak a könyvelőcégeire bízta azt rá, és ott volt egy pluszmunka és egy pluszadóteher ebben a kérdésben. Majd most 2018-tól megint ez másképpen lesz, és úgy gondoljuk, vagy bocsánat, lehet, hogy itt most rossz évszámot mondtam, tehát most egy újabb lépést teszünk majd ebbe az irányba, csak a sikeressége tekintetében nem vagyunk arról meggyőződve, hogy 2017-től - igen, közben megnéztem, hogy 2017-től - a NAV, főleg úgy, hogy nagyjából-egészében 8-10 százalékos lemorzsolódás van általában a NAV munkavállalói között, ezt a célkitűzést 2017-től fogja tudni teljesíteni, és nem egy ugyanolyan, újabb kínos magyarizálás lesz ebből, mint általában egyébként szokott lenni adókérdésekben.

Sarkalatos pontja, egy picit kampányszagú, hogy 2018. január 1-jétől a NAV az áfa-visszaigényléseket 30 napon belül vissza fogja küldeni, nyilvánvalóan a jó adózóknak, gondolom, ez a törvény egyéb rendelkezéseiből látszik. Ez már-már álomszerű lenne egyébként, hiszen azt most is tudjuk, hogy a gyakorlat nem ez. A gyakorlat főleg az, hogy az utolsó negyedévekben, akkor, amikor hirtelen egyenleget kell javítani, mondjuk, például 2014-ben 3,6 százalékos GDP-növekedést, 2,4 százalékos hiányt kellett produkálni, akkor gyorsan visszatartottak annyi áfát, amit majd egy kicsivel később fizettek ki, mert az önök pillanatnyi érdeke ezt szolgálta.

Az már-már egyébként álomszerű, hogyha ebben felismerték a saját tévedésüket, és ebben megpróbálnak cselekedni, abban viszont hadd adassék meg nekünk a kételynek a lehetősége - mert sokkal több önökkel szemben már a tapasztalatunk, mint amennyi illúziónk maradt -, hogy valószínűleg ez a kampánynak szóló és a kampányban a magyar kkv-knak szóló olyan ígélet lesz, amit bizonyára be is fognak tartani az első negyedévben, hogyha áprilisban vagy májusban fogják tartani a

választásokat Magyarországon. Tehát még az is lehet, hogy még egy negyedévig is be fogják tartani ezeket.

A környezetkímélő autók tekintetében Burány képviselőtársam sok mindent elmondott, én azokkal természetesen egyetértek.

Mégis akkor, amikor a teljes adózási rendszernek az újabb áttekintéséről, az Art. folyamatos kodifikációjáról, újrakodifikálásáról beszélünk, akkor ezeket sajnos látjuk, hogy ezek mindig hangzatos mondatok maradnak, és ehelyett mindig jönnek ideiglenesen bevezetett adók, amelyek véglegesen nálunk maradnak, véglegesen terhelnek bizonyos szektorokat. Aztán jönnek olyan adók, adónemek, amelyeket eddig nem is ismertünk, mert a környezetvédelmi termékdíjtól elkezdve, amit szappanadóként ismer a közvélemény, nagyon sok olyan adónemet, összesen 40-fajta adónemet lehetne felsorolni - már fejben tartani is szinte nem lehetséges -, amit önök bevezettek, a tranzakciós adótól elkezdve rengeteg mindenig.

(17.40)

Hol van az a koncepciózus, szerkezetében átgondolt és egy valódi mátrixban gondolkodó, a gazdaságot élénkítő olyan adórendszer, amely nem feltétlenül csak egy társadalmi rétegnek, hanem több társadalmi rétegnek is kedvez, vagy akár az összesnek? Tudom, hogy igazságos adórendszer nincs, ezért csinján bánok én is ezzel a kifejezéssel.

Összegzésként el tudjuk mondani, hogy az irány jó, a lépés kevés ebben az ügyben. Jó lett volna erről vitatkozni, és kár volt idehozni 2010-et, de úgy gondolom, azt nem tehetjük meg, hogy ezeket szó nélkül hagyjuk. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalás következhetne - ez nem biztatás, csak egyszerűen ténylesszöveges -, de nem jelentkezett senki. Így előre bejelentkezett felszólalónak adom meg a szót. Gúr Nándor képviselő úr a következő. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Az államtitkár úr a pulpituson egy szelektálást hajtott végre. Gyakorlatilag a bevezető gondolataiban elmondta, hogy lesznek majd jó adózók vagy vannak is, és lesznek majd rossz adózók.

Használt különféle számokat is. Nem igazán tudtam összerakni. Majd biztosan segít menet közben a hozzászólásával. Mondta, hogy nagyjából 25 százalék a jó adózók körébe fog kerülni, ez mintegy 140 ezer főt, egységet fog érinteni, és 10-20 ezerre tette azoknak a számát, akik a rossz adózók kategóriájába tartoznak. Ha 25 százalék és 140 ezer, akkor a 4×25 százalék az 4×140 ezer, ami 640 ezer, ha a vállalkozások számát nézzük. Ettől több Magyarországon a vállalkozások száma. A számokat tehát ilyen értelemben majd érdemes kicsit rendbe rakni.

A másik része a dolognak, hogy a minősítésekhez bizonyos értelmű kedvezmények vagy éppen hátrányok is tartoznak, attól függ, hogy jó adózó vagy rossz adózó valaki. Szerintem teljesen rendben van, ezzel nincs probléma, hiszen ha valaki tényleg tisztességgel eleget tesz a kötelezettségeinek, akkor ennek legyen haszna is. A másik oldalról nézve pedig, ha valaki ennek nem tesz eleget, bizonyos értelemben szorítottabb feltételek mellett működjön a dolog. Ha kockázatosnak minősítünk valakit, ehhez mondott szempontokat az államtitkár úr, de talán nem említette a nagy összegű adóhiány vagy adótarozás kérdéskörét, de azt biztosan nem említette, ami a feketefoglalkoztatás kérdésköréhez kapcsolódó, vagy az üzletek adott esztendőben történő kétszeri bezárását és egyéb dolgokat is tudnék említeni, amit a törvénytervezet magában hordoz.

Ebből most csak egyetlenegy emelnék ki, az pedig maga a feketefoglalkoztatás dolga. Magyarországon - nem kell hozzá nagy tudomány, ma már az utcát rová ember is tudja, mert megtapasztalta - sajnos a foglalkoztatás színpadán nagyon nagy hányadban jelenik meg a feketefoglalkoztatás vagy épp a szürke. Ebből kifolyólag természetesen támogatom azt a fajta elképzelést és irányvonalat, amely arról szól, hogy bizony a kockázatos minősítés alanyává tegyék azokat a foglalkoztatókat, akik feketén vagy szürkén foglalkoztatnak. Ez nincs benne a törvénytervezetben, de nem lenne baj, ha ezzel is kiegészülne, egyszerűen azért, mert sokkal tisztábbá lehetne tenni a gazdaságot, a gazdaság működését, és bizonyos értelemben gazdasági értelmű hasznot is hozna az országnak.

A másik része a történetnek viszont az, amiről már egy gondolat erejéig szó esett, hogy most, amikor ezeket az - idézőjelbe tett - „ígéret-halmazokat” az asztalra teszik, akkor két dolgot soha ne feledjenek el. Az egyik dolog az, hogy önök egyrészt sör-alátétet ígérték az embereknek, azt mondták, hogy egy sör-alátétén meg tud történni az adóbevallás. Másrészt azt se felejtsek, hogy mondjuk, 2011-12-ben és az azt követő években milyen adóterheket és hányat vetettek ki az emberekre. Nagyjából 30 új adó kivetésére került sor, és csak 2011-12-ben 2000 milliárd forintot meghaladó volt az a pluszadóteher, amivel szembeülni kellett az embereknek vagy a vállalkozásoknak. Amikor ilyen nagyságrendű adóterhek kivétele történt meg többletként a korábbi időszakhoz képest, akkor meg kell nézni ennek a mostani adótörvénynek a beltartamát, és látható, ha forintosítjuk, hogy elenyésző töredéke annak, ami adóterhet önök a korábbiakban kivettek. Magyarul: százszor, ezer-szer annyi adóterhet kivettek a korábbi esztendő-kben, mint amennyit most kicsi nyalókákon vagy szopogató cukorkákon keresztül visszaadnak az embereknek, és ezt hírelik. Erről beszélnek, hogy hú, csodát csinálunk, mennyi minden jót teszünk az embereknek, miközben ennek a többszörösét, százszorosát, adott esetben ezerszeresét elvették és teherként ráterhelték az emberekre. Ezt a két vetületét is érdemes megnézni a történetnek.

A részletekkel ilyen értelemben nem is nagyon akarok foglalkozni, mert az, ami a gépkocsik vásárlásának az adókedvezményében, az illetékek tekintetében, egyebek kapcsán megjelenik, majdnem - azt mondom - nulla egyenértékű dolog egyébként. Ott is az áfa kérdésköréhez kellene hozzányúlni, tudja, a 27 százalékos, Európa-bajnok vagy épp világbajnok áfának nevezhető mértékhez. Akkor, igen, akkor mértékadó segítséget nyújtanának az embereknek. De mondjuk, a pálinkafőzés kérdéskörét nem szeretném megkerülni. Már csak azért sem, mert maga az államtitkár úr itt van a körünkben, aki, ugye, „megnyertük Brüsszelben a csatát” címszóval hirdette meg ezt a történetet. Államtitkár úr, nem tudok mást mondani, de az, hogy a párlatadójegyek megvásárlása 700 forint/literbe kerül a 42 százalékos párlat figyelembevételével mellett, és évi maximum, ha jól emlékszem, 86 darab ilyen párlatjegy megvásárlására kerülhet sor, csak egy egyszerű szorzás eredményeként - 700×86 - kijön rögtön az, hogy hét×nyolc 56, ami durván 60 ezer forintos terhet jelent.

Bangóné Borbély Ildikó már mondta az előbb, hogy mi a 700 és a nulla közötti különbség. Az 700, de én egy kicsit még finomítok rajta. Tudja-e, hogy hányszorosa a 700 a nullának? Erre nehéz lesz önnek válaszolni, bár a matematikai tudása biztosan előrehaladott, de azt szeretném mondani önnek, hogy a nullához képesti elmozdulás mindig nagyon sokat jelent. Ilyen értelemben ez a „megnyertük a brüsszeli csatát” kinyilatkoztatás egy kicsit cinikus. Azt lehetne erre mondani nagyon egyszerűen, mondjuk, pálinkaügyben, hogy védjen meg téged a Tállai András vagy az Orbán Viktor, mert az ezt hozza magával, 700 forintos párlatadójegyet gyakorlatilag.

Az áfa-visszafizetés tekintetében az, amit önök előírnyoznak, nem mondom, hogy helytelen, nem. Nem azt mondom. Azt mondom, hogy nehezen kivitelezhető, és az eddigi működésük, az eddigi cselekedeteik alapján szinte elképzelhetetlen. Itt csak arra a következtetésre tudok jutni, amit Szakács képviselőtársam is mondott: lehet, hogy ezt fenntartanak egy negyedévig, ha lenne rá módjuk, de nem lesz rá módjuk, ilyen értelemben nagyon nem kell majd foglalkozni ezzel a kérdéssel 2018-at érintően.

Az sem rossz gondolat, amit mondanak, hogy a külföldi autópályák díjainak 7,5 százalékát az önkormányzati adóbefizetésekből leszámlálhatják. Bár bízom abban, hogy ezt a veszteséget, amit az önkormányzatok elkönyvelnek majd e tekintetben, a kormány ki fogja egészíteni, tehát megint nem az önkormányzatokra akar egy újabb teherterelt hárítani. Persze jó a vállalkozások szemszögéből nézve, hogy ezzel csökkenthetik a befizetendő adóterhüket az önkormányzatok irányába, de az meg célszerű lenne, ha a kormány az önkormányzatok felé ezt a kieső összeget biztosítaná. Tehát nem mindent áthárítani kell, és közben arról beszélni, hogy ez a dicső kormány milyen jó dolgokat tesz az embereknek. Nem! Akkor ezt az önkormányzatoknak kell egyenként elmondani, hogy mi vagyunk azok, önkormányzatok, akik 7,5 százalékos díjterhetet gyakorlatilag elen-

gedünk, mert ez a törvényi hivatkozás. De nem a kormány az, aki olyan jót tesz.

Az sem baj, hogy a 10 euró alatti vám vagy nem közösségi adó vagy díj mértékét nem kell megfizetni. Nem mondom, ezek rendben vannak, jó dolgok. Csak még egyszer hangsúlyozom: ahhoz képest, amit önök teherként rázúdítottak az emberekre, és amit így, csepegtetett formában megpróbálnak visszaadni, vagy arról beszélnek, hogy visszaadják, nagyságrendbeli különbségek vannak.

(17.50)

A másik dolog, amiért mindenképpen szólni kívántam: amikor Szatmáry Kristóf képviselőtársam arról beszélt, milyen jó is a helyzet, akkor neki is szerettem volna a figyelmébe ajánlani, hogy mi történt az adóketések számát érintően - közel harminc új adó -, mi történt a terhek vonatkozásában - több mint 2 ezer milliárd forintnyi többletter - , mi történt, mondjuk, a minimálbérek tekintetében - erre majd egy picit részletesebben kitérek -, és ki a haszonélvezője ennek. Hát van haszonélvezője, mint mindennek, ennek jelesül a kormány a haszonélvezője, és nem az emberek. S közben, ha már olyan dicsőn beszélt ezekről a dolgokról, akkor hol van az az 1 millió új munkahely a gazdaságban, ami gyakorlatilag eredményt hozhatna? És persze soha ne feledkezzünk el, ha adóról beszélünk, a 27 százalékos áfa mértékéről, ami, mint mondtam, Európa- és világsúcsnak is tekinthető.

S hozzáteszem azt is, ha az 1 millió új munkahelyről beszélünk, akkor mindig jusson eszükbe, hogy mennyi ember kényszerült elmenni ebből az országból az elmúlt öt esztendőben. Matolcsy szerint is annak idején mintegy félmillió. Nagyjából 600 ezer ember volt kénytelen elmenni, mert itthon nem találta meg a megélhetés lehetőségét. S tudja, ez a durván 600 ezer ember azt az 1200 milliárd forintnak megfelelő pénzeszközt utalja haza, amely pénzeszköz, ha 600 ezerrel számolunk, azt jelenti, hogy fejenként 2 millió forintot utalnak haza évenként. Magyarul, ezen az ágon keresztül is hitelesíteni akarom azokat a számadatokat, amelyek arról szólnak, hogy félmilliónál több ember hagyta el az önök kormányzásának időszakában ezt az országot, és nem jókedvükből, nem kalandvágyból, nem sok minden másból, hanem egyszerűen azért, merthogy önök kirekesztették őket a munka világából, nem volt nekik munkalehetőségük.

Burány Sándor képviselőtársam már elmondta az alapvetéseket, azt nem kell hogy kiegészítsem, csak annyit mondom, hogy a kiszámíthatóság, ahogy ő is fogalmazott, egy elengedhetetlen kategória. S ha már ön itt van, államtitkár úr, akkor azt mondom, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal meg egy olyan intézmény, amelynek politikamentesen kellene működnie. Kíváncsi vagyok arra, hogy ön mint fideszes politikus hogy fogja tudni politikamentesen irányítani a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt. Legalább hitet

tegyen emellett, aztán utána majd a napi történések visszaigazolják vagy cáfolják mindezt.

Egy tételt még elmondanék ebben a két-három percben. Ez az a tétel, amiről Hargitai János szólt, a minimálbér járulékkerhe. 2010-ben a minimálbér nettó összege 60 236 forint volt, most ez 68 775 forint. A munkaadók járulékként 20 945 forintot fizettek be 2010-ben, most 29 925 forintot. A munkavállalók járulékkerhe 13 246 forint volt 2010-ben, most 36 225 forint. Az összes teher 2010-ben 34 212 forint volt, most 66 150 forint. Magyarul, a munkaadók járulékkerhe ebben a hátunk mögött lévő öt esztendőben 9 ezer forinttal megnőtt, a munkavállalók járulékkerhe 23 ezer forinttal megnőtt, az összes járulékkerhe tehát 32 ezer forintos növekedést bírt vagy annyit szenvedett el. E 32 ezer forintnak az az eredménye, ami többletteherként a munkaadókra és a munkavállalókra rakódott, hogy 5 ezer forinttal kevesebbet érő minimálbért vesz a kezébe, tesz a zsebébe az az ember, aki minimálbéréért kénytelen dolgozni.

Haszonélvező van: az a kormány, de nem az emberek. Nem véletlenszerű, hogy Magyarországon a szegénység mérhető módon nő. Nem véletlenszerű, hogy Magyarországon a különbségek mérhetetlen módon foghatóvá váltak. Azon kellene változtatni, államtitkár úr, hogy azok az emberek, akik oly alacsony pénzért, mint ami ma a minimálbér, azaz 5 ezer forinttal kevesebbet érő pénzért végzik a munkájukat, többet érő pénzt kapjanak a kezükbe. Tudja, azt kellene tenniük, hogy legalább majd a bértárgyalások időszakában olyan folyamatot kellene elindítani, hogy ennek a minimálbérnek a nettója legalább az egy főre eső létminimum összegét elérje. Aztán második lépcsőben, ha még lesz rá idejük, akkor meg arra kellene törekedni, hogy ez érje el a 100 ezer forintos nettó összeget. És ha ezt eléri, akkor is csak oda fogunk jutni, hogy egy picit fogunk felzárkózni Európa átlagához vásárlóerő-paritáson számolva, és nem kedvező helyzetben leszünk. De akkor legalább azt mondhatja ez a kormány, hogy elindította azt a folyamatot, amely az elszegényedéssel kapcsolatos folyamatokat megpróbálja meggátolni, és a felzárkózási folyamatot megpróbálja erősíteni.

Nézze, ha egy csepp tisztesség szorult ebbe a kormányba azok felé az emberek felé, akik – mondhatni – aprópénzért végzik a napi tevékenységüket, akkor ezen az úton érdemes és szükségszerű elindulni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Normál szót kérő képviselői felszólalások következnek. Szilágyi György képviselő úr az első, Jobbik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az adózás rendjéről szóló törvény olyan alapszabály, amely minden magyar ember életét érinti, illetve biztosítja a költségvetési bevételek beszedésének kereteit. A módosító javaslat jelentősége tehát

elvitathatatlan. A módosításban több olyan pontosítás, technikai változás van, ami remélhetőleg a gyakorlatban is görbülékenyebbé és egyszerűbbé teszi majd mind az adózók, mind az adóhatóság számára az adók bevallását, befizetését, illetve beszedését.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársam elmondta már a Jobbik álláspontját a törvényjavaslattal kapcsolatban, elmondta azokat a kérdéseket és anomáliákat, amik felmerültek bennünk, ezért én a törvényjavaslathoz kimondottan csak egy elemével kívánok foglalkozni. Kiemelést érdemel a törvénymódosításnak az a része, amely különbséget tesz megbízható adózók és kockázatos adózók között. Az új szabályozás egyébként figyelemreméltó, hiszen eddig elsősorban a hatósági elemek domináltak az adóügyi eljárásban, a tisztességes adófizetők számára a pozitív visszajelzés és megerősítés gyakorlatilag ismeretlen volt. Dicséretes tehát az a törekvés, ami az előttünk fekvő törvénymódosításból tükröződik, álláspontom szerint ez egy fontos lépés a valóban szolgáltató és ügyfélbarát adóhatóság irányába.

A megbízható és kockázatos adózók közötti különbségtétel több eljárási mozzanat és cselekmény esetében is megjelenik a javaslatban. Azonban álláspontom szerint a megbízhatónak minősített adózók esetében az adóellenőrzés maximális határidejének 180 napban történő meghatározása továbbra is riasztó. Tudjuk mindannyian a gyakorlatból, hogy ha egy hivatalos aktus foganatosítására maximális határidő kerül meghatározásra a vonatkozó szabályban, akkor az eljáró ügyintéző alapvetően erre tekintettel intézi az ügyet, tehát az adott eljárási cselekmény megvalósításának tényleges időigénye megközelíti majd a jogszabályban meghatározott maximális időtartamot.

Jelenleg több olyan példát is említhetnénk, ahol az adóellenőrzések időtartama jócskán meghaladta a 180 napot, sőt nem ritka, hogy egy-egy ellenőrzés közel egy évig is eltart. Ehhez képest a megbízható adózók esetében az ellenőrzés időtartamát 180 napban maximálni előremutató törekvés ugyan, de gondoljunk bele, hogy 180 nap az fél év. Fél év végez ellenőrzést az adóhatóság egy olyan adózónál, akit korábban éppen a jogkövető adózói magatartása miatt minősített pozitívan. Ez az időtartam véleményem szerint vállalhatatlanul hosszú, ezért módosító indítványt terjesztettem elő, ami a megbízható adózók esetében az ellenőrzések időtartamát 90 napban maximálja. Természetesen abban az esetben, ha az ellenőrzés alá vont adózó az ellenőrzéshez szükséges dokumentumokat nem bocsátja az adóhatóság rendelkezésére, akkor a határidő meghaladhatja ezt a mértéket, az általam beterjesztett módosító javaslat ezt a rendelkezést nem érinti.

Tekintettel arra, hogy a kormány törekvései szerint az adóhivatal jelentős átalakítás előtt áll, csak remélni tudom, hogy a jelen törvénymódosításban megjelenő pozitív tendenciák fognak érvényesülni az újjáalakított hivatali szervezet gyakorlatában is. Még egyszer kérem államtitkár urat és tisztelt képviselőtársaimat, hogy fontolják meg – bár tudom, hogy

nem szokás elfogadni az ellenzéki módosító javaslatokat -, hogy e módosító javaslat esetében valóban egy konstruktív javaslatot tettünk, hiszen a 90 nap elég kell legyen az adóhatóságnak arra, hogy egy megbízható adózó ellenőrzését elvégezze, és ezzel mind az adóhatóság, mind pedig az adózó esetében egy még nagyobb könnyítést tudunk adni. Kérem önöket, fontolják meg a Jobbik Magyarországért Mozgalom módosító javaslatát, hogy elfogadják azt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úr a következő felszólaló, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elsőként is elnézést kérek kormánypárti képviselőtársaimtól, mert tudják, nem érzem feladatommak azt, hogy a módosító indítvány pozitívumait emeljem ki felszólalásomban; nyilvánvalóan ellenzéki pozícióból adódóan inkább néhány olyan problémás pontra szeretném felhívni a figyelmet, amelyet hátha a józan ész mérlegelése alapján érdemben megfontolnak.

Néhány kisebb jelentőségű, adminisztrációs terhet csökkentő, összehangolási célú módosítás általunk is támogatható, hiszen ezek segíthetik az adózók életét, ugyanakkor mégiscsak vicces helyzet, hogy tavasszal azzal a felkiáltással fogadták el a költségvetést és vele együtt az adótörvényeket, hogy így minden kiszámítható lesz és stabil. Hát, nagyjából lehet látni, ennyire kiszámítható, hogy máris behoznak egy kisebb csomagot, és például az adózás rendjét, határidejét, módját jelentősen befolyásoló módosítást tesznek. Vagyis a stabilitásról ennyit, hogyha néhány hónapot tudott ez stabil lenni, és így lehetett felkészülni.

A magam részéről - képviselőtársaim korábbi felszólalásaihoz hasonlóan - érdeklődéssel olvastam a megbízható adózó és a kockázatos adózó kategóriájának megjelenítését. Mindössze egy dologra szeretném felhívni a figyelmét államtitkár úrnak, illetve a kormánynak.

A megbízható adózó rendszerének bejelentése nyilvánvalóan sokak számára fog könnyítést jelenteni és egyszerűsítheti az életüket, viszont ezt a kockázatos adózó kategóriát picit aggályosnak tartom. Ugyanis azt jelenti, hogy ha valaki éveken keresztül alkalmazottként él, és mondjuk, csak egyetlen jövedelme van, ami a bérből származik, akkor ő könnyen válik megbízható adózóvá, hiszen az őt foglalkoztató munkaadója elvégzi utána az adminisztratív munkát, és ebből adódóan az ő megbízhatósága ezen alapszik. Ugyanakkor rengeteg kis- és középvállalkozó van, akik felvállalják azt, hogy egy-két-három ember foglalkoztatásával, ezeknek az alkalmankénti cseréjével önmaguk szenvednek azzal, hogy munkát teremtenek egy-egy vidéki térségben, nagyon könnyen kö-

vethetnek el hibát, hiszen ebben a szektorban a személyi fluktuáció, a termelési tevékenységek, nagyon sokszor pont a kiszámíthatatlan adókönyvzet könnyen taszíthatja őket egy-egy hibába. Annak ellenére, hogy társadalmi felelősségvállalás tekintetében ők a társadalom számára nagyon fontos munkát látnak el, hiszen ők azok, akik munkahelyeket teremtenek.

Ebből adódóan némileg aggályosnak érzem azt, hogy pont ilyen közegből könnyen kerülhet valaki a kockázatos adózói kategóriába, annak ellenére, hogy nagyobb társadalmi felelősségvállalás pont ezeknek a kis- és középvállalkozásoknak a részéről van, hiszen ott nagyobb a hiba lehetősége, ahol nagyobb a felelősségvállalás. Nagy örömmel látnám, ha ezt a kockázatos adózói kategóriát lehetne valamilyen szinten finomítani, és megkülönböztetni azokat az adózókat, akik nagyon sokszor nem is pusztán csak önhibából, de akaratlanul esnek olyan hibákba, ami miatt a kockázatos adózó kategóriájába kerülhetnek.

Jó lenne, ha a kormány méltányolná és tiszteletét fejezné ki a munkahelyteremtést végző kis- és középvállalkozásokkal szemben, és a kockázatos adózói kategóriában figyelembe venné az ezzel kapcsolatos feladatokat, nem pedig az következne be, mint amit oly gyakran tapasztalhatunk, hogy pont ilyen kis- és középvállalkozások kerülnek a NAV célkeresztjébe, az elsődleges célcsoportba, és pont ebben a csoportban jelenik meg leginkább a NAV-nak az az ellenőrző tevékenysége, amely a legtöbb szankciót ki tudja róni. Nyilvánvalóan éppen ezért ez a kis- és középvállalkozói közeg az, amely ennek a rendszernek egy vesztese lehet, hiszen egy állandó kockázatos adózói kategóriából sokkal több ellenőrzés irányulhat rájuk, és ez sajnos folytathatja azt a vállalászási elkedvetlenedést, ami a magyar társadalomban tapasztalható.

Bizonyára tudják kormánypárti képviselőtársaim is, hogy európai uniós összehasonlításban a legrosszabbak között szerepelünk vállalászási kedv tekintetében, és a pályakezdők esetében is a legkisebb arányban vannak olyanok, akik egyéni vállalászásba, önfoglalkoztatásba vagy esetleg kis- és középvállalkozásba kezdenek. Ezzel párhuzamosan lassan egy éve döntőget folyamatosan újabb és újabb rekordokat a kis- és középvállalkozások megszűnése Magyarországon. Nagyon jó lenne tehát, ha a magyar kezdeményezőkézséget, amely ilyen kisvállalkozások létrehozására irányul, segíteni próbálnánk, nem pedig egy kockázatos adózói kategóriával nehezíteni az életüket.

Felmerül az is, ebben a csomagban benne van az, hogy a műemlék épületeknél, ha egy éven belül elkezdik felújítani, az illeték visszaszár. Ez kívánatos és hasznos intézkedés lehet szintén önmagában, viszont arra szeretném felhívni a jogalkotók vagy jogszabály-szövegezők figyelmét, hogy nagyon sok olyan műemléki védelmet érdemlő épület van, amely éppen a felújításának hiánya, jelenlegi állapota, a mostani vagy korábban beépített rossz nyílászárók miatt nem kaphatta meg a műemléki védeltséget. Ez nem egy olyan kategória, amelyet annyira könnyű

megszerezni, viszont jó néhány ingatlan visszaalkítható lenne műemlékké, ha ezt segítenék a jogszabályok.

Tehát ha esetleg azt megfontolnák a minisztériumban, hogy mindazok az épületek is, amelyeknek a műemlékké válása megtörténik a megvásárlás és felújítás után, azoknál is legyen ilyen jellegű kedvezmény, hogy ösztönözzük a vásárlókat arra, hogy épületeket minél inkább próbáljanak városképi szempontból, műemlékvédelmi szempontból eredeti állapotában helyreállítani. Ehhez ez az intézkedés egy kezdő lépésnek megfelel, de ezt lehetne fejleszteni azzal, hogyha a visszaállítás és a rekonstrukció után elnyert műemléki védelemre is kiterjesztenék ezt a fajta szabályozást. Kérem államtitkár urat, hogy esetleg ezt fontolják meg.

Részben örömmel láttuk azt, hogy mentesül a regisztrációs adó, a cégautóadó, a gépjárműadó alól az elektromos és nulla emissziós gépjárművek köre. Ugyanakkor nyilvánvalóan a magyar cégek jelentős része nem tud használni ilyen jellegű technológiát, tehát jó lenne, ha ehhez még további adótényezővel próbálnánk segítséget nyújtani. Habár nyilvánvalóan a kedvezményezetttek körébe nem pont azokat az adózókat kellene bevonni, akik megtehetik azt, hogy ilyen nagy értékű gépjárműveket tudnak beszerezni, hanem pont azoknak kellene a lehető legnagyobb segítséget nyújtani, akik még nem tehetik meg.

Államtitkár úr, segítsen nekem értelmezni kicsit: jól értettem-e az anyagban, hogy a kökény- és gombaszedőket megadóztatják? Úgy olvastam a javaslatban, hogy a bevételük 25 százaléka számít inentől kezdve adóalapnak a kökény- és gombaszedőknek, tehát 4 százalékos szja vonatkozik rájuk, amelyet a felvásárló von le a felvásárláskor. Aminek nyilvánvalóan látszik egy olyan veszélye, hogy esetleg levonja, de nem vallja be, hiszen ennek az adminisztrációja és ellenőrizhetősége nem olyan egyszerű, ugyanis olyan vadon termő növényekről, illetve gombáról beszélünk, amely esetében ez azért nem egy könnyű nyilvántartási, adminisztrációs feladatot fog jelenteni. Nem tudom, ennek a gyakorlati megvalósításán mennyit gondoltok, de esetleg érdemes ezt megfontolni.

A magán-pálinkafőzés újraszabályozása tekintében képviselőtársaim már többször is szót ejtettek itt a parlamentben az előzőekben. Megmondom őszintén, én is egyetértek azzal, hogy nyilvánvalóan nem a magyar adózók legeslegnagyobb problémája ez a kérdés, ugyanakkor Magyarországon több ezren vettek pálinkafőző berendezést annak a könnyítésnek a hatására, ami lehetővé tette a saját célra történő pálinkafőzést. Ezeket a berendezéseket néhány tízezertől néhány százezer forintos áron vásárolták meg, és ez most adó formájában jóformán újból és újból kifizetésre fog kerülni, hiszen azok az adómértékek, amik a csak saját célú pálinkafőzésnél most megjelentek, egy-egy ilyen berendezésnek az árát jelentik. A kormány tehát gyakorlatilag, ha nem is önhibájából, hanem az európai uniós kötelezettségek miatt, de mégiscsak kellemetlen helyzetbe hozta

azokat, akik megvásárolták, legálisan, az áfát befizetve ezeket a berendezéseket, és ezek után újra csak adó terhe mellett tudnak főzni. Nem tudom, mi a megoldás, nyilvánvalóan jó lenne elgondolkozni arról, hogy ezeknek az otthoni főzőknek nem lehetne-e valamilyen kompenzációval segíteni, hiszen jóhiszeműen tették mindazt, amit tettek.

Hadd hívjam fel a figyelmet még egy dologra! Eltörlik a vagyonátruházási illetéket a környezetbarát járműveknél - aminek egyébként nyilván lehet pozitív haszna -, illetve buszoknál, ezenkívül nyerges vontatóknál és teherkocsiknál is, az utóbbinál csak akkor, ha gazdálkodó szervezet veszi meg. Ez kicsit úgy tűnik, mintha a nagy teher szállítóknak lenne ez valami olyan kedvezmény, amelynek az adásán érdemes lenne elgondolkozni.

(18.10)

Nem tudjuk, hogy ez mennyire ilyen Wáberer-ajándék vagy Wáberer-adótörvény, hogy ezt bevezetik, hiszen ez egy-egy tehergépkocsi esetében 100-300 ezer forintos könnyítés is lehet, és a nyerges vontatók rendszerében inkább nagyvállalkozókat találunk, mint kis- és közepes vállalkozókat.

Amit én aggályosnak tartok, hogy az útdíj egy részét levonhatóvá teszik az iparüzési adóból, még a külföldit is. Ez tipikusan a más botjával verik a csalánt, hiszen a helyi önkormányzatoktól vonnak el úgy forrást, hogy gyakorlatilag kedvezményt adnak nagyoknak. Nyilván a helyi önkormányzatok jelentős része - Tállai államtitkár úrnak korábbi munkájából, élethelyzetéből adódóan tudnia kell - nincsen annyira jó helyzetben, hogy megtehesse ezt. Tehát inkább azt kellene, hogy segíteni a saját adóbevételek megőrzését az önkormányzatoknak, nem pedig olyanfajta adókedvezményt adni, ami pont az önkormányzatoktól vesz el újabb adót.

Idáig beszéltem azokról, amelyek most a módosításban szerepelnek, most hadd mondjak három olyat, ami nem szerepel benne, viszont szívesen látnánk. Ha már itt az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény egyes adótörvények módosításával kapcsolatos jogszabály-módosításról szó esik, akkor bizony örömmel láttam volna, ha azt is újragondolja a kormány, hogy ennek a személyi jövedelemadónak az egykulcsos megvalósítása és csökkentése mennyire szolgálja a társadalom érdekeit, hiszen még inkább azt látjuk a magyar társadalomban, hogy a szétszakadt jövedelmi viszonyok miatt egy nagyon szűk körnek kedveznek ezzel. Most örömmel láttam volna ilyen módosítást, és könnyebben szavaznánk igennel, ha végre belátnák azt a hibát, amit az egykulcsos adó bevezetésével elkövettek.

Ugyanígy a 2016-os adótörvényeknek az egyik ilyen propagandaterméke volt a sertéshús áfájának 5 százalékra csökkentése. Az elmúlt időszakban, ha már újragondolták ennek a jogszabályalkotásnak a problémáit, és néhány gyakorlati javaslatot tettek a javítására, bizony megfontolás tárgyává tettem volna azt, hogy a mostani állattartási helyzetben, amikor

akár a tehéntartók az európai uniós tejproblémák miatt, akár a juhágazat, akár az édesvízi haltenyésztési ágazat ilyen rossz helyzetbe került, akár miután az egészségügyi problémák, egészségmegőrzés miatt egyre nagyobb szerepe lehetne, mondjuk, a halfogyasztásnak a magyar társadalomban, hogy nem lett volna-e célszerű meggondolni azt, hogy bizony ezt az 5 százalékos áfacsökkenést kiterjeszteni mindazokra az állattermelő ágazatokra, amelyek magasabb élőmunka-igényűek, és nemcsak a vidéki foglalkoztatáshoz járulnak hozzá, hanem jelentősen egy-egy ágazatnak is segíthetnek.

Nyilvánvalóan az utolsó pont, amit szintén szívesen látnánk volna, az a statisztika, amit ezen a héten már szóvá tettem a hétfői napon a miniszterelnök úrnak feltett kérdésben. Ugyanis most már a statisztikai adatok világosan mutatják, hogy az 5 fő alatti foglalkoztatotti kis- és közepes gazdálkodói rétegben, tehát gyakorlatilag a családi gazdaságokban addig, míg 2000 és 2010 között 40 százaléknyi csökkenése volt ezeknek a termelőknek, ez már 2010 és '13 között önmagában 15 százalék, ami azt jelenti, hogy felgyorsult ezeknek a kisgazdálkodói és önfoglalkoztató vállalkozásoknak a száma. Bizony nagyon jó lett volna, ha ezen statisztikai adatokat, amelyek a nyár folyamán napvilágot láttak, hasznosították volna arra, hogy itt hogyan lehet újabb adókedvezményekkel segíteni ezt a fajta mezőgazdasági tevékenységet akár az őstermelői, akár a családtagok bevonásával kapcsolatos feladatokban, és miként tudjuk megőrizni ezt a fajta hagyományos gazdálkodási típust a magyar mezőgazdaság számára.

Kérem államtitkár urat, hogy ha van rá módja, akkor még a vita közben reagáljon a felvetéseimre, hogy esetleg tudjak én is a válaszára reagálni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Gúr Nándor képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Két egyszerű gondolatom lenne meg egy kérésem, államtitkár úr. Az egyik ez a pálinkát érintő párlatadókérdés, ez a 700 forintos. Ha 86-szor vesszük, ami maximum igénybe vehető egy adott esztendőben, akkor az 60 200 forint többletterhet jelent. De nem is ezt akarom forszírozni, hanem igazából ehhez kapcsolódóan csak azt akartam mondani, hogy ilyen csatákat nem nagyon érdemes nyerni, vagy így nem érdemes, az önök szóhasználata szerint csatákat nyerni, hogy az az emberek számára mértékadó többletterhet jelentsen.

A másik dolog, amihez vissza akarok térni, és egy javaslatom lenne, államtitkár úr, mérlegelje, és talán még célszerű lenne itt a zárszó - amit ön majd elmond - előtt esetleg polemizálni, beszélni a dologról. Ez pedig magát a minimálbért érinti. Mint említettem, a minimálbér járuléktérbe 2010-ről 2015-re plusz 32 ezer forint. Nos, ha ezt a járuléktérbe gyakorlatilag nem a kormány tenné magáévá, hanem az emberek számára adná, akkor egy lépésben is eljut-

nánk oda, hogy a mai 68 775 forintos nettó minimálbér gyakorlatilag a létminimum egy főre eső összegét meghaladó, gyakorlatilag a 100 ezer forint környékén lenne. Érdemes lenne, államtitkár úr, elgondolkodni azon, hogy a kormány mondjon le arról a járulékteher-többletről, amit beszed a munkaadóktól meg a munkavállalóktól, és tegye haszonélvezővé azokat az embereket, akik ma minimálbéren dolgoznak. Nem hiszem, hogy olyan mértékű lemondásról kellene tanúbizonyságot tenni, ami a költségvetést egyébként ellehetetleníti. Nemhogy nem hiszem, tudom.

A kérésem pedig az, hogy ha majd úgy alakul az élet, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felügyeli, vezeti, akkor tegyen hitet most arról nekem, még egyszer kérem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy a politikamentességet biztosítani fogja. Utána majd kérdezem, hogy hogyan és miképpen. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Nézem a kezeket, és nem látom, hogy valaki is jelezte volna. Ez helyes. Így aztán, minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, tisztelt Országgyűlés, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr kíván-e reagálni? *(Jelzésre:)* Tállai András államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, néhány kérdésre szeretnék reagálni. Bár nagyon sok adótörvényvitán részt vettem már a parlamentben az elmúlt évek alatt, de bevallom őszintén, olyannal még nem találkoztam, hogy mind a kormánypárti, mind az ellenzéki frakciók azt mondják, hogy alapvetően támogatható elemek vannak az előterjesztésben, és valójában az előterjesztés tartalma nem is kapott kritikát, hanem az ellenzék részéről leginkább azok kaptak kritikát, amelyeket nem tartalmaz ez az adótörvénycsomag, illetve az adózási eljárásról szóló törvénycsomag. Itt is kis félreértés van az ellenzékkel, hiszen nem az volt a cél ezzel a törvénycsomaggal, hogy alapvetően az adózás mértékét, a nagyságát változtassuk, hanem leginkább az adóeljárás szabályokat egyszerűsítsük, és bizonyos kormányzati politikai, gazdaságpolitikai célkitűzéseknek a megalapozottságát az adótörvényeken is át tudjuk vezetni. Ilyen elsősorban az elektromos autókra vonatkozó adókedvezmény, illetőleg a fuvarozók számára adott különféle adókedvezmény. Ennek a betervezésnek tehát nem ez a célja, hiszen elfogadott adótörvény van, amelyet valóban tavasszal elfogadtunk, ami január 1-jétől lesz esedékes.

Természetes, hogy ellenzéki pártok nem emelik ki azt, hogy mi az, ami támogatható, arról röviden beszéltek, bár az meglepett, hogy az MSZP vezérszónoka, Burány Sándor a személyi jövedelemadó-bevallási rendszer átalakításáról nem beszélt egy szót

sem, pedig az előterjesztésnek éppen ez az egyik legnagyobb horderejű pozitív változása szerintem. Ugyanis el fogjuk érni azt az időszakot nemsokára, 2017-ben, amikor lényegében a magánszemély adózóknak nem kell adóbevallást elkészíteni, nem kell erre energiát fordítani, pénzt fordítani, időt, nem kell szakértőt megfogadni, nem kell adótanácsadóhoz vinni az összegyűjtött igazolásokat, hogy elkészítse a bonyolult adóbevallást esetleg, hanem lényegében ezt a feladatot két lépcsőben, két ütemben az adóhatóság fogja elvégezni. Először 2016-ban, tehát már az ez évi adóbevallásáról is gondoskodik az adóhatóság annak a másfél milliányi embernek, illetve gondoskodhat, aki ezt kérni fogja.

(18.20)

Ugyanis azok, akik nem vesznek igénybe adókedvezményt, a munkáltatójuknál január 31-éig kérhetik, hogy az adóhatóság készítse el helyettük az adóbevallást. Bár Z. Kárpát Dániel képviselő úr elment, jelezném, hogy valószínűleg félreérti, és ő csak a jövő évi változásról beszélt. Arról, ami egy év múlva, 2017-ben bekövetkezik, hogy mindenkinek, 3,8 millió embernek elkészíti az adóhatóság a bevallást, ezt ő vagy nem nézte meg a törvényjavaslatban, vagy nem értette. Tehát szeretném megnyugtatón így a jegyzőkönyvön keresztül, hogy igenis el fogjuk érni azt, hogy mindenki helyett az adóhatóság fogja a bevallását elkészíteni, és erre a kapacitása az adóhatóságnak rendelkezésre áll egyrészt, másrészt pedig rendelkezésre fog állni.

Ami mindenki által érintett terület volt, az a pálinka-, párlatadó bevezetése. Igen, hosszú vita lezárása ez, amit az Európai Bizottsággal folytatott a magyar kormány. Minden jogorvoslati lehetőséget igénybe véve végül is a belépéskor aláírt szerződés alapján sajnos vissza kellett térnünk az otthon főzés adóztatásához. (*Heringes Anita közbeszól.*) Ami viszont lényeges és fontos, hogy egyrészt ez a lehetőség, az otthoni pálinkafőzés lehetősége továbbra is fennáll. Az otthoni pálinkafőzés lehetősége továbbra sem követel meg semmiféle nyilvántartást, nem kell semmilyen adminisztrációt elvégezni, nem kell lényegében bejelentést tenni a NAV-hoz. (*Bangóné Borbély Ildikó: Nem igaz, államtitkár úr!*) Mi a baj? Hozzak egy pálinkát?

ELNÖK: Nyugi, nyugi, nyugi! Hogy mi a baj, annak megállapítására én vagyok jogosult, majd azt megállapítom. Egyelőre nincsen baj, pálinkát nem hozunk az ülésterembe, majd azt odakint elintézzük. Az államtitkár úr izgalmas és értékes gondolatait meg nem szakítva folytassa, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Ami nagyon fontos, hogy nem kerül be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ellenőrzési hatáskörébe, hanem az önkormányzati adóhatóság, tehát a jegyző fogja ellenőrizni, csak abban az esetben lép a színre az adóhatóság, ha valami szabályellenes

dolog történt, tehát a törvényt nem tartja be az otthon főzető.

Ami pedig a csatát illeti: azért volt öt évük a magyar embereknek arra, hogy lényegében szabadon, ingyen, adó nélkül főzzenek pálinkát. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*)

A másik, hogy most is kellett 1000 forint regisztrációs adót fizetni, és ha valaki megvásárolja öt liternek az árát, ötször hét az 3500 forint, abból lejön az 1000, mert azt eddig is kellett fizetni, akkor pontosan, ahogy kiszámolom, 2500 forinttal fog többbe kerülni a pálinka otthon főzésének lehetősége. (*Gúr Nándor: 60 200.*) Ezt csak a tények kedvéért mondtam el, nem azért, hogy esetleg erről ellenzéki képviselőket meggyőzzek.

De ha már Bangóné képviselő asszony megjegyzéseket tett felszólalásom közben, akkor hadd mondjam el önnek, hogy a szerencsejáték-koncessziós díj áfája nem hiányzik a költségvetésből, mert azt megelőzően, a szocialista kormányok alatt, amikor még ön nem volt képviselő, de a szocialisták kormányoztak, akkor is áfamentes volt. Tehát maradjunk annyiban, hogy egységes, az Európai Uniónak megfelelő szabályozása van ennek a kérdésnek. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: A kaszinóból származó bevételek? - Bangóné Borbély Ildikó: A 2012-es törvényt kell elővenni, államtitkár úr!*)

A másik nagyon fontos dolog, visszatérve az szja-bevallás szabályozásának kérdésére, ezt is többen felvetették, azt gondolom, ebben is teljes az egyetértés, hogy megszűnik a magánszemélyek adminisztrációja, egyébként ez Európában szinte egyedülálló, új bevallási rendszer lesz. Azt gondolom, hogy megszűnik lényegében a söralátét rendszere is. (*Bangóné Borbély Ildikó: Most van?*) Most van, igen, ezt sem tudja a képviselő asszony. Úgynevezett adónyilatkozatnak hívják. (*Heringes Anita, felmutatva egy A/4-es lapot: Ez egy söralátét?*) Ez egy egyoldalas adóbevallási lehetőség. Összesen négyféle módon tehet adóbevallást ma egy magánszemély. Azt fogja fölváltani 2017-től ez az egy, ez a bizonyos bevallási ajánlat, amelyet a magánszemély meg fog kapni.

Örülünk, hogy többen újra fölvetették az áfacsökkentés kérdését. Jelzem, hogy ennek a törvénycsomagnak nem volt célja, hogy ilyen horderejű változásokat szabályozzon. Szeretném elmondani, hogy igenis a kormány tovább gondolkodik azon, hogy az áfacsökkentést kiterjessze, így például a lakásépítések áfájának csökkentésén, más egyéb szolgáltatások áfacsökkentésén is remélhetőleg döntés születik ebben a kérdésben, és tovább tudjuk kiterjeszteni ezen forgalmi adó kulcsának csökkentését, illetve a kiterjesztését.

Igazából ami fontos tartalmi kérdés, az még a jó és a rossz adózó kérdése. Ezt is üdvözölték egyébként a parlamenti pártok egységesen. Alapvetően egyetértenek vele. Van, aki a jó adózóért aggódott, van, aki a kockázatos adózóért aggódott. Való igaz, hogy ezt majd a bevezetett törvény után a gyakorlat fogja megmutatni, hogy hogyan kell tovább finomítani,

hiszen Európában ez is kevés országban működő rendszer, mégis fontosnak tartottuk azt, hogy azokat az adózókat, akik eleget tesznek adófizetési kötelezettségeiknek, adóeljárásai előnyben próbáljuk részéssíteni.

Szilágyi Györgynek arra a felvetésére, hogy a 180 nap ellenőrzés sok: azt gondolom, hogy alapvetően ezen a kérdésen valóban el kell gondolkodni, ugyanis a 180 nap egy maximum határidő. Nem azt jelenti, hogy 180 napig kell ellenőrizni, és valóban vannak olyan ellenőrzések, amiket sokkal korábban le lehet zárni, de azért az adóhatóságnak meg kell adni azt a lehetőséget, ha mondjuk, egy olyan adózóról van szó, amely más országok adózóival is tart kapcsolatot, akkor hogy a nemzetközi bizonyítékokat, dokumentumokat be tudja szerezni az adóhatóság, bizony erre időt kell hagyni.

Egy biztos, hogy az a gyakorlat, ami most az adóhatóságnál előfordul, hogy több éven keresztül még csak jegyzőkönyvet sem tudnak produkálni, nemhogy elsőfokú határozatot, ami ellen jogorvoslattal léphet fel az adózó, ezt a gyakorlatot valóban meg kell szüntetni az adóhatóságnál.

Ami pedig a NAV átalakítását, illetve személyemet illeti, valóban ez a törvényjavaslat ezt nem tartalmazza. Majd lesz egy másik törvényjavaslat. Azt gondolom, hogy nem példa nélküli Európában, hogy a minisztérium, a pénzügyminisztérium vagy gazdasági minisztérium közvetlen irányítási jogosítványokat kap az adóhatóságot illetően. Ezt nemzetközi példák jól visszaigazolják.

Többben visszatérnek az adórendszer anomáliáira. Az LMP az egykulcsos adó létjogosultságát emlegeti. Azt gondolom, hogy ezt már az élet bizonyította, hogy igenis az egykulcsos adórendszer jól megfelel, és a társadalom ezt elfogadta, és követeli a további alapvető élelmiszerek áfájának csökkentését, ami szintén nem tartozik a törvényjavaslat tárgyába. Ezt van lehetőség megvitatni.

(18.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a hozzászólásokat. Örülök neki, hogy a törvényjavaslat tartalma nem igazán kapott kritikát. Meglátjuk, hogy milyen módosító javaslatokkal tudnak élni az országgyűlési képviselők, azt nyilván megvitatjuk, kormány elé visszük, és döntés születik róla, hogy a kormány támogatja-e azokat, milyen minősítéssel fog az adott módosító javaslat a bizottságok, illetve az Országgyűlés elé kerülni.

Összességében ez a törvényjavaslat szerintem előremutató. Valóban, ahogy mondták önök, az irány helyes, és bízom benne, hogy ezt az irányt, mégpedig az adminisztráció, a bürokrácia csökkentését, az adóeljárás egyszerűsítését a jövőben is tovább tudjuk folytatni, és valóban egy olyan adórendszert, egy olyan adóhatóságot tudunk kialakítani, ami az adózók érdekét, az adózók szempontjait fogja alapvetően figyelembe venni, és alapvetően ügyfélbarát adórendszert tud kialakítani. Ennek egy lépése a most

benyújtott törvényjavaslat, amit kérek, hogy a képviselők támogassanak. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzetközi pénzügyi beszámolási sztenderdek egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig**. A kormány-előterjesztés T/6638. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A tőkepiacok fejlődése és a pénzügyi globalizáció következményeként a vállalkozások jelentős része a világon leginkább elterjedt egységes számviteli rendszer, a nemzetközi pénzügyi beszámolási sztenderdek vagy más néven az IFRS-ek alkalmazásával teljesíti pénzügyi beszámolási kötelezettségét. Ezen új előírások alkalmazásával nemzetközi szinten válnak elérhetővé és összehasonlíthatóvá a céges adatok, a gazdálkodásra vonatkozó információk. Ez minden olyan vállalkozás számára fontos, amely több országgal tart fenn üzleti kapcsolatot.

Magyarországon jelenleg csak nagyon szűk körben, a tőzsdén jegyzett vállalkozások konszolidált éves beszámolójára kötelező a nemzetközi sztenderdek alkalmazása. Emellett a számviteli törvény a tőzsdén nem jegyzett vállalkozások számára is lehetővé teszi az alkalmazását a konszolidált éves beszámolóra vonatkozóan. Ugyanakkor egyedi éves beszámolók tekintetében ma nincs lehetőség arra, hogy a hazai számviteli előírások helyett a sztenderdeket alkalmazza egy vállalkozás.

A hazai vállalkozás versenyképességének a javítása, továbbá az adminisztratív terhek csökkentése érdekében egyre erőteljesebb az igény arra, hogy a sztenderdek egyedi beszámolási célokra történő alkalmazása is lehetővé váljon hazánkban. Különösen erőteljes ez az igény a külföldi tulajdonú vállalkozások, valamint a külföldön tevékenységet végző vállalkozások esetében, mivel az IFRS-ek rendszerére alapvetően jellemző a pénzügyi szemlélet és a befektetők igényeire épülő információszolgáltatás.

Az egyedi beszámolási célú alkalmazással a hazai vállalkozások éves beszámolói közvetlenül összehasonlíthatók lesznek a külföldi versenytársak, üzleti partnerek számviteli beszámolóival, a külföldi anyavállalattal rendelkező vállalkozásoknak pedig a jövő-

ben nem kell dupla nyilvántartást vezetniük ahhoz, hogy megfelelő adatokat tudjanak szolgáltatni anyavállalataik részére.

Az Európai Unió is lehetővé teszi az IFRS-ek alkalmazását, mégpedig oly módon, hogy a tagállamok bizonyos társaságok számára megengedhetik vagy kötelezően előírhatják, hogy az egyedi éves beszámolójukat vagy konszolidált éves beszámolójukat ez alapján állítsák össze. A tagállamok gyakorlata e tekintetben jelentősen eltérő. Összességében azonban elmondható, hogy egyre több tagállamban teszik lehetővé, illetve egyes esetekben kötelezővé a sztenderdek alkalmazását mind a konszolidált éves beszámolóra, mind az egyedi éves beszámolóra vonatkozóan.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány megértette a vállalkozások és a befektetők igényét, és támogatja a nemzetközi előírások minél szélesebb körű alkalmazását. Ennek érdekében kidolgozta az ehhez szükséges jogszabály-módosítási javaslatokat. Jelen törvényjavaslat tartalmazza mindazon törvényi módosításokat, amelyek az egyedi beszámolási célú alkalmazáshoz szükségesek.

Az IFRS-ek bevezetéséről szóló kormánydöntés meghozatalát széles körű társadalmi egyeztetés előzte meg. Ennek során teljes egyetértés volt a magyarországi bevezetésben és abban, hogy annak alkalmazását nem szabad kiterjeszteni a legkisebb vállalkozásokra. Ennek megfelelően a javaslat szerint a sztenderdeket nem alkalmazhatják a könyvvizsgálati kötelezettségi értékhatárt el nem érő vállalkozások esetében.

A bevezetést több lépcsőben, fokozatosan indokolt megvalósítani 2016-2018 között. A fokozatos bevezetés megfelelő felkészülési időt biztosít mind a vállalkozások, mind az érintett hatóságok számára. A szakmai előkészítés során is egyértelművé vált, hogy a vállalkozások számára elsősorban a választás lehetőségét kell biztosítani, és a kötelező alkalmazást csak bizonyos kiemelt jelentőségű szektorokban szabad előírni. Az utóbbiak körébe tartoznak a tőzsdéi cégek, a hitelintézetek és a hitelintézetekkel egyenértékű prudenciális szabályozás alá tartozó pénzügyi vállalkozások. A kötelező alkalmazás során fokozottan figyelembe kell venni a szükséges felkészülési időt. Ezért a kötelező alkalmazásra a törvényjavaslat szerint csak 2017-től, illetve egyes esetekben 2018-tól kerül sor.

Tisztelt Ház! Az IFRS-ek rendszere egy olyan önálló számviteli szabályozási rendszer, amely teljeskörűen meghatározza az alkalmazás alapelveit és az értékelés szabályait. Ebből következően a számviteli törvény javasolt módosítása csak azokat a kiegészítő rendelkezéseket fogalmazza meg, amelyekre a sztenderdek nem térnek ki. Ilyen a hazai szabályozási sajátosságból következően például a leltározás, a bizonylatolás, a könyvvizsgálati kötelezettség, a letétbe helyezés és a közzététel.

A törvényjavaslat a hazai gazdasági és cégjogi környezettel való összhang megteremtése érdekében külön rendelkezéseket fogalmaz meg a törvényjavas-

lat szerinti beszámolásra történő áttérésre, illetve a hazai szabályozás alá történő visszatérésre, továbbá a speciális cégjogi helyzetekre, így az átalakulásokra, egyesülésekre, szétválásokra, valamint a végelszámolásra, felszámolásra vonatkozóan.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A helyi iparüzési adó és a társasági adó fogalmi rendszere szoros kapcsolatban van a számviteli elszámolási szabályokkal. Ezért a bevezetéssel párhuzamosan szükséges a nyilvántartásaikat az IFRS-ek szerint vezető adózók számára speciális adóalap-megállapítási szabályokat alkotni. Az új kiegészítő szabályrendszer célja, hogy a vállalkozók adópozíciója ne változzék attól függően, hogy egyedi éves beszámolójukat a magyar számviteli szabályok vagy a sztenderdek szerint készítik el.

Fontos, hogy az áttérés a helyi iparüzési adó és a társasági adó szempontjából is semleges maradjon. Azon kérdésekben, melyekben ilyen speciális szabály nincs, például az adó alanyára, az adókötelezettség keletkezésére vonatkozó rendelkezések, ott a helyi iparüzési adó általános, jelenleg is hatályos szabályait kell alkalmazniuk. Ehhez hasonlóan a társasági adó-törvény is új fejezetben rendelkezik az IFRS-eket alkalmazó adózókra vonatkozó különös szabályokról.

A magyar számviteli szabályok és a nemzetközi szabályok adóalapokra gyakorolt eltérése miatt a törvényjavaslat fontos garanciális szabályokat is megfogalmaz annak érdekében, hogy az átállás miatt az egyes adónemekben átmeneti likviditáscsökkenés se következzen be. E garanciális szabályok körében a törvényjavaslat a helyi iparüzési adó vonatkozásában mintegy minimum adóalapként rögzíti, hogy az áttérés adóévének adóalapja és az áttérés adóévet követő adóév adóalapja nem lehet kisebb, mint az áttérés évét megelőző adóév adóalapja.

(18.40)

Ehhez hasonló követelményt fogalmaz meg a törvényjavaslat a társasági adó vonatkozásában is azzal az eltéréssel, hogy a két adónemben az áttérés adóévében és az áttérést követő adóévben az áttérést megelőző adóév fizetendő adója és nem az adó alapja kerül meghatározásra viszonyítási alapként, mintegy minimumadóként.

Tisztelt Ház! A számviteli törvény és az adótörvények javasolt módosítása mellett néhány egyéb jogszabályt is pontosítani szükséges. Ezek közül megemlítendő a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény, valamint a befektetési vállalkozásokról és árutőzsdéi szolgáltatókról szóló törvény módosítása. Ezekben a Magyar Nemzeti Bank elnöke felhatalmazást kap olyan rendeletek kibocsátására, amelyekben a pénzügyi közvetítő-rendszer felügyeletével kapcsolatos jogkörében eljárva prudenciális követelményeket határoz meg. Ezeket a követelményeket jelenleg a sajátos számviteli szabályokat tartalmazó külön kormányrendeletek határozzák meg, amelyek hatálya az új szabályok

szerint beszámolót készítőkre nem fog kiterjedni. Ez indokolja a rendeletalkotási felhatalmazás megadását. A prudenciális szabályokat rögzítő rendeletekben minden vállalkozásra ugyanazon előírások foglalkozni.

Tisztelt Ház! Az IFRS-ek egyedi beszámolási célú alkalmazása növelni fogja a vállalkozások számviteli beszámolóinak átláthatóságát, az üzleti információk összehasonlíthatóságát. Mindez pedig közvetlenül is elősegíti az érintett vállalkozások versenyképességének növekedését és adminisztrációs terheinek csökkentését. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot megvitatni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként megadom a szót Manninger Jenőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az IFRS-ek rendszere egy önálló, világos, széles körben alkalmazott számviteli szabályozási rendszer, amely a helyi számviteli szabályozástól jellemzően abban tér el, hogy konkrét, speciális vagy taxatív megfogalmazott szabályok helyett inkább elvi megközelítést alkalmaz. Miért is van szükség törvény-módosításra egy számviteli sztenderd alkalmazása miatt? Mint számos esetben, most is egy európai uniós irányelv hazai jogba való átültetéséről van szó.

Hogy konkrétan legyenek, a szolgáltatások szabad áramlása pillér erősítése a fő motivációja a szabályozásnak. Amíg idáig eljutottunk, az egy igen hosszú történet, amit, engedjék meg, hogy most részletesen ne ismertessek, csak utaljak rá. 2000 márciusában a lisszaboni európai tanácsi döntéssel kezdődött, amely a pénzügyi szolgáltatások belső piaca teljessé tételének gyorsításáról döntött, majd egészen eltartott 2008-ig, amikor egy EK-rendelet határozta meg a nemzetközi számviteli sztenderdeket és a kapcsolódó értelmezéseket. Majd még ezeket is módosították, és tulajdonképpen 2012 után alakult ki az az uniós jogi környezet, amely létrehozta a mostani szabályozást, és amelynek átültetésére kerül sor Magyarországon is.

Magyarországon is egy igen hosszú és alapos előkészítő munka után vagyunk. 2015. június 23-án az Országgyűlés már fogadott el egy hasonló tárgyú jogszabályt, és igazából a változás motivációja tavasszal is a 2013/34. EU-irányelv átültetése volt, így számos IFRS-ben alkalmazott szabály került átültetésre a magyar számviteli szabályrendszerbe már akkor is. Az uniós szabályok hazai előkészítése során először könyvvizsgáló cégek vizsgálták a hazai vállalatok IFRS-bevezetési hajlandóságát és jelenlegi alkalmazását. Az eredményekből az derült ki, hogy a válaszadók 49 százaléka készíti jelenleg is IFRS-alapú adatszolgáltatást, úgynevezett reportingcsomagot a külföldi anyavállalat számára, vagy készíti IFRS-

beszámolót elsősorban bankok kérésére. Gyakorlatilag a megkérdezettek 87 százaléka nyilatkozott úgy, hogy használ, illetve bizonyos feltételek teljesítése esetén alkalmazna IFRS-t az egyedi beszámoló szintjén, ami igen meggyőző arány. Látható tehát, hogy az érintettek is hajlandónak mutatkoznak megbarátkozni ezzel az új beszámolási rendszerrel.

Később, 2014-ben kormányhatározat értelmében öt munkacsoport alakult az év első negyedében annak érdekében, hogy Magyarországon bevezetésre kerülhessenek az IFRS-ek, számviteli, adóképzési, fordítási, statisztikai, illetve pénzügyi és tőkepiaci munkacsoport. Az elvégzett munka eredményeként született meg egy kormányhatározat, amelynek értelmében a kormány támogatja a bevezetést. Mindezek alapján kezdődött meg az előtűnk fekvő törvényjavaslat előkészítése, ugyanis nagy körültekintést igényelt számos, számvittel összefüggő jogszabállyal kellett összhangot teremteni.

Az előkészítés során fontos szempont volt, hogy a nemzetközi pénzügyi beszámolási sztenderdek használata nem eredményezheti, hogy az érintett vállalkozások kettős számviteli rendszert működtessenek. Ezenkívül be kellett mutatni egy olyan számviteli törvény szerinti saját tőke elemekre vonatkozó tőkemegfeleltetési táblát, ami biztosítja, hogy például a Ptk. társasági jogi előírásai változatlan elvi tartalommal használhassák az olyan fogalmakat, mint például a jegyzett tőke, tőketartalék, eredménytartalék vagy éppen adózott eredmény.

Tisztelt Ház! Ezek után érdemes tisztázni, hogy kikre vonatkozik az átalakítás, mely vállalkozások számára lesz kötelező az IFRS-sztenderdek használata. A törvényjavaslat hosszan sorolja az erre vonatkozó kivételeket és szabályokat, engedjék meg, hogy én csak röviden foglaljam ezt össze, annál is inkább, mert már államtitkár úr is részletesen beszélt erről. A bevezetésről is beszélt államtitkár úr, amely három évre elosztva a jövő év első napjától történik. Lesznek olyan gazdálkodók, akiknek kötelezően alkalmazni kell az IFRS-eket, míg mások választhatják azt, egy szűk kört pedig kizár a törvénytervezet az alkalmazásból. Így tehát, mivel államtitkár úr ezeket ismertette, én most ettől eltekintenek. Talán azt emelném ki, hogy kik nem alkalmazhatják egyedi beszámolási célra az IFRS-eket: a vagyonekezelést végző vállalkozók, a nonprofit gazdasági társaságok, a pénztárak, alapítványok, egyesületek, társasházak, ügyvédi irodák, az egyesülések, szociális szövetkezetek, valamint a vízi társulatok sem.

A tervezet módosítja a helyi adókról, illetve a társasági adóról szóló törvényt, ezek lényege az, hogy az IFRS-rendszerben miképpen kell meghatározni ezeknek az adóknak az alapját. Nagyon sok kapcsolódó jogszabály módosul, engedjék meg, hogy erről se beszéljek, mert államtitkár úr erről is részletesen beszélt. A jogalkotó a visszaélések elkerülése érdekében arra is gondolt, hogy ha a jelenlegi tervek alapján valaki áttér az IFRS-re, ezt követően öt évig ne térhessen vissza, hogy a váltásokkal ne tudjon visszaélni.

A javaslatban foglaltak jövőbeni alkalmazásával kapcsolatban az érintetteknek tekintetbe kell majd venniük, hogy a vállalkozásuk első alkalmazó-e vagy sem, illetve hogy milyen mentesítésekkel vagy kivételekkel kíván élni vagy élhet a beszámoló összeállítása során. Például, ha egy külföldi anyavállalat az előtt szerezte meg a leányát, hogy ő maga először készítette volna el az IFRS-alapú, konszolidált éves beszámolóját, abban az esetben a leány használhatja ezt az egyedi beszámolójához alapul, természetesen bizonyos módosításokkal.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítások nem csupán egy számviteli változást jelentenek, ez egy igen jelentős projekt, ami érinti a legfelsőbb vezetőket, a stratégiai tervezés megváltozásán keresztül, valamint a HR-területet, mivel változhat az érdekelt-ségi rendszer alapjául vett kategória. Felkészültnek kell lenni továbbá az IT-rendszereknek is a váltásra, illetve esetleges bankhitel esetén érdemes előre tisztázni a korábbi szerződéses feltételek új értelmezését, a megváltozott számviteli kategóriák miatt. Ezeket mindenkinek érdemes szem előtt tartani, mielőtt az áttérésről a döntést meghozza, vagy amikor a kötelező áttérés miatt a felkészülési időt mérlegeli.

Összességében azt gondolom, hogy a törvényjavaslat fejleszti a hazai számviteli szabályozást, és mivel az európai sztenderdekhez csatlakozunk, így növeli Magyarország versenyképességét. Kérem tehát, hogy az általános vita során ezeket a szempontokat is fontolják meg. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakács László képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Tessék!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Formabontó leszek, hiszen azt kell mondjam, hogy az elérni kívánt célok bármilyen szintű egységesítése, amit az Európai Unió is elvár, illetve a magyar vállalkozások, a magyar pénzügyi rendszer átláthatóságát valamennyiben segíti... - úgy gondolom, ezt meg kell tennünk. Természetesen, ha egy-két dologgal aggályunk van, azt, úgy gondolom, el kell mondjuk.

Nem beszélnék részletesebben, mint államtitkár úr, nem is tudnék, és mint ahogyan Manninger képviselőtársam is elmondta, hogy milyen szabályrendszer lesz az elkövetkezendő időszakban, úgy gondoljuk, hogy ez mindenféleképpen azt a fajta prudeniciát, azt a fajta átláthatóságot fogja majd segíteni, amire, úgy gondolom, egy picivel hamarabb illet volna törekedni, de hát, ha most jött el az ideje, most jött el az ideje.

(18.50)

Az, hogy a sajátos gazdálkodású pénzügyi közvetítőrendszer részeként gazdaságban részt vevő szer-

vezetek tekintetében a speciális hatályú kormányrendeleti vagy rendeleti szabályozás alól kivesszük, és ezt betesszük a Magyar Nemzeti Bank rendeletalkotási jogkörébe, ott nyilvánvalóan - már az aggályoknál tartok - nekünk van olyan problémánk ezzel, hogy a Magyar Nemzeti Bank szakmaisága, jelenlegi gazdálkodása, úgy gondoljuk, hogy több szempontból is véleményes. Nem feltétlenül bízunk benne, de ha már odakerül, akkor reméljük, hogy például a pénzügyi szolgáltató szektor felügyeletét vagy a pénzügyi közvetítő szektor felügyeletét hatékonyabban fogja ellátni, mint az elmúlt két évben akkor, amikor esetleg a nem teljesítő kitétségek, az átstrukturált követelés, ügyfélpartner-minősítés, fedezetértékelés prudenciális követelményeit majd meg fogja állapítani. Bízunk benne, hogy nem lesznek olyan fekete foltok, mondjam így, csúnya fiaskók, mint amik a tavalyi ellenőrzés vagy az idei brókercégek összeomlása kapcsán történtek. Tehát itt úgy gondoljuk, hogy ez a követelménye a prudenciának mindenféleképpen segíteni fog majd az elkövetkezendő időszakban.

Amit mi még aggályként mondunk el - és nyilvánvalóan ez nem azt jelenti, hogy ne támogatónk vagy ne tudnánk támogatni ezt a javaslatot -, az az, hogy a magyar kis- és középvállalkozásoknak alapvetően az első években ez egészen biztosan nem fog kedvezni. Nem tudom, hogy bármilyen ösztönzőrendszert vagy a pályázati rendszeren keresztüli ösztönzőrendszert, amelyben az ő költségeiket egyébként vissza lehet szorítani, ebben a képzésre fordított költségeiket, az átállásra fordított költségeiket vissza lehet szorítani vagy éppen vissza lehet pótolni számukra. Úgy gondolom, hogy a rendelkezésre álló idő még elegendő lesz a számukra való kötelező bevezetésig, ezen gondolkozzon a kormány.

Csak egy dolgot kérünk szépen államtitkár úrtól, hogy ez a fajta aggály legyen a fejében, hogy a magyar kkv alapvetően nem feltétlenül van berendezkedve egy ilyen nagyon-nagyon egységes beszámolósi rendszerre.

Mi azt látjuk, hogy a nagyobb, tőkeerősebb vállalkozásoknak ez nem fog problémát jelenteni, ahogyan előttem is elmondták többen. Valószínűleg nekik nagyobb százalékuk már a mai napon is így számol be, nem beszélve arról, hogy az anyavállalatuk is ezt követeli meg tőlük. Tehát azt a fajta üzletviteli és munkakultúrát ők már a sajátjuknak vallják, ami nemsokára kötelező lesz majd a magyar kkv-k számára is. Kérem, számoljanak azzal, hogy ennek az átállásnak költsége, időigénye van, ami nyilvánvalóan a produktív munkától fog majd elvenni értékes forrásokat, illetve munkaerőt.

Még egy dolgot kell megemlítenem: nem tudom, hogy véletlenül maradt-e ki vagy nem volt ilyen, hogy a Könyvvizsgálói Kamaráról szóló törvény módosítása során az előterjesztő nem tér ki, hogy lefolytatták-e az egyeztetést a kamarával vagy sem, és így az esetleges véleményüket sem ismerteti. Kérem államtitkár urat, hogy amennyiben ez volt, akkor azzal egészítsék ki az indokolást, és tessék engem

abban megnyugtanni, hogy egyeztettek a kamarával. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Mint hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Államtitkár urat illeti a szó, ha kíván reagálni. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Itt még egyszerűbb dologom van, mint az előző adóeljárás törvénycsomagnál, hiszen összesen egy kormánypárti és egy ellenzéki képviselő mondta el a véleményét, amit ezúton is köszönök.

A Szakács László úr által elmondottakra, amiket aggályosnak tart, úgy gondolom, hogy az MNB rendeletalkotási jogosítványának aggályossága inkább politikai alapú, mintsem szakmai. Ezt el kell fogadjuk egy véleménynek. Mi másképp látjuk, másképp gondoljuk, és másképp szabályozzuk, mint ahogy ön is láthatja.

Az aggodás a magyar kkv-k tekintetében, úgy gondolom, jogos, hogy azoknál a kkv-knál, akiket érint ez a szabály, az biztos, hogy ha nincs felkészülve sem tudásban, sem pedig mondjuk, informatikában, ez költséggel jár, de maga a törvényjavaslat eleve egy határt szab, tehát a könyvvizsgálati, árbevételi értékhatárt, ahol ezzel a lehetőséggel lehet és kell élni a vállalkozásoknak.

Ami pedig a Könyvvizsgálói Kamarával kapcsolatos egyeztetési aggályt illeti, azt le tudom itt zárni, mert természetesen többszörösen történt szakmai egyeztetés a Könyvvizsgálói Kamarával, és az ő szakmai jóváhagyásukkal került ez a törvényjavaslat az Országgyűlés elé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm mindenkinek a megértő hozzáállását, és azt kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Vissza a jövőbe” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bizonyára a Parlament falai között tiszteltenségnek tűnik megemlíteni azt, hogy egy amerikai kultuszfilmnek, a Vissza a jövőbe című filmnek van ma az emléknappja, amelyben 1985. október 26-án éjjel 1 óra 15 perckor Marty McFly nevezetű fősze-

replője a filmnek elindul, és a mai napon érkezik meg a jövőbe.

Hadd idézzem fel önöknek, hogy 1985. október 26-án Magyarországon az Elnöki Tanács elnöke Losonczy Pál volt, aki ellátta a feladatot és az ország irányításában részt vett, társával, Lázár Györggyel, magyar politikussal, aki a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöki posztját töltötte be. Ugyanezen a napon Magyarországon a belügyminiszteri posztban magyar kommunista politikusként Kádár János látta el a feladatokat, és így indult a nap.

Eközben a keleti blokkban Bulgária kormányfője Todor Zsivkov volt, Csehszlovákiáé Gustáv Husák, Lengyelországban pedig egy Jaruzelski nevezetű, államfői feladatokat látott el. A Német Demokratikus Köztársaságban Erich Honecker látta el az államfői feladatokat a kommunista párt vezetőjeként, és ugyanezen posztokat egymaga betöltve Romániában Nicolae Ceaușescu vezette az országot. A szovjet kommunista párt első titkára '85-ben ezen a napon Gorbacsov volt. Chilében még éppen tombolt Pinochet tábornok uralma, és Észak-Koreában pedig Kim Ir Szen látta el a feladatokat, míg az Egyesült Államokban Ronald Reagan volt az elnök.

Nyilvánvalóan érdekes felidézni azt, hogy ezen a napon, amikor Marty McFly megindult, Nagy-Britannia miniszterelnökét Margaret Thatchernek hívták, és Németország kancellárja Helmut Kohl volt.

A filmben megérkezett a mai napba, és vizionálta ez az amerikai film azt, hogy milyen lesz a jövő, amikor fúziós erőművel rendelkező gépjárművel közlekednek a kocsik, és egy teljesen futurisztikus jövőben repkednek légi pályáikon.

(19.00)

Érdekesképpen arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hiszen jó régen a magyar parlament nem beszélt erről, hogy a mai hírek, ahová eljutottunk, az sok dologban meghaladja azt, amit Marty McFly tapasztalt volna, ha Magyarországra érkezik.

A napokban Battonyán adják át a terveit az ország legnagyobb geotermális erőművének, amellyel, gyakorlatilag egy teljes térségi hőenergia-erőművel tudják biztosítani a térség energiaellátását. Magyarország csak az elmúlt fél évben több lépést tett a napenergia-hasznosítás területén, és nemhogy csak fúziós erőmű, hanem napenergia tekintetében el tudná látni ilyen fejlesztési ütemmel az ország energetikai ellátásának 2050-ig több mint 30 százalékát.

A szélenergiában Magyarország visszafejlődött, ellenben Románia nulla százalékról lassan 23 százalékra növeli a dobrudzsai szélenergia-parkokkal a termelését, és megteremti annak a zöldenergiának a jövőjét, amelyről Marty McFly még csak álmodhatott, hiszen a gépjárműve még urániummal indult el abban az időben.

Ugyanígy érdekességként szeretném megemlíteni, hogy a mai nap folyamán már több energetikai szakemberrel konzultálva, látszódik az, hogy nagyon sok olyan egyéb erőművi rendszer van, amely az

energiaellátásunkat biztosítani tudná, ugyanakkor szó nem lehet arról, hogy erről eszmét tudjunk cserélni, hiszen Magyarország jelen pillanatban egy XX. század közepi technológiával, egy paksi fejlesztéssel próbálja ellátni ezeket az energiaigényeket.

Ugyanúgy érdekességképpen mondhatom, hogy 1985-ben még nem tudta az ország, hogy mivel néz szembe a bős-nagymarosi vízierőmű építésének kapcsán, és nem tudta, hogy Magyarországról milyen sérelmekkel vezetik el a Duna vizét. A mai napon, már jócskán a hágai döntés után a Fidesz-kormányzás, gyakorlatilag némi menekültügyi áradati támogatásért, oda akarja adni ezt a vizet Szlovákiának, és a hágai döntésben előírt 40 százalékos vízhozamból megelégedne mindössze egy 20 százaléknnyival. Ezen törekvésekről a kormányzat viszonylag zárt keretek között tárgyal, és nem nagyon látjuk azt, hogy Ásványráron és az összes többi szigetközi településen hogyan fog helyreállni az a rendszer, amit 1985-ben még láttunk.

Az elmúlt időszak és az azóta eltelt idő nagyon sok mindenben az akkori filmkészítők fantáziáját jócskán meghaladta, ugyanakkor jó néhány dologban

még rosszabb a helyzet, mint '85-ben volt, és az a kérdés, hogy a magyar jogszabályalkotás, a magyar parlament hogyan tudja mindazt a tudást, amit megszereztünk az elmúlt időszakban, hasznosítani úgy, hogy azzal az emberek élete jobb legyen.

Ezzel szerettem volna felhívni a parlament figyelmét a „Vissza a jövőbe” napra. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük ezt a múltbeli és jövőbeli utazást és a szép kronologikus összefoglalást.

Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a szép véggel a mai napirendi felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja az ülést.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó estét kívánok!

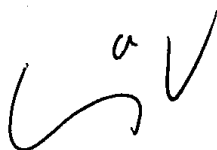
(Az ülésnap 19 óra 2 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)